

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại

Trùng sinh chi cường thế quay lại – Đang tiến hành – Chính Nguyệt Sơ Kỳ

Giới thiệu truyện ngôn tình hấp dẫn này:

Lục An Nhiên là đại tiểu thư của tập đoàn Lục thị. Cô từ nhỏ cha đã mất tích không rõ sống chết, người mẹ lại qua đời trong một lần tai nạn. Mọi chuyện xảy ra khi cô chỉ là một đứa trẻ chưa lớn.

Dẫu vậy bên cạnh An Nhiên vẫn có Sở Dao, người bạn thân nhất; Lục Quân Hạo, người chú ba mà cô tin tưởng cùng với người luôn yêu thương là Lâm Hạo Thịnh.

Tưởng rằng bản thân là cô gái hạnh phúc nhất khi mặc trên mình bộ lễ cưới nhưng tất cả lại sụp đổ trong chớp mắt.

Người bạn từ nhỏ đến lớn lại cấu kết với người cô yêu cắt lưỡi mình, phá hủy dung nhan, còn người chú ba mà cô luôn kêu là chú lại đẩy cô lên giường người đàn ông khác.

Cô là con ngọc mới tin tưởng rồi phải chứng kiến cảnh họ giẫm đạp lên tấm lòng của mình không chút thương tiếc.

Cô tận mắt nhìn Sở Dao và Hạo Thịnh tay trong tay rời khỏi căn phòng đang bị ngọn lửa nuốt cô vào trong đó, trong lòng căm phẫn tới cùng liền liều mạng cùng nhau chết.

May mắn cô được ông trời cho trùng sinh một lần nữa, quay về lúc bản thân được mười lăm tuổi. Khi mẹ vẫn còn sống, cô vẫn chưa bị cắt lưỡi và hủy dung nhan.

Cuộc sống mới, An Nhiên không muốn bản thân khờ dại mà tin vào những con người giả tạo ấy, cô muốn bảo vệ bản thân và mẹ mình. Không cho họ có thể phá hủy nữa.

Lục An Nhiên, sống lại lần này sẽ quyết tâm trả thù và bắt đầu một con đường mới như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Cắt Lưỡi Hủy Dung, Đồng Quy Vu Tận

Đau... Máu tươi tràn lan trào ra từ khe miệng, trên người vẫn còn mặc chiếc váy cưới màu trắng tinh sớm đã hỗn độn thành một mảnh.

Lục An Nhiên tức giận trừng mắt nhìn hai con người đã cùng cô lớn lên từ nhỏ: một người là con nuôi của Lục gia, cũng là người chồng đã cùng cô thể thốt trước thương ế, một người từ lúc còn nhỏ đã ở cùng nhau, là người bạn thân mà cô tin tưởng nhất cuộc đời này. Không thể tin được... thật sự không thể tin được... một tiếng trước, cô cứ ngỡ mình chính là người hạnh phúc nhất thế giới... nhưng mà, nỗi đau trên mặt, sự đau đớn trong khoang miệng, và một đoạn đầu lưỡi của cô bị cắt đứt rơi trên sàn nhà đều nhắc nhở cô rằng: cô tuyệt đối là một người phụ nữ ngu ngốc nhất thế giới.

“Lục An Nhiên, cô đừng nhìn tôi với ánh mắt như thế...” Quay trong tay chiếc dao quân đội Thủy Sĩ, gương mặt nhỏ nhắn tỏ vẻ đáng thương của Sở Dao nở đầy nụ cười ngây thơ vô tội. Đôi cao gót mười ba phân tuyệt nhiên vô tình mà giẫm đạp lên mu bàn tay trái của Lục An Nhiên. “Người cắt đứt đầu lưỡi của cô là anh Hạo Thịnh, không phải tôi nhé!” Cuối cùng cũng có thể giẫm chết Lục An Nhiên ở dưới chân, giây phút này cô ta đã phải đợi quá lâu rồi! Nghĩ đến đây á không nhịn được mà dùng sức vịn vào chiếc ghế cao gót dưới chân.

“aaaaa...” Mu bàn tay truyền đến nỗi đau xương cốt bị giẫm nát, nước mắt của Lục An Nhiên theo bờ má rơi xuống hòa cùng với máu rơi vào khoang miệng trống không nơi chiếc lưỡi bị cắt đứt. Đoạn lưỡi tiếp xúc với những giọt nước mắt mặn chát khiến Lục An Nhiên cảm thấy bản thân đau đến muốn ngất đi, cũng thức tỉnh hoàn toàn cả hai mươi hai năm hỗn độn của cuộc đời cô.

Vẫn tưởng rằng, cô là một thiên chi kiều nữ, từ lúc cha mất tích, mẹ đột ngột bị tai nạn xe cộ, cô vẫn còn là người hạnh phúc, bởi vì bên cạnh cô vẫn còn Sở Dao - một người bạn thân cùng nhau lớn lên, còn một người chú quan tâm chăm sóc, quan trọng là có một người một lòng một dạ với cô – Lâm Hạo Thịnh! Cho dù là cả đôi tay đều bị cắt đứt gân tay, cho dù cô đánh nhau ấu đã thời Cao Trung bị trường học đuổi học trở thành trò cười của Lục thị. Cho dù cô bị đánh thuốc mê ngủ với người khác khiến scandal bay đầy trời thời đại học... Sở Dao và Lâm Hạo Thịnh cũng đều ở bên cạnh an ủi, động viên cô! Nhưng chính vào lúc này, cô mới biết được là, mẹ cô không phải mất do tai nạn xe, việc cô náo loạn ấu đã trong trường Cao Trung cũng là do Sở Dao từng bước từng bước hãm hại, xúi dục. Tuyệt nhiên chính là Sở Dao cùng với chú ruột của cô liên thủ bán đứng cô. Phải nói, chính bởi vì mất cô bị mù cho nên mới dẫn đến kết cục của hiện tại. Từ lúc bắt đầu, cuộc sống của cô đã nằm trong tầm kiểm soát của Sở Dao và chú cô!

Lục An Nhiên cảm thấy mình chính là một con ngọc!

Một con ngọc nhất toàn thế giới

Ba người mà cô tin tưởng nhất cuộc đời này đã cùng nhau đẩy cô đến địa ngục, cô còn ngu ngốc tưởng rằng chỉ có ba người đó là người thương yêu cô nhất! Cô vẫn còn chuẩn bị lễ vật dự định tối nay sẽ tặng cho Sở Dao - người luôn tác hợp cho cô và Lâm Hạo Thịnh...

“Dao Dao, em đừng nhảm chán như thế nữa! mau giải quyết cô ta đi!” Lâm Hạo Thịnh không kiên nhẫn dùng khăn giấy lau sạch máu tươi trên tay, hất ta là người thích sạch sẽ! Ai mà biết được cắt một cái lưỡi lại ra nhiều máu đến thế, dơ muốn chết! Nghĩ đến đây, Lâm Hạo Thịnh bắt đầu trừng mắt liếc nhìn Lục An Nhiên ủ rũ dưới sàn, giống như nhìn một con gián ghê tởm.

Ánh mắt lạnh lùng giống như một mũi dao hung hăng đâm vào trái tim của Lục An Nhiên để lại một miệng vết thương rất lớn. Trong ấn tượng của cô, Lâm Hạo Thịnh luôn là 1 thư sinh hào hoa phong nhã, từ nhỏ đến lớn, mỗi lần gặp hấn, hấn đều dùng nụ cười sủng nịch đối với cô, chưa bao giờ thấy hấn dùng ánh mắt như thế để nhìn cô. Đúng rồi, Lục An Nhiên cô hôm nay hoàn toàn tỉnh ngộ, thì ra, những chuyện này sớm đã được lên kế hoạch thật tốt! Vào lúc 15 tuổi, cô bị bắt cóc, còn bị cắt đứt gân tay, từ đó cô không thể cầm nắm những vật nặng, cho nên ông nội cô chỉ có thể truyền tất cả kỹ năng gia truyền cho con nuôi Lục gia – Lâm Hạo Thịnh. Hiện tại hấn ta đã đạt được mục đích, cho nên không cần diễn vai quân tử nữa, tự nhiên sẽ lộ ra bản tính âm ngoan thủ lạt của hấn.

Lục An Nhiên thật sự rất muốn hỏi người trước mặt: tại sao? Nhưng mà lưỡi của cô đã bị cắt đứt, một khi mở miệng, máu tươi cuộn cuộn trào ra, đoạn lưỡi tiếp xúc với không khí đau đến khó nhịn.

“Hahaha!” Nhìn tình cảnh hiện tại của Lục An Nhiên, Sở Dao cười đến sáng lạn: “An Nhiên, cô có biết bộ dáng cô bây giờ có bao nhiêu buồn cười không?” khuôn mặt mang vẻ hạnh phúc của Sở Dao khế tựa trên vai của Lâm Hạo Thịnh: “Hạo Thịnh, em nói nhiều như vậy cũng chỉ là muốn cô ta chết một cách rõ ràng mà! Dù gì, cô ta cũng là – em gái ruột cùng cha khác mẹ của anh.!!”

Mặt Lâm Hạo Thịnh biến sắc, mắt thấy hấn ta sắp tức giận, Sở Dao lại dựa sát vào lòng ngực của hấn: “Hiện tại cả Lục thị đều đã là của anh rồi, em cũng đã mang thai con của anh, anh chính là người duy nhất lãnh đạo Lục thị! Lục thị từ hôm nay trở đi đã biến thành Lâm thị! Không tốt sao? Ba em hiện tại rất cuộc cũng coi như thu hồi được công sức đầu tư bao nhiêu năm nay rồi!” Sắc mặt của Lâm Hạo Thịnh lúc này đã hơi dịu xuống, chỉ cần biến Lục thị thành Lâm thị mới có thể an ủi linh hồn mẹ hấn ở trên trời.

Lục An Nhiên bỗng nhiên cả kinh, Lâm Hạo Thịnh lại là người anh cùng cha khác mẹ của cô? Mà thuộc hạ trung thành với ông nội nhất cư nhiên lại là người lên kế hoạch mọi thứ! Thật sự không ngờ được! nhưng mà... Sở Vạn Hải chỉ là một thư ký nhỏ nhoi bên cạnh ông nội, ông ta lấy đâu ra bản lĩnh lớn như thế? thì ra từ mười mấy năm trước bọn họ đã chuẩn bị cho kế hoạch này?

“An Nhiên, đừng hận chúng tôi nha!” Sở Dao vô tội buông tay: “cô cũng biết, dựa vào một mình ba tôi không thể thực hiện một vở kịch lớn như thế! Ai bảo Lục gia các người dựa vào người không nên dựa?”

Thật ra là ai? Lục An Nhiên đau đến nỗi hô hấp cũng cảm thấy khó khăn, huống hồ còn lại còn phải suy nghĩ chuyện này, cô thật sự không nghĩ được là ai muốn hãm hại Lục gia đến mức này.

“An Nhiên, ông nội cô - lão già đáng chết đó cùng mẹ cô đang đợi cô đấy!” mang một đôi găng tay trắng Sở Dao từ túi LV giới hạn mà Lục An Nhiên tặng cho cô ta lấy ra một chiếc bật lửa óan giận nói: “tôi luôn lấy danh nghĩa của cô không ngừng đưa canh gà có tẩm thuốc độc cho ông nội cô, muốn qua được mắt lão già đó thật tốn không biết bao công sức!” sinh viên tốt nghiệp học viện hóa học Sở Dao làm sao lại không hiểu cách vô thanh vô sắc mà hạ độc không ai biết chứ? Cổ tay xoay chuyển, chiếc bật lửa bị ném lên chiếc giường trải đầy hoa hồng đang sau lưng của Lục An Nhiên.

Ông nội... Trái tim Lục An Nhiên đau đớn từng cơn, sau khi mẹ mất, luôn là ông nội chăm sóc cô... không ngờ đến ông nội lại vì cô mà chết thảm... chú nói ông nội vì bệnh bạo phát mà chết, không ngờ nguyên nhân cũng là do chính bản thân mình... hối hận, tự trách cùng ảo não như một luồng khí xông lên đầu, Lục An Nhiên nhìn chằm chằm vào hai con người trước mặt.

“Chỗ này nóng quá!” Sở Dao nhìn vào ngọn lửa càng ngày càng mạnh trước mặt nói: “Hạo Thịnh, chúng ta mau đi thôi, nhiệt độ cao quá, em lo sẽ ảnh hưởng không tốt cho con của chúng ta!”

“Được!” Lâm Hạo Thịnh vòng tay qua ôm ngang lưng Sở Dao, cười nhạt liền muốn dẫn cô ta ra khỏi căn phòng mà Lục An Nhiên chọn làm phòng tân hôn này.

Bóng dáng hai người hết sức chói mắt, ngọn lửa đằng sau càng lúc càng mạnh, ngọn lửa như tằm bén vào chiếc váy cưới, từng tắc từng tắc đốt cháy làn da cô.

Cho dù tôi có chết cũng phải kéo theo hai cái đem lưng!

Lục An Nhiên trừng to hai mắt đỏ tươi như màu máu, nỗi hận tràn ngập đã trở thành động lực duy nhất của cô lúc này, cô ra sức rút từ dưới gầm giường một chiếc hộp, bên trong có một ống nghiệm đựng thứ bột màu trắng, chính thứ này đã hấp dẫn Sở Dao! Nếu không phải Sở Dao thấy trên báo cáo nói: “Một chút bột có thể làm ra một trận nổ lớn! thật thú vị! chỉ đáng tiếc là quốc gia Z hoàn toàn cấm thứ bột này! Đến cả tổ làm nghiên cứu sinh bên viện nghiên cứu đó cũng không được sử dụng!” Cô cũng sẽ không từ nước ngoài trăm phương nghìn kế tìm cách làm ra thứ này để tặng cô ta. Hiện nay thật may nhân cơ hội này triệt triệt để để tặng cho cô ta! Dùng sức hống ngọn lửa đằng sau ném tới. Ngay sau đó một tiếng nổ thật lớn phát ra, ngọn lửa nháy mắt cắn nuốt toàn bộ mọi thứ hiện diện trong căn phòng này, cả hai người chưa bước ra khỏi phòng, toàn bộ cháy sạch sẽ.

Một tiếng sấm rền, tia chớp chiếu sáng đêm tối như ban ngày, một trảng thiên lôi quỷ dị đánh xuống ngay giữa biệt thự, nơi căn phòng đang bị ngọn lửa thiêu đốt, ngay sau đó một trận mưa kéo tới tựa hồ gột rửa sạch sẽ tất cả tội ác cùng mọi quá khứ âm thầm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Trùng Sinh Quay Lại, Chú Ba Ép Hôn

Bóng tối vô tận nhấn chìm tất cả mọi cảnh vật xung quanh, dù có cố gắng chạy trốn như thế nào cũng không thể thoát khỏi ma trảo của bóng tối. Lục An Nhiên muốn giãy dụa, muốn hét lên, nhưng cô không tài nào phát ra được một chút âm thanh nào... chính vào lúc cô sắp rơi vào tuyệt vọng, trong bóng tối lại truyền đến một trận âm thanh vô cùng náo nhiệt...

“An Nhiên? An Nhiên?”

“Mẹ... Mẹ...” Lục An Nhiên cảm thấy nơi khoeo mắt chảy ra một dòng lệ nóng bỏng, cô đã bao lâu rồi không nằm mơ thấy mẹ nữa?

“An Nhiên, mẹ ở đây! Đừng sợ...” Một bàn tay ấm áp chạm nhẹ vào trán của Lục An Nhiên: “Vẫn còn hơi nóng một chút!”

“Phu nhân, có cần tôi gọi cho bác sĩ Lý không?” Người nói chuyện là quản gia của Lục gia chú Vu.

“Gọi cho ông ấy đi!” Kỷ Nhu khép mi nói, bà chỉ dờ mắt một phút cô con gái yêu quý của bà đã bị rơi xuống hồ bơi, con sót vẫn còn liên tục không có dấu hiệu thuyên giảm.

“Vâng thưa phu nhân!” quản gia liền đi ra ngoài.

“Dì Kỳ, đều do con không tốt!” phiên bản lúc còn trẻ của Sở Dao khóc đến mắt đỏ bừng: “Đều do con không chăm sóc tốt cho An Nhiên...”

“Dao Dao, chuyện này không thể trách mình con.” Kỷ Nhu nhìn Sở Dao nói tiếp: “Con mau về nhà nghỉ ngơi đi, cũng không còn sớm nữa.”

“Con... con muốn ở lại chăm sóc An Nhiên...” Sở Dao cắn cắn môi nói.

“um...” Nghe được giọng nói của Sở Dao, đôi mắt vẫn luôn nhắm nghiền của An Nhiên đột nhiên có phản ứng.

Sở Dao! Sở Dao! Nỗi hận làm cho toàn thân An Nhiên liên tục run lên, vết thương do bị hủy dung, nỗi đau cắt lưỡi, đều tích tụ lại...

Những tiếng bước chân dồn dập truyền đến, Kỷ Nhu nghe tiếng liền nhìn về phía cánh cửa phòng của Lục An Nhiên, nhìn thấy người đến không phải là quản gia mà là một vị khách không mời mà đến.

“Chị dâu!” Người vừa đến chính là chú Ba của Lục An Nhiên – Lục Quân An.

“Chú Ba? Tối như thế này rồi, chú đến đây có chuyện gì sao?” Kỷ Nhu nhìn Lục Quân An, trong ánh mắt có chút không vui.

“Chị dâu, hôm nay Lâm tổng lại đến tìm em, ông ấy nói muốn cùng chị ăn một bữa cơm, chị xem...” nét mặt Lục Quân An tràn đầy ý cười, trong tay Lâm tổng có mấy ngàn đơn hàng, nếu như có thể tiếp nhận chúng, ông ta sẽ không cần lo lão già học Lục không giao Lục gia cho hắn nữa! thật sự không thể hiểu nổi, anh cả đã mất tích mười hai năm rồi, lão già này rốt cuộc còn đang tính toán cái gì?

“Tôi sẽ không đi!” Kỷ Nhu cau mày mang theo chút rét lạnh: “Tôi là chị dâu của chú, chú liền có thể để tôi đi ăn cơm cùng khách hàng của chú?” Lần trước bị Lục Quân An lừa đi ăn cơm cùng với vị Lâm tổng đó, suýt chút nữa bị chiếm tiện nghi. Nhớ đến vị Lâm tổng nào đó đưa cánh tay mập mập sờ lên đùi của bà, sắc mặt Kỷ Nhu tái nhợt, từng trận buồn nôn lại cuộn lên.

“Chị dâu!” Lục Quân An dồn nén cơn giận trong lòng nói tiếp: “Em đây không phải là muốn tốt cho chị sao! Anh cả đã mất tích được mười hai năm rồi, mẹ con chị mẹ góa con côi, không phải là thiếu đi một bàn tay đàn ông chăm sóc sao!”

“Tôi không cần! một ngày không nghe thấy tin tức anh cả chú đã chết, tôi liền đợi ông ấy một ngày! Cho dù một ngày nào đó thật sự nhận được tin tức ông ấy đã chết rồi, tôi cũng sẽ vì ông ấy mà ở giá suốt đời!” Hiếm khi Kỷ Nhu có thái độ kiên quyết như thế.

“Chị dâu, cho dù chị không muốn nghĩ cho bản thân mình, cũng nên nghĩ cho An Nhiên chứ!” Lục Quân An nháy mắt với Sở Dao.

“Đừng vậy!” Sở Dao nhận được cái nháy mắt đó liền phối hợp nói: “Dì Kỳ, An Nhiên vẫn luôn nói với con là cậu ấy muốn có một người ba...”

“...” Cắn chặt môi dưới, nước mắt Kỷ Nhu cứ thế mà rơi xuống, bà muốn đợi ông Hạo suốt đời, nhưng An Nhiên vô tội... từ lúc ba tuổi đã không nhận được tình thương của ba, đây là nỗi đau trong lòng Kỷ Nhu.

“...” Nghe được cuộc nói chuyện của mọi người, Lục An Nhiên rút cuộc hiểu rõ, mình đã chết một lần lại quay về lúc bản thân mười tám tuổi, cô nhớ rất rõ ràng, lúc đó cô bị “trượt chân” rớt xuống bể bơi, sau đó sốt cao liên tục một đêm, trong lúc đó chủ ruột của cô lại đến bức mẹ cô tái giá. Lúc đó cũng là do cô ngốc, tin tưởng Sở Dao vì muốn tốt cho mẹ cô, cũng theo đó mà bắt buộc bà, làm cho bà phân vân, khó xử giữa hai bên đến mức bị trầm cảm... cơ thể vừa phục hồi một chút sức lực, Lục An Nhiên giật giật khỏe mắt cuối cùng cũng lấy lại được tinh thần.

“An Nhiên! Con tỉnh rồi!” Kỷ Nhu nhìn con gái vừa mới tỉnh lại, nổi căng thẳng trong lòng cuối cùng cũng có thể dễ xuống rồi, bà vội vàng vươn tay cảm nhận nhiệt độ trên trán Lục An Nhiên lần nữa: “An Nhiên, sao rồi? đầu có đau không? Có chỗ nào khó chịu không?”

Lục An Nhiên nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mắt, nhất thời xúc động muốn khóc, sau đó khi nhìn thấy người ngồi bên cạnh giường có khuôn mặt giống Sở Dao như đúc trong mắt liền ngập tràn hận ý.

“An, An Nhiên... Cậu, sao cậu lại nhìn mình như thế...” Sở Dao nhìn vào ánh mắt của Lục An Nhiên, trong thời gian ngắn nhịp tim liền tăng lên. Lúc đó chính là tự tay đẩy An Nhiên xuống hồ bơi, thấy bốn phía không có người, mà Lục An Nhiên lại không biết bơi, ả mới quyết định giết cô, nhưng mà vị quân gia đáng ghét kia sau khi nghe thấy tiếng kêu cứu của An Nhiên, cư nhiên từ tầng ba nhảy xuống cứu mạng con tiện nhân này, cũng may kỹ năng diễn xuất của cô ta tốt, lúc đó ả tỏ ra vô cùng lo lắng, nên quân gia cũng không nghi ngờ gì. Chỉ là ả ôm hận trong lòng, tại sao lúc đó không ngả chết vì quân gia thích xen vào chuyện người khác này.

Lục An Nhiên gắt gao nhìn chằm chằm Sở Dao, chính là người đàn bà này đã hại chết cô, chính là người đàn bà này...

“An Nhiên, con tỉnh rồi!” Lục Quân An vừa cười vừa nói: “Con làm chú lo chết được! đã nửa đêm rồi, chú vừa nghe thấy con bị rơi xuống nước liền lập tức chạy qua đây!”

Shit! Nhìn thấy gương mặt chứa đầy hư tình giả ý như thế này, Lục An Nhiên liền cảm thấy buồn nôn! Chính là người đàn ông khốn nạn này, vào lúc cô mười chín tuổi đã cố tình chúc cô uống say để rồi đưa vào phòng của một tên quyền cao chức trọng, chỉ để nhận một số lợi lộc từ những kẻ đó cho ông ta được nở mày nở mặt trước mặt ông nội... lúc đó bản thân quả thật rất ngốc! toàn bộ đều nghe lời những kẻ ác độc này! Nghĩ lại cảm thấy bản thân quá ngu xuẩn! Lục Quân An đứng hàng thứ ba sau Bà cô, cô gọi ông ta là chú ba, nhưng bởi vì Lục Quân An cùng Sở Dao luôn ở trước mặt chú hai Lục Quân Phong nói này nọ, cộng thêm Lục Quân Phong khi nhìn thấy cô liền liên tục trách mắng việc học của cô, kiếp trước Lục An Nhiên rất ghét người chú hai này, trong tiềm thức luôn không coi Lục Quân Phong là người thân của mình, chỉ nhận một người chú là Lục Quân An, cho nên cũng gọi Lục Quân An là chú chứ không phải chú ba! Chỉ tiếc là thành ý của cô đều đổ cho chó ăn! Lần này, ông trời đã cho cô có cơ hội làm lại cuộc đời, cô phải tự bảo vệ tốt chính mình và mẹ! tuyệt đối không để những người này đạt được mục đích! Lục An Nhiên giấu đi sự ghê tởm trong mắt hỏi: “chú ba, nhà chú cách nhà con không xa lắm, tại sao đến nửa đêm mới qua đây vậy?”

“Chuyện này...” Lục Quân An thoáng chốc thật không biết nói gì, nếu không phải Lâm tổng cứ gọi điện hỏi thúc, ông ta mới lười qua bên này, Lục An Nhiên chết hay sống liên quan gì đến hắn! với lại, tại sao Lục An Nhiên lại gọi hắn là chú ba, mà không gọi một tiếng chú giống như trước nữa?

“Cái đó... cái đó... mình nghe ba mình nói, hình như chú Lục đạo gần đây luôn ở bên ngoài...” Sở Dao thấy thế vội vàng nói lời hòa giải.

“Đừng vậy đây!” Lục Quân An nói: “Chú liên tục không ngủ, thức xuyên đêm quay về đây đây! thấy chú quan tâm con không? Con cũng nên khuyên mẹ con! Lâm tổng là một người tốt! Mẹ con già qua đó cũng coi như có chỗ dựa rồi, con thấy thế không?”

Lục An Nhiên thật sự muốn tát cho mình vài cái tát, chuyện xảy ra giống hệt như trong quá khứ! Vào thời điểm đó cô vẫn luôn nghĩ rằng chú là người thân gần gũi nhất của cô, cô bị một từ “xuyên đêm” của Lục Quân An làm cho hồ đồ, cô thậm chí còn cho rằng mẹ cô không biết gì, cô cho rằng tất cả mọi người đều là vì muốn tốt cho mẹ, nhưng mẹ cô chính là một người đã chết tâm rồi, cho nên lúc đấy cô đã nói những lời không thể thay đổi lại được, hay thậm chí là tuyệt thực, làm tổn thương trái tim của mẹ cô, nhưng mà, lần này, cô tuyệt đối sẽ không làm như thế nữa!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Cùng Mẹ Chờ Đợi, Thề Nguyện Với Trời

“An Nhiên, cậu mau khuyên dì Kỳ đi!” Sở Dao thấy Lục An Nhiên không nói gì liền gấp rút thúc giục.

“Mẹ!” Lục An Nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Kỳ Nhu, đôi mắt mềm mại: “Con nguyện ý cùng mẹ đợi ba trở về!” Lục An Nhiên đương nhiên biết Lục Quân Hạo cuối cùng cũng sẽ không trở về, bởi vì, ở kiếp trước đến khi cô chết cô cũng không hề nhận được chút tin tức nói về ba cô, nhưng mà mẹ cô nguyện ý đợi, vậy thì cô cũng sẽ tâm cam tình nguyện cùng chờ đợi với bà, cho dù là cả đời cô cũng nguyện ý, ông trời đã cho cô một cơ hội để chuộc lại hết thảy những lỗi lầm ở kiếp trước, cô sẽ nắm bắt từng phút từng giây để bù đắp lại những điều bất hiếu mà cô đã phạm phải.

Kỷ Nhu sững sốt, hai hàng nước mắt nóng hổi dọc theo hai bên má mà chảy xuống, rốt cuộc con gái đã hiểu thấu được nỗi lòng của bà.

“Chuyện này...” Lục Quân An và Sở Dao đều ngây ngẩn cả người, chuyện này tại sao lại không giống như dự đoán! Sở Dao cũng có chút không rõ chuyện gì đã xảy ra, trước đây khi ả nói chuyện này với Lục An Nhiên, Lục An Nhiên không phải cũng tán đồng ý kiến của ả sao?

“An Nhiên, con nói vậy là có ý gì? Con là muốn hủy hoại cả cuộc đời mẹ con sao?” Lục Quân An bình tĩnh lại.

“Chú Ba, thật ra con cảm thấy đề nghị của chú cũng không tệ, hay là cứ hẹn Lâm tổng ăn một bữa cơm đi! Con cũng đi!” Lục An Nhiên ngoài cười nhưng trong không cười nổi.

Kỷ Nhu lại ngăn ra không dám tin mà nhìn Lục An Nhiên, lúc này không phải con gái vẫn còn đồng ý với bà chờ đợi ba Hạo trở về sao? Lục An Nhiên nhẹ nhàng vỗ lên bàn tay của bà, cười nhẹ.

“Như thế mới đúng!” Lục Quân An cảm thấy tình hình thay đổi lập tức mặt mày hớn hơ: “An Nhiên ngoan! Lần sau chú đến sẽ mang đến cho con một máy chơi trò chơi mới nhé!” trong lòng Lục Quân An đều cảm thấy vui sướng, giao dịch này nếu như thành công rồi, ông ta sẽ được coi như lập được công lớn cho Lục thị rồi.

“Gọi thêm ông nội nữa nhé!” Lục An Nhiên lại nói thêm một câu: “Con cũng lâu rồi không được gặp ông nội!”

“Chuyện này...” Lục Quân An cười cũng không nổi nữa, Lục lão ông lẫn lộn ở quốc gia Z này mấy chục năm trời, một chút ý đồ nhỏ bé Lục Kiếm Hào nhìn một cái là có thể hiểu rõ! Nếu như để Lục lão ông biết được hần tính kế chính chị dâu của mình, vậy thì hần ta chết chắc rồi? Đừng nói đến việc kế thừa Lục thị, Lục lão ông sẽ lột sống da của hần! theo như tính cách của ông lão, sẽ có thể tống cổ hần ra khỏi Lục gia, từ đó đoạn tuyệt quan hệ cha con! Chuyện này tuyệt đối không được, như thế chẳng phải hần sẽ chẳng có gì nữa sao?

“An Nhiên, cậu... không phải cậu rất sợ ông cậu sao?” sắc mặt Sở Dao có chút lúng túng, cô ta đã tẩy não Lục An Nhiên rất lâu rồi mới có thể để Lục An Nhiên sinh ra khoảng cách với người nhà Lục gia, chỉ tin tưởng Lục Quân An với chính bản thân ả!

“Chú Vu! Gọi điện cho ông nội cháu đi!” Lục An Nhiên phớt lờ lời nói của Sở Dao nói với vị quản gia đang đứng bên ngoài cửa phòng.

“Vâng thưa đại tiểu thư!” Bên ngoài cửa truyền đến âm thanh của chú Vu.

“Đợi đã!” Lục Quân An tức đến mặt mày xám xịt nhưng vẫn nhẫn nại khuyên nhủ Lục An Nhiên: “An Nhiên, con nghe chú sẽ không sai đâu! Lâm tổng là một thương nhân đại tài, tuổi còn trẻ đã trở thành giám đốc quản lý dự án của tập đoàn Vinh thị, thật là hiếm có! Huống hồ, chú cũng chỉ là để mẹ con và Lâm tổng gặp mặt ăn bữa cơm không phải sao? Ứng thì nói tiếp không thì bỏ đi! Nhưng mẹ con một chút cơ hội cũng không cho người ta, bên chú cũng không thể tiếp tục dây dưa, chú cũng chỉ là vì Lục thị mà thôi!” Những lời nói này về tình về lý đều đúng đều nói được rất tốt.

“Bởi vì Lục thị hay là vì bản thân chú Ba đây?” Lục An Nhiên quả thật lười biếng đi đối phó với loại tiểu nhân đê tiện này, lúc trước sau khi bị đưa vào phòng của vị quan chức kia, Lục Quân An vẫn là dùng câu nói “Vì Lục thị” để nói chuyện, vì Lục thị, vì ông nội, vì tất cả, cô đều đã nhận! kết quả toàn bộ những việc này chẳng qua là đều đút vào cái túi lớn của Lục Quân An hần!

“Con nói cái gì vậy?” Bị Lục An Nhiên nói trúng tim đen, Lục Quân An thẹn quá hóa giận nói: “Chú không phải là vì mẹ con hai người sao! Anh cả mất tích, nếu như không phải trên công ty chú nói giúp một tiếng thì mẹ con đã bị sa thải rồi!”

“Vậy thì vẫn phải cảm ơn chú Ba đã có lòng chăm sóc rồi, không nghĩ tới chú Ba chỉ là một quản lý nhỏ nhoi của bộ phận quan hệ xã hội trong công ty cũng có thể nói giúp cho quản lý của bộ phận quảng cáo là mẹ con đây?” Lục An Nhiên cảm thấy chuyện này thật buồn cười, cũng âm thầm chế nhạo bản thân, kiếp trước vì sao lại tin tưởng những lời nói dối có nhiều sơ hở như thế này,

“Con!” Lục Quân An hoàn toàn bị Lục An Nhiên chọc trúng chỗ đau, đột nhiên đứng dậy mắng một câu: “Cho chút mặt mũi mà không biết xấu hổ!” Liền mặt mày giận dữ mà bước từng bước lớn ra khỏi Lục gia.

“Di Kỳ, chuyện đó... An Nhiên đã tỉnh rồi, con, con về trước đây...” Sở Dao cắn cắn môi dưới, Lục An Nhiên bị làm sao thế nhỉ? Ánh mắt của cô làm ả sợ hãi thật sự, hơn nữa tại sao một con ngốc lại dường như biến thành thông suốt rồi? Mọi chuyện dường như là đã thoát khỏi sự khống chế của ả, ả có cảm giác sợ hãi rồi,

“Vậy con về trước đi!” Kỷ Nhu xoa xoa huyết thái dương đang đau, hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện rồi, chồng bà đã mất từ mấy năm trước, hiện tại bà chỉ còn lại duy nhất một đứa con gái này, bà tuyệt đối sẽ không đánh mất con gái của bà, nhưng mà nếu như con gái có thể hiểu bà, nguyện ý cùng với bà chờ đợi Ba Hạo trở về, Kỷ Nhu thật sự yên lòng.

“Vâng thưa di Kỳ!” Sở Dao lau khô nước mắt nhìn Lục An Nhiên: “An Nhiên, cậu nên nghỉ ngơi đi, ngày mai mình sẽ quay lại thăm cậu!”

“Đợi một lát!” Lục An Nhiên đột nhiên mở miệng gọi Sở Dao đang chuẩn bị bước ra cửa: “Sở Dao, cậu nhớ kỹ, cậu chỉ là con gái thư ký của ông nội tôi, cậu nên nhớ rõ thân phận của bản thân! Từ hôm nay trở đi mình không cho phép cậu kêu mẹ tôi là “di Kỳ” nữa, sau này cậu hãy cứ như chú Vu gọi mẹ tôi là “phu nhân”! nghe rõ chưa?”

Sở Dao không nghĩ được Lục An Nhiên sẽ nói như thế với ả, trong ấn tượng của ả, Lục An Nhiên chính là người vừa dễ bị ăn hiếp lại vừa là một con ngốc dễ bị lừa gạt, làm sao có thể lại nói chuyện mạnh mẽ như vậy được, với lại cảm giác xa lánh như thế này quả thật trước đây chưa từng có? Lục An Nhiên luôn để ả trở thành người thân cận nhất, đột nhiên nghe thấy rõ ràng mệnh lệnh chứa đầy giọng điệu xa cách như thế này, Sở Dao ngoại trừ khiếp sợ, còn đột nhiên sinh ra một cảm giác lo lắng, căng thẳng.

“An Nhiên?” Hiển nhiên, Kỷ Nhu cũng không biết con gái mình đã xảy ra chuyện gì sau trận sốt này, tại sao hình như tính tình đột nhiên có sự thay đổi lớn? Sở Dao không phải là người bạn thân nhất của con gái bà sao?

“Cậu có thể đi rồi!” Lục An Nhiên lạnh lùng liếc mắt nhìn Sở Dao, sau đó mới quay đầu nhắm mắt không muốn nhìn thấy người khiến cô hận đến tận xương tủy này nữa.

Sắc mặt Sở Dao trắng bệch, rời khỏi phòng của Lục An Nhiên, ra khỏi cửa nhà Lục gia, bầu trời âm ảm, từng hạt mưa lớn như hạt đậu rơi xuống. Sở Dao siết chặt nắm đấm của mình, nghiêng răng nghiêng lợi: “Lục An Nhiên! Cô là cái thá gì! Cô nhớ kỹ cho tôi!” Sở Dao dầm mưa quay trở về căn nhà của mình, đột nhiên nhớ đến cuộc điện thoại ngày hôm qua của ba cô ta, người trong điện thoại hình như đang cùng với ba ả thảo luận vấn đề trừ khử đại tiểu thư Lục gia Lục An Nhiên, nghĩ đến chuyện này, tim ả mới thả lỏng được một chút, ánh mắt ả chống lại bầu trời đêm thê rằng: Lục An Nhiên, tôi tuyệt đối để cô muốn sống không được muốn chết cũng không xong!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Gân Tay Hoàn Hảo, Hiện Tượng Quỷ Dị

Trong phòng chỉ còn lại hai mẹ con cô, Kỳ Nhu lại dùng tay kiểm tra trán của An Nhiên thêm lần nữa, chỉ còn sốt một chút thôi.

“Mẹ con không sao nữa rồi.” Lục An Nhiên nhìn Kỳ Nhu, khỏe mắt có chút ẩm ướt, loại cảm giác mất đi rồi lại tìm thấy thật sự rất khó diễn đạt thành lời,

“Không chuyện gì là tốt rồi!” Kỳ Nhu nắm lấy hai tay của Lục An Nhiên: “An Nhiên, sao hôm nay con lại không cẩn thận như thế? Rõ ràng con biết mình không biết bơi, còn đến bên cạnh hồ bơi? Cũng tại mẹ hồ đồ, ngày mai sẽ kêu chú Vu rút hết nước trong hồ bơi đó đi!”

“Vâng...” Lục An Nhiên rất muốn nói với Kỳ Nhu chuyện này là do Sở Dao làm, chuyện này đều là lỗi lầm của con tiện nhân Sở Dao! Nhưng cô không thể! Kiếp trước trước khi chết cô đã biết toàn bộ sự thật, đằng sau chuyện này vẫn còn một người chưa xuất hiện, cô nhất định phải nhẫn nhịn, mới có thể từng bước từng bước dụ người đó xuất hiện: “Là lỗi của con... mẹ, mẹ đừng kêu chú Vu rút hết nước đi, ngày khác dạy con tập bơi là được rồi!”

“Không phải con vẫn luôn sợ nước sao? Tại sao hiện tại lại nghiêm túc muốn học bơi rồi?” Kỳ Nhu lại cảm thấy kỳ quái.

“Bây giờ rút hết nước trong hồ ra, sau này còn có thể đem toàn bộ sông hồ, biển cả lấp bằng sao?” Lục An Nhiên nhẹ nhàng nói: “Con muốn an toàn khỏe mạnh lớn lên như vậy mới có thể ở bên cạnh mẹ!” một con người đã từng chết một lần, còn có thể sợ nước nữa sao?

“An Nhiên nói rất đúng!” Kỳ Nhu cười cười xoa đầu Lục An Nhiên: “Con hôn mê ngủ cả một ngày, chắc là con đói rồi! để mẹ đi nấu một chén canh cá cho con nhé!”

“Dạ!” Lục An Nhiên rất vui mừng, món canh cá do Kỳ Nhu tự tay nấu đã từng là món ăn mà Lục An Nhiên thích ăn nhất, đáng tiếc, từ khi Kỳ Nhu qua đời, cho dù Lục An Nhiên có thưởng thức tất cả những món ngon trên thế giới cũng đều không tìm được mùi vị như thế nữa.

“Vậy con nghỉ ngơi thêm một chút ngoan ngoan đợi mẹ nhé!” Kỳ Nhu đứng dậy đắp lại cái chăn trên người Lục An Nhiên, lại sờ sờ gương mặt Lục An Nhiên, sau đó mới rời khỏi phòng của con gái.

Cửa nhẹ nhàng đóng lại, Lục An Nhiên chống cánh tay ngồi dậy, nhìn khắp căn phòng. Căn phòng này chính là căn phòng ngủ trước kia của cô, hoa bô công anh được vẽ lên trên bức tường màu lam nhạt, đơn giản thoải mái. Chiếc đèn ngủ cạnh giường hình chú chim nhỏ tắn ra thứ ánh sáng mỏng manh ấm áp. Trên tường, chiếc đồng hồ chim đồ quỳen từ từ chuyển động. Ngay dưới đồng hồ là một kệ sách màu trắng cao hơn đầu người trên đó bày đầy những đĩa CD trò chơi và những tập tranh thiếu nữ, bên cạnh giá sách còn có một chiếc bàn học, trên bàn học có đặt một khung hình chụp chung giữa cô và Sở Dao: hai thiếu nữ xinh đẹp mặc bộ trang phục công chúa, nắm tay nhau cười bên đài phun nước. Lục An Nhiên không nhìn được cau mày, thiếu nữ trong bức ảnh cười thật rạng rỡ và ngu xuẩn! Có ý nhìn về một hướng khác, bên kia cửa sổ mở ra, mặt trăng yên tĩnh, một luồng gió thổi nhẹ qua làm tấm rèm màu trắng nhẹ bay, gió thổi rung chiếc chuông gió bên phát ra âm thanh vui tai. Dưới cửa sổ, một chiếc đàn dương cầm lặng lặng đặt ở đó.

Lục An Nhiên bước xuống khỏi chiếc giường công chúa của mình, từng bước bước đến bên cạnh chiếc đàn. Cô ngồi xuống chiếc ghế màu trắng làm bằng nhung mềm phía trước cây đàn, sau đó nhẹ nhàng mở nắp chiếc đàn lên. Nhìn những phím đàn đen trắng đan xen vào nhau, Lục An Nhiên nhẹ nhàng đưa tay ra chạm vào các phím đàn, âm thanh từng phím đàn theo từng ngón tay Lục An Nhiên vang lên ban đầu là từng âm thanh rời rạc sau đó liền liền mạch thành một đoạn khúc “Hoan lạc tưng”. Đã nhiều năm rồi, sau khi gân tay bị cắt đứt, cô không thể không từ bỏ việc đánh đàn mà cô đã bắt đầu học từ năm ba tuổi. Thật không thể ngờ được, cô lại có thể chơi đàn thêm một lần nữa. Nghĩ đến đây, đồng tử trong mắt cô phát ra nồng đậm hận ý, những kẻ ác độc này! Đời này cô sẽ lôi từng người từng người sau bức màn bí mật ra ánh sáng, phải để cho những người này muốn sống không được, muốn chết cũng không xong!

Cửa phòng bị mở ra, âm thanh lo lắng của Kỳ Nhu kéo Lục An Nhiên đang chìm trong suy nghĩ của mình tỉnh lại: “An Nhiên con mau quay về giường mau lên!”

Cùng vào với Kỳ Nhu còn có một người đàn ông mặc tây trang màu đen phẳng phiu, ưu nhã. Lục An Nhiên nhìn người đàn ông này chợt nhớ ra người này chính là bác sĩ của Lục gia, cũng là một người bạn bè thân thiết với người ba đã mất tích của cô – Lý Tùng. Lục An Nhiên bỏ trở về chiếc giường công chúa của mình, chui vào trong chăn.

“Trước kiểm tra nhiệt độ thân thể đã.” Lý Tùng lấy ra máy đo nhiệt độ điểm nhẹ lên tai của An Nhiên, cho đến khi chiếc máy kêu lên một tiếng “tích”, máy đo nhiệt độ hiện lên: “3607.” Lý Tùng cười nhẹ sau khi đọc xong con số: “con sốt đã giảm rồi, mấy ngày nay nên ăn nhiều thức ăn thanh đạm là được.”

“Làm phiền anh! Để anh đến không công rồi!” đối với Lý Tùng, Kỳ Nhu luôn cảm kích, mấy năm nay Lý Tùng đã không ít lần giúp hai mẹ con bà.

“Không sao cả!” Lý Tùng mở tủ đựng dụng cụ y tế ra, đeo lên ống nghe, sau đó cầm một đầu khác đặt lên trên ngực và phía dưới sườn của Lục An Nhiên: “Bị viêm phổi nhẹ, uống thuốc chống viêm, ngoài ra nên uống nhiều nước một chút, bảo dì Vinh nấu thêm một ít tuyết lê đường phèn có thể giảm bớt triệu chứng ho.” Sau khi kéo ống nghe xuống Lý Tùng tò mò hỏi: “hình như không thấy dì Vinh nhỉ?”

“Con trai đi ấy kết hôn, tôi để đi ấy về quê mấy ngày.” Kỳ Nhu nói. “ồ, như vậy sao!” Lý Tùng gật gật đầu sau đó cất ống nghe bác sĩ vào tủ đựng y tế, lại lấy ra hai hộp thuốc cùng một cây bút ký tên, viết rõ ràng cách sử dụng thuốc lên trên hộp: “Uống hai hộp thuốc này trong một tuần là khỏi liền.”

“Vất vả cho anh quá!” Trừ những từ này ra, Kỳ Nhu cũng không biết nói gì hơn.

“Không có gì đâu, A Hạo với tôi từ nhỏ đến lớn đều là anh em tốt, anh ấy không ở đây tôi có nhiệm vụ chăm sóc cho hai người.” Lý Tùng đẩy nhẹ gọng kính trên sống mũi.

“Phu nhân, tôi bụng cháo cá đến đây.” Quân gia bụng chén cháo cá mà Kỳ Nhu đã nấu xong bước vào phòng.

“Giao cho tôi là được.” Kỳ Nhu nhận lấy chén cháo cá, múc một muỗng, thổi nhẹ vài cái, sau đó nhẹ nhàng bón cho Lục An Nhiên.

Lục An Nhiên mở miệng ăn một miếng, đầu lưỡi mạnh liệt nổi lên mùi máu tươi, trước mặt đột nhiên hiện lên một cảnh tượng: vào một buổi sáng có một con cá đã bị một mũi lao cắm vào rất sâu, con cá vật lộn một cách không cam lòng cho đến khi chết đi. Lục An Nhiên hướng bên mặt đất không ngừng ỏi ra, mùi máu tươi trong miệng rất lâu cũng không tan đi.

“An Nhiên?” Kỳ Nhu bị dọa sợ: “An Nhiên con sao thế?”

“Con...” Lục An Nhiên rất muốn nói với Kỳ Nhu là bản thân không sao cả, nhưng mùi máu tươi trong miệng thật sự làm cô buồn nôn đến nỗi không nói được lời nào cả, đấu tranh cả một buổi, Lục An Nhiên lại nói hai chữ: “Nước, nước!”

“Nước, nước!” Kỳ Nhu lặp lại lời nói của Lục An Nhiên, trong lúc nhất thời đầu óc hoang mang, chân tay cuống quýt.

“Nước ở đây! Nè!” Quân gia rót một ly nước to tướng đưa qua cho Lục An Nhiên.

Lục An Nhiên không ngừng uống từng ngụm nước lớn sau đó súc miệng liên tục, một lúc sau mới có thể giảm bớt đi mùi hôi tanh của máu cá trong miệng. Cô có một đầu lưỡi rất nhanh nhạy mà ai cũng phải ngưỡng mộ, bất kỳ món ăn nào, chỉ cần ăn một miếng cô có thể biết được tất cả các nguyên liệu phối hợp trong đó, thậm chí là thời gian làm món ăn đó. Bởi vì đầu lưỡi này, cô trở thành bảo bối của tất cả mọi người trong Lục thị, vào thời điểm rối loạn trong tương lai, Lục thị có thể giữ vững ngôi vị thứ nhất trong giới ăn uống tại thành phố S này cũng có sự góp sức không nhỏ của Lục An Nhiên cô. Nhưng mà chuyện này đều là chuyện của kiếp trước, kiếp này cô được trùng sinh, nhưng mà lưỡi của cô... hình như có sự biến đổi kỳ quặc...

“Chuyện này, chuyện này là như thế nào?” Kỳ Nhu không biết gì nhìn Lý Tùng.

Lý Tùng hỏi Lục An Nhiên: “An Nhiên, con bây giờ cảm thấy như thế nào?”

“Dạ dày không được thoải mái cho lắm, trong miệng có một mùi vị kỳ lạ...” Lục An Nhiên cũng không biết làm sao hình dung hiện tượng kỳ quái này như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Bảo Vệ Tốt Bà Ấy, Mạnh Mẽ Bá Đạo

“Có thể do phát sốt nên dạ dày không thoải mái.” Lý Tùng nhướng nhướng mi: “Hai ngày nay ăn thức ăn thanh đạm, nếu như tới buổi trưa ngày mai vẫn còn như vậy, thì đem cô ấy tới bệnh viện của tôi, ngày mai vừa hay đến phiên tôi trực.”

“Được, được rồi.” Kỳ Nhu vội vàng đồng ý.

Lục An Nhiên không đáp lời, cô biết rằng triệu chứng này không phải là do bị phát sốt gây ra, bởi vì cô vừa nhìn thấy cảnh con cá bị bắt giết, bởi vì khoảnh khắc đó cô thậm chí còn cho rằng cây xiên cá đó chính là đâm vào người cô. Loại cảm giác này chắc chắn không phải là do sự khó chịu trong dạ dày...

Sau khi Lý Tùng đi rồi, Kỳ Nhu lại nấu cho Lục An Nhiên một chén cháo trắng, Lục An Nhiên lần này không còn cảm giác buồn nôn nữa, sau đó lại

uống thuốc, Kỳ Nhu sau khi để cho Lục An Nhiên ngủ yên mới tắt đèn đi ra khỏi phòng ngủ.

Lục An Nhiên nhìn bóng dáng Kỳ Nhu rời khỏi phòng, cho đến khi cửa phòng đóng lại. Cả căn phòng lại trở nên yên tĩnh, Lục An Nhiên nhắm mắt nhưng không tài nào ngủ được.

Đối với cô mà nói, một đêm này cô đã trải qua cái chết, ngay sau đó, lại trải qua trùng sinh; trải qua sự phản bội, hủy dung, cắt lưỡi và bị thiêu sống, lại trải qua chuyện một lần nữa được nhìn thấy người mẹ đã mất nhiều năm. Còn có đầu lưỡi của cô... Lục An Nhiên thè lưỡi ra, liếm liếm môi. Trong lòng vẫn còn nghi vấn của chính bản thân, vì thế từ trong ổ chăn bò dậy, mang đôi dép lê đi đến cái tủ lạnh trong nhà bếp ở lầu một, tìm thấy một đĩa thịt bò xào ớt xanh. Lục An Nhiên dùng tay kéo đĩa thịt bò ra, cắt một miếng thịt bò bỏ vào miệng, sau khi nhai nó, Lục An Nhiên lại ới ra lần nữa, hương vị của máu bò cuộn cuộn dâng lên trong miệng, sau đó trong tâm trí của Lục An Nhiên lại hiện lên cảnh tượng con bò bị giết. Một cái đầu bò vô lực kêu rống than khóc. Lưỡi dao lạnh như băng một dao lại một dao không ngừng đâm vào cổ con bò, máu bắn tung tóe. Trong tròng mắt con bò đó vẫn còn hiện lên hình ảnh ngược hình dáng và khuôn mặt của những con người, cảnh vật xung quanh.

“ơ...” che lại yết hầu của mình, Lục An Nhiên lại lần nữa nôn lên.

Một tiếng “bang”, đèn trong nhà ăn được mở lên, Vu quản gia nhìn thấy Lục An Nhiên đang không ngừng nôn mửa liền đi lên: “Đại tiểu thư, cô sao vậy?”

“Tôi... Nước... Nước...” Lục An Nhiên chỉ cảm thấy mùi máu tươi trong miệng không ngừng trào lên, hình ảnh trong tâm trí mờ mờ ảo ảo nhưng lại không thể quên đi được.

Chú Vu gấp rút rót một ly nước đưa cho Lục An Nhiên, Lục An Nhiên dùng ly nước súc một miệng lớn nước, thật khó khăn mới có thể đẩy đi được mùi vị khó chịu trong miệng, những hình ảnh trong tâm trí cũng biến mất không thấy nữa.

Không ngừng thở gấp, Lục An Nhiên ngồi trên ghế dựa bên cạnh.

“Đại tiểu thư, cô đói rồi sao?” Trong mắt chú Vu hiện lên một tia đau lòng, dù sao thì đại tiểu thư cũng do ông một tay chăm sóc trưởng thành.

“Ừm... có một chút...” Trong lòng Lục An Nhiên vô cùng căng thẳng.

“haizz...” Chú Vu mở tủ lạnh lấy ra một trái táo, rửa sạch đưa cho Lục An Nhiên: “Tiểu thư ăn trước trái táo đi, tôi nấu cho cô một bát canh trứng.”

Nhận lấy trái táo, Lục An Nhiên ngáp ngừng cắn một miếng, vị thanh ngọt của trái táo lan khắp khoang miệng, triệt để xóa tan đi nỗi cay đắng trước đó. Lục An Nhiên nhanh chóng ăn hết quả táo, mặt khác, canh trứng gà của chú Vu cũng nấu xong rồi, Lục An Nhiên cầm chiếc muỗng bắc mức một muỗng cho vào miệng, hương vị nhẹ nhàng vô cùng ngon miệng.

“Xem ra, trứng gà còn có thể ăn được...” Lục An Nhiên nỉ non nói.

“Tiểu thư, cô vừa nói gì?” Chú Vu nghe không rõ lời nói của Lục An Nhiên lại hỏi một lần nữa.

“Không... Không có gì.” Lục An Nhiên ăn một muỗng lớn canh trứng gà: “Chú Vu, lần sau lúc đánh trứng có thể bỏ ít đi 0.3 g muối, nấu trong nồi cũng có thể để lâu hơn bốn phút!” Lục An Nhiên nói lên ý kiến của mình.

“Vâng.” Đối với lời của Lục An Nhiên, chú Vu vẫn luôn tin tưởng, ai cũng biết Lục An Nhiên có một cái lưỡi rất lợi hại.

Sau khi ăn xong một bát nhỏ canh trứng gà, Lục An Nhiên tựa đầu vào ghế dựa thỏa mãn: “Chú Vu?”

“Vâng?” Chú Vu một bên dọn dẹp bãi nôn của Lục An Nhiên một bên trả lời: “Sao rồi tiểu thư?”

“Chú Vu, chú là bộ đội đặc chủng sao?” Lục An Nhiên nhớ rằng chú Vu là một sĩ quan cấp cao bộ đội đặc chủng, sau đó không biết vì sao lại đến bên cạnh bảo vệ hai mẹ con cô. Chuyện này ở kiếp trước sau khi mẹ cô chết đi, cô trở lại bên cạnh ông nội mới biết được chuyện này.

“Cô làm sao biết được chuyện này?” giọng của chú Vu có một chút khó khăn, thân phận của ông phải được che giấu rất kỹ mới đúng.

“Bí! Mật!” Gần từng chữ một, Lục An Nhiên cảm thấy may mắn khi cả đời bị Sở Dao lừa gạt làm một người hư đốn, mọi vấn đề, nếu như không muốn trả lời, chỉ cần không nói là được, sau khi nói xong còn không quên làm mặt quỷ đối với chú Vu.

Nhìn thấy hình ảnh này của Lục An Nhiên, chú Vu có chút bó tay. Nhưng mà, bản thân ông cũng là đến đây để bảo vệ hai mẹ con cô, chỉ là ông e sợ những người khác biết được: “Nói với chú Vu, là ai nói con biết chuyện này?”

“Con không nói! Con muốn đi ngủ rồi!” Lục An Nhiên chống hai tay đứng lên khỏi ghế, nhìn chú Vu: “chú nhất định một tác không được rời khỏi mẹ con, bảo vệ bà ấy...”

“Đây là chức trách của tôi.” Chú Vu giọng nói với theo: “Dùng mạng của chú để đảm bảo!”

Lục An Nhiên nhìn chằm chằm chú Vu, cô hoàn toàn tin tưởng lời nói của chú Vu, nếu không kiếp trước ông sẽ không vì cái chết của mẹ mà tự trách đến mức dùng súng tự sát. Chỉ là, kiếp trước Sở Dao lợi dụng sự bảo vệ của mẹ cô đối với cô gián tiếp hại chết bà, cũng hại chết chú Vu, lần này cô sẽ không để cho một ai có cơ hội làm tổn thương đến những người bên cạnh cô!

Về đến phòng, Lục An Nhiên từ một vị trí phía dưới của kệ sách lấy ra một quyển nhật ký trên bìa là một cô công chúa thỏ màu hồng, Lục An Nhiên cảm thấy may mắn khi bản thân có thói quen viết nhật ký, như vậy có thể giúp cô dễ dàng biết được những chuyện đã xảy ra lúc còn mười lăm tuổi, từng trang từng trang được mở ra, mỗi trang trên nhật ký đều ghi lại cuộc sống hằng ngày, niềm vui nỗi buồn của cô,

Cơ hồ mỗi trang nhật ký đều có nhắc đến Sở Dao, quỹ đạo cuộc sống của cô quả thật có chút hẹp, sau khi mất đi sự bảo vệ của ba cô có một chút tự ti dưới tình huống như thế cô luôn mang theo đồ chơi với truyện tranh của cô cho Sở Dao, biến ả thành một người bạn thân rất thân của mình, mọi bí mật cô đều nói cho người bạn “tốt nhất” này, mọi hậu quả của Sở Dao, cô đều “cho là đương nhiên.”

Bởi vì, cô chỉ có một người bạn, Sở Dao hoàn toàn kiểm soát sự kết giao bạn bè của cô, mỗi lần cô kết giao được một người bạn cùng lứa tuổi, cô đều rất nhiệt tình mà đem đi giới thiệu với Sở Dao, sau đó không bao lâu, người bạn mới kết giao này sẽ tránh Lục An Nhiên như tránh tà vậy, mà Sở Dao lại là một người duy nhất thời thời khắc khắc đều ở bên cô, cũng bởi vì như thế, cô càng dựa dẫm vào Sở Dao, cộng thêm việc lo sợ Sở Dao sẽ giống như những người bạn kia sẽ rời khỏi cô... bây giờ nghĩ lại, những chuyện này chắc đều là do một tay Sở Dao giờ trở quý đi! Lục An Nhiên nhìn những dòng chữ non nớt, phẳng phất như nhìn thấy sự hèn mọn của chính bản thân ở tuổi mười lăm này.

Cẩn thận bảo vệ tình bạn, thậm chí từ bỏ tính cách thật của mình, vứt bỏ giới hạn của bản thân. Cô trân trọng tình bạn với Sở Dao, thỏa mãn tất cả những yêu cầu tùy hứng của ả, thậm chí chỉ cần ả nói một câu, cô có thể đem tất cả những thứ mà cô yêu thích đến trước mặt Sở Dao... chính là một khát vọng tình bạn thuần túy, thật sự bất luận như thế nào cũng không thể nghĩ đến, Sở Dao sẽ đối xử với cô như vậy!

Sau khi đọc xong quyển nhật ký, Lục An Nhiên cảm thấy hận bản thân như vậy, bên cạnh đó cũng thương hại cho chính bản thân!

Nếu như, tất cả mọi chuyện đều có thể trở lại, vậy thì cô sẽ sống một cuộc sống của cô! Sự kiên nhẫn ả nhẫn của cuộc sống trong quá khứ khiến cô đổi lấy cuộc sống ngắn ngủi đầy sự phản bội và bỏ rơi! Lần này trùng sinh, cô nhất định phải cao tay hơn! Xem những tên khốn đó còn có thể giẫm đạp lên đầu cô không!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Ác Mộng Quán Thân, Bắt Đầu Đi Học

Bức màn theo gió phiêu diêu cạnh cửa sổ, ánh mặt trời ấm áp xuyên qua bức màn chiếu rọi vào trong căn phòng tạo nên một bầu không khí sạch sẽ, ấm áp, trên chiếc giường công chúa nho nhỏ, Lục An Nhiên đang ngủ say, cặp lông mi dài run rẩy hòa cùng với từng nhịp hơi thở gấp rút, hình như cô nằm mơ thấy chuyện gì đó không vui, cô chau mày, trên trán cũng xuất hiện những giọt mồ hôi. Cặp môi đỏ mím chặt, trên khuôn mặt vẫn còn mang nét trẻ con hiện lên vẻ hoảng sợ và lo lắng.

“Đừng, đừng mà!” giây giữa bừng tỉnh từ trong cơn ác mộng, Lục An Nhiên đột ngột ngồi dậy đôi tay lung tung vuốt khuôn mặt của chính mình, cảm giác mềm mại trong tay khiến cô tin tưởng rằng, mặt của cô vẫn chưa bị trầy xước, cô vẫn còn sống và đã trùng sinh quay về lúc mười lăm tuổi...

Chiếc áo ngủ màu hồng trên người bị những giọt mồ hôi làm cho ẩm ướt, dán chặt lên trên người, những cơn gió nhẹ thổi qua khiến cô có cảm giác lạnh lẽo, đôi tay chống lên giường mà bước xuống, sau đó nhẹ nhàng đi vào phòng tắm, cởi áo ngủ mở vòi sen, cô để những giọt nước lạnh buốt chạy thẳng xuống đỉnh đầu, một trận lạnh buốt chạy dọc từ trên đầu qua sống lưng xuống đến chân lan khắp cơ thể, dòng nước lạnh giúp xoa dịu trái tim đang rối loạn và bất an của Lục An Nhiên. Những giọt nước cứ thế dọc theo làn da cô chảy xuống, Lục An Nhiên vòng tay quanh ngực, vuốt đôi tay mảnh khảnh của chính mình, nâng đường như vẫn còn cảm nhận được ngọn lửa bén lên cánh tay từ từ lan rộng ra làm cho cơ thể cô đau nhức, đem đôi tay mở ra đặt ở trước mắt, tựa hồ lại cảm giác được nỗi đau nát xương khi chiếc gậy cao gót bén nhọn của Sở Dao giẫm lên trên đó. Nếu như nói vết sẹo đã lành sẽ không còn đau nữa, nhưng đó chỉ là do vết thương đó vẫn chưa đủ đau đến triệt để! Lục An Nhiên cảm thấy cả đời này mình sẽ chẳng bao giờ quên được nỗi đau ấy.

Nhiệt độ nước dần dần chuyển từ lạnh sang ấm, Lục An Nhiên cũng dần dần tỉnh táo lại, cô tắt vòi sen dùng khăn tắm lau đi những giọt nước như những hạt trân châu quần quanh cơ thể cô, sau đó mở tủ quần áo ra, tủ quần áo rộng hai mét, treo đầy đủ những bộ váy đủ loại, màu sắc khác nhau, mỗi bộ đều mang giá trị xa xỉ. Nghĩ lại, Kỳ Nhu không hề danh tiếng nghiệp khoa nghệ thuật, thậm chí quả thực không tệ! mỗi bộ quần áo đều thể hiện được sức sống trẻ trung của nhưng cô gái đang ở lứa tuổi mười lăm thanh xuân phơi phới, mặt khác còn thể hiện sự cao quý của một thiên kim nhà giàu, còn có một số bộ quần áo là do Lục An Nhiên tự mình chọn lấy, tư chất liền kém xa so với những bộ Kỳ Nhu chọn, kiểu dáng cô chọn vẫn rất ngây thơ, ấu trĩ, Kỳ Nhu rất yêu thương Lục An Nhiên, chỉ cần là thứ mà Lục An Nhiên thích Kỳ Nhu cũng đều sẽ mua cho cô. Lúc đó cô thật là trẻ người non dạ, nghe sự lừa dối của Sở Dao, còn cảm thấy bà không tốt, chú và Sở Dao mới là hai người thân thương nhất của cô. Lục An Nhiên nhếch khóe môi khinh bỉ, chọn một bộ váy liền mang phong cách hải quân do mẹ cô chọn thay vào. Sau đó lại cột tóc thành đuôi ngựa, dây buộc tóc cũng chọn loại có sọc kẻ xanh trắng theo kiểu dáng hải quân, cả người toát lên vẻ giòn giang, tinh tế không còn sự ngây thơ nghịch ngợm như trước nữa. Đứng trước gương chỉnh lại quần áo, Lục An Nhiên vẫn phải một lần nữa làm quen với hình dáng của mình, bởi vì cô có sự phát triển đặc biệt về vị giác, cho nên trong việc ăn uống cô vẫn rất kén chọn, vì thế cô có vẻ gầy hơn, khuôn mặt cô hơi tròn nên nhìn cô như một đứa trẻ, cộng thêm một đôi mắt to tròn, sáng lấp lánh hẳn là được di truyền từ cha cô Lục Quân Hạo, chiếc mũi nhỏ, thanh tú. Cặp môi căng mọng, hồng hào, hàm răng trắng gọn gàng, lúc cười còn lộ ra một chiếc răng khểnh rất đáng yêu. Đeo chiếc cặp xách trên vai, Lục An Nhiên mới chậm rãi đi ra cửa phòng, hướng xuống nhà ăn dưới lầu một.

Nhà mà Lục An Nhiên đang ở là một căn biệt thự hai tầng, tuy diện tích không lớn lắm, lầu một là phòng tiếp khách và nhà bếp, lầu hai là phòng ngủ của mọi người cộng thêm hai phòng đọc sách nữa. Kỳ Nhu mặc dù nhu nhược nhưng về phương diện gia đình bà cũng rất là đầu đầu, còn may là trong nhà

vẫn còn có ba người hầu: quản gia Vu, về nhà tham dự hôn lễ của con trai - thím Vinh, và tài xế Trương. Ba người này đều là do người đứng đầu Lục gia – ông nội của Lục An Nhiên - Lục Kiểm Hạo đích thân lựa chọn, ngày thường ngoài việc làm theo yêu cầu của hai mẹ con cô cũng phải bảo vệ sự an toàn cho hai người.

Nghĩ kỹ lại cũng thấy bản thân mình tùy hứng, cứ cố chấp nghe theo lời nói của Sở Dao, lần nào Lục An Nhiên cũng vì nghe lời nói mê hoặc của Sở Dao mà đi ra khỏi tầm mắt của mọi người mới bị thương, gây ra tai họa, còn gián tiếp hại chết từng người từng người đáng tiếc nhiệm xung quanh mình... hoi cuối đầu, trong mắt Lục An Nhiên tràn đầy vẻ áy náy.

“An Nhiên, sao thế?” Kỳ Nhu thấy con gái vẫn luôn cúi đầu, mới bỏ tờ báo hằng ngày trong tay xuống hỏi: “Không hợp khẩu vị sao? Hay là chỗ nào không thoải mái?” Kỳ Nhu có chút lo lắng, con gái chính là tất cả của bà, sở hữu của bà!

“Hơ?” Lục An Nhiên hoàn hồn lại, nhìn Kỳ Nhu ở đây bên kia: “Không, rất ngon ạ.” Nói xong lại ăn thêm một muỗng dưa chua củ cải muối, cùng dưa muối ăn sạch sẽ một chén cháo trắng, cháo trắng tràn đầy hương vị của ngũ cốc, Lục An Nhiên ăn rất vui vẻ. Chẳng qua là nhất thời nhớ lại những chuyện không vui trong quá khứ mới thất thần. gương mặt Kỳ Nhu tràn đầy ôn nhu yêu thương nhìn con gái nói: “Hay là hôm nay đừng đi học, khuya hôm qua con mới hết sốt, hôm nay ở nhà nghỉ ngơi một ngày đi, được không!” nghĩ lại vẫn cảm thấy không ổn: “Hôm nay con xin nghỉ phép ở nhà với mẹ, buổi chiều mẹ đưa con đi bệnh viện kiểm tra lại!”

“Không sao đâu ạ” Lục An Nhiên nở một nụ cười trấn an Kỳ Nhu: “Mẹ, Mẹ đừng lo lắng cho con nữa.” từ trên bàn ăn đứng lên, Lục An Nhiên hình như nhớ ra chuyện gì đó hỏi Kỳ Nhu: “Mẹ, hôm nay thím Vinh quay lại đúng không?”

“Giữa trưa hôm nay bà ấy bắt đầu quay về, chiều tối nay mai chắc sẽ về tới đây. Sao thế?” Kỳ Nhu hỏi.

“Lần này bảo đi Vinh đem con trai cùng con dâu đến đây đi mẹ!” Lục An Nhiên lấy khăn giấy trên bàn lau miệng nói: “Đi Vinh tuổi tác cũng đã lớn rồi, chồng của di ấy mất sớm, chỉ để lại một cậu con trai, không dễ dàng gì mới lấy được một người vợ, vẫn cứ ở lại nơi thôn dã kia cũng không phải chuyện hay. Cũng không thể để di Vinh khi về già phải trở về nơi thôn dã đó đúng không!”

“Vậy ý của con là?” Kỳ Nhu cảm thấy con gái dường như đã trưởng thành hơn trước.

“Để con trai di Vinh làm người chăm sóc cây cảnh đi ạ!” Lục An Nhiên nhìn cây cỏ trong vườn: “Mỗi lần đều phải mời người ngoài đến chăm sóc cũng rất phiền phức, vẫn là người của mình thì có thể tin tưởng hơn!” Lục An Nhiên nói tiếp: “Con dâu của di Vinh cũng có thể đến đây giúp di ấy dọn dẹp quét tước, nấu ăn dọn dẹp..., lâu hai không phải vẫn còn một phòng trống sao?”

“Ừm...” Kỳ Nhu suy nghĩ sau đó gật đầu: “Được, Mẹ sẽ gọi điện ngay cho di Vinh.”

“Lần này cùng nhau đến đây, dù sao thì ở dưới quê của họ cũng không có nhiều của cải.” Lục An Nhiên cầm lấy cái cặp của mình bế lên vai: “Mẹ, con đi học đây!”

“Đi đi! Chú ý an toàn nhé!” Kỳ Nhu sờ sờ đầu của Lục An Nhiên.

“Àn!” Lục An Nhiên cười ngọt ngào với Kỳ Nhu, khi vừa quay người đi, nụ cười ấy liền biến mất. Cô nhớ rõ kiếp trước, con trai và con dâu sau khi tiễn di Vinh xong, lúc sau trên đường quay về thì xảy ra tai nạn sau đó qua đời, di Vinh kẻ đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh, rất đáng thương. Và lại kiếp trước của cô cũng là do bị một người làm vườn nội ứng ngoại hợp bắt cóc mới bị cắt đứt gân tay. Lần này, cô nhất định phải đem tất cả tai nạn này bóp chết từ trong trứng nước.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tai Nạn Đột Ngột, Gặp Được Long Thị

Lục An Nhiên bước ra khỏi cửa và đi lên chiếc xe màu đen của nhà cô, tài xế Trương là tài xế của gia đình cô thông qua kính chiếu hậu hỏi Lục An Nhiên: “Đại tiểu thư, tôi nghe lão Vu nói hôm qua cô còn bị sốt cao, hôm nay lại đi học, thật sự không sao chứ?” tài xế Trương năm nay đã bốn mươi tuổi, dáng người bình thường, mặc một bộ tây trang màu đen, ông ấy cũng đã có con cái, cô con gái thứ hai bằng tuổi cô, tài xế Trương cũng là người nhìn cô trưởng thành, nói không đau lòng cũng không đúng.

“Không sao đâu chú Trương, hiện tại con cảm thấy rất tốt ạ.” Lục An Nhiên đối với ánh mắt lo lắng của tài xế Trương thông qua kính chiếu hậu nở một nụ cười trấn an.

Chú Trương còn muốn nói gì đó nhưng sau khi nghĩ lại, lại không nói nữa, Lục An Nhiên từ nhỏ đến lớn vẫn đều đều không có nghe qua lời của họ, nhưng mà đối với Sở Dao lại nhất nhất nghe lời: “Đại tiểu thư, hôm nay chúng ta có qua đón Sở Dao tiểu thư?”

“Sở Dao tiểu thư?” Lục An Nhiên miết môi, khoe môi khinh thường: “Chú Trương, sau này kêu cô ta là Sở Dao được rồi, cô ta chẳng qua chỉ là con gái của một thư ký mà thôi”

“A?” Tài xế Trương sợ ngây người, chuyện này đại tiểu thư nói thật sao? Trước đây Lục An Nhiên với Sở Dao luôn rất tốt giống như là một người vậy, còn muốn tất cả mọi người xem Sở Dao như là em gái ruột của cô, Lục gia nhị tiểu thư... chuyện này? Hai người cãi nhau sao? Chỉ là từ nhỏ đến lớn, hai người này vẫn chưa cãi nhau lần nào! Tài xế Trương nhú mày, chần chừ hỏi: “vậy... vậy có cần qua đón không?”

Lục An Nhiên nhìn ra ngoài cửa sổ, cửa kính xe sạch sẽ không một hạt bụi, hiện ra khuôn mặt nghiêm túc trầm tư của cô, khuôn mặt thâm trầm đó, sớm đã trở nên thành thực hơn so với tuổi tác hiện tại. Lục An Nhiên thật muốn giẫm chân mắng một câu: ai muốn đón cái thứ tiện nhân ấy! nhưng cô không thể làm như vậy được, bởi vì chiếu theo hiện tại cô biết được thì chỉ có một nhà Sở Dao có quan hệ cùng với con người thần bí đó, cô bắt buộc phải tiếp tục duy trì mối quan hệ với Sở Dao thì mới có cơ hội biết được thật ra là ai lại muốn mưu hại Lục thị như vậy. Lục An Nhiên áp chế cơn giận dữ và chán ghét trong lòng nhẹ nhàng buông một câu: “đón.”

“Vâng.” Tài xế Trương trả lời, khung cảnh buổi sáng ở khu biệt thự này thật yên tĩnh, tài xế Trương nhìn đồng hồ, tính toán nếu như đi đón Sở Dao thì phải đi đến trung tâm thành phố, con đường này vẫn thường hay bị kẹt xe, vậy thì ông phải lái xe nhanh một chút, nếu không tiểu thư sẽ bị muộn học. Chân đạp chân ga bỗng gia tăng thêm lực.

Lục An Nhiên nhìn ra cửa sổ ngăn người, kiếp trước thật sự cô đã để cho Sở Dao được lợi quá nhiều, cho nên mới bị Sở Dao càng hại càng thâm. Lúc lên lớp Sở Dao không ngừng giới thiệu những truyện tranh trò chơi cho cô, làm cho Lục An Nhiên cô mê muội trầm luân trong đó, cô vượt qua được toàn bộ các bài trong trò chơi, trò chơi trên mạng thì liều mạng nạp vàng. Tình huống tiếp tục như thế khiến cho thành tích của Lục An Nhiên luôn đứng ở cuối bảng, trong giờ học thì ngủ, chủ nhiệm lớp cũng vì sợ thể lực của Lục gia nên cũng lười đi quản cô, tổng số điểm của tất cả các môn trong kỳ thi học kỳ chỉ được hơn 130 điểm, Lục gia chỉ tiền cho cô vào học trong một trường Cao trung tốt nhất thành phố S, chỉ mới ba ngày cô vì Sở Dao mà đi đánh nhau với người khác nên bị nhà trường đuổi học, sau khi đuổi học cô lại được cho xin vào một trường cao trung đứng thứ hai thành phố S, mà trong trường này, Lục An Nhiên cũng vì “ý kiến hay” của Sở Dao ngơ ngẩn qua ngày, trong suốt kỳ thi Cao trung thành tích của Lục An Nhiên còn bị treo trên trang chính thức của trường, vì vậy mà tất cả bạn học đều xa lánh cô, lúc đó chỉ có Sở Dao là vẫn ở lại bên cô, Lục An Nhiên thật sự đem Sở Dao trở thành người duy nhất có thể ký thác tinh thần. Cuối cùng Sở Dao đầu vào một trường đại học nổi tiếng nhất cả nước và còn thuận lợi đạt được học bổng đại học Oxford, mà Lục An Nhiên thì không thi đậu được môn nào cả, đáng lý ra Lục gia lại lần nữa muốn đưa Lục An Nhiên ra nước ngoài du học, lại được Sở Dao “tận tình khuyên bảo” một hồi, Lục An Nhiên liền suy nghĩ không thông vì không muốn xuất ngoại nên cô đã tuyệt thực để kháng nghị! “haha...” nghĩ lại bộ dạng ngu ngốc của chính mình, Lục An Nhiên đều cảm thấy buồn cười. Còn có ai ngu ngốc hơn mình nữa không?

“um?” tài xế Trương không biết vì sao đại tiểu thư nhà mình đột nhiên lại cười lên như thế, ông còn cho rằng tâm tình của cô không tốt. Ở một góc của trên đường, một con mèo hoang không biết từ đâu chui ra. Tài xế Trương cả kinh đột ngột giẫm mạnh vào phanh xe, vốn dĩ là một đoạn cua gấp, tốc độ xe lại nhanh, lúc này lại thắng gấp như thế, chiếc xe hơi màu đen mà Lục An Nhiên đang ngồi suýt nữa lật nghiêng, cũng may tài xế Trương phản ứng nhanh, kỹ thuật lái xe hai mươi mấy năm của ông cũng không uổng công, mới có thể làm cho xe ổn định trở lại. Nhưng mà tài xế Trương vẫn chưa được hoàn hồn thì một chiếc xe hơi màu trắng bạc từ phía đối diện đã lao ngay vào đầu xe hơi màu đen tài xế Trương đang lái. Cũng may là hai người tài xế này đều là người có kinh nghiệm lái xe dày dạn, mới có thể làm giảm nguy hiểm đến mức thấp nhất, chỉ là thân xe bị va chạm, cũng may tài xế Trương mở chốt an toàn nhanh hơn nên chỉ có gương chiếu hậu bên phải bị đâm vỡ nát. Chiếc xe phía đối diện thì lại không được may mắn như thế: chiếc xe màu trắng bạc này là kiểu xe thể thao mới nhất, để tăng nhanh tốc độ chiếc xe này được thiết kế giảm trọng lượng, cho nên thân xe tương đối giòn, va chạm như thế, mặc dù tài xế và hành khách đều không bị vấn đề gì, nhưng mà bên phải thân xe lại bị lõm xuống một mảng, nếu như muốn sửa chữa thì cũng phải mất trăm tám mươi vạn.

“Này! Các người lái xe kiểu gì vậy hả!” tài xế của chiếc xe đối diện vừa bước xuống xe đã chỉ ngay vào chiếc xe mà Lục An Nhiên đang ngồi mà chửi. Người trong xe không phải người bình thường, nếu như thật sự đâm trúng thì có trăm cái mạng cũng không đền nổi.

“Đại tiểu thư, cô ngồi trong xe đi, để tôi xuống tiếp chuyện.” Tài xế Trương quay người về nói với Lục An Nhiên.

“Không cần.” Lục An Nhiên nhìn nhãn hiệu của chiếc xe thể thao màu trắng bạc đó, trong lòng nhất thời cũng kinh ngạc, không ngờ lại va chạm với người của Long thị. Long thị của quốc gia Z, một Lục thị chỉ có thể nhìn mà ngưỡng mộ. kiếp trước cô cũng chỉ được nghe ông nội và Sở Dao nói qua, không ngờ cô cũng được gặp mặt. Nhưng mà không phải Long thị chỉ hoạt động ở Bắc Đẩu và nước ngoài thôi sao? Sao lần này lại xuất hiện ở thành phố S chứ?

“Đại tiểu thư?” Tài xế Trương nhìn Lục An Nhiên đang trong trạng thái mơ hồ, sau đó Lục An Nhiên mở cửa xe nhanh chóng bước xuống.

Tài xế đối diện thấy người bước xuống xe trong hình dáng một nữ học sinh, trong khoảnh khắc cũng không biết nên làm thế nào, một cô gái nhỏ bé, ông ta có thể chửi cái gì? Chỉ có thể thâm chửi đối phương dễ tiện, không xuất hiện như trong kịch bản, cư nhiên để một cô gái xuất hiện.

“Tôi là Lục An Nhiên của Lục thị, chuyện lần này chúng tôi sẽ chịu trách nhiệm hoàn toàn.” Lục An Nhiên cười mỉm: “ông có thể nói với người trong xe giúp tôi, có thể cho tôi số tài khoản ngân hàng, tôi sẽ theo như phí sửa chữa mà gửi vào trong tài khoản.” Trăm tám mươi vạn tuy là con số không nhỏ, nhưng đối với Lục An Nhiên thì cũng không phải là nhiều lắm, không cần vì một chút tiền này mà đắc tội với người của Long thị. Nếu như có thể kết bạn, sau này cũng sẽ có lợi, dù gì thì cô vẫn còn có một kẻ địch bí ẩn. Lục An Nhiên mở chiếc cặp của mình ra, lấy ra một cây bút và một tờ giấy nhớ, ghi vào đó tên của cô và số điện thoại, chuyển cho tài xế.

“cái này...” cũng không ngờ rằng Lục An Nhiên lại dễ dàng nói chuyện như thế, ông ta còn chưa nói gì cả. Sau khi nhận lấy tờ giấy nhớ tài xế từ từ đến gần nhẹ nhàng gõ lên cửa kính, kính xe từ từ hạ xuống: “thiếu gia, cô gái đó nói họ sẽ chịu trách nhiệm hoàn toàn, muốn chúng ta đưa số tài khoản.” sau đó chuyển tờ giấy nhớ trong tay cho người thiếu niên trên xe.

“Ừ...” thiếu niên trong xe ước chừng mười bảy mười tám tuổi, mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng cùng với quần jean xanh, một thân thoải mái sạch sẽ. Lúc này cũng là một khuôn mặt chứa đầy suy tư, hình như đối với cách xử lý này không có một chút hứng thú. Sau khi nghe lời tài xế nói mới liếc nhìn tờ

giấy nhớ một chút sừng sốt: “Lục An Nhiên?”

“Vâng!” Tài xế gật gù đầu nói: “Cô ấy nói cô ấy là Lục An Nhiên của Lục thị.”

“Có ý tứ...” khóe miệng của thiếu niên nâng lên: “Để cho họ đi đi!”

“Hả?” Tài xế rõ ràng sừng sốt: “Không cần bọn họ bồi thường sao?” sau này tiền sửa xe cũng phải hơn trăm tám mươi vạn đó!

“Đúng lúc cũng muốn đổi xe.” Thiếu niên cầm lấy tờ giấy nhớ trên tay tài xế, chữ viết thanh tú hàng chữ màu xanh viết ngay ngắn thẳng hàng trên đó tên Lục An Nhiên và một dãy các con số, các ngón tay thon dài vuốt ve những con số trên đó, trên mặt bất tri bất giác xuất hiện một nụ cười: anh đã nhận được một sự bồi thường tốt nhất rồi.

“...” Tài xế khuôn mặt ngu ngơ, trong đầu chỉ hiện ra bốn chữ: có tiền! tùy hứng! nếu thiếu gia đã nói như thế rồi ông còn nói được gì nữa chứ. Sau đó quay người thuật lại lời nói của thiếu gia với Lục An Nhiên.

“Không cần ư?” Lục An Nhiên sừng sốt nghĩ, Long thị thế mạnh tiền nhiều, phòng chừng cũng không thiếu mấy đồng lẻ này.

“Ừm!” Tài xế đáp lời sau đó liền quay về ngồi vào chiếc xe màu trắng bạc kia, trước lúc rời đi còn không quên nhìn chằm chằm vào tài xế Trương đứng đằng sau Lục An Nhiên: thật là dễ tiện, cư nhiên lại phái một cô gái đi ra, thật sự không đủ tư chất.

Nếu như tài xế Trương có thể biết được suy nghĩ của đối phương, tài xế Trương nhất định sẽ giơ hai tay lên tỏ vẻ bản thân mình vô tội.

“Đi thôi!” Lục An Nhiên nhìn chiếc xe màu trắng bạc gần đó, sau đó quay lại ngồi vào chiếc xe màu đen của mình.

“Vâng” Tài xế Trương nhanh chóng lên xe, tiểu thư đã trễ giờ đi học rồi.

Mà người thiếu niên còn đang ngồi trên chiếc xe màu trắng bạc ấy, vẫn luôn nhìn vào bóng dáng cho đến khi cô ấy quay vào xe, chiếc xe hơi màu đen thối tung bụi mà đi, anh ta mới không nỡ mà quay qua nói với tài xế: “Lái xe đi!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Trêu Chọc Sở Dao, Nỗ Lực Học Tập

Dọc theo đường đi tài xế Trương chú ý an toàn hơn, chuyện mới xảy ra, ông không dám để lâu hơn nữa. chiếc xe ổn định dừng lại trước cửa nhà Sở Dao, tài xế Trương quay đầu hỏi Lục An Nhiên: “Đại tiểu thư, đến nhà Sở Dao tiểu... nhà Sở Dao rồi, tôi đi gọi cô ấy.”

“Ừm!” Lục An Nhiên đáp lại một tiếng.

Tài xế Trương mở cửa xuống xe gọi cửa, người mở cửa là mẹ của Sở Dao, nhìn thấy xe của Lục gia, khuôn mặt của mẹ Sở Dao tràn đầy ý cười, hướng lên lầu gọi: “Sở Dao, An Nhiên đến đón con rồi nè! Mau xuống lầu đi học thôi con!”

“Dạ!” Sở Dao trả lời: “con xuống liền!”

Tài xế Trương quay lại xe, đóng cửa xe nghiêm chỉnh ngồi đợi. Sau đó, mười phút qua đi, Sở Dao vẫn chưa đi xuống. Lục An Nhiên quay cửa kính xe xuống nhìn lên hướng phòng của Sở Dao, mơ hồ nhìn thấy đằng sau bức màn màu trắng bên cạnh cửa sổ, có một bóng người lúc ẩn lúc hiện. Lục An Nhiên thu hồi tầm mắt, khinh thường cười, đột nhiên nghĩ tới kiếp trước mỗi lần Sở Dao đều như vậy muốn cô chạy lên phòng mời ả xuống lầu, chắc là lần này Sở Dao cũng muốn làm như cũ rồi! Lục An Nhiên nói với tài xế Trương: “Chú Trương, bấm còi xe đi.”

“À! Vâng!” tài xế Trương đáp lời và nhấn còi xe vài lần.

Một phút lại trôi qua, Lục An Nhiên kéo cửa kính xe lên nói: “Chú Trương, không đợi nữa, chúng ta đi thôi!”

“Hả?” tài xế Trương ngạc nhiên, tại sao không giống như trước kia nữa? Nhưng tay chân vẫn nhanh nhẹn khởi động xe.

Nhìn thấy xe sắp chạy, Sở Dao ở trên lầu hai không còn bình tĩnh nữa, chuyện gì thế này? Không nên như thế! Không kịp nghĩ ngợi nhiều, Sở Dao vớ lấy chiếc cặp liền nhanh chóng chạy xuống lầu.

Xe vừa mới chạy được một chút, tốc độ vẫn còn chậm, tài xế Trương mắt thấy Sở Dao đang chạy đuổi xuống lầu, lần này ông linh động: “Đại tiểu thư!”

“Chạy khoảng 50m rồi dừng lại.” Khóe miệng Lục An Nhiên khẽ nhếch mĩa mai.

Nhìn thấy chiếc xe hơi màu đen càng ngày càng xa, Sở Dao hoảng loạn chân càng chạy càng nhanh. Nhà ả cách trường học không phải gần, trước

đó à còn đặc biệt gọi điện thoại xác minh hôm nay Lục An Nhiên sẽ đến trường học nên à mới đợi tới bây giờ. Sáng nay lúc ở trên lầu à nhất định không chịu xuống là vì cố ý muốn để cho Lục An Nhiên giống như lúc trước, lên lầu mời à xuống lầu đi học, ai bảo đêm hôm qua Lục An Nhiên lại nói những câu khó nghe như thế! Nhưng mà ai biết được hôm nay Lục An Nhiên như thế nào không chỉ không lên mời à, lại còn muốn lái xe đi trước! Lúc này chiếc xe hơi màu đen mới từ từ dừng lại. Sở Dao dừng lại bước chân, đứng tại chỗ thở hổn hển đợi chiếc xe hơi màu đen kia vòng lại chờ à. Ai ngờ được chiếc xe đó vẫn đứng yên bất động, Sở Dao không cam tâm cắn cắn môi, xác định Lục An Nhiên nhất định là nào bị ứ nước rồi.

“Chú Trương, nhấn còi xe.” Lục An Nhiên thông qua kính chiếu hậu quan sát Sở Dao không xa, khoe miệng nở ra một nụ cười đẹp đẽ: “nhấn xong nếu cô ta vẫn đứng im thì tiếp tục chạy thêm 50m nữa!”

Tài xế Trương nhấn nhấn còi xe, sau cùng Sở Dao thật sự vẫn không động đây, quật cường đứng ở phía xa, tài xế Trương y theo lời của Lục An Nhiên lại chạy xe lên thêm 50m nữa, lần này Sở Dao không dám lơ mắng nữa, điên cuồng đuổi theo phía sau xe, gấp gấp mở cửa sau xe liền mạch ngồi lên hàng ghế phía sau. Khuôn mặt giảo hoạt vì chạy gấp mà hiện lên một tầng đỏ, tóc cột đuôi gà cũng vì chạy mà tán loạn cả lên, cả một thân chật vật, khó coi.

“An Nhiên, cậu... cậu hôm nay sao lại không đợi mình?” Trong lời nói của Sở Dao có một chút không vừa ý và trách móc, thật mệt chết à.

“Mình không đợi cậu sao?” đôi mắt Lục An Nhiên mang theo tia chế giễu: “Cậu xác định chứ?”

“Mình...” Sở Dao đương nhiên biết Lục An Nhiên có đợi à, nhưng mà cô không tự mình đi lên lầu rước à xuống! còn hại à phải chạy đuổi theo xe, mệt chết rồi! nhưng mà à khẳng định không thể nói như vậy, ngược lại nói: “Cậu... sao cậu không đợi mình thêm một chút nữa?”

“Cậu không tự mình mà nhìn xem bây giờ mấy giờ rồi?” Lục An Nhiên liếc nhìn Sở Dao một cái: “Cậu còn là lớp trưởng đó! Nhìn thời gian mà xem, tiết tự học buổi sáng chúng ta còn không kịp đâu!” Đem sai lầm trực tiếp đẩy đi sạch sẽ.

“Mình...” trong một khoảng thời gian ngắn Sở Dao không biết nói gì nữa, há miệng thờ dốc, chỉ có thể đem một bụng bức tức nuốt xuống. Dọc theo đường đi không khí trên xe yên tĩnh đến đáng sợ.

Đến trường, Lục An Nhiên đeo chiếc cặp sau vai liền xuống xe, Sở Dao nhanh chóng theo sau, hai người vẫn là theo sau tiếng chuông báo vào tiết một của trường mà vào lớp.

“Hai em làm sao lại bỏ lỡ tiết tự học?” đứng trên bục giảng chính là chủ nhiệm lớp cô giáo Lâm, một giáo viên tiếng anh không quá 30 tuổi vô cùng xinh đẹp.

“Em ở nhà đợi An Ninh đến đón... em cũng không biết lí do vì sao hôm nay bạn ấy lại trễ như thế.” Khuôn mặt vô tội của Sở Dao đã đẩy hết lỗi sang cho Lục An Nhiên.

Nếu như là Sở Dao của kiếp trước thì cô sẽ nhận hết lỗi về mình, nhưng mà kiếp này cô không rảnh rồi như vậy nữa, nhưng mà cô vẫn chưa muốn cùng Sở Dao trở mặt, dù gì thì vẫn chưa khiến cho người bị à kia lộ mặt, Lục An Nhiên tiếp lời của Sở Dao: “Trên đường đến trường em gặp phải tai nạn xe, nên đến hơi trễ một chút.”

Lúc này Sở Dao mới hơi nhớ lại, lúc sáng à cũng thấy chiếc xe hơi màu đen kia có dấu vết bị đụng qua, cũng hiểu được vì sao sáng nay Lục An Nhiên lại giống như ăn phải thuốc súng vậy, cũng không lên lầu mời à xuống, thì ra là do bị người khác ăn hiếp, nhìn dáng vẻ chắc là bị người ta rút đi một mớ rồi! Nghĩ đến đây, tâm trạng của Sở Dao tốt hẳn lên chỉ cần Lục An Nhiên không dễ chịu, Sở Dao à liền thoải mái!

“Tai nạn xe ư?” Cô giáo Lâm sững sốt, nhìn Lục An Nhiên từ trên xuống dưới, nhìn bộ dáng hình như không bị thương tích gì: “Ồ đâu?”

“Con đường quanh núi Lâm Sơn.” Lục An Nhiên trả lời.

“À...” cô giáo Lâm gật đầu, nơi đó đang thi công liên thông khu biệt thự thành phố S với trung tâm thành phố thật sự là nơi thường xuyên xảy ra tai nạn: “Về chỗ ngồi đi!”

“Dạ!” Lục An Nhiên dựa theo trí nhớ quay trở về chỗ ngồi của mình, bạn học ngồi kế bên Lâm Đạt nghiêng người qua, cũng với Lục An Nhiên giữ vững khoảng cách. Lâm Đạt là một học sinh giỏi của lớp, là loại một sách, không giống như Lục An Nhiên lên lớp chỉ biết ngủ.

Lục An Nhiên mở cặp ra, lấy ra một quyển sách mới, suýt nữa bật cười, cảm thấy bản thật mình thật sự rất ngốc! Bây giờ cũng đã là sơ trung năm thứ 3 rồi, sách của cô đến cả dấu vết lật giờ cũng ít đến đáng thương.

Một tiết học, Lục An Nhiên nghe giảng rất nghiêm túc, còn chú ý ghi chép và đánh dấu những phần quan trọng cần chú ý. Ngay cả cô giáo Lâm trên bục giảng cũng cảm thấy được mở rộng tầm mắt. Cô dạy Lục An Nhiên ba năm nay rồi, không có tiết học nào mà Lục An Nhiên chăm chú như vậy! Cũng may trong lúc ngủ Lục An Nhiên không có làm phiền đến những bạn học khác, cho nên cô cũng nhắm một mắt mà mở một mắt thôi. Không ngờ rằng Lục An Nhiên của hiện tại không chỉ chăm chú lắng nghe, còn có thể tập trung ghi bài! Thật là hiếm có!

Tiếng chuông tan học vang lên, cô giáo Lâm cất sách dạy đi, rời khỏi lớp học. Các bạn cùng lớp cũng chia thành từng nhóm nhỏ đi cùng nhau, tốp thì nói chuyện, người thì xem sách, nhóm thì rủ nhau đi vệ sinh và rời khỏi lớp học.

“Lâm Đạt, chỗ này mình không hiểu, cậu có thể giải thích cho mình được không?” Lục An Nhiên đem chỗ bài giảng mà cô không hiểu hôm nay của cô giáo Lâm hỏi người bạn cùng bàn.

Phòng học đang rộn rã bỗng chốc an tĩnh lại, lạnh ngắt như tờ.

“hà?” Lâm Đạt cũng trong tình trạng không thể hiểu nổi: “Cậu? Cậu nói gì thế?”

“Chỗ này, chỗ này mình không hiểu!” Lục An Nhiên chỉ vào một chỗ hỏi: “Đoạn này không phải cô giáo Lâm có giảng qua sao? Nhưng mình không hiểu lắm, cậu có thể giảng lại cho mình được không?”

“Ồ... Được...” Lâm Đạt ngơ ngác trả lời, sau đó thuận tiện giảng giải cho Lục An Nhiên về ngữ pháp và chỗ khó trong đoạn bài, mặc dù những kiến thức này sơ trung năm nhất đều đã được học qua, chỉ là do trước đây cô không hề lo học hành, tự nhiên sẽ chẳng hiểu chút nào, sau khi nghe Lâm Đạt giải thích xong, Lục An Nhiên cũng coi như đã hiểu được rõ ràng, sau đó mở một cuốn tập mới ra, ghi chép lại những gì mà Lâm Đạt đã nói, những chỗ không hiểu lại hỏi lại, Lâm Đạt cũng thay đổi một cách giải thích khác để hiểu hơn giảng lại một lần nữa. Lục An Nhiên đều ghi chép lại tất cả, cho đến khi tiếp chuông reo vào lớp lại vang lên, Lục An Nhiên vẫn còn đang chỉnh sửa lại quyển sổ ghi chép, cả lớp học đều cậu nhìn tôi tôi nhìn cậu, thật không thể ghép cái người đang rất nỗ lực học hành kia với người từ sáng đến tối đều chỉ biết ngủ chỉ đến lúc ăn cơm mới tỉnh dậy là cùng một người được.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Trò Chơi Công Kích, Lâm Tổng Xuất Hiện

Giờ nghỉ trưa sau giờ cơm trưa, Sở Dao đến bên cạnh Lục An Nhiên hỏi: “An Nhiên... Hôm nay cậu bị gì thế?” chăm chỉ học hành như vậy không giống cô lúc trước nữa.

“Mình chăm học như vậy bạn không vui sao?” Lục An Nhiên dò tìm mắt từ quyển sách sang gương mặt của Sở Dao, khóe miệng mang theo nụ cười như có như không.

“Không, không có! Sao có thể chứ!” Đương nhiên Sở Dao sẽ không nói ra chính mình không vui, mà quay sang nói: “Mình chính là vì tò mò tại sao cậu lại đột nhiên muốn bắt đầu học thế.”

“Bởi vì chỉ còn vài tháng thôi là phải thi cuối kỳ rồi!” Lục An Nhiên lại nói: “Không bắt đầu học mình làm sao mà thi lên Cao trung đây?” Thuận tiện lại tặng cho Sở Dao một câu trong lòng: cô ngốc à?

“Ặc...” Sở Dao không ngờ được rằng một con ngốc như Lục An Nhiên cũng biết chuyện phải thi Cao trung, ả ngăn người. Những người bạn trong lớp cũng đều nhận ra: thi ra là như thế! Nhưng Sở Dao lại hoàn toàn không để tâm, chỉ còn lại thời gian vài tháng, Lục An Nhiên có cố hết sức học cũng không thể thi tốt hơn mình được, chỉ có điều, xem Lục An Nhiên làm những việc đúng đắn này, Sở Dao chính là cảm thấy không thoải mái: “Lúc trước cậu nói muốn chơi trò chơi tên cái gì mà sa mạc thành đúng không?”

“Ừm, mình đã qua được hết tất cả các ải rồi!” Kiếp trước Lục An Nhiên thật sự chơi không ích trò chơi, nạp vàng vô số, trò chơi sa mạc thành này cô đã phải chi một cái giá rất cao mua tài khoản có tính chiến đấu mạnh nhất từ một người chơi ở nước ngoài, lúc đó cảm thấy không chỉ phản hình ảnh mà phần CG (computer Graphic: kỹ thuật đồ họa) cũng rất đẹp. Thiết kế cấp độ cũng rất thông minh, cô chơi rất nhiều lần rồi.

“Lừa đảo!” Sở Dao một mặt không dám tin, nghe người ta nói trò này là một trong những trò khó nhất trong năm nay, một người chơi bình thường ít nhất cũng phải mất một năm mới có thể qua hết tất cả các ải, Lục An Nhiên chỉ dùng thời gian Ba tháng đã qua hết ải rồi? Không phải chứ?

“Thật hay giả vậy!” những nam sinh trong lớp sôi trào: “Gạt người đi!” trò sa mạc thành này bọn họ cũng đang chơi, còn lên thường xuyên thảo luận với nhau, thật sự là khó không tưởng: “Cậu làm sao có thể đi ra khỏi căn mật thất đó?”

“Thu thập đủ bốn chiếc chìa khóa là có thể ra được rồi!” Lục An Nhiên nhớ cửa ải mật thất đó là ải khó nhất, lúc đó cô vì muốn thu thập đủ bốn chiếc chìa khóa đã phải bỏ ra vụn vụn ba tháng mới thu thập đủ!

“Cậu tìm thấy chiếc chìa khóa thứ tư ở đâu thế?” lại có người hỏi.

“Nó nằm ở đôi mắt trong di ảnh của bà nội.” Lục An Nhiên còn nhớ điểm này, sau khi nhấp vào đôi mắt đó sẽ kích hoạt lại quá khứ của căn mật thất, hồi tưởng lại một đời của bà nội, còn làm cho cô cảm động đến khóc luôn.

“Cư nhiên lại ở chỗ đó!” mọi người đều đột nhiên nhận ra: “Rốt cuộc là có chuyện gì, cậu thật sự qua hết được các ải rồi, kết cục của trò chơi sa mạc thành đó là như thế nào?”

“Mình nói ra rồi các cậu còn chơi gì nữa!” Lục An Nhiên nhún nhún vai: “Các cậu tự mình chơi đi, mình chỉ có thể cho các cậu biết, trò chơi sa mạc thành này thật sự quá tuyệt vời!”

Lần này mọi người đều đã tin lời của Lục An Nhiên, mọi người đều chà chà lòng bàn tay hận không thể nhanh chóng tan học chạy về nhà tiếp tục chơi trò chơi, nhưng mà vẫn còn một số người thực dụng, còn không quên hỏi Lục An Nhiên: “Nếu như có những ải không qua được bọn mình có thể lại hỏi cậu không?”

“Có thể chứ!” Lục An Nhiên gật đầu: “Các cậu không qua được ải nào cũng đều có thể lại hỏi mình. Nhưng mà, dù sao cuộc thi cuối kỳ sắp tới rồi, vẫn là nên tiếp tục học thôi! Dù sao thì trò chơi ải cũng không thể chạy, không mất được! Thi cuối kỳ chỉ có một lần, nếu bỏ lỡ thì các cậu lại phải đợi thêm một năm nữa!” Lục An Nhiên nói ra ý kiến của cô.

“Ừm ừm!” những bạn học trong lớp đều có cái nhìn khác về Lục An Nhiên.

Sở Dao nhìn Lục An Nhiên nói chuyện với các bạn học trong lớp, trong lòng có chút tức giận. Không nên như thế này! Có thể nói chuyện với tất cả bạn học chỉ có thể là một mình à! Lục An Nhiên chỉ cần nằm chết trong một góc lớp là được rồi! Tại sao lại trở thành cục diện như bây giờ! Thật sự là vượt quá dự tính của à rồi.

Một ngày học hành lại trôi qua, Lục An Nhiên ghi chép lại bài tập trên bảng, đem dụng cụ học tập cùng sách vở đều bỏ vào trong cặp, liền rời khỏi lớp học, cô nhớ là Sở Dao phải đi đến lớp học thêm, thật ra mỗi buổi tối sau khi tan học cô cũng không cùng Sở Dao về nhà, cho nên lần này cũng không đợi à. Lục An Nhiên ra đến cổng trường là thấy tài xế Trương đã ở đó đợi cô rồi, bởi vì chiếc xe đã mang đi sửa, lần này tài xế Trương đã đổi chiếc xe khác đến đón cô, vì sợ Lục An Nhiên không nhận ra xe mới, ông đã đợi luôn ở trước cổng trường, chỉ sợ lỡ mất Lục An Nhiên.

Lục An Nhiên ngồi vào xe và hỏi tài xế Trương: “chú Trương, mẹ con đã tan làm chưa ạ?”

“Lúc này... chắc cũng sắp tới giờ rồi!” Tài xế Trương xem thời gian rồi trả lời.

“Cùng đi đón bà ấy đi!” Lục An Nhiên nói với tài xế Trương.

“Vâng thưa đại tiểu thư.” Tài xế Trương đáp một tiếng, bình thường tài xế Trương luôn đón Lục An Nhiên trước sau khi đưa cô về nhà mới tiếp tục đi đón Kỷ Nhu. Hôm nay cũng là lần đầu tiên đi đón Lục An Nhiên sau đó trực tiếp đón luôn Kỷ Nhu.

Chiếc xe vàng vọt chạy qua trung tâm thành phố, dừng trước một tòa nhà cao hơn bốn mươi tầng, Lục An Nhiên gọi điện cho Kỷ Nhu: “Mẹ, con ở dưới lầu công ty mẹ, mẹ mau xuống đi!”

“Hả? Con ở dưới lầu sao?” Kỷ Nhu cũng có chút kinh ngạc.

“Vâng! Chú Trương đón con qua đây đó!” Lục An Nhiên trả lời: “Mẹ mau xuống đây đi! Chúng ta cùng nhau đi mua rau!”

“Được! con ở trong xe ngoan ngoan đợi mẹ nhé!” sau khi cúp máy Kỷ Nhu liền dọn dẹp một chút, bàn giao một số công việc cho thư ký của mình, liền chuẩn bị xuống lầu.

Lục An Nhiên ngồi trong xe buồn chán đợi, nhìn thấy một chiếc xe hiệu Cadillac đỗ bên cạnh, từ trên xe bước xuống một người đàn ông cao khoảng 1m65, nặng khoảng 100kg, trên tay ôm một bó hoa hồng lớn kiêu kiêu uớt át. Khi người đàn ông đó đi ngang qua cửa sổ xe của Lục An nhiên thì điện thoại reo lên, người đàn ông bắt máy, người trong điện thoại có lẽ là tình nhân của người đàn ông này, hai người nói với nhau những câu tình tứ đến buồn nôn, khiến cho Lục An Nhiên có chút khó chịu.

Nhìn cách đó không xa, Kỷ Nhu bước ra từ tòa nhà làm việc, Lục An Nhiên mở cánh cửa còn lại ra, khi bước xuống xe cô trùng hợp thấy người đàn ông béo ú đó cũng liền cúp máy ôm bó hoa hồng hướng phía Kỷ Nhu đi qua. Đối với sự quấy nhiễu của người đàn ông này, nét mặt của Kỷ Nhu vô cùng phản cảm.

“Lục phu nhân, tôi cũng đã đứng đợi ở đây hơn một tiếng đồng hồ rồi! bà cũng nên cho tôi một chút mặt mũi đi chứ!” người đàn ông háo sắc này cũng là một người nói dối không biết chớp mắt.

“Lâm tổng, tôi thật không có thời gian!” Kỷ Nhu đẩy ra bó hoa luôn để ở trước người bà.

“Tại sao lại không có thời gian?” Lâm tổng lại nói: “Lúc này bà không phải mới tan làm hay sao? Cũng đúng lúc tới giờ ăn cơm rồi, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm không tốt sao! Còn có thể thảo luận phương án hợp tác giữa của Lục gia các người.” Lâm tổng ý đồ lấy việc hợp tác để ép buộc Kỷ Nhu.

“Chuyện công việc, ông liên hệ với Lục Quân An là được, tôi với ông không có gì để nói.” Kỷ Nhu thật sự không muốn nói chuyện với người này quá nhiều, người này thật sự rất phiền! trong lòng cũng không nhịn được oán hận Lục Quân An đã tìm cho bà một phiền phức lớn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thu Thập Lục Tổng, Đại Thọ Sáu Mười

“Tôi cứ muốn nói chuyện với bà! Bà có phải xem thường tôi không!” Lâm tổng có chút không kiên nhẫn nữa, người đàn bà này thật không biết xấu hổ! Một người đàn bà góa chồng lại dám kiêu ngạo như thế, nếu như không phải vì sợ người đứng đầu của Lục gia Lục Kiếm Hào, hẳn ta sớm đã muốn ngủ với người đàn bà này rồi! Ngay từ lần đầu tiên gặp mặt hẳn đã bị Kỷ Nhu mê hoặc đến thất điên bát đảo.

“Tôi...” Sự kiên nhẫn của Kỳ Nhu đã bị mài nhẵn rồi.

“Xem thường ông thì có chuyện gì nào?” Lục An Nhiên trực tiếp tiếp lời của Lâm Tổng.

“Cô!” Lâm tổng nhìn thấy Lục An Nhiên mắt không khỏi sáng lên, tuy rằng hiện tại vẫn là bộ dáng học sinh, nhưng thật không khó nhìn ra, mấy năm nữa, sẽ trở thành một đại mỹ nữ so với Kỳ Nhu còn đẹp hơn.

“Tôi thì cái gì! Ông là cái gì chứ?” Lục An Nhiên hận không thể cho chính mình hai cái tát, kiếp trước chính là do người đàn ông khốn kiếp này hãm hại mẹ của cô, cô còn tin lời của chú nói “quý ông hào hoa phong nhã”, quý ông cái khi gió!

“An Nhiên!” Kỳ Nhu nhìn thấy con gái liền lập tức nắm lấy tay cô: “chúng ta đi thôi!”

“Mẹ, tại sao mẹ không gọi bảo vệ qua đây!” Lục An Nhiên liếc mắt nhìn mấy người bảo vệ đang đứng xem náo nhiệt cách đó không xa, một chút cũng không lưu tình mà chỉ vào mặt: “không phát hiện có người ác ý quấy rầy sao? Công việc của bảo vệ là làm gì? Ăn shit sao! Đều là một lũ phế vật! Từ đội trưởng đến nhân viên bảo vệ dứt khoát cho nghỉ việc hết luôn đi!” Giọng nói của Lục An Nhiên rất lớn, những bảo vệ nghe thấy đều xanh mặt, sống đến từng tuổi này không ngờ hôm nay lại bị một cô nhóc mắng chửi như vậy.

“Sao lại kêu là ác ý quấy rầy?” Lâm tổng không vui: “Tôi đây là đang theo đuổi mẹ cô!” không ngờ tới con gái của Kỳ Nhu cũng xinh đẹp như vậy! Nếu như có thể cùng với hai cực phẩm này chơi trò song phi(tay ba đấy.ahihì) thì thật sự không uổng công làm người! Lâm tổng nghĩ ngợi như vậy, ánh mắt lộ tia dâm dăng, ngay cả nước bọt cũng tiết ra càng ngày càng nhiều.

“Theo đuổi?” Lục An Nhiên cười mỉa mai: “Thật buồn cười! Ông đây cũng gọi là theo đuổi! Ông làm ơn lần sau có đi theo đuổi người ta thì đừng có đứng cạnh xe người đó mà đùa giỡn tình nhân của mình đi! Trả lại tâm lòng cho ông, ta khinh! Dựa vào thân hình béo ục ịch của ông, ai mà yêu cho nổi! Cách xa mẹ tôi ra một chút có nghe không! Đùng cho rằng người Lục gia chúng tôi dễ bị ức hiếp! Cho dù hiện tại ba tôi không có nhà, còn có Lục An Nhiên tôi đây! Một giám đốc quản lý dự án nhỏ nhoi của Vinh thị như ông, đừng có cóc mà đòi ăn thịt thiên nga! Cút được bao xa thì cút cho tôi có nghe thấy không? Nếu còn dám xuất hiện trước mặt mẹ tôi lần nữa, thì tự tôi sẽ đến tập đoàn Vinh thị các ông hỏi CEO của tập đoàn, làm sao quản lý chó nhà mình đây!”

“Cô! Cô!” Lâm tổng không nghĩ đến miệng của Lục An Nhiên lại ác độc như thế, và lại cuộc nói chuyện lúc nãy của hần cư nhiên lại bị cô nhóc này nghe thấy. Dùng ngón tay chỉ vào Lục An Nhiên liền mở miệng chửi ầm lên: “Cô, cái người này...”

“Cô cô cái gì!” Lục An Nhiên đã trước một bước ngăn ngón tay của ông ta: “Đừng đem móng chó nhà ông mà chỉ bậy! Cút càng xa càng tốt có nghe thấy không! Ông không phải hẹn tình nhân tối nay ở phòng 706 gặp mặt ở khách sạn Vương Quốc Ma Đô à? Còn đứng ngốc ở đây làm cái gì? Tiền phòng nơi đó thật không rẻ! Lại còn là lầu 7, phòng tổng thống, không phải ông lên dùng trộm tiền của Vinh thị chứ?”

“Cô ngậm máu phun người!” Lục An Nhiên vừa mở miệng thì đã bắt được đuôi của Lâm tổng hần: “Tôi đánh chết cô con tiểu tiện nhân này!”

Lục An Nhiên thấy Lâm tổng vẫn muốn động thủ, lập tức sử dụng cú đá đoạn tử tuyệt tôn, một cú này lực không hề nhẹ, lại trúng vào nơi yếu nhất, đồng thời tài xế Trương vẫn luôn ở một bên yên lặng cổ vũ cũng không phải dạng vừa, ông kéo Lục An Nhiên ra lại bồi thêm một cú ngay giữa chân, bị đá đến trên mặt đất Lâm tổng tựa như một cái xác chết cứng ngắc vùng vẫy tay chân, vô cùng chật vật.

“Chúng ta đi thôi!” Kỳ Nhu nhìn thấy người vây quanh kéo lại càng ngày càng nhiều bèn kéo lấy tay Lục An Nhiên định rời khỏi chỗ đó.

“Hừ!” Lục An Nhiên hừ lạnh liếc trắng mắt nhìn Lâm tổng, mới để cho Kỳ Nhu kéo mình đi, sau đó lên xe.

Tài xế Trương khởi động xe, không nói câu nào. Lục An Nhiên như cũ tức giận đến run người. Cho đến khi Kỳ Nhu vui mừng nắm lấy tay của Lục An Nhiên, con gái ra mặt giúp bà tranh cãi, đứng cùng một phía với bà, thực là làm cho Kỳ Nhu vô cùng vui mừng, vô cùng hạnh phúc.

Kỳ Nhu càng như vậy, Lục An Nhiên càng hối hận. Trong lòng đối với Sở Dao, đối với chú Lục Quân An, nỗi hận lại tăng thêm vài phần. Cùng Kỳ Nhu mười ngón tay đan vào nhau, Lục An Nhiên nhẹ nhàng dựa vào vai của Kỳ Nhu: “Mẹ, chúng ta dọn về nhà của ông nội đi.”

“Hà?” Kỳ Nhu kinh ngạc, con gái bà sao lại tự dưng đưa ra lời đề nghị này: “Con không phải là rất ghét ông nội sao?”

Trải qua chuyện ngày hôm nay, Lục An Nhiên nhận ra sự lạnh băng, tàn khốc của thế giới này, đại thiếu phu nhân của Lục thị lại bị người ta ác ý đùa giỡn ngay chốn đông người như thế, kết quả là ngay cả đến bảo vệ cũng một bộ dáng xem náo nhiệt! Hôm nay là do có cô đến đó, nếu như cô không đến thì sao? Chỉ sợ là Kỳ Nhu sẽ bị Lâm tổng đó cường ngạnh áp bức lên xe, bảo vệ nơi đó cũng sẽ không can thiệp vào! Đây là hiện thực! Bởi vì ba cô đã mất tích rồi, bất kỳ một người xấu nào cũng đều có thể giẫm đạp lên đầu mẹ con họ! Bọn họ chính là tồn tại trong một thế giới như một đồng phân chó như thế.

“Đâu có chứ...” Kiếp trước Lục An Nhiên thật sự rất sợ một người nghiêm khắc như Lục Kiếm Hào, cũng không muốn tiếp xúc với ông, sau khi Kỳ Nhu chết đi, Lục An Nhiên được đón về bên cạnh Lục Kiếm Hào, lúc đó Lục An Nhiên mới thân cận với ông một chút. Nghĩ đến kiếp trước, Sở Dao luôn lợi dụng danh nghĩa của cô mà đưa canh gà có chứa chất độc nắn tinh qua cho ông nội, Lục An Nhiên thật sự tức giận vì sự ngu ngốc của mình: “Ông nội luôn nghiêm mặt, con thật sự sợ hãi... nhưng mà ông ấy dù gì cũng là ông nội của con! Con nghe nói ông nội thương ba nhất, ba mất tích, ông nội nhất định cũng rất đau lòng, chúng ta về ở cùng với ông nội, ông nội nhất định sẽ vui lên nhiều!” Lục An Nhiên nói với Kỳ Nhu. Cô không phải không có tư tâm, bởi vì Lục Kiếm Hào thương yêu nhất vẫn là con trai lớn Lục Quân Hạo, cho nên ông ấy sẽ dốc hết toàn lực cận thận mà bảo vệ Kỳ Nhu và cô.

“Cũng được, tối nay con muốn ăn món gì? Mẹ làm bỏ bớt tét cho con ăn nhé?” Kỳ Nhu vừa nói xong đã phụ định lời nói của mình: “Không được, con hôm qua mới hết sốt, không thể ăn món đó...”

“Mẹ, con muốn ăn cháo trắng hạt sen!” Lục An Nhiên làm nũng với Kỳ Nhu, tha cho cô đi! Cô không muốn ăn thức ăn có mùi tanh nữa đâu, mùi vị của máu tanh thật sự quá đủ rồi! cộng thêm những hình ảnh khủng bố kia nữa... Lục An Nhiên thật sự không muốn nhìn thấy chúng nữa...

“Được thôi!” Kỳ Nhu đồng ý. Hai mẹ con được tài xế Trương chở đến siêu thị, hai mẹ con đầu tiên đi dạo quanh các cửa hàng bán nữ trang một vòng, sau đó đi ăn bánh ngọt, cuối cùng chạy tới tầng cuối cùng mới đi xuống tầng ngầm của siêu thị mua đồ ăn nhẹ và nguyên liệu. Thật sự làm mệt chết tài xế Trương trên tay xách bao lớn bao nhỏ, nhìn thấy Kỳ Nhu cùng Lục An Nhiên vui vẻ như vậy, tài xế Trương trong lòng thầm nghĩ: mệt thì cứ mệt đi, nhưng mà trong lòng cũng hạ quyết tâm, nếu như còn có chuyện tương tự như vậy xảy ra sẽ đề cho quản gia Vu đến đây! Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Nhân Duyên Tốt Hơn, Lâm Đạt Vả Mặt

Sáng sớm, lúc Lục An Nhiên đi vào trường học, các bạn học trong lớp nhìn thấy cô đều chủ động tiến lên chào hỏi, các bạn nam sinh cùng lớp cũng cùng nhau thảo luận về cách vượt ải trong game và bí kíp vượt ải. Không chỉ trò chơi sa mạc thành mà còn vô số trò chơi khác, những trò chơi đó Lục An Nhiên đều đã chơi qua hết rồi, cho nên cô cũng biết thành thạo. Sở Dao bị ghê lạnh ở một bên, nghiêng răng nghiêng lợi, đem nỗi tức giận trong lòng nuốt xuống bụng.

Xuyên suốt buổi học hôm đó, Lục An Nhiên như cũ nghiêm túc học hành, cảm động toàn bộ giáo viên bộ môn, trong giờ số học và tiếng Anh, giáo viên còn chủ động hỏi Lục An Nhiên có chỗ nào không hiểu hay không, Lục An Nhiên đưa ra vài vấn đề có liên quan, còn được giáo viên khen ngợi trước lớp, điều này thật làm cho Lục An Nhiên cảm thấy thụ sung nhục kinh.

Mọi người đều cảm nhận được sự thay đổi của Lục An Nhiên, Lục An Nhiên cũng cảm thấy thái độ thay đổi của mọi người đối với mình, cho nên cũng rất vui vẻ. Lục An Nhiên học lực không tốt, luôn có một số vấn đề không hiểu được, cũng đều sẽ đi hỏi người bạn cùng bàn Lâm Đạt, Lâm Đạt là lớp phó học tập của lớp, trong lớp ai có vấn đề hỏi cô ấy cô ấy cũng đều rất vui vẻ mà giảng bài cho. Cho nên mỗi lần Lục An Nhiên đặt vấn đề, cô ấy cũng luôn kiên nhẫn không oán không hận mà chỉ cho cô.

Sau khi nói xong vấn đề ngữ pháp và từ vựng của môn tiếng Anh, Lục An Nhiên hỏi Lâm Đạt: “Lâm Đạt, cậu có nghĩ qua sẽ làm giáo viên không?”

“Minh? Giáo viên?” Lâm Đạt thật sự chưa hề nghĩ qua vấn đề này.

“Minh cảm thấy cậu rất thích hợp làm giáo viên!” Lục An Nhiên cảm thấy mỗi lần Lâm Đạt giảng bài đều rất nghiêm túc, và cũng là một người rất kiên nhẫn, cảm thấy rất giống giáo viên trong truyện tranh.

“Minh cũng cảm thấy như vậy!” nữ sinh ngồi trước mặt Lâm Đạt quay xuống nói: “Lâm Đạt nhất định có thể làm một giáo viên tốt!”

“Đúng đó! Nhiều lúc có chỗ nào không hiểu, Lâm Đạt nói mấy câu là có thể làm cho mình hiểu ra!” nam sinh trước mặt Lục An Nhiên cũng nói thế.

“Đúng đó đúng đó!” những bạn học xung quanh cũng nói: “mình cũng cảm thấy Lâm Đạt rất thích hợp làm giáo viên!”

“Nếu như Lâm Đạt lớn lên đẹp gái giống như Lục An Nhiên thì đã có thể làm giáo viên đẹp nhất cả quốc gia Z này rồi!” góc lớp nào đó truyền đến âm thanh của một nam sinh.

“Hahaha!” mọi người cùng nhau cười phá lên.

“Tốt nhất là giống Lục An Nhiên biết chơi game nữa, vậy thì tất cả nam sinh đều chết mê cô!” mọi người thật sự đùa đến không sợ xảy ra chuyện như thế này.

“Ý của cậu là nam sinh lớp chúng ta không phải đều chết mê Lục An Nhiên sao?” nam sinh cùng bàn với nam sinh đó trêu đùa.

“Minh không có nói như vậy!” nam sinh kia vội vàng lật lọng: “nghiêm cấm yêu sớm! Nghiêm cấm yêu sớm!”

“Vội hình dáng của cậu, đừng nói đến yêu sớm, cậu cũng đừng mơ tưởng đến việc kết hôn!” nam sinh cùng bàn lại trêu chọc.

Lời vừa nói ra, mọi học sinh trong lớp đều cười vang.

Lâm Đạt cũng cười phun ra tiếng, Lục An Nhiên cũng cười đến nỗi bò lên mặt bàn.

“Vào lớp rồi! chuông cũng đã reo rồi! đều nhỏ giọng một chút đi!” Sờ Dao đột ngột kêu một tiếng, thân là lớp trưởng, ả có quyền và nghĩa vụ duy trì trật tự trong lớp. ả chính là không thích người khác khen ngợi Lục An Nhiên, học lực của ả cao hơn Lục An Nhiên, lớn lên cũng không thua kém Lục An Nhiên bao nhiêu, không phải chỉ là gia thế hơi kém một chút sao? Lục An Nhiên có gì ghê gớm chứ!

Một tiếng kêu này của Sờ Dao, không khí trong lớp có phần dịu xuống, giọng nói của mọi người cũng nhỏ dần.

Nụ cười trên mặt Lục An Nhiên cũng dần dần giấu đi, Sờ Dao này còn có thể biểu hiện rõ ràng thêm một chút không? Bản thân cô cũng thật ngốc! như vậy cũng không thể nhận ra được sự chán ghét của Sờ Dao đối với mình? Haizz...

Một ngày học lại kết thúc như vậy, Lục An Nhiên sau khi nghe tiếng chuông reo, chép xong bài tập liền rời khỏi lớp học. Cuối tuần này chính là sinh nhật của ông nội rồi, ngày mai còn phải đến nhà ông nội, nhân lúc tan học cô có thể cùng với mẹ đi mua quà sinh nhật cho ông.

Lúc Sờ Dao chậm rãi thu dọn xong đồ đạc của mình thì bạn học trong lớp cũng gần về hết rồi, chỉ còn những bạn học trực nhật là còn ở lại. Sờ Dao vác lên vai chiếc cặp của mình nói: “vốn dĩ việc trực nhật trong lớp các bạn luân phiên nhau làm, tổ các bạn so với các tổ khác thiếu mất một người, khổ các bạn rồi!”

“Không sao!” mọi người đều biểu thị không vấn đề, dù gì việc cần làm cũng không nhiều, trường học cũng có mướn lao công định kỳ đến lau chùi lớp học, bọn họ dọn vệ sinh cũng chỉ đơn giản là quét lớp, sắp xếp bàn ghế, lau bảng...

“Haizz...” Sờ Dao ra về thờ dài nói: “Nếu như Lục An Nhiên cũng được xếp vào lịch trực nhật thì tốt rồi, tổ các bạn cũng sẽ đỡ người, chỉ là Lục An Nhiên có làm việc gì cũng chỉ nhiệt huyết được vài phút, cho dù có xếp vào lịch trực nhật cũng không làm được mấy lần, và lại ở nhà cậu ấy đến cây lau nhà còn chưa có chạm qua!”

“Đạo gần đây mọi người đều nói Lục An Nhiên rất nghiêm túc học hành!” một nữ sinh vừa quét lớp vừa nói: “Lúc lên lớp cũng rất chịu khó ghi chép, một khi hết tiết lại hỏi Lâm Đạt vấn đề.” @#\$%^&* “Chuyện này...” Sờ Dao mắt vừa chuyển nói: “các bạn không hiểu Lục An Nhiên rồi, mình với cậu ấy cùng nhau lớn lên, cậu ấy có làm gì thì cũng chỉ được vài phút, không có tính lâu dài, không mấy ngày thì cô ấy lại vẫn sẽ ngủ như trước thôi! Và lại Sơ trung năm một và năm hai cậu ấy cũng không có nghiêm túc học hành, chỉ còn lại vài tháng, cho dù có gấp rút học hành cũng chẳng được ích gì!” Sờ Dao nhìn Lâm Đạt đang lau bảng: “Lâm Đạt, nếu là cậu, cậu rất có tiềm năng có thể thi vào trường cao trung ở thành phố S đó, đừng để cho Lục An Nhiên trể nại việc học của cậu đó!” Sờ Dao dừng một chút nói: “vốn dĩ mình cũng không muốn nói nhiều về vấn đề này, nhưng mà dù gì cậu cũng là học sinh ưu tú nhất lớp chúng ta, mình cũng vì điểm trung bình của lớp mới nhiều chuyện một chút.”

“Cậu hiểu Lục An Nhiên như vậy sao?” Lâm Đạt sau khi lau xong sạch sẽ cái bảng mới buông chiếc giẻ lau bảng xuống.

“Đúng vậy!” Sờ Dao nói: “Tụi mình cùng chơi với nhau từ nhỏ đến lớn đó.”

“Vậy Lục An Nhiên có hiểu cậu không?” Lâm Đạt nhìn thẳng vào mắt của Sờ Dao.

Sờ Dao đối với cái nhìn của Lâm Đạt có chút chột dạ: “Cậu, cậu có ý gì?”

“Không có ý gì cả, mình còn tưởng hai người các cậu là bạn bè!” Lâm Đạt vỗ vô đôi tay dính bụi phấn của mình.

“...” Sờ Dao lập tức không nói gì, sừng sốt cả nửa ngày, muốn giải thích gì đó lại bị Lâm Đạt đánh gãy.

“Mình là lớp phó học tập của lớp, mỗi bạn học trong lớp muốn học thì mình đều rất nghiêm túc giúp đỡ, cậu ấy muốn học một ngày, mình liền dạy cậu ấy một ngày! Cho dù tuần sau cậu ấy lại quay lại giống như trước đây, mình cũng chịu! bởi vì đây là trách nhiệm của mình, cũng là do mình tự nguyện! hiểu không?” Lâm Đạt gần từng chữ một, mỗi một chữ đều như tát vào mặt của Sờ Dao: “Lớp, trưởng, Sờ, Dao!” âm thanh vang lên, Lâm Đạt đi đến chỗ của mình, đối với các bạn học trực nhật cùng nói: “Mình lau xong bảng rồi, mình đi trước đây! Thứ hai tuần sau gặp!”

“A... Ừm! Thứ hai tuần sau gặp!” các bạn trực nhật còn lại cũng chào tạm biệt với Lâm Đạt, Lâm Đạt hôm nay thật sự biểu hiện vượt ngoài ý muốn của mọi người, ai cũng không nghĩ được một người bình thường như vậy, chỉ biết đọc sách, cư nhiên lại có thể nói những lời như thế.

“Mình...” Sờ Dao cảm thấy như chính bản thân mình bị Lâm Đạt tát cho vài cái tát thật mạnh, siết thật chặt nắm đấm của mình, nơi đây còn có vài người nữa, Sờ Dao cắn chặt răng, quyết định vẫn muốn diễn cho hết phân cảnh, chỉ ít cũng phải để cho mọi người thấy được cô ta không phải là người ích kỷ vô tình vô nghĩa như vậy, Sờ Dao cố gắng để cho mình rơi ra hai hàng nước mắt cá sấu, hỏi những bạn trực nhật khác: “Là mình sai rồi sao? Mình, mình cũng chỉ là sợ An Nhiên tiếp tục ham chơi như vậy sẽ làm liên lụy đến Lâm Đạt mà thôi! An Nhiên gia thế hùng hậu, không học hành cũng áo com không lo, nhưng mọi người thì không phải như vậy! còn mấy tháng nữa là thi Cao trung rồi... mình...”

“Sờ Dao, không có gì, tụi mình hiểu cậu!” hai nữ sinh an ủi Sờ Dao nói: “Tụi mình biết là cậu có ý tốt.”

“Ừm...” Sờ Dao “ùy khuất” lau nước mắt: “Mình thật sự rất lo lắng cho Lâm Đạt!”

“Cậu ấy không hối hận là được! Cậu cũng đã nhắc nhở cậu ấy rồi!” Một nữ sinh nói: “mình cũng cảm thấy vì người khác mà hủy đi tiền đồ của mình cũng không đáng!”

“Nhưng mà lúc này Lâm Đạt thật sự rất ngầu nha! Mình cũng muốn trở thành fan của cậu ấy rồi!” một bạn nam ánh mắt lấp lánh nói.

“...” Sờ Dao cắn chặt răng, không nghĩ được rằng chính bản thân mình cũng có ngày phải may áo cưới cho người khác (ý nói bạn nam ấy quay qua thích

Lâm Đạt đó)! Trong lòng cũng âm thầm mà đem Lâm Đạt ghi vào trong danh sách đen của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Mẹ Con Sở Dao, Bắt Đầu Chúc Thọ

Buổi sáng thứ Bảy, Lục An Nhiên đã mặc bộ đồ mà Kỳ Nhu chuẩn bị cho mình ngồi trên bàn ăn, ngày mai là sinh nhật ông nội, chiếu theo quy củ tuổi tác thì hôm nay bọn họ phải đến nhà của ông nội để giúp đỡ chuẩn bị, nói là giúp đỡ thật ra cũng chẳng cần Lục An Nhiên bọn họ giúp cái gì, chỉ là cùng với Lục Kiếm Hào trò chuyện. Lục Trạch có quần gia giúp việc, việc chuẩn bị bọn họ đương nhiên sẽ chuẩn bị tốt, Lục An Nhiên gói món quà chính bản thân mình tự chọn vào trong một bọc giấy màu tím nhạt cẩn thận để vào trong chiếc balô nhỏ của mình. Phần quà này là do cô tỉ mỉ chuẩn bị, cô cảm thấy Lục Kiếm Hào sẽ vô cùng vừa ý!

Chú Vu thấy thời gian vẫn còn sớm nên ông đã pha cho Lục An Nhiên một bình trà hoa đào để sau khi cô ăn sáng xong có thể uống nó, hoa đào này được lấy từ cây hao đào mà nhà Lục An Nhiên trồng, con dâu thím Vinh thấy hoa rơi nhiều quá nên cảm thấy tiếc, liền hái một ít hoa tươi, sạch sẽ xuống làm thành lá trà, Lục An Nhiên uống qua một lần liền thích. Hoa đào có mùi vị nhàn nhạt hương thơm thanh nhã, khi uống có cảm giác hơi đắng, ngoài ra trà còn có thể làm đẹp da và giảm cân nữa, đúng thật là trà tốt! Mùa này hoa đào nở rất đúng lúc, ngồi bên cửa sổ sát đất uống trà hoa đào cũng là một loại hưởng thụ có một không hai.

“Ding dong ding dong” chuông cửa reo lên, chú Vu mở cửa thấy Sở Dao cùng mẹ cô ta trên người mặc một bộ lễ phục xuất hiện trước cửa nhà Lục gia.

“An Nhiên An Nhiên!” Sở Dao vòng qua người chú Vu chạy từng bước nhỏ tiến vào trong nhà: “Khi nào thì chúng ta xuất phát thế?”

“Đi đâu thế?” khóe mắt Lục An Nhiên giật giật, tâm tình tốt vào buổi sáng đều bị xua tan hơn phân nửa.

“Xuất phát đi nhà ông nội cậu đó!” Sở Dao mong chờ ngày này đã lâu lắm rồi! kiểu như Lục An Nhiên đã từng nói lúc trước, cô ta chỉ là con gái của thư ký của Lục Kiếm Hào, căn bản không có tư cách để tham gia yến hội của tầng lớp thượng lưu này, càng không cần nói đến tiệc sinh nhật tối nay của Lục Kiếm Hào! Nhưng mà cũng nhờ Lục An Nhiên nên mỗi năm cô ta đều có thể cùng mẹ của mình tham gia yến hội, đây chính là việc để cho hai mẹ con họ tự hào trước dòng họ thân thích của mình.

“Đi nhà ông nội mình!” Lục An Nhiên khóe miệng khinh thường mím lại, kiếp trước cô thật sự đối xử với Sở Dao quá tốt rồi! cái gì ngon cái gì chơi vui cũng đều kiểm Sở Dao, bắt luận tham gia yến hội chỗ nào cũng muốn mang theo Sở Dao, không chỉ như thế những bộ lễ phục của Sở Dao cũng đều do Lục An Nhiên đặt làm cho, cho nên những món quà xa xỉ mà cô ta có được cũng đều do Lục An Nhiên tặng cả! bao gồm cả bộ lễ phục mà Sở Dao đang mặc trên người! đây chính là bộ lễ phục do nhà thiết kế tuần lễ thời trang Pari mà tháng trước Kỳ Nhu mời làm cho Lục An Nhiên, lúc đó Sở Dao nói rất thích bộ lễ phục này, Lục An Nhiên liền hào phóng vung tay tặng cho Sở Dao! Bây giờ nghĩ lại, bản thân chính là người coi tiền như rác!

“Đúng đó đúng đó!” Sở Dao vui sướng lắc lắc cánh tay của Lục An Nhiên cười nói, cô ta đã nghe nói yến hội mừng đại thọ 60 tuổi của Lục Kiếm Hào tối nay, tập đoàn Long thị ở Bắc Đô cũng đã phái người đến chúc mừng! chỉ cần có thể đạt được thể lực của tập đoàn này, cái gì Lục gia chó má, cô ta cũng không cần bỏ vào trong mắt nữa! Lúc đó Lục An Nhiên có muốn xách giày cho cô ta cô ta cũng chẳng cần!

“Mình đi nhà ông nội mình, cậu vui sướng như thế làm gì?” Lục An Nhiên không nhanh không chậm từ từ rút cánh tay mình ra khỏi tay của Sở Dao nói: “Không lẽ cậu cũng muốn đi?”

“Mình...” Sở Dao lập tức liền ngây dại, từ nhỏ đến lớn mỗi lần có yến hội cô ta đều đi cùng với Lục An Nhiên mà!

“An Nhiên, lời này có ý nghĩa gì thế!” mẹ của Sở Dao Lâm Mỹ Phụng kéo khuôn mặt tươi cười nói: “Không phải mỗi lần đều là con mời ta cùng Sở Dao đi sao?”

“Con có mời qua hai người sao?” Lục An Nhiên làm ra vẻ mặt mơ hồ: “Con tại sao lại không nhớ được!”

“Con...” Lâm Mỹ Phụng cũng ngây ngẩn cả người, cẩn thận nghĩ lại hình như thật sự không có mời qua! Nhưng mà điều này không quan trọng, quan trọng là bà ta nhất định phải cùng con gái tham gia bữa tiệc này! Đó là đại tiệc mừng thọ 60 tuổi của Lục Kiếm Hào! Bà ta đã nghe người ta nói rồi, những gia thế lớn ở Bắc Đô đều tới, nếu như có thể để con gái bà ta quyến rũ được thiếu gia của một tập đoàn nào đó... cả đời này của bà ta sẽ không vẫn phải lo lắng gì nữa! Cho nên bà ta nhất định phải đi mới được!

“An Nhiên trước đây không phải mình đều cùng đi với cậu sao...” Sở Dao lúng túng cười, trong lòng đã thầm nguyện rửa Lục An Nhiên hàng ngàn hàng vạn lần, nhưng vì tiền đồ của mình cô ta vẫn phải nhẫn nhịn.

“Trước đây là trước đây, hiện tại không như vậy nữa!” Lục An Nhiên vòng tay trước ngực nói: “Đêm nay những người tham gia bữa tiệc này đều là những người có uy tín và danh dự của Z quốc, còn có nhiều truyền thông như vậy. Mình đem cậu theo, một người không danh-không phận-không danh dự-không mặt mũi...”

Từng chữ “không danh không phận không danh dự không mặt mũi” của Lục An Nhiên thực sự như một con dao ở trên ngực của Sở Dao cắt đi một

miếng thịt vậy! Sở Dao luôn căm ghét xuất thân của bản thân, dựa vào cái gì mà Lục An Nhiên lại là thiên kim tiểu thư, dựa vào cái gì Sở Dao cô ta chỉ là con gái của thư ký? Dựa vào cái gì? Lục An Nhiên rốt cuộc có chỗ nào mạnh hơn cô ta? Không có điểm nào cả! Sở Dao cô ta chỉ thua về mặt xuất thân! Sở Dao hận không thể ở trên người Lục An Nhiên dùng dao đâm cho vài nhát, nhưng mà lúc này vẫn chưa là lúc làm như vậy. Hôm nay bất luận như thế nào cô ta cũng phải tham gia bữa tiệc đó, Sở Dao nhìn lại sự phẫn nộ đang dâng lên trong người, đưa tay lấy lòng bàn tay vào cánh tay của Lục An Nhiên: “An Nhiên, mình vì hôm nay đã mong đợi rất lâu rồi! cậu còn cho mình bộ lễ phục này, mình... mình thật sự rất muốn rất muốn đi... Cậu có thể giống như lúc trước dẫn mình đi không! Mình tuyệt đối không để cậu phải mất mặt đâu!”

Lục An Nhiên nhìn bộ dạng này của Sở Dao trong lòng thầm nghĩ: đúng vậy đúng vậy! cô làm sao mà mất mặt được! cô chỉ biết một mặt xúi giục tôi, làm tôi tự mất mặt mà thôi! Còn nhớ kiếp trước, trong bữa tiệc đại thọ của Lục Kiếm Hào, Sở Dao thật sự đã tỏa sáng rực rỡ!

Lúc này, Kỷ Nhu cũng đã trang điểm thay lễ phục thích hợp xong xuất hiện ở phòng khách tầng một: “An Nhiên, có thể xuất phát rồi!” Lúc nhìn thấy mẹ con Sở Dao bà cũng sững sốt, bà không nghe An Nhiên nói qua sẽ dẫn hai mẹ con nhà này đi! Mặc dù lúc trước Lục An Nhiên đối xử với Sở Dao rất tốt, nhưng mà hình như dạo gần đây rõ ràng càng ngày càng xa cách với Sở Dao rồi.

“Di Ký!” nhìn thấy Kỷ Nhu, Sở Dao cười ngọt ngào chào một tiếng.

“Ừm.” Kỷ Nhu cũng đáp lại một tiếng, nhìn Lục An Nhiên, trong lòng cũng không biết hồ lô của Lục An Nhiên đang chứa thuốc gì.

“Không phải tôi nói qua với cậu rồi sao?” Lục An Nhiên không vui nhăn mày nói: “Gọi mẹ tôi là ‘phu nhân’!”

Mặt của Sở Dao xám ngắt, bàn tay ở hai bên nắm thật chặt thành nắm đấm, lúc nói lại lần nữa âm thanh có phần nhỏ hơn rất nhiều: “Phu nhân...”

Nghe cuộc đối thoại giữa Sở Dao và Lục An Nhiên, Kỷ Nhu hình như đã hiểu rõ, tám phần là hai đứa nhỏ giận đối nhau rồi! Thật ra bà cũng rất thích Sở Dao, khôn ngoan khéo léo, mỗi lần nhìn thấy bà đều cười rất ngọt ngào, thư ký Sở ở công ty danh tiếng cũng không tồi. Xem ra tối nay bà phải nói chuyện với con gái một chút, mâu thuẫn giữa độ tuổi này vẫn cần phải cận thân xử lý.

Đồng thời Lâm Mỹ Phụng sau khi nghe cuộc đối thoại này thì cảm thấy rất kỳ quái, sao bà ta lại không biết được từ khi nào mà Lục An Nhiên cùng Sở Dao lại trở nên xa lạ như thế rồi? Sở Dao còn nói rằng Lục An Nhiên chỉ là một con ngốc đã bị cô ta nắm trong lòng bàn tay cơ mà!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Gọi Xe Đi Qua, Lễ Vật Đại Thọ

Lục An Nhiên chậm chậm đến bên người Kỷ Nhu nói: “Mẹ, Sở Dao nói cậu ấy và mẹ cậu ấy muốn cùng chúng ta đến nhà ông nội.”

“Được đó!” Kỷ Nhu gật gù đầu, bà thật sự không có ý kiến gì, trước đây mỗi lần tham gia tiệc tùng nào Lục An Nhiên cũng sẽ dẫn theo Sở Dao, việc này bà cũng đã quen rồi.

Nghe Kỷ Nhu đồng ý, khuôn mặt của Sở Dao hòa hoãn đi rất nhiều. Ánh mắt Lâm Mỹ Phụng cũng có ý cười.

“Nhưng mà xe nhà chúng ta không ngồi thêm được nữa rồi!” Lục An Nhiên vẻ mặt đầy phiền muộn: “Lúc trước gặp tai nạn, chiếc xe đó đã mang đi sửa còn chưa đem về! chiếc xe hiện tại cộng cả chú Vu thì cũng chỉ có thể ngồi được bốn người. Nếu như cả Sở Dao và mẹ cậu ấy cùng đi thì lại dư ra một người!”

“Chuyện này...” Sở Dao mặt do dự, nhìn Lâm Mỹ Phụng. Ý nghĩa trong đáy mắt rất rõ ràng, chính là nói với Lâm Mỹ Phụng: mẹ đừng đi nữa!

Nhưng mà Lâm Mỹ Phụng làm sao lại không đi cho được? Bà ta còn phải tiếp tục khoe khoang với thân thích gần xa của mình! Lúc này Lâm Mỹ Phụng đã nghĩ ra được một phương pháp “xảo diệu” “vẹn cả đôi đường”, cả về mặt của bà ta đều cười rộ lên nói: “không sao không sao cả, tôi cùng Sở Dao đón xe qua đó, sẽ đi sau xe của hai người!”

Lời của Lâm Mỹ Phụng vừa nói ra, Lục An Nhiên suýt nữa không nhịn được cười, nhưng mà vẫn phải cố nhịn lại, liếc mắt nhìn Sở Dao, ngẫu nhiên nhìn thấy khuôn mặt đã biến đen của cô ta, nội tâm cực kỳ sáng khoái: “Được rồi, như vậy cũng được!” câu nói vừa kết thúc một bên cô đã kéo Kỷ Nhu ra khỏi phòng.

Khuôn mặt âm trầm của Sở Dao khi đi qua người của Lâm Mỹ Phụng đã nhìn bà ta bằng một ánh mắt hung tợn, mà khuôn mặt của Lâm Mỹ Phụng lại mang vẻ mờ mịt, đề nghị của bà ta không tốt sao? Không thì xe ngồi không lọt, bà ta cũng không thể chạy bộ mà đi như thế được?

Nhìn thấy chiếc xe BMW mini màu đen ở trước mắt khởi động rồi đi, Sở Dao dùng sức nắm chặt nắm đấm, trong lòng từng chữ từng chữ mà chửi rủa: Lục An Nhiên, nếu như có một ngày cô rơi vào tay tôi, tôi nhất định sẽ không để cô, chết, một, cách, từ, tế.

Mặc dù ngày mai mới là sinh nhật của Lục Kiếm Hào, nhưng mà Lục gia từ nửa tháng trước đã bắt đầu trở nên bận rộn. Đại trạch của Lục gia tọa lạc tại một mảnh đất ở vùng ngoại ô thành phố S, chiếm 23 mẫu Anh (=23 nghìn m²), cả đại trạch tốn thời gian chín năm để xây cất, diện tích căn nhà trải dài

từ tây sang đông, cánh cổng có khắc hoa văn màu đen cao 3 mét ngăn cả đại trạch với toàn bộ thể giới bên ngoài, bước qua cánh cửa chính là một con đường bằng phẳng lát gạch bông, những cô người hầu đang quét dọn hai bên con đường. Phía cuối đường là một cái hồ phun nước, ở giữa hồ là một bức tượng thiên thần được xây dựng một cách vô cùng chân thật sống động. Phía sau hồ phun nước là chín bậc thang dẫn lên lối vào cửa chính của Lục gia. Phu nhân của Lục Kiếm Hào là một người phụ nữ lai hai dòng máu tây đông, vì thế phong cách kiến trúc của Lục trạch cũng được mô phỏng theo phong cách châu Âu. Trần nhà màu trắng, khi bước vào cửa có thể thấy được sàn đá cẩm thạch phản chiếu ánh sáng của những chiếc đèn tròn khổng lồ trên trần nhà, thể hiện ra sự thanh lãnh xa hoa xen kẽ trong đó một chút cô đơn.

Lục An Nhiên và Kỳ Nhu khi vừa mới đến Lục trạch chính là cảm giác này, người hầu xung quanh tuy rằng vẫn luôn bận rộn quét tước bài trí, nhưng mà toàn bộ căn nhà vẫn vô cùng im lặng.

“Phu nhân, đại tiểu thư, hai người đến rồi!” người ra đón chính là người hầu đã theo hầu Lục lão ông bốn mươi mấy năm nay tổng quản gia Lục gia Lục Bá.

“Ừm! Ba đâu?”

“Lão gia đang ở trong phòng sách của tầng ba ạ!” Lục Bá thờ dài một hơi: “Lục lão gia mấy ngày gần đây vẫn luôn nhắc về Lục lão phu nhân đã mất cách đây nhiều năm, cũng luôn nhắc về đại thiếu gia...”

“Haizz...” Kỳ Nhu hơi cau mày: “Vậy tôi đưa An Nhiên lên thăm ông ấy!”

“Vâng! Được! Được!” Lục Bá cười tùm tùm nói.

“Lục Bá, con cảm thấy mắt của ông có phần kỳ lạ.” Lục An Nhiên do dự nhìn nhưng vẫn nói ra: “Ông tốt nhất nên đến bệnh viện khám một chút, đừng chậm trễ...”

“Hà?” Lục Bá vẫn sững sờ chưa hiểu được lời nói đó có ý nghĩa gì, Lục An Nhiên đã lên lầu cùng với Kỳ Nhu rồi, nhưng mà nghe đề nghị của Lục An Nhiên, ông cũng cảm thấy đôi mắt của mình dạo gần đây cũng nhìn đồ vật không rõ nữa, nhiều lúc cũng cảm thấy chóng mặt, ông vẫn cứ nghĩ đây là triệu chứng bình thường của những người có tuổi tác lớn, nhưng mà nếu như đại tiểu thư cũng cảm thấy hơi kỳ lạ, ông cũng nên dành thời gian đi đến bệnh viện thì tốt hơn.

“Lục Bá có chỗ nào kỳ lạ?” Kỳ Nhu không hiểu lời của con gái, bà thấy cơ thể Lục Bá vẫn rất anh minh khỏe khoắn mà.

“Con chính là cảm thấy có chỗ kỳ lạ ạ... trời ơi... tuổi tác của ông ấy cũng lớn rồi, đến bệnh viện làm kiểm tra thân thể cũng tốt mà!” Lục An Nhiên hàm hồ nói, cô vẫn không thể cho Kỳ Nhu biết được, mắt của Lục Bá có một khối u hiện tại vẫn còn là u lành tính, kéo dài năm năm liền biến thành u ác tính, không chỉ hai mắt bị mù mà còn nhận hết tất cả đau đớn trước khi chết, Lục Bá dù gì cũng là người hầu hạ ông nội nhiều năm như vậy, Lục An Nhiên cũng là có lòng nhắc nhở một chút, không hi vọng Lục Bá giống như kiếp trước chết thảm như vậy.

“Cũng đúng! Đi kiểm tra một lần cũng tốt!” Kỳ Nhu cảm thấy lời nói của Lục An Nhiên cũng đúng nên cũng không nghĩ ngợi nhiều, cùng với Lục An Nhiên quẹo hai ba lần liền tới trước cửa thư phòng.

“Cộc cộc cộc” ba tiếng gõ cửa vang lên, sau cửa truyền đến âm thanh của Lục Kiếm Hào: “Ai?”

“Ba, con cùng An Nhiên đến thăm người!” Kỳ Nhu đáp lời.

“Vào đi!” Lục Kiếm Hào đáp một tiếng.

Kỳ Nhu nhẹ nhàng mở cửa ra, Lục An Nhiên bước một bước vào cửa, vừa bước vào liền thấy Lục Kiếm Hào ngồi sau bàn sách, trên bàn bày vài quyển sách tiếng Anh mà An Nhiên không biết tên. Trên tay ông còn cầm một khung hình, khỏe mặt hình như còn có một chút ẩm ướt của nước mắt vừa được lau khô.

“Hai người đến rồi à!” Lục Kiếm Hào nhìn Kỳ Nhu lại nhìn Lục An Nhiên.

“Dạ!” Kỳ Nhu trả lời một tiếng: “Tình hình sức khỏe dạo gần đây của ba như thế nào rồi?”

“Vẫn tốt lắm” Lục Kiếm Hào để khung hình xuống bàn.

“Ông nội, con có chuẩn bị một phần quà sinh nhật cho người!” Lục An Nhiên mở túi lấy ra món quà sinh nhật bỏ lên bàn trước mặt Lục Kiếm Hào: “Người mau mở ra xem xem có thích không ạ!”

“Làm gì có chuyện tặng quà sinh nhật trước một ngày như thế chứ!” Kỳ Nhu gõ nhẹ lên đầu của Lục An Nhiên.

“Ngày mai nhiều người như thế, quà của con lại không được trưng lên!” Vai Lục An Nhiên cứng ngắc, tiền tiêu vặt của cô lại không nhiều: “Ông nội, người mau mở ra xem, nếu như người thích, người liền khen ngợi con! Nếu như người không thích, người liền trách mẹ con đi! Dù là do mẹ con chọn cả!”

“Con, kẻ phản bội này!” Kỳ Nhu lại gõ một cái lên đầu Lục An Nhiên: “Thật không biết nói nghĩa khí mà! Chủ yếu vẫn là chủ ý của con không phải sao! Mẹ chỉ là lựa chọn hình thức mà thôi!”

“Ông nội! Người xem! Mẹ ăn hiếp con!” Lục An Nhiên không vừa ý, bùm má chạy đến bên người Lục Kiếm Hào: “Người mau mở quà ra xem đi!”

“Được! Được!” Lục Kiếm Hào bóc lớp vỏ bọc bên ngoài ra, phát hiện bên trong là một quả cầu thủy tinh, bên trong quả cầu thủy tinh là khung cảnh tuyết rơi ở tháp Eiffel Paris. Mà bên trong ngọn tháp còn kẹp một tấm hình một người phụ nữ, người phụ nữ đó có một bộ tóc màu nâu xinh đẹp xõa trên vai, trong lòng đang ôm một cậu bé trắng tròn, mỉm cười nhìn người chụp ảnh cho mình, ánh mắt tràn đầy tình yêu, vừa nhìn liền biết đó là một người phụ nữ rất hạnh phúc... nhẹ nhàng lắc quả cầu thủy tinh, bên trong quả cầu “tuyết trắng” bay bay, nụ cười của người phụ nữ đó càng trở nên đẹp đẽ, quyến rũ hơn...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đùa Giỡn Sở Dao, Nỗi Hận Của Sở Dao

“Ông nội, người thích món quà này không?” Lục An Nhiên hỏi Lục Kiếm Hào.

“Thích... Thích!” đôi tay Lục Kiếm Hào cách mặt kính thủy tinh mà vuốt ve gương mặt của người phụ nữ trong quả cầu nhẹ giọng gọi: “Ariana...” sau đó, nhẹ nhàng đầu nhìn Kỳ Như: “Tấm hình này con từ đâu lấy được?”

“Con tìm thấy trong một quyển sách của anh Hạo” Kỳ Như đáp lời.

“Ông nội, để quả cầu này trên bàn sách này đi!” Lục An Nhiên thúc giục, vẫn còn điều thú vị nữa cơ!

“Ừm!” Lục Kiếm Hào đặt quả cầu thủy tinh kế bên khuôn ảnh trên bàn sách, ánh sáng từ ngoài cửa sổ chiếu vào, rơi tới trên mặt bàn, hiện lên trên đó hình ảnh một khuôn mặt người phụ nữ được phóng to lên, theo sự chuyển động của tia sáng, người phụ nữ đó giống như đang cười vậy... Lục Kiếm Hào ngây ngẩn cả người, qua một hồi lâu mới bình thường trở lại: “Ariana...”

“Ông nội, người thích món quà này chứ!” Lục An Nhiên hỏi.

“Thích! Thích...” Lục Kiếm Hào trả lời.

“Người thích người liền khen con đi!” Lục An Nhiên hai tay chống lên mặt bàn cười tủm tỉm tranh công.

“...” Sắc mặt Lục Kiếm Hào biến đổi, tại sao lại cảm thấy đứa cháu gái này trước đây rất sợ mình bây giờ lại giống như... Nhưng mà ông vẫn đưa tay ra sờ sờ đầu của Lục An Nhiên: “Ngoan...”

“Hihi...” Lục An Nhiên vui vẻ cười rộ lên, trước đây Lục An Nhiên rất sợ Lục Kiếm Hào, bởi vì ông là người luôn nghiêm túc, ông cũng là một người rất có chủ ý. Bà nội của cô Ariana đã qua đời 15 năm rồi, Lục Kiếm Hào vẫn luôn tưởng nhớ về bà nội, nghe mọi người nói rằng căn phòng này cũng là do năm đó Lục Kiếm Hào xây dựng lại để tặng cho bà nội vào dịp sinh nhật của bà. Cô liền biết, món quà này Lục Kiếm Hào nhất định sẽ thích!

“Ông nội, con có thể ở lại đây mấy ngày với ông nội không?” Lục An Nhiên làm nũng nói: “Con cùng mẹ đều qua đây cùng với người.” bất kể như thế nào, trước tiên nên đảm bảo được an toàn của Kỳ Như: “Như vậy mỗi ngày mẹ có thể cùng ông nội đi làm và tan làm, con cũng được yên tâm đứng không?”

“Cũng tốt.” Lục Kiếm Hào gật gù đầu, trước đây ông nhận được báo cáo của quản gia Vu, ngày thường Kỳ Như cùng Lục An Nhiên ở ngoài không thật sự tốt. Đến cả con kiến hôi cũng dám có ý đồ không tốt với hai mẹ con họ, quay về đây ở cùng ông cũng yên tâm một chút, người con trai ông thương yêu nhất không còn, ông cũng phải chăm sóc tốt cho vợ con con trai mình mới phải. Trước đây ông cũng đã từng đề nghị chuyện này với Kỳ Như, nhưng mà Kỳ Như vì Lục An Nhiên nên không đồng ý, bây giờ Lục An Nhiên tự động đề nghị, như vậy cũng hoàn thành một mảnh tâm ý của ông.

“Hi hi...” Lục An Nhiên là thật tâm mà vui mừng, thật tốt, ông nội vẫn còn bên cạnh mình! Lần này, cô nhất định phải bảo vệ, trân trọng thật tốt những người bên cạnh mình! Tuyệt đối không để cho một ai có ý đồ xấu với họ.

Ba ông cháu lại hihi haha đùa giỡn một lúc mới cùng nhau rời khỏi phòng sách đi xuống lầu một, vừa xuống tới đại sảnh lầu một, từ xa Lục An Nhiên đã nhìn thấy Sở Dao cùng Lâm Mỹ Phụng bị chặn lại ở trước cổng. Sau khi khoe miệng nở nụ cười khinh bỉ nhàn nhạt, Sở Dao hình như cũng đã nhìn thấy cô rồi, dùng một ánh mắt oán hận gắt gao liếc nhìn cô. Lâm Mỹ Phụng tự nhiên cũng nhìn thấy hai mẹ con cô, vung vẩy hai cánh tay với Lục An Nhiên để cô mở cửa cho bà ta, những vệ sĩ này thật sự quá đáng, bà ta đã nói là được Lục An Nhiên mời đến rồi, cư nhiên cũng không chịu mở cửa cho hai mẹ con bà, để hai người phải đợi trước cửa lâu như vậy, thật là!

“Ai ở ngoài đó lớn tiếng như vậy?” Trong mắt Lục Kiếm Hào lộ ra nồng đậm không vui.

“Ông nội, là hai vợ con của thư ký Sở.” Lục An Nhiên nắm lấy cánh tay của Lục Kiếm Hào nói: “Họ nói đến đây tham gia bữa tiệc sinh nhật của ông nội.”

“Thư Ký Sở?” Lục Kiếm Hào cau mày: “Kêu bọn họ trở về, ngày mai hãy đến đi! Tối nay không có bữa tiệc nào cả!” Sở thư ký là một cánh tay đắc lực của Lục Kiếm Hào, làm việc ở Lục thị hai mươi năm rồi vẫn luôn tận trọng, danh tiếng không tồi, tại sao vợ con của ông ta lại vô lễ như thế?

“Ông nội, Sở Dao với mẹ cậu ấy sáng sớm hôm nay đã đến nhà chúng con rồi, xe chúng con ngồi không vừa, bọn họ tự mình gọi xe theo chúng con đến đây, xem ra cũng là thật tâm muốn đến chúc thọ người!” Lục An Nhiên nói.

“Miễn đi! Ngày mai cũng không cần tới nữa!” Lời nói của Lục An Nhiên mặc dù nghe như giúp hai mẹ con Sở Dao cầu tình, nhưng mỗi câu nói đều rất châm chọc, Lục Kiếm Hào nghe thấy cũng sinh ra khúc mắc với hai mẹ con họ, xe không đủ chỗ ngồi liền gọi xe mà đến, còn cần mặt mũi nữa không? Hành động này khiến Lục Kiếm Hào rất phản cảm: “Lục gia không hoan nghênh hai người họ!”

“Vâng!” một nữ người hầu đứng gần đó nghe lệnh sau đó chạy ra ngoài thông báo cho Sở Dao và Lâm Mỹ Phụng.

Sở Dao vừa nghe thấy sắc mặt liền trắng bệch, Lâm Mỹ Phụng cũng rất là tức tối. Nhưng đây là lệnh của Lục Kiếm Hào, bọn họ cũng không thể nói gì. Sở Dao xiết chặt nắm đấm hỏi người hầu đó: “Có phải Lục An Nhiên không cho chúng tôi vào không?” hình như cô ta nhìn thấy Lục An Nhiên nói gì đó với Lục Kiếm Hào.

“Không phải, đại tiểu thư còn giúp hai người cầu tình, do hôm nay tâm tình của lão gia không được tốt, hai vị vẫn là nên về đi!” Nữ người hầu lễ độ mời hai mẹ con Lâm Mỹ Phụng và Sở Dao ra về. Hai người này dù gì cũng là vợ và con của thư ký Sở, vẫn nên để lại cho họ chút mặt mũi.

“Chuyện này...” Lâm Mỹ Phụng không vui tròn trắng mắt: “Vậy ngày mai chúng tôi lại đến vậy!”

“Ngày mai khách đến rất đông, hai vị cũng không cần qua đây đâu.” Nữ người hầu đáp.

“Cái gì!” Lâm Mỹ Phụng không vui nói: “Ý cô là gì?”

“Đây là ý của lão gia.” Một nữ người hầu như cô thật sự cũng khó làm.

“Chúng ta đi thôi...” Sắc mặt Sở Dao nhợt nhạt, âm thanh cũng có chút run rẩy. Lục An Nhiên! Xem như cô giỏi! Lục gia... Một ngày nào đó tôi sẽ cho toàn bộ Lục gia các người gà bay chó chạy! Ngày hôm nay, tôn nghiêm của Sở Dao đã bị giẫm đạp một cách sạch sẽ...

“Dựa vào cái gì chứ? Chúng ta đến cũng đến rồi! Còn phải bỏ ra hơn một trăm tệ bắt xe tới đây!” Lâm Mỹ Phụng không cam tâm nói: “Đây không phải đang đùa giỡn người ta sao?”

“Đi thôi!” sự nhần nhện của Sở Dao đã quá giới hạn bùng phát, nhưng mà bây giờ vẫn đang ở bên ngoài, cô ta không muốn để mất mặt mũi của mình.

“Không đi! Lục gia này cũng hiếp người quá đáng lắm rồi! Mời người ta đến, đến rồi đến cửa cũng không mở cho!” Lâm Mỹ Phụng khóc lóc la lối: “Lục gia làm sao lại có thể ức hiếp người khác như thế?”

“Đừng nói nữa!” Sắc mặt Sở Dao lúc xanh lúc trắng, tại sao mẹ của cô ta lại là loại người như thế? Tại sao mẹ cô ta lại không thể giống như mẹ của Lục An Nhiên vậy?

“Cơ bản chính là như vậy! Còn không cho người ta nói sao?” Lâm Mỹ Phụng càng nói càng lớn cư nhiên còn dám ngồi xuống mặt đất trước cổng Lục gia la lối: “Hôm nay không mở cánh cổng này tôi cũng không đi đâu cả!” không để bà ta tham gia bữa tiệc này? Như vậy không được! Bà ta cũng đã khoác lác với bà con thân thiết hết rồi! Lần này nếu không để bà ta tham gia, như vậy không phải là một sự mất mặt rất lớn sao?

“Mẹ cho là còn chưa đủ mất mặt sao?” Sở Dao cũng là nhện không nổi Lâm Mỹ Phụng nữa hét lớn: “Mẹ đừng quên, ba còn phải làm ở Lục thị! Nếu mẹ khiến ba mất công việc này, mẹ chỉ có thể đi hít không khí mà sống thôi! Mẹ có đi hay không!” nói xong Sở Dao liền bước từng bước lớn rời khỏi, tại sao? dựa vào cái gì? Tại sao cô ta lại sinh ra trong gia đình của một người thư ký chứ? Tại sao mẹ cô ta lại là một người như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Chặt Vật Rời Đi, Bữa Tiệc Của Lục Gia

“Sở Dao! Sở Dao!” Nghe giọng nói của con gái, Lâm Mỹ Phụng cũng biết bản thân sai rồi, nơi đây không phải là chỗ bà ta có thể la lối khóc lóc, nhìn thấy con gái đi rồi, lòng Lâm Mỹ Phụng cũng luống cuống, vội vàng cắt bước đuổi theo: “con, nha đầu chết tiệt này, con đợi mẹ với!” Hôm nay bà ta còn mang một đôi giày cao gót mười mấy phân, đưa con gái chết tiệt này tại sao lại không đợi mình một chút chứ? Hai mẹ con đi bộ hơn nửa tiếng đồng hồ mới tới được đường lớn, đón một chiếc xe taxi về nhà, lúc trên xe taxi, Lâm Mỹ Phụng vẫn như cũ oán trách Lục gia, tự trách bản thân tự dưng sao lại tiêu nhiều tiền như thế. Lúc về tới nhà, miệng của Lâm Mỹ Phụng vẫn chưa chịu ngừng, còn đem luôn cả Sở Dao và ba của Sở Dao là Sở Vạn Hải vào chửi luôn một thể: “Làm sao mà tôi lại gả cho tên phế vật Sở Vạn Hải nhà ông! Làm việc nhiều năm như thế cũng chỉ là một thư ký nhỏ bé! Những người theo đuổi tôi trước đây hiện tại cũng đã mở công ty làm ông chủ rồi! Còn con! Con nhìn lại mình đi! Không phải con nói đã không chế được Lục An Nhiên rồi sao? Không phải con nói Lục An Nhiên là một con ngốc dễ dàng bị lợi dụng sao? Há?”

“Bang” chiếc ly thủy tinh chứa đầy nước bị người dùng sức ném thẳng xuống mặt đất, ngay lập tức cả thế giới đều vô cùng tĩnh lặng. Sở Dao lạnh lùng nhìn Lâm Mỹ Phụng: “Mẹ tốt nhất ngay lập tức cầm miệng cho con!”

Đôi mắt lạnh lẽo khiến Lâm Mỹ Phụng không tự chủ được run lên: “con... mẹ... mẹ là mẹ của con...”

“Ngay lập tức rút về phòng cho con, đừng để con nhìn thấy mẹ!” Sở Dao nhặt chiếc ly vỡ từ dưới đất lên lạnh như băng nói.

“Mẹ... mẹ...” Lâm Mỹ Phụng lạnh người vội vàng chạy lên phòng mình nằm trên lầu hai, dùng sức đóng cửa lại, như vậy vẫn còn cảm thấy không đủ an toàn, bà ta còn đem cửa phòng khóa trái lại.

“...” Tay dùng sức bóp chặt miếng thủy tinh vỡ trong tay, bàn tay truyền đến con đau khiến Sở Dao dần dần bình tĩnh lại. Từng giọt từng giọt máu rơi trên mặt đất, Sở Dao nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Lục An Nhiên, tất cả những chuyện xảy ra ngày hôm nay, tôi sẽ từ trên người cô đòi lại gấp đôi!”

Sở Vạn Hải làm việc ở công ty cả một buổi sáng vừa mới bước vào nhà thì đã nhìn thấy Sở Dao ngồi trên sofa uống trà, tay phải còn quấn băng vải.

“Dao Dao, tay con bị sao vậy?” Sở Vạn Hải hỏi: “Mẹ con đâu?”

“Không bị gì cả, không cần thận cất trứng thôi, bà, con muốn nói với ba một chút chuyện.” Sở Dao bỏ ly trà xuống nhìn Sở Vạn Hải.

“Được, vậy con cùng ba vào thư phòng đi” đôi đôi dép lê, Sở Vạn Hải cùng con gái đi vào thư phòng. Đóng cửa thư phòng lại, Sở Vạn Hải ngồi lên ghế sau bàn làm việc: “Chuyện gì? Muốn tăng tiền tiêu vặt hay lại phải nộp học phí đi học thêm?”

Sở Dao nhìn thẳng vào mắt của Sở Vạn Hải: “Ba định khi nào thì giải quyết Lục An Nhiên?”

Sở Vạn Hải hơi sững sốt, ngẩng đầu nhìn sở Dao: “Con nói cái gì?”

“Con đã nghe thấy cuộc gọi của ba rồi, con chỉ muốn biết khi nào thì ba sẽ ra tay cắt đứt gân tay của Lục An Nhiên!” Sở Dao cũng không vòng vo, cô ta bây giờ chỉ muốn hung hăng mà trả thù Lục An Nhiên.”

“Chuyện này không phải chuyện mà con nít như con cần tham gia!” Sở Vạn Hải nghiêm giọng nói.

“Nhưng mà ba vẫn cần sự giúp đỡ của con!” Sở Dao hận không thể ngay lập tức tự tay bấm vào tay chân của Lục An Nhiên: “Lục An Nhiên tin tưởng con, con muốn lừa cô ta đi ra không khó! Con có thể cho ba một cơ hội rất tốt!” Sở Dao vẫn luôn cảm thấy, những chuyện đột ngột xảy ra mấy ngày nay đều không tính là gì, Lục An Nhiên như cũ vẫn là một kẻ ngốc dễ bị vứt bỏ.

“...” Sở Vạn Hải cuối đầu trầm tư nói: “Vốn dĩ ba đã an bài người chăm sóc cây cảnh định kỳ cho nhà Ký Nhu rồi, chuẩn bị tuần tới sẽ nội ứng ngoại hợp bắt cóc Lục An Nhiên. Nhưng mà, Ký Nhu lại sắp xếp cho con trai con dâu của thím Vinh chuyên môn làm người chăm sóc cây cảnh, cái này...”

“Cho nên ba rất cần sự giúp đỡ của con!” Sở Dao bóp chặt cạnh bàn từ trên cao nhìn xuống Sở Vạn Hải: “Đầu tháng sau, nhà trường sẽ tổ chức cho học sinh Sơ Trung năm 3 tụ con đi cắm trại ở ngoại thành để thả lỏng tinh thần nghiền đón kỳ thi cuối khóa! Lúc đó sẽ là thời điểm tốt nhất để ra tay!”

“...” Sở Vạn Hải cau mày suy tư.

“Ba có thể cho người của ba đến vị trí đã được an bài sẵn, con sẽ dẫn dụ Lục An Nhiên đến đó!” Sở Dao bây giờ nóng lòng muốn giết chết Lục An Nhiên: “Con nhất định phải đem Lục An Nhiên chém thành từng mảnh!”

“Không được!” Sở Vạn Hải dùng sức vỗ lên mặt bàn đứng dậy: “Con lo học hành cho tốt là được rồi! Những chuyện như thế này ba không cho phép con được nhúng vào!” Sở Dao là hy vọng cuối cùng của ông ta, tuyệt đối không thể để Sở Dao liên quan đến chuyện này.

“Ba!” Sở Dao không nghĩ rằng Sở Vạn Hải sẽ cự tuyệt cô ta, theo như cô ta thấy được đây tuyệt đối là một đề nghị vô cùng tốt!

“Về phòng đọc sách đi! Cuộc thi cuối kỳ này con nhất định phải thi được vào trường trọng điểm! Nghe thấy không!” Sở Vạn Hải ra lệnh.

“Ba!” Sở Dao cắn môi, thấy thái độ kiên quyết của Sở Vạn Hải cô ta liền xoay người bước ra khỏi thư phòng, cô ta cũng không định nói thêm gì nữa, trong lòng hiểu rõ, Sở Vạn Hải nói một không hai! Nhưng mà, bất kể như thế nào, Lục An Nhiên! Cô chết chắc rồi!

“Ất xì!” Lục An Nhiên đang ngồi trên bàn ăn chuẩn bị dùng cơm thì đột nhiên nhảy mũi một cái.

“Sao vậy?” Ký Nhu hỏi: “Cảm lạnh rồi?”

“Có lẽ không phải...” Lục An Nhiên le lưỡi: “Tám phần là có người nhớ con rồi!”

“Con đó!” Ký Nhu lắc đầu không biết làm gì hơn, tự luyến ái như thế, cũng không biết là giống ai...

Lúc hai mẹ con đang trò chuyện, những người còn lại của Lục gia cũng đã về đông đủ. Bước vào cửa trước tiên là hai vợ chồng chú hai Lục Quân Phong, theo sau là một nhà Lục Quân An.

“Ba, chúng con về rồi.” Lục Quân Phong nói.

“Chú hai, thím hai, hai người đến rồi.” Ấn tượng của Lục An Nhiên đối với cả nhà Lục Quân Phong vô cùng tốt, trong trí nhớ của kiếp trước, hai vợ chồng Lục Quân Phong đều rất tốt, đối xử với cô cũng không tồi, hai người con trai của Lục Quân Phong cũng luôn chăm sóc cô.

“An Nhiên càng ngày càng đẹp gái rồi!” vợ của Lục Quân Phong – Từ Liên Tâm vừa sờ đầu An Nhiên vừa cười nói.

“Hihi!” Đôi mắt của Lục An Nhiên cười cong thành hình lưỡi liềm: “Anh Thạc cùng Anh Minh đâu ạ?”

“Bọn họ còn đang bận rộn trên công ty đó!” Lục Quân Phong trả lời: “Bọn ta đến đây trước, bọn họ trước giờ com tới tới nay sẽ tới.”

“Bọn họ thật chăm chỉ!” Lục Quân An mở miệng mang theo một cỗ vị chua: “An Hoa An Hân, biết trước như thế ba cũng để hai con ở lại công ty làm việc đến trước giờ com tới hẵng tới!”

“Ba, tuần này con tăng ca liên tục mới đem công việc hoàn thành xong vào ngày hôm qua, đương nhiên không cần tăng ca rồi.” Lục An Hoa nói.

“Ngày mai là đại thọ 60 của ông nội, tăng ca đương nhiên nhất định phải hoàn thành hết công việc trước ngày hôm nay rồi!” Lục An Hân vẻ mặt không cho là đúng.

“Việc gì mà phải tăng ca từ thứ hai đến thứ sáu như thế chứ? Là do công việc nhiều hay là do năng lực không đủ?” Lục An Nhiên chán ghét Lục Quân An, cho nên cũng không vừa mặt hai anh em Lục An Hoa và Lục An Hân, có cần ném đá giấu tay như thế không?

“Con...” Lục Quân An thật sự không hiểu được tại sao Lục An Nhiên lại như biến thành một người khác như vậy.

“Đều ngồi vào đi!” Lục Kiếm Hào đột nhiên lên tiếng, ngăn cản một cuộc nói chuyện phát triển theo hướng không vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Hội Thảo Sản Phẩm Mới, Mời An Nhiên

Nghe thấy lời nói của Lục Kiếm Hào, mọi người mới im lặng ngồi vào chỗ mình nên ngồi. Chế độ cấp bậc trong Lục gia vẫn rất rõ ràng, cái bàn hình chữ nhật, Lục Kiếm Hào ngồi trên vị trí chủ vị, bên trái ông là con trai cùng con dâu, bên phải là bọn nhỏ Lục An Nhiên, những vị trí này đều được sắp xếp theo đúng thứ tự. Chỗ ngồi đầu tiên bên tay trái Lục Kiếm Hào để trống dành cho Lục Quân Phong đã mất tích, vị trí đầu tiên bên phải là Lục An Nhiên. Mặc dù Lục Quân Phong là anh cả, lại là người kết hôn muộn nhất trong tất cả ba anh em, cũng là người có con muộn nhất. Cho nên con của Lục Quân Phong và Lục Quân An đều lớn tuổi hơn rất nhiều so với Lục An Nhiên, nhưng mà bởi vì Lục An Nhiên là con của con trai trưởng, cho nên cũng không cần quan tâm đến vấn đề tuổi tác vẫn là ngồi ở vị trí đầu tiên bên phải của Lục Kiếm Hào, sự sắp xếp này luôn là cái gai đâm vào tim của Lục Quân An.

Cơm rau được đưa lên, mọi người vừa ăn vừa bàn luận vấn đề công việc, người hỏi đầu tiên là Lục Kiếm Hào: “Quân Phong, sản phẩm mới của quý tiếp theo Phòng Khai Phát đã đẩy ra chưa?”

“Vẫn chưa ạ, nhưng mà mọi công đoạn đã hoàn thành rồi, ngoài ra món dâu tây tráng miệng cho mùa hè dành cho giới trẻ cũng trong giai đoạn dùng thử sản phẩm, phản hồi rất tốt.”

“Ừm, tiến độ này còn được. Tiểu Nhu, Phòng quảng cáo bên con thì như thế nào?” Lục Kiếm Hào nhìn Kỷ Nhu.

“Phối hợp với Phòng Khai Phát, bộ phận bên con cũng đã đổi mới các gói combo khuyến mãi, và lại đại bộ phận giới trẻ hiện nay rất thích những hình ảnh hoạt hình được in trên đó, con đã đàm phán hợp tác với tạp chí Jum bên Nhật Bản, chuẩn bị đưa ra một bộ sản phẩm mới với hình ảnh độc quyền để thúc đẩy tiêu thụ, mặt khác phía bên Nhật Bản cũng sẽ giới thiệu sản phẩm của chúng ta trên trang web chính thức của họ.”

“Không tồi!” Lục Kiếm Hào gật gật đầu, đối với Phòng quảng cáo, Lục Kiếm Hào luôn rất an tâm. Mặc dù tính cách của Kỷ Nhu nhu nhược yếu đuối, nhưng sau khi kết hôn cùng với Lục Quân Hạo thì đã trở thành nhà thiết kế quảng cáo số 1 số 2 trong nước. Trong công việc ánh mắt độc đáo, mỗi một quý đều phối hợp với Phòng Khai Phát đưa ra chiến lược quảng cáo đều nhận được sự hoan nghênh rất lớn từ mọi người, chưa từng làm ông thất vọng. Nhìn qua con trai thứ ba Lục Quân An: “Quân An, việc hợp tác với Vinh thị như thế nào rồi? thời gian kéo dài khá lâu rồi nhỉ?”

“Vốn dĩ đã đàm phán xong rồi, kết quả là Giám đốc Hạng Mục của Vinh thị bị An Nhiên đánh cho một trận...” Lục Quân An đem chuyện trực tiếp đẩy qua cho Lục An Nhiên.

“An Nhiên, chuyện này vẫn là con không đúng rồi, con làm sao có thể đánh người như thế?” Vợ của Lục Quân An Lưu Nguyệt oán giận nói: “Con có biết chú ba con vì hạng mục này đã bỏ ra biết bao nhiêu công sức không?”

“Đúng đó! Một người con gái tại sao lại có thể ra tay đánh người như thế chứ?” Lục An Hân không quên đá thêm một chân báo thù chuyện lúc nãy.

“Hai năm nay Vinh thị cũng không được xem là ổn định, đàm phán không được thì bỏ qua đi!” Lục Quân Phong thay Lục An Nhiên nói chuyện.

“Con cũng cảm thấy An Nhiên sẽ không vô duyên vô cớ mà đánh người như thế, và lại An Nhiên cũng không quen biết vị Giám đốc Hạng Mục đó, nếu như lỡ tay đánh nhầm người, cũng không thể nói là lỗi của An Nhiên được.” Sự thiên vị trong lời nói của Từ Liên Tâm rất rõ ràng: “Một người lớn như thế còn đi tranh chấp với một đứa trẻ mới 15 tuổi, cũng không phải một người ổn thỏa!”

“Chú hai thím hai, hai người làm sao có thể dung túng An Nhiên như vậy chứ! Hai người như vậy là đang hại An Nhiên đó! Còn nhỏ tuổi như thế đã học người khác đánh người, lớn lên sẽ như thế nào đây?” Lục An Hoa ồn ào nói: “Ba con mắt ăn mắt ngủ muốn đàm phán thành công hạng mục này, không phải là vì Lục thị sao?”

“Đủ rồi!” Lục Kiếm Hào không hài lòng mà nhượng mĩ: “An Nhiên, chuyện là như thế nào?”

Lục An Nhiên không nhanh không chậm nuốt miếng đậu bắp trong miệng xuống nói: “Chú ba, chú nói với tên Lâm Béo kia một tiếng, nếu như ông ta còn dám đến treo ghẹo mẹ con, thì sẽ không đơn giản chỉ đập một cú thôi đâu!”

Một câu nói đều cho thấy nguyên nhân kết quả, ắt đường Lục Kiếm Hào cũng giãn ra.

“Tại sao lại nói là treo ghẹo chứ, Phòng quan hệ xã hội của chú cũng không dễ làm! Dù sao Lâm tổng cũng là khách hàng, gặp mặt vài lần nói chuyện vài câu đã gọi là treo ghẹo sao?” Lục Quân An nói tiếp: “Đây cũng không phải đều vì Lục thị sao? Nhịn một chút cười một chút không phải mọi chuyện đều hoàn thành rồi sao? An Nhiên con cũng không bắt buộc phải ra tay đánh người như thế!”

“Con thật sự mới biết Phòng quan hệ xã hội vì muốn đàm phán thành công một hợp đồng lại cần đến con dâu của Lục gia cười một cái nhin một chút với người khác như thế!” Lời nói Lục An Nhiên mang theo sự châm chọc: “Tại sao chú không đề nghị chị họ An Hân bán nũ cười của mình đi? Chị họ An Hân mới là người của Phòng quan hệ xã hội đúng không? Mẹ con là giám đốc Phòng quảng cáo, không có nghĩa vụ này, OK?”

“An Nhiên! Em nói chuyện kiểu gì thế?” Mặt Lục An Hân lập tức đỏ lên, cái gì gọi là kêu cô ta đi bán nũ cười: “chị là thiên kim của Lục thị, làm sao có thể đi... bán tiếng cười được chứ?”

“Như vậy lại kêu mẹ em đi? Dựa vào cái gì?” Lục An Nhiên lập tức đáp trả.

“Như vậy con cũng không nên đánh người!” Lục Quân An tự biết chuyện này là bản thân vô lý, ngoài việc sống chết nũ lấy việc Lục An Nhiên đánh người, trong đó còn không quên mà đi khen con gái mình: “Con cũng là thiên kim Lục thị, thì nên học hỏi chị họ An Hân của con, làm một thực nũ danh môn?”

“Con đánh ông ta thì sao nào?” Lục An Nhiên cười lạnh nói: “Ông ta dám đụng tay đụng chân với mẹ con, con liền dám đánh ông ta! Bất kể là ai, đến một người con đánh một người, đến hai người con đánh cả đôi! Ba con không ở nhà thì còn Lục An Nhiên con, đừng nghĩ để ăn hiếp hai mẹ con con, con muốn nhìn xem ai lại dám đánh chủ ý lên người mẹ con!”

Trước đây chưa từng nhìn thấy Lục An Nhiên kiên cường như vậy, mọi người đều không biết nói gì nữa.

Qua một chút, Lục Kiếm Hào sờ sờ đầu của Lục An Nhiên: “An Nhiên, con với Quân Hạo thật giống nhau!” Quả nhiên là cháu gái của Lục Kiếm Hào. Ông cảm thấy rất an lòng! Chuyển ánh mắt lạnh lẽo nhìn Lục Quân An: “Việc hợp tác Vinh thị tới đây kết thúc, chuyện của Phòng quan hệ xã hội thì Phòng này tự giải quyết, Quân Hạo không ở nhà, người làm cha như ta còn chưa chết! Còn dám đánh chủ ý lên người hai mẹ con tiểu Nhu, ta sẽ đánh gãy đôi chân chó của chú!”

Lục Quân An cuối đầu, những giọt mồ hôi to như hạt đậu chảy dài trên mặt, nỗi oán hận trong lòng đối với hai mẹ con Kỷ Nhu và người anh mất tích càng ngày càng lớn.

“Ăn cơm!” Lục Kiếm Hào lạnh giọng hạ lệnh. Mọi người bây giờ mới bắt đầu tiếp tục ăn cơm, nhưng mà bữa cơm này sớm đã không còn mùi vị gì nữa.

Lại qua một đoạn thời gian, Từ Liên Tâm mới mở miệng đánh vỡ cục diện bế tắc này: “An Nhiên? Tại sao con không ăn thịt? vẫn cứ luôn ăn rau thôi?”

“Con...” Lục An Nhiên cười: “Con là thay ba cầu phúc, không ăn thức ăn có mùi tanh, hi vọng ba có thể sớm trở về!” Trước khi đến đây, Lục An Nhiên đã sớm chuẩn bị tốt câu trả lời này rồi. Nếu nói nguyên nhân thật sự ra cũng sẽ chẳng ai tin, lại còn gây ra nhiều mối nghi ngờ, câu lấy cớ này là được nhất!

“An Nhiên...” Mặt Kỷ Nhu đỏ lên, con gái thực khiến bà được an ủi trong lòng, trưởng thành rồi... con gái bà thật sự trưởng thành rồi...

“An Nhiên...” Lục Kiếm Hào ngưng mắt nhìn Lục An Nhiên, sau đó đột nhiên nói: “Hiện tại con có muốn vào làm ở Lục thị không?”

“Không phải chứ...” mọi người ồn ào, quy tắc tuyển dụng của Lục thị rất nghiêm khắc, giống như Lục An Hoa và Lục An Hân hai người họ, cũng đều phải học xong nghiên cứu sinh sau đó trải qua tầng tầng lớp lớp bài thi sát hạch mới vào được, nhưng mà Lục Kiếm Hào lại trực tiếp mời Lục An Nhiên? Lục An Hoa là người đầu tiên phản đối: “Chuyện này không công bằng!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Thực Lực Đả Kích, Tức Giận Ghen Ghét

“Đúng đó! Dựa vào cái gì chứ?” Lục An Hân cũng không tán thành, cô ta 16 tuổi liền lấy được học vị thạc sĩ ở nước ngoài, sau đó mới miễn cưỡng thi vào được!

“Ba! Ba cũng quá thiên vị rồi!” Lục Quân An không cam tâm nói. Hai người con trai con gái của ông ta phải dùng rất nhiều sức lực mới có thể tiến vào Lục thị, tại sao con gái của anh cả lại không cần tốn chút sức lực nào đã có thể tiến vào Lục thị chứ?

“An Nhiên, sau khi nếm xong món đó thì hãy nói họ nghe dựa vào cái gì!” Lục Kiếm Hào chỉ vào một đĩa đồ chay trước mặt.

“Đạ...” Lục An Nhiên gấp một gấp rau bỏ vào miệng sau đó nhai nuốt xuống: “Hai muỗng tỏi, tinh bột gà 1.3g, muối nửa muỗng như vậy hơi nhiều rồi, lần sau nhớ bỏ ít đi 0.06g, đường 1.6g, dầu hào 1 muỗng. Dầu được đun nóng trong 2 phút rồi, sau đó bỏ tỏi vào xào cho thơm, có lẽ là do đầu bếp tự cho thêm tỏi, ngoài dầu thực vật, muối, đường thường dùng, còn bỏ thêm một vài gia vị khác. Trước khi lấy món ăn ra còn cho thêm ba giọt nước cốt chanh, thời gian lấy ra có hơi sớm một chút, để trễ thêm 3 phút sẽ càng ngon hơn!”

“...” Nghe xong lời nói của Lục An Nhiên, đám người Lục Quân An tuy không phục nhưng chỉ có thể cắn răng mà chịu đựng, Lục thị là công ty kinh doanh thực phẩm đứng đầu thành phố S, sở hữu một cái lưỡi nhạy cảm thì sẽ luôn sở hữu được hết thảy cuồng ngạo trong thế giới tư bản này.

“Ba, con nghĩ còn hơi sớm!” Lục Quân Phong cũng cảm thấy còn hơi sớm, An Nhiên mới 15 tuổi, đang trong giai đoạn hưởng thụ cuộc sống, sớm như thế đã bắt đầu làm việc sẽ mất đi rất nhiều cảm hứng của những người cùng tuổi.

“Từ tuần sau bắt đầu, ta trước tiên sẽ dạy cho con kiến thức căn bản của Lục Gia Thái (cái này chắc ý giống dạng bí kiếp về thực phẩm của Lục gia vậy đó)” Lục Kiếm Hào nói. Lời nói của Lục Kiếm Hào một lần nữa khiến mọi người đỏ mặt, học được Lục Gia Thái chính là đã nhận được sự công nhận về tư cách kế thừa Lục thị của Lục Kiếm Hào, mỗi gia tộc của Lục thị cho đến nay có khoảng chừng 70 người, nhưng mà có tư cách để học Lục Gia Thái thì không quá 10 người...

“Ông nội... trước tiên con có thể từ chối được không...” Lục An Nhiên lúng túng nhìn Lục Kiếm Hào, một câu nói dẫn đến sự ồn ào của mọi người. Cư nhiên từ chối... nào không bị ừ nước chứ...

“Tại sao vậy An Nhiên?” Lục Quân Phong vẻ mặt khó hiểu: “Nếu như con sợ có những chỗ con không thể hiểu được, chú hai với anh Minh của con có thể chỉ dạy cho con.” Vào Lục thị làm việc có hơi sớm, nhưng mà học trù nghệ thì càng sớm càng tốt!

Ý tốt của Lục Quân Phong lọt vào tai của Lục Quân An trở nên chói tai, Lục Quân Phong và hai người con trai của ông đều được Lục Kiếm Hào truyền cho Lục Gia Thái, ba người đều nằm trong Phòng Khai Phát. Mà chi nhánh của ông ta lại bị Lục Kiếm Hào toàn bộ phụ nhận triệt để, chỉ có thể ở lại một bộ phận râu ria của Phòng quan hệ xã hội, dựa vào cái gì chứ?

Lục An Nhiên nhìn những khuôn mặt kinh ngạc, cười nói: “Không phải con sắp thi tốt nghiệp Sơ trung rồi sao, con nghĩ sau khi tốt nghiệp, thì con sẽ có thể toàn tâm toàn ý cùng với ông nội học làm thức ăn, không phải tốt hơn sao?”

“Ừm!” Lục Kiếm Hào gật đầu vừa ý, đứa cháu gái này càng ngày càng giống Lục Quân Hạo rồi, tại sao trước đây ông không phát hiện cháu gái lại hiểu chuyện như thế?

“Đúng đó!” Kỳ Nhu cũng nói: “Con cũng cảm thấy việc học hiện tại của An Nhiên là quan trọng nhất, với lại con...” Kỳ Nhu do dự nhưng vẫn nên nói ra sự tình mà từ trước tới nay bà luôn suy nghĩ: “Con cảm thấy mặc dù vị giác của An Nhiên so với người khác hơi miễn cảm một chút, nhưng mà con muốn để An Nhiên đi con đường mà nó muốn, đi con đường mà nó cảm thấy có hứng thú, mà không nhất định phải tiến vào Lục thị...”

Lời Kỳ Nhu nói khiến Lục Kiếm Hào có chút không vui, ông một lòng muốn truyền Lục thị cho con trai Lục Quân Hạo, nhưng mà hiện tại Lục Quân Hạo không có ở đây, mà Lục An Nhiên lại có thiên phú bẩm sinh, ông đương nhiên muốn lập An Nhiên làm người thừa kế rồi...

“Mẹ, con muốn vào Lục thị...” Lục An Nhiên rất cảm kích bà đã suy nghĩ cho mình nhiều như vậy, nhưng mà ngày đầu tiên khi cô trùng sinh thì cô đã quyết định: “Con muốn thay ba bảo vệ ông nội, bảo vệ Lục thị, bảo vệ mẹ!”

“Tốt!” Lục Kiếm Hào đập một cái lên bàn: “Không hổ là cháu gái của Lục Kiếm Hào!” tuổi còn nhỏ mà đã có khí chất đảm đương này! Đây mới đúng là cháu gái của Lục Kiếm Hào! Mới là con gái ngoan của Quân Hạo!

“An Nhiên...” Khóe mắt của Kỳ Nhu có chút ẩm ướt, con gái đem lại cho bà quá nhiều kinh hi, đồng thời bà cũng có chút đau lòng cho con gái. Mới 15 tuổi, đáng lẽ ra đang là độ tuổi chơi đùa vui vẻ, không chỉ không có cha bên cạnh, mà còn phải đảm nhận trọng trách nặng nề như thế này. Làm sao bà lại không đau lòng chứ.

Lục Quân Phong cùng Từ Liên Tâm cũng nhìn nhau cười, trong lòng họ, anh cả Lục Quân Hạo hoàn toàn xứng đáng là người thừa kế Lục thị, mặc dù anh cả mất tích, nhưng mà Lục An Nhiên lại vâng lời hiểu chuyện như vậy, thực sự làm cho họ cũng vui vẻ yên lòng.

Cả bàn người ăn cơm đều trở nên vui vẻ, nhưng sự vui vẻ này cũng không phải là cả bàn người đều cảm nhận được, chỉ ít cả gia đình Lục Quân An đều không cảm thấy như thế. Lục An Hoa và Lục An Hân vẻ mặt giận dữ, nhưng mà cả một câu cũng không thể nói, chỉ có thể ăn chén cơm trắng nhạt như

nước ốc. Lục Quân An lại bóp chặt nắm tay, cắn chặt răng. Tại sao từ nhỏ Lục Kiếm Hào đã thiên vị Lục Quân Hạo? Hiện tại Lục Quân Hạo đã mất tích nhiều năm như vậy, Lục Kiếm Hào cũng không nguyên ý liếc nhìn ông ta, nhìn con trai con gái của ông ta? Tại sao? Dựa vào cái gì?

Một bữa cơm ăn xong có người vui vẻ có người lại tức giận, ăn xong cơm, Lục An Nhiên và Kỳ Nhu hai người mỗi người một câu chọc cho Lục Kiếm Hào cười vui vẻ, Lục Bá cũng cảm thấy trong lòng vui vẻ, sau khi đại thiếu gia mất tích, lão gia chưa từng được vui vẻ như ngày hôm nay! Toàn bộ Lục Trạch lại được một phen vui vẻ rồi.

Vợ chồng Lục Quân Phong cũng bị những câu chuyện cười của Lục An Nhiên chọc cho cười cong cả eo, từ trước giờ sao bọn họ lại không biết Lục An Nhiên lại có thiên phú kể chuyện cười như thế chứ.

Cả nhà Lục Quân An lại cảm thấy chính mình trở nên dư thừa trong căn phòng khách này, vì thế quyết định đi lên lầu hai tự mình mở “cuộc họp gia đình”.

“Hứ!” Lục An Hoa càng nghĩ lại càng tức: “Ông nội cũng quá thiên vị rồi! Dựa vào cái gì những thứ tốt đều để cho Lục An Nhiên chứ?”

“Nhỏ tiếng chút! Cận thận tai vách mạch rừng!” Lục An Hân so với Lục An Hoa cẩn thận hơn một chút.

“Bọn họ đều cười nói vui vẻ ở dưới lầu, làm sao có công phu lên chỗ này của chúng ta nghe lén chứ!” Lưu Nguyệt không vui liếc trắng mắt.

“Ba! Con thấy Lục An Nhiên kia cũng không phải thứ tốt gì!” Lục An Hoa nói: “Ba tận tụy chăm lo trước sau, cô ta một tiểu nha đầu lừa gạt lại dám ở trên bàn chỉ cây dâu mắng cây hòe như vậy! Con nuốt không trôi cục tức này!”

“Nuốt không trôi anh cũng phải nhin lại!” Lục An Hân càng ngày càng không chịu được người anh trai ngốc nghếch của mình: “Anh tốt nhất nên nhẫn nhịn lại một chút! Làm tốt công việc của anh, đừng để người ta bắt được sai lầm của anh!”

“Anh, Anh làm gì có sai lầm nào!” Lục An Hoa có chút chột dạ.

“Còn có sai lầm gì?” Lục An Hân khinh thường liếc mắt nhìn Lục An Hoa: “Có bản lĩnh thì đừng để em phải giúp anh dọn dẹp hậu quả! Nếu như không phải em giúp anh giấu sự việc kia đi, anh sớm đã phải cút ra khỏi đây rồi!”

“Em...” Lục An Hoa sắc mặt ngưng trọng, tức thì thẹn quá hóa giận, vừa định cãi lại thì bị Lục Quân An chặn đứt.

“Đều im miệng hết cho ba! Cãi qua cãi lại phiền chết được!” Lục Quân An hét lên một tiếng cũng không kém so với con trai con gái: “Đều cút ra ngoài!”

“Ông xã...” Lưu Nguyệt muốn an ủi ông chồn đang muốn bạo phát của mình, cũng bị Lục Quân An một đẩy đẩy ra.

“Còn có bà! Cút cút cút! Đều cút hết cho tôi!” Lục Quân An đuổi hết tất cả mọi người ra ngoài, nhìn ra ngoài cửa sổ cau chặt mày, có lẽ đề nghị bên phía Bắc Đô, hẳn cũng nên cân nhắc một chút, nhất định hẳn phải có được Lục thị, không cần biết phải trả giá như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tâm Sự Ban Đêm, Hai Mẹ Con Bộc Lộ

Cả một buổi chiều, Lục An Nhiên đều ở bên cạnh Lục Kiếm Hào nói chuyện tiếu lâm, chọc đến Lục Kiếm Hào cười đến không ngừng được. Kỳ Nhu đối với con gái cũng không có biện pháp, trước đây khi ở trước mặt Lục Kiếm Hào Lục An Nhiên vẫn rất giữ kẽ, không biết hiện tại chuyện gì đã xảy ra, thông suốt rồi ư? Nhưng mà, Lục Kiếm Hào vui vẻ là được!

Đến giờ cơm tối, hai người con trai của Lục Quân Phong cũng đều đã tới, một bữa cơm một số người vui vẻ một số người lại không vui, cho đến khi đêm xuống, Lục Quân An cũng đều không xuất hiện trước mặt mọi người, ngay cả hai anh em Lục An Hoa và Lục An Hân cũng không kiêu ngạo, tự mạn như lúc trưa mới đến nữa, từng người một đều cuối đầu không nói gì, chỉ cho đến khi Lục Kiếm Hào hỏi đến chuyện công việc thì hai người mới ngẩng đầu lên trả lời mấy câu giống nhau.

Đêm khuya, Lục An Nhiên cùng Kỳ Nhu ngủ chung một phòng, đã lâu lắm rồi hai mẹ con không cùng nằm trên một chiếc giường, Lục An Nhiên gối lên cánh tay của Kỳ Nhu, cư nhiên còn có một chút hoảng hốt, cảm thấy những việc này thật sự không tưởng tượng được, thật giống như là đang nằm mơ vậy. Cô nhìn vào khuôn mặt của Kỳ Nhu, một người đã 30 tuổi rồi nhưng dung nhan vẫn cứ giống như là người mới 20 tuổi vậy, Kỳ Nhu bảo đường khuôn mặt mình thật đúng chỗ, mái tóc dài vừa đen vừa óng ả ngày thường vẫn được buộc kiểu đuôi gà, bây giờ lại thả ra rồi tung trên vai cũng mang vài phần ý nhị. Dưới ánh đèn mờ nhạt trên đầu giường, cả người Kỳ Nhu được chiếu rọi lên một tầng ánh vàng, hiện ra một người có phong phạm của một người vợ nhu mì, quyến rũ. Hình như bà ấy vừa mới ngủ, hơi thở trầm ổn mà bình tĩnh, khiến cho Lục An Nhiên có cảm giác như được như mất không không chế được bản thân mà kêu một tiếng: “Mẹ”

“Ừm?” Kỳ Nhu vẫn nhắm mắt tùy tiện trả lời một tiếng.

“Mẹ?” Lục An Nhiên lại gọi thêm tiếng nữa.

“Ừm!” Kỳ Nhu chậm rãi mở mắt khó hiểu nhìn về phía Lục An Nhiên.

“Mẹ, mẹ, mẹ!” Lục An Nhiên lặp lại mà gọi Kỳ Nhu.

“Ừm?” Kỳ Nhu có chút mơ hồ, con gái bà như vậy là như thế nào? Kỳ Nhu duỗi tay xem xét cái trán của Lục An Nhiên, trong lòng càng cảm thấy kỳ quái, cũng không phát sốt! Vì thế Kỳ Nhu mở miệng hỏi: “Sao thế? An Nhiên? Mơ thấy ác mộng sao?”

“Không có...” Lục An Nhiên chui vào trong lòng của Kỳ Nhu, áp khuôn mặt vào nơi ấm áp trước ngực Kỳ Nhu, nghe tiếng tim đập có quy luật: “Mẹ, con rất nhớ người...” kiếp trước, sau khi Kỳ Nhu mất, vô số ngày đêm, Lục An Nhiên đều bừng tỉnh từ trong giấc mộng mà nhận ra rằng: cô không còn mẹ nữa rồi...

“Đưa ngực này!” Kỳ Nhu bắt đầu dĩ cười, dùng tay vuốt lưng Lục An Nhiên nói: “Cũng đã là cô gái 15 tuổi rồi, tại sao lại còn làm nũng như thế?” Hôm nay cũng vậy, đáng lẽ ra Lục Bá đã chuẩn bị cho Lục An Nhiên một căn phòng riêng, nhưng mà Lục An Nhiên vẫn cố chấp ngủ cùng bà, nghĩ lại, Lục An Nhiên đã nhiều năm rồi không làm nũng với bà.

“Con chính là muốn làm nũng với mẹ, bất kể có lớn bao nhiêu, con cũng đều là con gái của mẹ!” Lục An Nhiên nhắm mắt ôm chặt Kỳ Nhu, không ai có thể hiểu được cảm giác hạnh phúc mất đi lại tìm được của cô. Dù rằng đã qua nhiều ngày, cô vẫn như cũ cảm thấy bản thân mình như đang nằm mơ một giấc mơ không có thật, lo lắng một khi chớp mắt, Kỳ Nhu sẽ biến mất...

“Nha đầu ngốc!” Kỳ Nhu cũng vòng tay ôm thật chặt con gái: “An Nhiên, con cùng Sở Dao... sao thế? Hai đứa cãi nhau sao?”

“...” Nghe thấy Kỳ Nhu nhắc đến tên của Sở Dao, cơ thể Lục An Nhiên phút chốc trở nên cứng ngắt: “Tại, tại sao đột nhiên lại nhắc đến cậu ấy?”

“Bởi vì mẹ cảm thấy gần đây con đối với cô bé ấy rất lạnh nhạt...” Kỳ Nhu lo lắng nói: “Cô bé ấy không phải người bạn tốt nhất của con sao?” Bà nhớ rõ lúc trước Lục An Nhiên vẫn thích dính lấy Sở Dao, mối quan hệ của hai người tốt đến nỗi giống như hai chị em ruột thịt vậy.

“...” Lục An Nhiên suy đi nghĩ lại, cảm thấy vẫn nên cho Kỳ Nhu biết vấn đề này: “Con... Con hiện tại không thích Sở Dao nữa.”

“Tại sao thế?” Kỳ Nhu đặt tay mình lên vai của Lục An Nhiên.

“Bởi vì...” Lục An Nhiên thuận thế ngẩng đầu lên nhìn vào mắt Kỳ Nhu: “Bởi vì lần trước lúc con bị rơi vào bể bơi, mơ hồ cảm thấy hình như là Sở Dao đỡ con...”

“Cái gì?” Kỳ Nhu nháy mắt ngạc nhiên: “Là thật sao? Con không nhìn lầm chứ?” Không phải Kỳ Nhu không tin Lục An Nhiên, mà là bà không thể tin được một cô bé ngoan ngoan đáng yêu như Sở Dao lại có thể hạ độc thủ đối với Lục An Nhiên như vậy, rõ ràng Lục An Nhiên đối xử với cô bé ấy rất tốt...

“Con cũng không rõ nữa...” Hiện tại Lục An Nhiên vẫn chưa thể nào tìm ra được người thần bí đứng sau lưng Sở Vạn Hải, cho nên cô cũng không thể triệt để đoạn tuyệt quan hệ với Sở Dao: “Chính là không rõ, cho nên hiện tại con mới giữ khoảng cách với cậu ấy!”

“Là như vậy sao...” Kỳ Nhu thở một hơi, nhưng mà vẫn còn có điểm lo sợ sau này, một bên lại lo lắng trách nhảm Sở Dao, một mặt khác lại lo sợ nếu thật sự Sở Dao không có ý tốt thì phải làm sao? Chồng bà đã mất tích rồi, con gái bà tuyệt đối không thể xảy ra sơ suất gì: “Vậy tốt nhất con nên tránh xa Sở Dao một chút đi!”

“Ừm!” Lục An Nhiên gật đầu, xem ra, kết quả mà cô cần cũng đã đạt được rồi, hiện tại đối với Sở Dao Kỳ Nhu cũng đã có sự phòng bị. Lục An Nhiên cười mãn nguyện, một lần nữa dụi đầu vào lòng Kỳ Nhu: “Mẹ, lần sau mẹ đừng tin lời nói nhảm nhí của người khác nữa! Đặc biệt là lời của Sở Dao! Trừ phi là lời con tự nói ra, không thì, mẹ tuyệt đối không được tin! Biết không? Biết... không?” Giọng nói càng ngày càng nhỏ, Lục An Nhiên từ từ chìm vào giấc ngủ, hôm nay cô cũng đã mệt lắm rồi, vì để đỡ dành Lục Kiếm Hào vui vẻ, cô vắt hết óc kể một chuyện lại đến một chuyện cười mà kiếp trước cô nghe được, mệt chết cô rồi.

“Ừm!” Kỳ Nhu đáp một tiếng, con gái sao lại xem bà như là con nít vậy! bắt đầu dĩ cười một cái, Kỳ Nhu dịch dịch lại cái chăn trên người và một góc chăn bị chèn đàng sau Lục An Nhiên. Nhẹ nhàng tắt đèn ngủ, lại nhẹ nhàng hôn lên trán Lục An Nhiên, mới từ từ nhắm mắt ngủ. Trong giấc mộng, ông Hạo đã trở về, bà cùng với ông Hạo tay nắm tay sánh vai đi trên một cánh đồng lúa mạch, mà An Nhiên ở trước mặt bọn họ chạy loạn vui đùa, sắc vàng của cánh đồng lúa mạch kéo dài đến vô tận, ánh tà dương màu đỏ cam chiếu trên khuôn mặt, trên người bọn họ... Trên khuôn mặt ngủ say của Kỳ Nhu không kim được mà lộ ra một nụ cười.

Đêm nay hai mẹ con ngủ rất ngon, cho đến khi người hầu gái khó xử gõ cửa báo rằng khách mời liên tục đến rồi, hai mẹ con mới mạnh mẽ ngồi dậy hai mắt mơ hồ mẹ nhìn con, con nhìn mẹ. Khôi phục thần trí sau đó đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi mới nhớ tới hôm nay là đại thọ 60 của Lục Kiếm Hào, mà hai người bọn họ cư nhiên ngủ thảnh thơi như thế này! !

Một đám người hầu vây quanh giúp hai người trang điểm, lúc hai người lúng túng xuất hiện ở phòng khách lầu 1, phòng khách đã xuất hiện rất nhiều khách rồi, những đứa trẻ tham gia bữa tiệc đang vui vẻ nô đùa ngoài vườn, mà bên ngoài vườn đã bị phóng viên vây chặt như nêm cối. Sự xuất hiện của Kỳ Nhu và Lục An Nhiên đã hấp dẫn rất nhiều ánh nhìn, hai mẹ con đều mặc bộ lễ phục màu tím bó quanh ngực, điểm không giống ở đây là bộ lễ phục của Kỳ Nhu hơi thiên một chút sắc xanh còn Lục An Nhiên lại thiên về màu hồng phấn.

Chương 19: Lần Thứ Hai Vả Mặt, Phá Hồng Chuyện Tốt

So với hai bộ lễ phục này, hiển nhiên đem so sánh với bộ lễ phục mà cô tặng cho Sở Dao có vài phần không được đẹp đẽ, quý giá hơn, dù gì cũng là do Kỳ Nhu mời người vẽ làm theo số đo của Lục An Nhiên, chỉ tiếc là bị “Lục An Nhiên” có tầm nhìn hạn hẹp trước kia tặng ra ngoài rồi, cô chỉ có thể cùng với Kỳ Nhu mua một bộ hoàn toàn mới về, hai người ở trong cửa hàng chọn lựa rất lâu, cuối cùng cùng để ý một bộ, Lục An Nhiên đột nhiên có một ý tưởng kỳ quái, dùng giá cao cộng nấn nỉ ỉ ôi, thuyết phục nhà thiết kế thức suốt đêm làm ra một bộ lễ phục có độ tương đồng rất lớn. Vì thế mà hai mẹ con Kỳ Nhu và Lục An Nhiên liền xuất hiện với hai bộ lễ phục “trang phục mẹ con” hoa lệ mà xuất hiện trước mắt mọi người. Hai người có khuôn mặt tương tự nhau, mặc hai bộ lễ phục giống nhau, một đôi mẹ con xinh đẹp, thật khó để mọi người không ngừng liên tục suy nghĩ.

“Ba, sinh nhật vui vẻ!” đối với chuyện mình đến trễ, Kỳ Nhu cảm thấy có chút ngượng ngùng, khuôn mặt trắng nõn đối diện với đôi mắt của Lục Kiếm Hào, trong nháy mắt nổi lên đỏ ửng.

“Hừm! Vào ngày sinh nhật của ba mà còn dậy trễ như thế, nếu không phải người hầu gọi các người, chẳng phải là muốn ngủ tới ngày mai?” Lưu Nguyệt nhìn thấy khuôn mặt trắng nõn mịn màng cùng với vòng eo mảnh khảnh ánh mắt ghen ghét liền muốn phun lửa, lời nói ra đều như có kim châm vậy.

“Đúng đó!” Đôi mắt mắt đầy oán hận của Lục An Hoa liếc nhìn Lục An Nhiên: “Bác cả không có nhà, thì thật sự một chút lễ giáo cũng không có rồi!”

“Tôi...” Kỳ Nhu lỗ tai đỏ bừng cúi đầu thấp xuống hận không thể chui vào khe nứt trên mặt đất, chuyện đến trễ thật sự là lỗi của bà, nhưng cũng không nên trước mặt nhiều khách quý tàn nhẫn mà đâm chọt như thế.

“Ông nội!” Lục An Nhiên bỗng vọt tới trước mặt Lục Kiếm Hào làm nũng: “Ông nội, người có phải là giận An Nhiên rồi không? Chúng con dậy trễ như vậy, đều là lỗi của mẹ!”

“...” Kỳ Nhu sắp muốn khóc đến nơi, còn có người giống Lục An Nhiên ám hại cha mình như vậy không... không đúng, ám hại mẹ mình chứ!

“Đều là do mẹ lo lắng con ở bên cạnh ông nội, sẽ bối vì tính tình bướng bỉnh của con mà quấy rầy ông nội nghỉ ngơi, cho nên đã dạy dỗ con suốt một đêm! An Nhiên con đến mắt cũng không mở lên nổi rồi, mẹ còn nói cái gì, ba không có ở bên cạnh, loại rác rưởi gì cũng có thể ức hiếp chúng ta, cho nên bảo con nên cẩn thận một chút!”

“...” Kỳ Nhu cạn lời, bà dám thề với đèn! Đêm qua bà tuyệt đối không nói những câu như thế! Hồ lô của An Nhiên đang chứa thuốc gì thế?

“Nói vậy!” Lục Kiếm Hào nói: “Ai dám ức hiếp các con!” Lục Kiếm Hào nhìn Kỳ Nhu: “Tiểu Nhu, con cũng đừng quá sợ hãi như thế, tâm tư tính tể là tốt, nhưng mà con cũng nghĩ quá nhiều rồi!” đều đã ở nhà của ba rồi, chẳng lẽ ba còn có thể để vợ con con trai mình bị người khác ức hiếp sao!

“Ba... con...” Kỳ Nhu muốn giải thích, lại chẳng biết nên nói từ đâu, cũng không thể nói An Nhiên đang gạt người! mặc dù An Nhiên hại bà, nhưng bà cũng không thể phá bỏ màn kịch của con gái mình không phải sao?

“Ai nói thế!” Lục An Nhiên đột nhiên tiếp lời: “Lúc này không phải có người nói ba không có ở đây mà đâm chọt sau lưng mẹ sao?”

Lục An Hoa đang đứng xem náo nhiệt lập tức sững sốt, hai mẹ con chó cắn chó không phải rất tốt sao? Tại sao lại cảm thấy có chỗ không hợp lý?

“...” Lục Kiếm Hào hiểu ra, Lục An Nhiên là đang lấy mình ra làm lá chắn cho Kỳ Nhu! Mặc dù việc bị cháu gái đem ra tính kế là một việc rất mất mặt, nhưng mà việc này cũng chứng minh cháu gái ông rất nhanh trí và thông minh đúng không? Và lại, ông cũng có thể thay mặt Kỳ Nhu nói vài lời rồi, không thì ai cũng nghĩ là hai mẹ con nhà này dễ bị ăn hiếp! Lục Kiếm Hào giữ nguyên khuôn mặt lạnh như băng nói: “An Nhiên, con không cần để ý đến những người đó, Quân An mỗi ngày đều ở nhà, cũng không thể thấy được lễ giáo của An Hoa tới đâu! Cư nhiên lại còn dám khiển trách bác gái cả rồi! Lão tam, con chính là quân giáo con cái mình như thế sao?”

“Con...” Lục Quân An một bụng lời muốn nói cũng phải nhịn lại trong miệng. Ông ta quá hiểu rõ người cha của mình rồi, nếu như lúc này hấn nói lại một câu, vậy thì hãy đợi đấy! Những câu nói sau đó của ông lão sẽ còn nhiều hơn, và lại cau sau lại càng khó nghe hơn câu trước.

“Ông nội, là bọn họ đến trễ trước!” Lục An Hoa không hiểu Lục Kiếm Hào bằng Lục Quân An.

“Bọn họ đến trễ là ông cho phép! Con có ý kiến?” Lục Kiếm Hào liếc mắt nhìn Lục An Hoa lạnh lùng nói: “Lục Kiếm Hào ta chỉ cần còn một hơi thở, Lục gia này cũng không đến lượt cậu chỉ tay chỉ chân, cho dù có một ngày chỉ cần hai đạp là có thể đạp chết ta, cả Lục thị này cũng không đến lượt cậu một tay che trời!”

Cả nhà Lục Quân An nháy mắt mặt trắng bệch, câu nói này chẳng khác nào đã phán tử hình cho Lục An Hoa, cũng nói rõ ràng với Lục Quân An, Lục thị tuyệt đối sẽ không lựa chọn Lục An Hoa làm người nối nghiệp!

“Ông nội...” Lục An Hân là người đầu tiên bình thường trở lại, xấu hổ cười theo: “Người cũng không phải là không biết tính tình anh con, con người anh

ấy chính là đơn giản thẳng thắn, đôi khi nói chuyện không suy nghĩ, lời nào không lọt lỗ tai, người chỉ cần đánh chửi anh ấy là được. Nhưng mà trong lòng anh ấy vẫn luôn hiếu kính người, không thì, hôm nay sinh nhật của người, anh con còn đặc biệt quay lại ngôi trường đại học ở Luân Đôn mà trước đây ông bà nội còn trẻ đã từng học qua để đầu giá chiếc huy chương hơn 600 năm tuổi rồi.” Lục An Hân liếc mắt nhìn Lục An Hoa.

Lục An Hoa đề xuống con tức giận trong lòng đổi thành một nụ cười lấy lòng, từ trong túi áo lấy ra một hộp quà màu đỏ lớn bằng bàn tay, vừa mở ra bên trong chính là một chiếc huy chương hoàn toàn bằng vàng. Chiếc huy chương này không lớn, chỉ có thể vừa lòng bàn tay, toàn làm bằng vàng, cái quan trọng không phải là ở chiếc huy chương này, mà là kỷ niệm của Lục Kiếm Hào. Chủ ý này vẫn là do Lục An Hân nghĩ ra, luận về trí tuệ, cô ta chính là người thông minh nhất trong nhà Lục Quân An rồi.

Lục An Nhiên khỏe miệng khề nhếch, thật sự là vẫn giống như kiếp trước, còn nhớ kiếp trước Lục Kiếm Hào thật sự cảm động, dưới sự yêu cầu của Lục Quân An, Lục Kiếm Hào trực tiếp giao quyền tiếp quản một cửa hàng mới cho hắn. Chỉ là, một đời này lại quay một vòng, cô sẽ không để cho những kẻ ác độc này được đắc ý như vậy.

Quả nhiên, nhìn thấy Lục Kiếm Hào yêu thích không buông chiếc huy chương, Lục Quân An liền mở miệng nói: “Ba, đứa nhỏ An Hoa này cũng thật sự là có hiếu! việc trong công ty, nó cũng nỗ lực mười phần, nếu như còn để nó ở Phòng nghiệp vụ thì có chút hao một nhân tài, không phải ở Tân Đông Lục thị có một cửa hàng mới...”

Lục Quân An vẫn chưa nói hết lời, Lục An Nhiên liền bám lấy cánh tay Lục Kiếm Hào cười nói: “Món quà của anh họ An Hoa thật sự không tồi, đối với chuyện lúc này coi như là bù qua xót lại đi! Được không ông nội? con và mẹ cũng tha thứ cho anh họ An Hoa! Người cũng bỏ qua, cho anh ấy chút mặt mũi đi!”

“...” Lời Lục An Nhiên vừa nói ra, cả nhà Lục Quân An lần thứ hai đen mặt, huy chương này đã phải tiêu tốn hơn 700 vạn tệ mới giành được! lại chỉ có thể để bù qua xót lại? chuyện này cũng thật không hợp lý rồi! và lại cả nhà Lục Quân An cũng không cảm thấy cái sai của Lục An Hoa.

“Cũng được!” Lục Kiếm Hào gật đầu đáp ứng nói: “Liên theo như con nói đi!”

“Được rồi!” Lục An Nhiên vẻ mặt đắc ý “tranh công” nói: “Anh họ An Hoa, còn không mau cảm ơn em đi!”

Còn cảm ơn ư? Lục An Hoa ngay cả ý định muốn xé nát Lục An Nhiên cũng có rồi, nhưng lại bị ánh nhìn của Lục Kiếm Hào áp chế lại, vẫn là cố gắng nở một nụ cười vô cùng khó coi nói: “Anh.. Anh cảm ơn em...”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cho Nhau Chỉ Trích, Tiếp Cận Long Thị

Lục An Nhiên nhìn sắc mặt cả nhà Lục Quân An đều giống như ăn phải phân chó, lập tức cảm thấy tâm tình vui vẻ, đắc ý chạy về bên cạnh Kỳ Nhu, nghịch nghịch le lưỡi.

Mà ở trong góc của phòng khách, một thiếu niên mặc một bộ tây trang đen cắt may vừa người, tay bưng một ly rượu đỏ hứng thú mà quan sát cô, so với 8 năm trước Lục An Nhiên của hôm nay lại càng trở nên xinh đẹp hơn, cũng càng thêm cô quái linh hoạt hơn... Lần trước chỉ vội vàng nhìn một cái, nghĩ lại những chữ viết thanh tú trên tờ giấy nhớ, liền cảm thấy trong lòng trở nên âm ập. Nhìn nụ cười ngọt ngào của Lục An Nhiên. Thời gian ngắn cách 8 năm, lần này cậu kiên trì tới thành phố S thật sự là một lựa chọn đúng đắn.

“Long thiếu!” Lục Quân Phong nhìn thấy vị khách quý mà Lục Kiếm Hào giao phó cho ông tiếp đãi đang ngần ngừ liền mở miệng nhắc nhở một tiếng, thuận tiện cũng nhìn theo ánh mắt của vị Long thiếu này, nhìn thấy cháu gái của mình Lục An Nhiên, trong lòng liền hiểu rõ người kế nghiệp của Long thị này đã nhìn trúng cháu gái mình, nếu như có thể cùng với công ty hàng đầu của Z quốc liên hôn, đối với sự phát triển của Lục thị cực kỳ tốt! Nhưng chỉ trong chớp mắt suy nghĩ này đã bị Lục Quân An phủ nhận, gia tộc càng lớn nước càng sâu, những chuyện xấu càng nhiều, đặc biệt là ở Bắc đô bên kia lại càng thêm ngưu long hỗn tạp! Lục An Nhiên đơn thuần, trong sáng, khẳng định không thể gả vào một đại gia tộc có kếu cầu ngàn năm như thế. Hơn nữa, ông cũng chưa biết được nhân phẩm của Long Ngọc Tinh như thế nào?

“Ừm?” cảm thấy chính mình đã thất thần, Long Ngọc Tinh mỉm cười hỏi lỗi: “Vị đó là Lục gia đại tiểu thư Lục An Nhiên sao?”

“Ồ...” Lục Quân Phong cũng không nghĩ được Long Ngọc Tinh lại như thế đi thẳng vào vấn đề, vì thế gật gù đầu nói: “Đúng”

“Vẫn còn đi học?” Long Ngọc Tinh suy tính hỏi: “Sơ trung năm ba rồi nhì...”

“Vâng, An Nhiên vẫn còn đang học Sơ trung năm ba.” Không hi vọng Long Ngọc Tinh cứ hỏi mãi vấn đề của Lục An Nhiên, Lục Quân Phong liền hỏi: “Long thiếu lần này đến thành phố S này, là đến chơi một thời gian sao?”

“Đã chuyển việc học qua đây rồi, sẽ ở đây cho đến khi tốt nghiệp Cao trung.” Long Ngọc Tinh trả lời.

“Ồ...” Lục Quân Phong tiếp lời nói: “Nơi vui chơi tại thành phố S này thật sự rất nhiều, Long thiếu nếu như muốn đi chơi chỗ nào, tôi sẽ để con trai tôi

đưa ngài ra ngoài đi dạo.”

“Cảm ơn.” Long Ngọc Tinh cúi lễ độ, một lần nữa nhìn thẳng vào Lục An Nhiên, mới thu hồi ánh mắt của mình: “Tôi ra ngoài đi dạo.”

“Mời tự nhiên.” Lục Quân Phong nghe rõ ý trong lời nói của Long Ngọc Tinh là muốn được tự do hoạt động cho nên cũng không nhiều lời, nghiêng thân mình ra nhường đường. Trong lòng đã chuẩn bị biện pháp dự phòng, nếu như thật lòng theo đuổi thì tốt, nhưng mà đại đa số những công tử của đại gia tộc lớn như thế này đều chỉ là muốn chơi qua đường mà thôi, Lục thị mặc dù không nổi tiếng so với Long thị, doanh nghiệp gia tộc lớn với lịch sử hơn ngàn năm, nhưng mà cũng là một doanh nghiệp thực phẩm đứng đầu của thành phố S này, ở Z quốc cũng có một chút danh vọng! đại tiểu thư của Lục gia cũng là báu vật, sẽ không thể để người khác ức hiếp như thế. Bản thân Lục Quân Phong có hai người con trai, không có con gái, liền đem đứa con gái của anh trai tôn kính nhất Lục An Nhiên thành con gái mình mà yêu thương, cho nên yêu cầu đối với Lục An Nhiên cũng cao hơn một chút, trước đây Lục An Nhiên rất ghét việc bị Lục Quân Phong can thiệp, ngược lại lại rất thân thiết với người thường hay mua mấy chơi trò chơi cho cô là Lục Quân An hơn, mặc dù Tô Liên Tâm cũng đã khuyên ông rất nhiều lần, nhưng mà mỗi lần nghĩ tới Lục An Nhiên là con gái của anh cả, về sau cũng có thể sẽ là người nối nghiệp của Lục thị, ông liền không nhìn được đối với Lục An Nhiên nghiêm khắc hơn một chút.

Mà bên kia, một nhà Lục Quân An bị Lục An Nhiên chọc tức buộc phải kiềm lại, người một nhà đã lui đến nơi ít khách mời, mắt mặt trước nhiều người như thế, bọn họ cũng không muốn ngốc nghếch đứng ở nơi phòng khách nhiều người như vậy nữa, mà trong lúc Lục Quân An đang rất kích động, phẫn nộ, thì hai người con cùng vợ của hắn lại cứ trách móc nhau chuyện lúc này, Lục Quân An lại càng bức mình hơn.

“Đều tại con nha đầu Lục An Nhiên chết tiệt!” Lục An Hoa siết chặt nắm đấm của mình, một bụng tức giận phát tiết ra: “Mất trắng hơn 700 vạn!”

“Đều không phải tại anh nhiều chuyện sao?” Lục An Hân không vui nhìn thẳng vào anh trai mình.

“Đừng trách anh con nữa!” Lưu Nguyệt thay con trai mình nói chuyện: “Anh con cũng không nói sai, là do Lục An Nhiên đó quá xảo quyệt! còn có con, con thấy chuyện chưa đủ lớn sao? Lúc này còn đề cập đến cái gì mà huy chương, chuyện này không phải để cho người khác lợi dụng sơ hở sao?”

“Mẹ, chuyện này cũng không thể trách con được!” Trong lòng Lục An Hân một trận ủy khuất: “Nếu như lúc đó không nhắc đến cái huy chương, anh trai triệt để sẽ không còn tư cách kế thừa gia nghiệp nữa! chuyện lần này chủ yếu là do lỗi của anh đó!” tại sao lần nào xảy ra chuyện cũng đều trách cô ta? Chẳng lẽ là do cô ta chỉ là một cô gái?

“Trách tao cái gì, là mẹ nói trước có được không?” Lục An Hoa trực tiếp đẩy lên người Lưu Nguyệt.

“Tại sao lại trách mẹ?” Lưu Nguyệt cũng không vui, bà ta giúp con trai giải vây, con trai lại để bà ta phải gánh vác, bà ta không vui nói: “Tao có thể nói, tao cùng với Kỳ Nhu cùng một bậc, đều là trưởng bối của Lục An Nhiên. Mày nói đương nhiên là không phù hợp rồi!”

“Con...” Lục An Hoa còn muốn cãi lại cái gì đó, liền bị Lục Quân An đánh gãy.

“Có ngừng hay không! Cãi xong chưa?” đầu Lục Quân An sắp phát nổ đến nơi, tổn thất 700 vạn ông ta rất xót ruột, lại có một đám người nhà không hiểu chuyện như thế ông ta càng đau lòng! Từng người một chỉ biết chỉ trích đối phương còn biết cái gì nữa? Hôm nay là ngày gì chứ? Nhiều người có danh tiếng, có danh dự trong ngành như thế, tập trung nhiều phương tiện báo chí như vậy, bọn họ cư nhiên còn có thể đấu tranh nội bộ, gia đình lục đục! Lục Quân An thật muốn hung hăng và hai cái miệng đang lớn tiếng cãi nhau, tại sao hắn ta lại cưới phải một Lưu Nguyệt một người phụ nữ không có não, lại còn sinh ra hai đứa con tầm nhìn hạn hẹp! Lục Quân An im lặng trừng mắt xa lạ nhìn một nhà người nhà mình, còn không quên quở trách Lục An Hân: “Mày tại sao cũng không có đầu óc như thế! Thật sự làm tao thất vọng! nuôi mày lớn như vậy có tác dụng gì chứ!”

“Ba...” Lục An Hân có điểm ủy khuất, từ nhỏ đến lớn ả chưa bao giờ bị Lục Quân An mắng đến mức này, năm 16 tuổi đã tốt nghiệp ngành quản trị kinh doanh trong top 50 trường đại học hàng đầu thế giới, vào thời điểm đó tin tức này còn chiếm một mặt báo lớn của thành phố S. Lúc đó còn giúp Lục Quân An đắc ý một hồi! mà hiện tại ả ta 17 tuổi, tuy là năm đầu tiên làm việc trong công ty, ả ta cũng không gây ra vấn đề gì để lại hậu quả cho Lục Quân An, không đem lại phiền phức gì, một mực cẩn trọng, tại sao ba cô ta vẫn cứ trách móc bản thân như vậy? Tương phản đó, phạm phải sai lầm gì, người đầu tiên bị Lưu Nguyệt đẩy ra định tội chính là ả! Hiện tại là thời đại nào rồi, cư nhiên vẫn cứ trọng nam khinh nữ như vậy! Tư tưởng này trong mắt một du học sinh từ nước ngoài trở về như Lục An Hân là mười phần ngu xuẩn cùng tởm trên. Nhưng hiện tại ả ta cũng không có sức để thay đổi được nó...

Lục Quân An khinh thường trắng mắt liếc nhìn Lục An Hân, vừa quay đầu liền trùng hợp nhìn thấy Long Ngọc Tinh cách đó không xa, trước khi Long Ngọc Tinh đến đây ông ta đã chú ý rồi, vốn dĩ muốn cùng cậu ta trực tiếp bàn chuyện, không ngờ được Lục Kiếm Hào lại để Lục Quân Phong tiếp đãi Long Ngọc Tinh, mặc dù trong lòng không phục nhưng ông ta cũng chỉ có thể nhịn lại, hiện tại Long Ngọc Tinh đang đứng một mình, đúng là một cơ hội tiếp cận tốt nhất, Lục Quân An nhìn thoáng qua đứa con gái của mình trong lòng cũng có chủ ý, nhẹ thông cổ họng nói với Lục An Hân: “An Hân, với ba đi qua tiếp đãi người kế thừa của Long thị!”

“Long thị?” Lục An Hân cũng ngây người, nhìn Long Ngọc Tinh gần đó, thế nhưng trong nháy mắt xuất hiện cảm giác tim đập thình thịch.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Long Thị Đại Thiếu, Lười Đến Phản Ứng

Ánh mặt trời xuyên qua các nhánh cây, tình nghịch dừng lại ở những sợi tóc của cậu, ước chừng khoảng mười bảy mười tám tuổi, chiều cao 1m79, đồng tử màu nâu ôn nhu nhìn về hướng phòng khách, ngón tay trắng nõn với những khớp xương rõ ràng, nhẹ nhàng đưa ly rượu để dài trong tay, ly rượu vang đỏ Bordeaux trong suốt sản xuất từ nhà máy Aubeon theo sự chuyển động của cổ tay cậu vẽ ra một đường cong động lòng người. Trên người vận bộ tây trang màu đen của hãng Zegna cắt may vừa người, hiện lên một thân thể thon dài nhưng mạnh mẽ của cậu, một cái giờ tay nhắc chân cũng đều thể hiện lên một con người đã trải qua nền giáo dục vô cùng tốt.

Lục An Hân tin tưởng rằng nhất cử nhất động của một người đều thể hiện ra tất cả học thức và giáo dục của người đó, bề ngoài có thể lừa được con mắt người ngoài, cách ăn mặc có thể đánh lừa khả năng nghe nhìn, giọng nói có thể mê hoặc lòng người, tất cả những điều này đều có thể qua mắt người khác, nhưng chỉ riêng khí chất tuyệt đối là chân thực! Đây cũng là nguyên nhân mà Long Ngọc Tinh chỉ liếc nhìn một cái đã có thể mê hoặc được cô ta.

“Long thiếu, đi một mình sao?” Lục Quân An mang theo Lục An Hân nhỏ nhả lẽ độ đi qua cười nói: “Khách mời hôm nay thật sự hơi nhiều, nếu có chỗ nào tiếp đãi không được chu đáo, vẫn mong Long thiếu bao dung bỏ qua cho.”

“Đâu có.” Long Ngọc Tinh nhận ra sự xuất hiện của Lục Quân An, liền cười nhạt.

“Long thiếu, rượu vang hôm nay là rượu vang Bordeaux sản xuất từ nhà máy Aubeon, nguyên bản được ủ từ nho đã nấu chín tới, vì vậy uống là phải uống một cách nhanh chóng!” Lục An Hân một bên tốt bụng giải thích, một bên cũng thể hiện ra học vấn cao thâm của mình.

“Cái gì?” Long Ngọc Tinh tự nhiên sẽ biết rượu này là rượu gì, cũng biết phương pháp uống rượu vang Bordeaux, khi uống nhất định phải một ngụm uống hết mới được, chỉ là do cậu luôn chú ý nhìn ngắm bóng dáng màu tím nhạt đằng xa kia, đã sớm không còn hứng thú để uống rượu nữa, hương vị ngọt ngào của rượu nho, lúc này uống vào trong miệng cũng giống như uống nước lã vậy, thiếu đi một vị.

Nghe câu trả lời không lạnh không nhạt của Long Ngọc Tinh, Lục An Hân có chút xấu hổ nhìn Lục Quân An.

“Đây là con gái của tôi Lục An Hân, hình như là cùng tuổi với Long thiếu, vẫn còn ở độ tuổi ham chơi, nếu có câu nói nào mạo phạm, cũng xin Long thiếu thứ lỗi cho!” Lục Quân An cười làm lành nói.

“Ừm.” Long Ngọc Tinh thất thần đáp một tiếng, lại liếc nhìn bóng dáng màu tím nhạt nơi phòng khách, cũng không tìm thấy nữa, trong khoảnh khắc đó Long Ngọc Tinh bỗng cảm thấy hoảng hốt, cô ấy đi đâu mất rồi?”

“Trước đây, Long thiếu chắc là vẫn chưa tới thành phố S bao giờ nhỉ, thành phố S này cũng được coi là thành phố lịch sử và văn hóa của Z quốc, nếu như Long thiếu cảm thấy hứng thú với địa phương nào của thành phố S, tôi có thể làm người hướng dẫn cho Long thiếu đó!” Lục An Hân không ngừng cố gắng nở ra một nụ cười ngọt ngào đối với Long Ngọc Tinh.

“Cám ơn ý tốt của cô, nhưng mà tôi đến đây là để đi học, nếu như có chỗ nào muốn đi, sẽ đi cùng với những bạn học trong lớp, cũng không cần quấy rầy tiểu thư An Hân.” Long Ngọc Tinh uyển chuyển lẽ độ kéo ra khoảng cách, cậu rõ ràng càng thích Lục An Nhiên làm hướng dẫn hơn... Nói như thế, thật sự là Lục An Nhiên rốt cuộc đã đi đâu rồi? Long Ngọc Tinh không dấu tích nhìn ngó xung quanh, sau cùng ở ngay cạnh đài phun nước tìm thấy bóng dáng xinh đẹp màu tím nhạt đó, cô ấy không biết đang nói gì với những đứa trẻ xa lạ kia, một khuôn mặt nghiêm túc. Mà những đứa trẻ đó cũng thỉnh thoảng rất phối hợp mà gật đầu, nhìn tư thế đó cũng rất có khí chất làm chị cả của đám trẻ. Khóe miệng Long Ngọc Tinh không kiềm chế được mà hơi hơi giương lên, lộ ra một nụ cười vô cùng ôn nhu.

Thuận theo ánh nhìn của Long Ngọc Tinh, Lục An Hân cũng nhìn thấy bóng dáng của Lục An Nhiên, tức khắc trong lòng kêu bình một tiếng, đôi bàn tay không tự chủ được mà nắm thành một nắm: Tại sao lại là Lục An Nhiên! Tại sao ở chỗ nào cũng có cô ta? Tại sao Lục An Nhiên một mực cứ phải phá hư chuyện của ả?

“Hai người nói chuyện tiếp đi, tôi qua bên đó xem thử!” Lục Quân An không chú ý đến chỗ nào không đúng, trong lòng muốn tạo cơ hội cho con gái mình, tay liền vỗ bộp cười haha, chân như được bôi dầu mà đi mất. Ông ta đối với con gái mình rất có lòng tin, muốn tương mạo có tương mạo, muốn giáo dục có giáo dục, muốn học thức có học thức! Chỉ cần có thể bám vào Long thị, một Lục thị nhỏ nhoi cũng đã nắm chắc trong lòng bàn tay? Như vậy hẳn cũng sẽ không còn chịu cảnh bị người khác quản chế nữa, dựa vào người khác mới có thể đoạt được Lục thị, dựa người khác còn không bằng dựa vào đứa con gái khổ sở mà nuôi lớn này! Đối với Lục Quân An mà nói, Lục An Hân chính là một vốn đầu tư, bây giờ hẳn ta chỉ cần ngồi không mà chờ đợi thu hồi lại số vốn đã đầu tư thôi! Nguyên bản chỉ cần Lục An Hân bám được vào những gia đình quyền thế ở Bắc đô là được, không thể nghĩ được rằng lần này cư nhiên lại có thể trực tiếp bám vào Long thị! Những chuyện không vui trong lòng của Lục Quân An cũng đều tan biến hết, giống như chuyện Long Ngọc Tinh trở thành con rể của ông ta đã là chuyện chắc chắn rồi.

Thấy Lục Quân An đi rồi Lục An Hân vẫn đứng ở đây, trong lòng Long Ngọc Tinh có chút không vui, nhưng dù gì cũng là Lục thị mời khách, sợ tiếp đãi không chu đáo, liên quan đến lễ nghĩa, nên cậu cũng không muốn nói gì.

“Em họ An Nhiên thật sự lớn lên rất xinh đẹp!” Lục An Hân đánh vỡ sự trầm mặc trước mắt, mở miệng nói. Cho dù là không tình nguyện thừa nhận, cô ta cũng không thể không nhìn nhận hiện thực, Lục An Nhiên là sự kết hợp hoàn mỹ những ưu điểm của Kỷ Nhu cùng Lục Quân Hạo. Làn da trắng hồng, ngũ quan thanh tú động lòng người, thân hình cao gầy. Mười lăm tuổi đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp! Nói câu không công bằng, đến sợi tóc cũng so với người khác đen hơn, cứng cõi hơn... so về diện mạo, Lục An Hân đã thua từ vạch xuất phát rồi!

“Ừm.” nghe thấy Lục An Hân khen ngợi Lục An Nhiên, Long Ngọc Tinh có một cảm giác rất tự hào, trong lòng vô cùng đắc ý miệng đáp một câu vô cùng lễ phép: “Tiểu thư An Hân lớn lên cũng rất xinh đẹp.”

“Cảm ơn.” Nghe được câu trả lời của Long Ngọc Tinh, suy đoán trong lòng Lục An Hân cũng xem như được chứng thực, trong nháy mắt một trận đổ kỵ cùng ghen ghét ập vào lòng, cổ họng cay đắng khô khốc khiến cô ta khó khăn mà nói: “Nghĩ lại, An Nhiên thật sự cũng rất đáng thương, lúc ba tuổi, bác cả đã mất tích rồi. Ba tôi vẫn luôn bảo tôi phải chăm sóc tốt cho An Nhiên, trong công ty ông ấy vẫn luôn giúp đỡ bác gái cả.” Lục An Hân thật sự không phải là đồng tình với Lục An Nhiên, chỉ là muốn nói với Long Ngọc Tinh từ khi ba Lục An Nhiên mất tích, hai mẹ con cô ấy ở trong Lục thị không quyền không thế, nếu như Long thị muốn kết giao với Lục thị, cô ta mới là lựa chọn sáng giá nhất.

“Ồ” Trong lòng Long Ngọc Tinh xuất hiện một trận đau lòng, nghĩ lại 8 năm trước khi lần đầu tiên nhìn thấy Lục An Nhiên, một Lục An Nhiên khóc nức nở như thế đã khiến cho cậu xuất hiện ham muốn được bảo vệ, tám năm trôi qua, Lục An Nhiên lớn lên trở thành một cô gái duyên dáng yêu kiều, cũng không biết cô còn nhớ tới lời hứa của hai người hay không.

“Nhưng mà An Nhiên cũng có chút hơi quá đáng!” Lục An Hân cảm thấy những lời nói trước đây không thể nào cách dứt được suy nghĩ của Long Ngọc Tinh, vì thế tiếp tục bổ sung thêm: “Mỗi ngày đều rất ham chơi, đã là sơ trung năm ba rồi nhưng vẫn không lo học hành. Như vậy sợ rằng ngay cả Cao trung cũng thi không được! Bác gái cả cũng bị em ấy làm cho mệt mỏi, em ấy cũng thật sự rất nghịch ngợm! Ngày thường vô quy vô tắc cũng cho qua, hôm nay rõ ràng là đại thọ sáu mươi của ông nội, em ấy cư nhiên vẫn có thể đến muộn... haizzz... đúng thật là không có biện pháp!”

“Ồ.” Đối với người mà mình không có hứng thú, Long Ngọc Tinh tiếc chữ như ngọc, có thể dùng một từ để trả lời, tuyệt đối không trả lời hai chữ, chỉ lúc tâm tình tốt mới có thể thưởng cho bạn một câu, vậy thì bạn nên cảm tạ trời đất a di đà phật thôi!

“Không biết hiện tại Long thiếu ở đâu?” Lục An Hân cảm thấy ý đồ của mình cũng đã biểu đạt được không ít rồi, vì thế kiếm một đề tài khác mà nói tiếp: “Bữa khác An Hân muốn được tới cửa viếng thăm.”

“Không tiện.” Long Ngọc Tinh một câu liền từ chối, lúc này quả thật là do Lục An Hân có chút gấp gáp quá rồi, cuộc trò chuyện lúc trước, trên cương vị là một chủ nhà tiếp đãi khách khứa, Long Ngọc Tinh còn tình nguyện đáp lễ mấy câu, còn về việc đến cửa viếng thăm của Lục An Hân chính là ý muốn riêng của cô ta, Long Ngọc Tinh luôn phản cảm đối với những cô gái chủ động như vậy. Vì vậy trong trường học, cậu cũng vẫn luôn cận trọng kín đáo, những người trong trường biết chuyện cậu là người kế nghiệp của Long thị cũng không quá năm người, lần này cũng là lần cuối đến đây, mặc dù mọi người đều biết được có người của Long thị đến tặng lễ chúc thọ cho Lục Kiếm Hào, nhưng cũng không biết cậu cũng là một trong những người đó, người biết được thân phận thật sự của cậu, cũng chính là một nhà Lục Quân Phong và Lục Quân An.

Mặc dù năm nay cậu cũng chỉ mới mười chín tuổi, nhưng do là người kế thừa Long thị, từ khi bắt đầu hiểu chuyện vẫn luôn có những bạn nữ cùng tuổi chủ động bám theo, thậm chí lúc cậu mười ba tuổi, đã có những cô gái lật ngã cửa sổ treo lên giường tự động để hiến thân, hại cho cậu đã nằm ác mộng suốt một tháng trời. Dẫn đến việc cậu nhìn thấy những cô gái chủ động dán lại đây là cảm thấy toàn thân không được thoải mái rồi.

“A...” bị Long Ngọc Tinh cứng ngắt từ chối, Lục An Hân cũng nhận ra rằng mình đã quá vội vàng rồi, vì thế cô ta cười nhạt tự tạo cho chính mình một bậc thang đi xuống: “Cũng đúng, Long thiếu vừa mới chuyển đến đây, chắc là vẫn còn nhiều việc chưa sắp xếp xong! Hiện tại tới cửa làm phiền thật sự có chút không phù hợp, chuyện viếng thăm để ngày khác hãy nói vậy!”

Lần này đến một chữ Long Ngọc Tinh cũng lười trả lời Lục An Hân, hai người cứ như thế đứng như vậy một lúc, có lẽ là do Lục An Hân cũng cảm thấy xấu hổ, vì thế chủ động cáo từ, để lại một mình Long Ngọc Tinh, tự mình quay về phòng khách nơi những khách mời đang tập trung ở đây.

Đối diện với khuôn mặt đầy vẻ chờ đợi của Lục Quân An, Lục An Hân chỉ có thể giả bộ thể hiện ra bộ dáng thành công, Lục Quân An thấy vậy tâm tình lại càng tốt hơn, ông ta hình như nhìn thấy bộ dáng lúc mình trở thành tổng giám đốc của Lục thị, khuôn mặt càng không thể che giấu đi sự đắc ý, ngay cả việc chào hỏi với Lục Quân Phong, ông ta cũng giả vờ như không thấy nữa, từ nhỏ ông ta đã rất khinh thường người anh hai này, chỉ biết theo sau mộng của anh cả, đối với vấn đề người kế thừa Lục thị hình như một chút hứng thú cũng không có, chỉ biết nghe lời Lục Kiếm Hào hộ trợ Lục Quân Hạo. Hừ! không có tiền đồ! Ngu xuẩn!

Long Ngọc Tinh vẫn đứng im tại chỗ ngắm nhìn bóng dáng màu tím nhạt đó, không phải cậu không muốn đi qua đó nói chuyện phiếm với Lục An Nhiên, không phải không muốn đi qua đó hỏi Lục An Nhiên có còn nhớ mình hay không, còn nhớ lời hứa của bọn họ... nhưng mà cậu cảm thấy những hành động như vậy nhất định sẽ dọa sợ cô ấy, cậu cũng không muốn đem cái ước hẹn đó ra mà chế trụ cô, không muốn để Lục An Nhiên bởi vì thân phận của cậu mới theo cậu, cậu hi vọng người mà Lục An Nhiên sẽ yêu thương chính là một Long Ngọc Tinh bình thường, mà không phải là Long Ngọc Tinh – người kế thừa Long thị. Tình hình như thế này không phải khung cảnh mà cậu muốn, cậu cũng tin rằng, đây cũng không phải là khung cảnh mà Lục An Nhiên muốn gặp lại.

Cuối cùng cậu ngắm thật sâu bóng hình màu tím nhạt ấy, Long Ngọc Tinh liền trước khi bữa tiệc bắt đầu đến bãi biệt Lục Kiếm Hào, dưới sự hộ trợ của người hầu Lục gia rời khỏi bữa tiệc, thuận lợi tránh đi đám nhà báo đang ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: An Nhiên Phát Ngôn, Nhận Lấy Trọng Trách

Mà Lục An Nhiên tại bữa tiệc lại rất ổn định có thể được xem là một đứa trẻ vô tư chạy nhảy chơi đùa vui vẻ, muốn trông coi đám trẻ lanh lợi này thật sự là một việc không dễ dàng gì! Sinh nhật của Lục Kiếm Hào, Lục gia từ lớn đến nhỏ đều không có lấy một người rảnh rỗi, mọi người đều đang tiếp đãi khách khứa, “công việc” mà Lục An Nhiên được phân công, chính là trông coi đám trẻ này, không thể để bọn chúng chạy loạn, nếu như lỡ va chạm hoặc

đụng trúng ai đó thì đều sẽ quy về trách nhiệm của Lục gia, lại nói nếu lỡ va chạm trúng vị khách quý nào đó, thì cũng là một phiền phức lớn.

Nhất là hôm nay lại chính là sinh nhật của Lục Kiếm Hào, bữa tiệc được bài trí thiết kế vô cùng xa hoa, không nói đến hư hỏng này nọ, mà việc đám trẻ lỡ bị vấp ngã hoặc bị thương, đều sẽ là những điều không may mắn.

Lục An Nhiên dùng lý lẽ để nói chuyện với bọn trẻ, nói đến miệng lưỡi đều khô khan, mà đám trẻ này vẫn có vẻ mờ mịt hoàn toàn nghe không vào, cuối cùng Lục An Nhiên vẫn là phải thay đổi chiến lược của mình, trước tiên chuyển sang cùng bọn trẻ chơi trò lời kịch hoạt hình (trò mấy đứa nít hay chơi, đóng phim í, ^_^), sau đó mới giải thích rõ ràng một lần nữa, những đứa trẻ rắc rối này mới hiểu được, lúc chơi đùa cũng có ý thức hơn.

“An Nhiên! Bữa tiệc chuẩn bị bắt đầu rồi! Mau qua đây!” Kỳ Nhu nhìn thấy cũng đến giờ rồi, mới gọi Lục An Nhiên vẫn còn ở ngoài sân.

“Vâng! Con biết rồi!” Lục An Nhiên nhanh chân đi vào phòng khách, một lát nữa ông nội sẽ lên phát biểu, cô không có ở đó cũng sẽ không hợp lệ. Nhớ lại thời điểm này của kiếp trước, Sở Dao cách li cô, sau đó một mình đứng ở bên cạnh Kỳ Nhu, làm mọi người đều hiểu nhầm tưởng Sở Dao mới là đại tiểu thư của Lục gia, sau khi hiểu lầm được làm sáng tỏ, báo chí như cũ đưa tin rộp kín trời đất, sự khen ngợi với Sở Dao liên tục không dứt, đối với đại tiểu thư thật sự là cô đây thì lại qua loa ít ỏi, mà còn là những tin loại con cháu bất hiếu vắng mặt trong bữa tiệc đại thọ của ông nội. . . kiếp này Sở Dao không xuất hiện quấy rối, cô cũng có thể làm tốt bổn phận của một người cháu gái, ở bên cạnh ông nội cho đến hết bữa tiệc sinh nhật này, cô thật sự không mong báo chí sẽ đưa những tin tức tốt nhất về cô, chỉ cần không viết những tin như cháu gái bất hiếu là được.

Mà Lục Kiếm Hào cũng để ý đến Lục An Nhiên, liếc lướt qua mọi người bảo Lục An Nhiên và Kỳ Nhu một trái một phải đứng bên cạnh, Lục An Nhiên đầu tiên rất ngạc nhiên, sau đó mới hiểu rõ là ông nội muốn trước mặt mọi người tuyên bố chống lưng cho bọn họ, liền kéo Kỳ Nhu đi qua. Tin tức ngày mai nhất định sẽ đăng đầy hình ảnh bài phát biểu này, nhìn thấy hai mẹ con Lục An Nhiên đứng bên cạnh Lục Kiếm Hào như vậy, cũng sẽ hiểu rằng vị trí phân lượng của hai mẹ con họ trong Lục thị là như thế nào, sợ rằng sẽ không còn ai giống như Lâm tổng mập mạp của Vinh thị kia, sẽ có ý đồ xấu với hai mẹ con họ nữa!

“Hoan nghênh các vị đã đến bữa tiệc sinh nhật 60 tuổi của tôi, đầu tiên, tôi xin được thay mặt tập đoàn Lục thị cảm ơn các tình anh trong ngành cùng giới truyền thông đã đến tham gia, nếu như có chỗ nào tiếp đãi không được chu đáo, kính mong quý vị lượng thứ! Hahahahaha!” Lục Kiếm Hào cười không ngừng vỗ vỗ Lục An Nhiên bên cạnh nói: “An Nhiên, con thay mặt ông nội nói mấy câu đi!”

“Con?” Lục An Nhiên cũng không nghĩ đến Lục Kiếm Hào lại đột nhiên để cho mình lên trước phát ngôn, kiếp trước cô là một người sành ăn hàng đầu thế giới nhận được sự phỏng vấn của rất nhiều truyền thông, nhưng mà việc phát ngôn trước sinh nhật của Lục Kiếm Hào, hai kiếp làm người đây cũng là lần đầu tiên! Lục Kiếm Hào cho cô mặt mũi cũng quá lớn rồi.

Yêu cầu của Lục Kiếm Hào vừa được đưa ra, sắc mặt của Lục Quân An liền biến đen, bất luận theo quy tắc, thân phận, tư cách mà nói, người đứng cạnh Lục Kiếm Hào nên là Lục Quân An và Lục Quân Phong mới đúng, hai người con trai đều không đứng bên cạnh, lại để cho con dâu và cháu gái đứng hai bên trái phải, căn bản ông ta đã cảm thấy không vui rồi, hiện tại lại còn để một tiểu bối như Lục An Nhiên lên phát ngôn, về tình về lý chuyện này đều không phù hợp! Nhưng hiện tại nghĩ lại, Lục An Hân cũng đã bám được lên người của Long Ngọc Tinh, với việc liên hôn cùng Long thị, chỉ là một Lục thị còn con còn không phải đều đã nắm chắc trong tay sao? Tự an ủi bản thân mình như vậy, sắc mặt Lục Quân An hòa hoãn đi rất nhiều.

“Hum. . .” Lục An Nhiên thanh thanh cổ họng nhìn về những ánh đèn trước mặt cùng với những nhà báo chủ động vay lại xấu hổ cầm micro nói: “Xin chào những vị khách tôn kính, chư vị báo giới truyền thông, chúc mọi người buổi trưa vui vẻ. Hôm nay mọi người đã bớt chút thời gian quý báu đến tham dự tiệc mừng thọ sáu mươi của ông nội văn bối, hãy để cho văn bối xin phép được thay mặt cả nhà, đối với chư vị khách quý có mặt ngày hôm nay thể hiện thành ý hoan nghênh cùng thật tâm cảm ơn. Các vị ngồi ở đây đều là trưởng bối của An Nhiên, đột nhiên được ông nội cho ra phát ngôn, văn bối cũng thật rất căng thẳng, nếu như có câu nói nào không đúng, còn hy vọng mọi người nể mặt văn bối mới chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi bỏ qua một chút ha! Trong công việc ông nội là người như thế nào, con thật sự không hiểu lắm, nhưng mà những vị được mời đến đây hôm nay đều là bạn bè tốt kết giao từ trước đến nay, là những bạn bè quen thuộc của Lục thị, con tin tưởng rằng chư vị ở đây đều sẽ hiểu rất rõ trong công việc ông nội là người như thế nào so với con, mà người ông nội trong cuộc sống hằng ngày, ông nội của con lại là một người rất có tiếng nói. . .” không gian bữa tiệc vang lên giọng phát ngôn nghịch ngợm của một cô gái mười lăm tuổi, trong đó cũng có sự trầm ổn của người đại diện phát ngôn Lục thị, lúc này mọi người trong bữa tiệc đều hướng ánh mắt tập trung theo dõi. Tất cả mọi người đều biết Lục Kiếm Hào có một cháu gái là Lục An Hân, mười sáu tuổi đã từ nước ngoài mang theo vinh quang về nước trực tiếp tiến vào Lục thị, một năm qua không ngừng mang lại thành tích, là một thực nữ danh môn chân chính. Nhưng sau khi trải qua ngày hôm nay, mọi người cũng lại biết thêm được, Lục Kiếm Hào còn có một cháu gái mười lăm tuổi là Lục An Nhiên, khí thế nổi bật hơn so với Lục An Hân, không những thế còn nhận được sự thương yêu của Lục Kiếm Hào: “Nói tóm lại, Lục thị có được ngày hôm nay là do những công sức bỏ ra và sự dẫn dắt anh minh của ông nội, bên cạnh đó cũng không thể không nhờ sự giúp đỡ của chư vị ở đây, hy vọng những ngày tháng sau này, các vị đang ngồi ở đây đều có thể tiếp tục giữ vững mối quan hệ cộng tác với Lục thị! Cuối cùng, là một văn bối con xin phép được cùng mọi người nâng một ly rượu, đề mọi người cùng nhau vì ông nội của văn bối, cây cổ thụ mãi mãi không già, trường tồn, vì ngày sinh nhật của Lục Kiếm Hào tiên sinh mà cạn ly!”

Âm thanh của Lục An Nhiên vừa phát ra, tất cả khách mời trong đại sảnh đều cùng nhau giơ ly lên cạn ly, mà những ánh đèn flash của các nhà báo cũng nháy lên không ngừng. Bài phát ngôn của Lục An Nhiên đã đặt lên một dấu chấm viên mãn, tiếp sau đó là thời gian đặt câu hỏi của cánh nhà báo, những câu hỏi của cánh nhà báo đều bắt nguồn từ việc phát triển của Lục thị và xoay quanh Lục An Nhiên, Lục Kiếm Hào vừa cười vừa trả lời từng câu hỏi một, cháu gái của ông ngày hôm nay thật làm cho ông được mở rộng tầm mắt, ông có linh cảm, Lục An Nhiên tuyệt đối không thua những người con trai của ông. Trong lòng cũng đã có phương pháp bồi dưỡng Lục An Nhiên, vì thế sau khi trả lời xong câu hỏi cuối cùng, Lục Kiếm Hào một lần nữa đưa ra một quyết định tức thời, đối với tất cả nhà báo nói: “Hôm nay, tôi cũng có một tin tức muốn công bố với tất cả mọi người! Mọi người đều biết, đầu năm sau, cửa hàng của Lục thị mở trong trung tâm mua sắm Long thị ở Tân Đông thành phố S sẽ được khai trương, doanh nghiệp Long thị thì ai cũng biết, một doanh nghiệp đứng đầu Z quốc, trung tâm mua sắm Long thị này trước đây cũng chỉ xây dựng và phát triển ở Bắc Đô (thật ra trong truyện tác giả ghi là Kinh đô nhưng mình thấy không hay lắm nên sửa thành Bắc Đô, vì truyện này truyện Trung, mà kinh đô Trung Quốc là Bắc Kinh, tác giả lại không ghi thẳng là Trung Quốc nên mình ghi là Bắc Đô luôn.), New York, Luân Đôn, Đông Kinh, Stockholm, Toronto và Vienna, đây là lần đầu tiên tiến vào thành phố S, tôi tin tưởng rằng mọi người cũng đã đầu tư rất nhiều vào việc đầu giá các cửa hiệu trong trung tâm mua sắm Long thị, ngoài thương hiệu quốc tế vốn có từ trước đến nay, lần này cũng chỉ giới hạn năm thương hiệu trong thành phố S được quyền kinh doanh, Lục mỗ may mắn đầu giá được

một cửa hàng, vào ngày một tháng ba năm sau, trung tâm mua sắm Long thị khai trương, cửa hàng thứ 100 của Lục thị cũng đến lúc khai trương rồi, đồng thời cách kinh doanh của cửa hàng thứ 100 này so với 99 cửa hàng trước đó không giống nhau. Mà hôm nay tôi chính thức muốn công bố, người quản lý cửa hàng thứ 100 này, sẽ dành cho cháu gái của tôi Lục An Nhiên!” Lời nói chắc chắn của Lục Kiếm Hào giống như ném một quả bom vào mặt hồ tĩnh lặng.

Đại sảnh một mảnh ồn ào, mọi người đều biết, lúc đầu giá Lục thị đã bỏ ra 7,63 trăm triệu mới giành được quyền kinh doanh, mà việc trang hoàng cửa hàng này lại càng là giá trên trời! cửa hàng thứ 100 này mới thật là mang ý nghĩ tấc đất tấc vàng! Mà Lục Kiếm hào lại dành quyền quản lý cửa hàng này cho một cô gái hai năm sau mới mười bảy tuổi? Nếu như không phải là Lục Kiếm Hào hồ đồ, thì chính là Lục An Nhiên này xác thật có chỗ hơn người! Lục Kiếm Hào hành nghề rong ruổi mấy chục năm, đem Lục thị ban đầu chỉ có ba chuỗi cửa hàng thức ăn nhỏ phát triển thành doanh nghiệp đứng đầu cả thành phố S, ánh mắt của ông ấy, không một ai dám nghi ngờ, giá trị trong tương lai của Lục An Nhiên thật sự không thể lường trước được.

Mà Lục An Nhiên lúc này cũng không tin được, chuyện này đối với kịch bản của kiếp trước cũng khác xa qua nhiều đi! Kiếp trước ông nội trao quyền quản lý cửa hàng thứ 100 ở Tân Đông này cho Lục An Hoa, lúc đó cũng dẫn đến một trận nháo loạn, nhưng khi cửa hàng khai trương được ba năm thì đã thâm hụt hơn ba trăm vạn, Lục Kiếm Hào bị sốc nặng, phải tính đường rất lâu mới có thể hồi phục trở lại, kiếp này kịch bản thay đổi, Lục An Nhiên chỉ là không muốn để cho Lục gia đi theo con đường cũ và lại cô cũng không muốn nhìn thấy một nhà Lục Quân An được sung sướng nên mới đảo loạn như vậy, việc này cũng không đại biểu cô muốn giành được quyền quản lý cửa hàng này! Nhưng hiện thực vốn không để cho Lục An Nhiên có tư cách từ chối và suy nghĩ, đối diện với ánh đèn flash chớp nháy liên tục, Lục An Nhiên chỉ có thể kéo căng da đầu mà nở một nụ cười. Mà lúc này trong mắt Lục An Hân đã muốn phun ra lửa, sự đố kỵ trong lòng cô ta như một ngọn lửa không ngừng bốc cháy, đốt đến lục phụ nữ tạng của ả không chỗ nào không đau. Lục An Hoa cũng tức không chịu nổi, đáng lẽ ra sự vinh quang này nên thuộc về hân! Tại sao hiện tại đều bị Lục An Nhiên giành hết cả? Lưu Nguyệt càng là mũi không ra mũi mặt không ra mặt, bữa tiệc này người được lộ diện không phải hai người con của bà ta? Hôm nay cũng xem như là, mọi lợi ích đều bị đối tiện nhân kia giành mất rồi, bà ta làm sao có thể lại không tức. Chỉ có Lục Quân An vẫn xem như bình tĩnh, mặc dù trong lòng cũng không thoải mái, nhưng mà nghĩ lại sau này con gái sẽ gả vào Long thị, chỉ một cái quyền quản lý nhỏ nhoi trong trung tâm mua sắm Long thị, còn không phải chỉ một câu nói là được sao! Nếu như bụng của Lục An Hân có phúc khí, vấn đề trở thành người quản lý cửa hàng trong trung tâm mua sắm Long thị ở thành phố khác cũng không nhằm nhò gì!

Đối phó với một đám vấn đề xảo trá của cánh nhà báo, đầu của Lục An Nhiên cũng muốn to ra rồi, sau cùng chỉ có thể không đủ nghĩa khí mà nói muốn đi “trang điểm lại” đem tất cả mọi vấn đề đều đẩy hết cho người ngẫu nhiên đi qua là Lục Quân Phong, Lục An Nhiên mới có thể thoát vây khốn lôi kéo Kỳ Nhu trốn lên căn phòng trên lầu hai tránh né câu hỏi cùng những ánh đèn flash kia.

“A! Cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm rồi!” Lục An Nhiên dùng lực đá văng đôi gót hiệu GUCCI, sau đó dạng hình chữ đại nằm trên giường, cả khuôn mặt đều thả lỏng.

“An Nhiên...” trên trán Kỳ Nhu xuất hiện vài nếp nhăn: “Hay là để mẹ đi nói với ông nội, để ông ấy thu hồi lại quyền quản lý cửa hàng đó nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Kỳ Nhu Lo Lắng, Ký Vào Hiệp Ước

Hả?” Lục An Nhiên không hiểu nhìn Kỳ Nhu: “Tại sao ạ?”

“Bởi vì...” Kỳ Nhu cắn cắn môi: “Cửa hàng đó đầu giá bằng một số tiền khổng lồ, cộng thêm phí sửa chữa trang trí, phí sử dụng trong cửa hàng, tất cả những chi phí này không phải chỉ là vài đồng bạc có thể làm được. Dựa theo hình thức kinh doanh từ trước tới nay của Lục thị, trong khoảng thời gian ngắn muốn thu hồi lại vốn đầu tư, cứ cho là có phương pháp kinh doanh thì trong vòng ba mươi năm cũng chỉ có thể miễn cưỡng duy trì trạng thái kinh doanh bình thường, vì thế ông nội mới nói là phải sử dụng một hình thức kinh doanh mới khác với hình thức cũ, nhưng con đường này vẫn chưa có ai thử qua! Lục Gia Thái là những món ăn truyền thống của Z quốc, không thể áp dụng hình thức kinh doanh điển hình của nước ngoài, trong nước lại không có hình thức phù hợp, tương đương với việc nếu muốn khai trương cửa hàng này, bắt buộc phải có một phương pháp vượt trội hoàn toàn mới so với hình thức hiện tại, mới có thể miễn cưỡng duy trì. Mẹ cảm thấy con đường này quá khó khăn! Con mới chỉ có mười tám tuổi mà...” Kỳ Nhu ngồi bên cạnh Lục An Nhiên nhẹ nhàng sờ lên má cô.

Trong lòng Lục An Nhiên trở nên ảm áp, giống như câu nói mà cô đã từng được nghe: tất cả mọi người chỉ quan tâm đến việc bạn bay được bao cao bao xa, chỉ có cha mẹ bạn mới quan tâm bạn bay có mệt mỏi không... cô đương nhiên biết con đường này không dễ đi, kiếp trước cô cũng không phải chưa từng nhìn thấy qua cả nhà Lục Quân An vất hết óc muốn lật ngược tình thế, cuối cùng vẫn chỉ có thể vô lực mà nhìn nó càng ngày càng thua lỗ, còn làm cho ông nội tức đến ngã bệnh... nhưng trong lòng Lục An Nhiên càng biết rõ hơn, mặc dù hôm nay Lục Kiếm Hào đã đứng ra giúp hai mẹ con cô chống lưng, hiệu quả cũng không bằng việc cô trở nên mạnh mẽ hơn! Muốn thật sự bảo vệ được mẹ, bảo vệ chính mình, chính là biến bản thân mình trở nên mạnh hơn! Long thị là một bản đồ rất tốt, hôm nay cô chú ý đến xung quanh, cũng chỉ biết rằng hôm nay Long thị thật sự có người đã tới, cô không có duyên được gặp, nếu như thật sự muốn đứng vững bước chân, cửa hàng này cô nhất định phải giành được quyền quản lý, hơn nữa bắt buộc phải làm một cách có ý nghĩa, mượn cơ hội lần này làm cho Lục thị chân chính trở thành một thương hiệu của trung tâm mua sắm Long thị lan rộng ra các thành phố trọng điểm của quốc gia khác. Cô nhất định phải nhanh chóng mạnh mẽ, mới có thể đối đầu với người bí ẩn đứng đằng sau Sở Vạn Hải, cô vẫn luôn nhớ rõ câu nói của Sở Dao – Lục thị đừng phải người không nên đụng... thân phận và địa vị của người này tuyệt đối không hề bình thường.

Thấy Lục An Nhiên không nói chuyện, Kỳ Nhu lại thở dài một hơi: “Nếu như anh Hạo còn ở đây thì tốt rồi...” mấy năm nay, mỗi lần gặp chuyện phiền phức, bà đều nghĩ, nếu như anh Hạo ở đây thì tốt rồi, anh Hạo nhất định sẽ bảo vệ hai mẹ con bà, nhưng mà hy vọng vẫn chỉ là hy vọng, ảo tưởng cũng chỉ là ảo tưởng...

“Mẹ, không sao mà! Ba không ở đây không phải còn có con sao! Ông nội cho con quyền quản lý, con nhận lấy là đúng! Mẹ yên tâm đi! Cứ cho là con không làm được, ông nội và chú hai cũng sẽ không thấy chết mà không cứu đâu!” chỉ có nói như vậy mới có thể làm yên lòng Kỳ Nhu, để bà yên tâm, cô còn nhớ kiếp trước vì cửa hàng này mà cả Lục gia đều loạn cả lên, sau đó vẫn là do Long thị ra tay, Lục thị mới không bị phá sản! nhưng mà lần này mặc dù biết có trăm ngàn khó khăn cô cũng phải bắt buộc đối diện với nó, như vậy cô mới có thể đối phó được với tất cả những việc không lường trước được!

Nhìn Lục An Nhiên, mắt Kỳ Nhu cảm thấy cay cay, mười lăm tuổi chính là độ tuổi phải được thoải mái vui vẻ! vì sao con gái của bà còn nhỏ tuổi thế này đã phải đảm đương trách nhiệm nặng nề như vậy?

“Đi thôi!” từ trên giường ngồi dậy, Lục An Nhiên nói: “bữa tiệc sinh nhật của ông nội, chúng ta không được biến mất lâu như vậy nếu không sẽ dẫn đến những lời nói không hay đó!” Lục An Nhiên mỉm cười vỗ vào tay của Kỳ Nhu, kiếp trước cô đi tìm chiếc “vòng đeo tay” của Sở Dao, chỉ rời khỏi bữa tiệc không đến ba mươi phút, đã bị nói khó nghe như vậy, lần này cô đã học được cách ngoan ngoãn rồi.

“Ừm!” Kỳ Nhu giúp Lục An Nhiên chỉnh trang lại tóc, dặm lại phấn trang điểm, hai mẹ con một lần nữa dắt tay nhau đi xuống lầu xuất hiện trước mắt mọi người.

Lại lần nữa bị một đám người vây quanh bàn tán về những chủ đề mới, cuộc sống xung quanh, sau khi ứng phó được hơn một tiếng đồng hồ, Lục An Nhiên mới có thể lướt qua mọi người đi đến bên cạnh Lục Kiếm Hào: “Ông nội ơi! Người không đem cháu gái của người ra chính nữa sao!”

“Có sao?” Lục Kiếm Hào nhìn Lục An Nhiên tức giận có chút vui vẻ.

“Nha đầu ngọc, đây là điều người khác cầu còn không có đó!” Từ Liên Tâm đứng bên cạnh nhéo nhéo má Lục An Nhiên: “Cần phải cố gắng đó con biết không, nhưng mà cũng đừng làm mình mệt mỏi quá! Thời điểm không thể tiếp tục được, Ba, người tuyệt đối không được trách An Nhiên đâu! Cô bé vẫn còn là con nít đó!”

“Cháu gái của Lục Kiếm Hào không có đạo lý gọi là lùi bước!” Lục Kiếm Hào không vui nói, ông đương nhiên cũng đã từng suy nghĩ kỹ càng vấn đề này rồi! trải qua tiếp xúc trong hai ngày này, Lục Kiếm Hào đã nghĩ qua, nếu như Lục An Nhiên không nhảy qua được cây sào này (ý nói vượt qua khó khăn này), Lục gia không còn người nào có thể tiếp nhận cửa hàng này nữa, ông cũng không phải chưa từng lựa chọn Lục An Hoa và Lục An Hân. Chỉ là biểu hiện hai ngày nay của hai anh em này làm ông quá thất vọng, hơn nữa ông cũng phát hiện tâm cơ của Lục An Nhiên so với hai anh em này có phần mạnh hơn. Cũng đã dám đánh chủ ý lên đầu ông, đem ông ra làm sủng thần rồi... thật sự thú vị!

“Ừm!” Lục An Nhiên gật đầu nói: “thím hai, người yên tâm đi! Con cũng không phải là chưa bắt đầu đã sợ sệt rồi!”

“Trận đánh này chỉ có thể thành công không thể thất bại!” Lục Kiếm Hào ý vị nhìn Lục An Nhiên, ông cũng biết vị trí này không thể giữ được lâu nữa, Lục An Nhiên lại là một cô gái, nếu như không tạo ra một lần thành tích, cho dù lần này ông có trao quyền thừa kế vào tay Lục An Nhiên, những người khác cũng sẽ không thuận phục cô!

“Con hiểu!” suy nghĩ của Lục Kiếm Hào, hai kiếp làm người, Lục An Nhiên đương nhiên hiểu được, trong lòng cũng âm thầm cảm kích ông.

Lần tổ chức sinh nhật này của Lục Kiếm Hào, tổng giám đốc tập đoàn Vinh thị người mà luôn không trực tiếp tham gia những bữa tiệc làm ăn trước đây cũng tự mình đến, từ khi bữa tiệc kết thúc Lục Quân An vẫn luôn đứng bên cạnh người này, trong lòng ông ta vẫn luôn mong muốn có thể hoàn thành mối làm ăn này, lúc tổng giám đốc Vinh thị Vinh Thiên chủ động đến đây đề nghị hợp tác, Lục Kiếm Hào cũng chỉ giới thiệu Lục An Nhiên với Vinh Thiên.

“An Nhiên, vị này là tổng giám đốc của tập đoàn thương mại Vinh thị ở thành phố A, con gọi ông ấy chú Vinh là được!”

“Con chào chú Vinh!” Lục An Nhiên ngoài cười nhưng trong không cười chào một tiếng, đôi mắt xuất hiện một tia tính kế.

“Chào con chào con!” Vinh Thiên đối với Lục An Nhiên tán thưởng có thừa: “Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên! Đại tiểu thư Lục gia không những về bề ngoài xuất chúng, khí chất phi phàm, có thể nhận được sự tin nhiệm của ông Lục đây, thiết nghĩ cũng là một người thông minh hơn người nhì!”

“Chú Vinh quá khen rồi! An Nhiên cũng chỉ là một đứa nhóc ham chơi, hôm nay có chỗ nào tiếp đãi không tốt, vẫn xin chú Vinh rộng lượng bỏ qua cho!” Lục An Nhiên cười nói tiếp: “Thương mại Vinh thị mặc dù vẫn còn ở thành phố A, nhưng An Nhiên con cũng đã sớm được nghe qua, lần hợp tác này con cũng thường xuyên nghe ông nội nhắc tới, có một số chỗ An Nhiên vẫn không hiểu được!”

“Con cứ nói.” Vinh Thiên nhìn Lục An Nhiên, rất hiếu kỳ với cô bé mười lăm tuổi này, không biết từ trong miệng cô bé có thể nói ra được những gì.

“Cửa hàng của Lục thị hợp tác với Thương mại Vinh thị, chủ yếu là muốn thông qua Vinh thị để vận chuyển hàng hóa, mở rộng phát triển đến thành phố A, việc hợp tác này đối với Vinh thị hoặc là đối với Lục thị theo lý thuyết mà nói chính là cục diện hai bên cùng có lợi, nhưng tại sao cho đến hiện tại vẫn chưa ký kết hiệp ước đề cập chi tiết vấn đề này? Không biết là do chú Vinh lo lắng vấn đề tài chính của Lục thị, hay là thành ý hợp tác vẫn chưa đủ? Theo như con biết, chú ba của con đã nhiều lần bàn bạc với giám đốc hạng mục của Vinh thị rồi, nhưng Vinh thị vẫn chưa chịu chấp nhận nguyên nhân là do giá cả bên Lục thị của chúng con đưa ra quá thấp? Điều này chắc là không phải nhì... hoặc cũng có thể nói là do giám đốc hạng mục sau khi quay về báo cáo đã cắt xén đi một phần rồi?”

“An Nhiên, không nên nói vậy!” nội tâm Lục Quân An đột nhiên trở nên hoang mang, tim đập có chút nhanh, hai bên mặc dù bàn bạc giá cả đều được ghi lại bằng giấy trắng mực đen, nhưng mà đương nhiên cũng sẽ có ẩn xén một chút, bất kể là ông ta hay Lâm tổng, đều có thể từ lần làm ăn này rút túi đến sáu con số, cho nên hiện tại giá tiền mà hai bên báo lên đều không giống nhau, giá tiền cuối cùng sẽ được quyết định khi chính thức ký kết hợp tác, vậy thì khoản tiền mà hai người họ ở giữa đã ăn chặn đi, đều có thể dựa vào lỗ hổng trong quá trình đàm phán mà xóa bỏ đi. Đây đều là bí mật không cần nói ra của phòng quan hệ xã hội tất cả các công ty. Hiện tại Lục An Nhiên lại nhắc đến vấn đề này, một khi chuyện này được phơi bày ra, vậy thì hậu quả thật sự không ai dám nghĩ tới! Lục Quân An hoảng hốt nhìn thoáng qua Lục Kiếm Hào liền đối diện với ánh mắt như đã biết hết thảy của ông, trên trán nháy mắt chảy ra một tầng mồ hôi mỏng.

“Là chú Vinh cho con hỏi mà!” Lục An Nhiên bất mãn mở miệng sau đó lại tiếp tục hỏi tới: “Chú Vinh, Chú vẫn chưa trả lời vấn đề của An Nhiên đó!”

“Cái này...” Vinh Thiên cũng thật sự kinh ngạc, ông hiển nhiên không nghĩ đến Lục An Nhiên lại đem vấn đề này trực tiếp nói ra, có thể làm tổng giám đốc của tập đoàn Vinh thị thì ông cũng không phải người ngốc, sau khi Lục An Nhiên nói ra vấn đề, ông cũng phản ứng lại với sự dè chừng, đề xuống lửa giận trong lòng, trên mặt mang theo nụ cười nói: “Vậy thì tiểu thư An Nhiên cảm thấy như thế nào?”

“Con cảm thấy như thế nào không quan trọng.” Lục An Nhiên nhướng mi nói: “Con là tiểu bối, lần này cũng là đem theo tâm tư mong muốn nhận được sự chỉ giáo của chú Vinh giải thích một chút sự nghi hoặc và không hiểu rõ trong lòng.” Mặc dù Lục An Nhiên nói chuyện một cách khiêm tốn, nhưng trong giọng điệu và thái độ đều như cây kim trong bọc, nụ cười lại hàm chứa lưỡi dao: “An Nhiên cũng chỉ lo lắng chú Vinh sử dụng người không đáng tin cậy, lại phá hoại mối quan hệ hữu nghị giữa hai tập đoàn thương mại Vinh thị và Lục thị. Nếu không, nhân dịp hôm nay chúng ta hãy đem chuyện này mà tính toán cho kỹ càng đi, cứ kéo dài mãi một người chỉ đứng bên cạnh quan sát như con đây cũng cảm thấy phiền, chú ba của con cũng sớm đã không vui rồi, cũng đã nổi giận với ông nội mấy lần.” Vô hình chung trong đó lại nhắc đến Lục Quân An, trước khi sắc mặt Lục Quân An đại biến, Lục An Nhiên nhanh chóng dùng hai tay bịt miệng mình lại một mặt biểu hiện bưng bít đại ngộ mà nói: “Trời ơi, xem miệng con này... chú Vinh, câu nào của An Nhiên không đúng, chú cũng đừng có bực mình được không?”

Vinh Thiên xấu hổ cười nói: “Sao có thể! Sao có thể chứ!” Trong lòng thầm nghĩ Lục An Nhiên này thật sự quá đáng sợ, một bên lại viễn có là tiểu bối, những lời nói ra mỗi câu nói đều đánh vào chỗ yếu hại nhất, làm cho ông không phục cũng không được, nghĩ lại thằng con trai hai mươi mấy tuổi của mình mỗi ngày cũng chỉ biết tụ tập với đám hồ bạng cầu hữu tiêu xài phung phí, Vinh Thiên đã cảm thấy đau đầu.

Lục Quân An đứng bên cạnh Vinh Thiên sắc mặt đã đen như đất nòi, lần này Lục An Nhiên hiển nhiên đã đem hấn bán đi rồi! Ông ta khi nào đã phản nản về những chuyện này cơ chứ? Nhưng vì sự hiện diện của Lục Kiếm Hào, ông ta không thể phản bác chỉ có thể nghiêng con tức trong lòng thành mảnh vụn mà nuốt xuống bụng.

Hai bên lại hàn huyên vài câu, cũng nhờ Lục An Nhiên nửa thật nửa giả nói chuyện cười mà đã đem hợp đồng Lục Quân An kéo dài suốt mấy tháng nay ký kết xong xuôi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Bữa Tiệc Kết Thúc, Nỗi Hận Của Lưu Nguyệt

Bận rộn suốt một ngày cuối cùng cũng đến hồi kết thúc, bữa tiệc được tổ chức một cách thành công. Bất luận là người trong giới kinh doanh hay chính trị, đều không có việc không vừa ý mà ra về, đương nhiên cũng không ngoại trừ những người có tâm tư muốn tiến thêm một bước trong quan hệ hợp tác với Lục thị, thậm chí những gia đình có con trai bằng tuổi với Lục An Nhiên cũng muốn kết hợp quan hệ thông gia. Nhưng mà những câu nói của những người có tâm tư này, đều bị một câu của Lục Kiếm Hào đánh sập “cháu nó còn nhỏ, chuyện sau này thì để sau này hãy nói!” Sau đó đem chủ đề này chấm dứt.

Bữa tiệc lần này, ngoại trừ làm cho mọi người kinh ngạc về nguồn lực tài chính hùng hậu của Lục thị, còn cho mọi người biết được sự tồn tại của Lục An Nhiên và địa vị của cô trong lòng Lục Kiếm Hào, trong cả Lục thị.

Từ bữa tiệc này trở đi, Lục An Nhiên chính thức xuất đầu lộ diện. Kết quả như thế này thật sự quá sức tưởng tượng của Lục An Nhiên, kiếp trước cô là bởi vì có được một cái lưỡi hơn người bình thường, trong một cuộc thi lớn cấp thế giới đã giành được giải thực thần, nhờ thế mà cả thế giới đều biết đến cô.

Đối với việc Lục An Nhiên được giới báo chí thổi phồng về chuyện này, một nhà Lục Quân An đều gần như là phần nợ. Nhưng mà sau đó, có một số người so với bọn hắn lại còn có thêm phần tức giận hơn, cao hơn gấp N lần...

Ngày thứ hai, những thông tin liên quan đến Lục thị được đăng khắp các mặt báo, tờ báo nào cũng là những thông tin thổi phồng tâng bốc Lục thị, trong đó cũng có sự ca ngợi đối với Lục An Nhiên! Hình ảnh Lục An Nhiên được đăng lên vô cùng tinh tế, gương mặt được trang điểm nhẹ nhàng, nụ cười nhẹ, trong tay cầm một ly rượu vang đỏ, trong mắt tràn đầy sự tự tin. Hình ảnh vô cùng hoàn mỹ và đẹp mắt này trong một khoảnh khắc được chụp lại, xuất hiện đầy trên các mặt báo, tạp chí. Đối với người kiêu ngạo như Sở Dao mà nói, chính là cầm dao mà đâm vào tim cô ta! Dem quyển tạp chí trong tay tức giận mà xé rách thành từng mảnh nhỏ, Sở Dao vẫn chưa cảm thấy hạ giận, lại đẩy hết tất cả sách vở trên bàn toàn bộ đẩy xuống đất. Hết thảy những vinh quang này đáng lý nên là của ả mới đúng! Tại sao con ngốc đó lại có thể tận hưởng hết tất cả những lời khen ngợi? Loại ngốc nghếch như Lục An Nhiên chỉ xứng đáng được ả giẫm dẫm chân mới đúng!

Trong lúc này ôm một bụng tức giận còn có một người nữa, chính là Lâm tổng của Vinh thị! Từ khi Vinh Thiên trở về từ bữa tiệc Lục thị việc đầu tiên ông làm chính là xóa tên hắn ta ra khỏi Vinh thị, hiện tại hắn ta cái gì cũng không còn nữa, mà à tình nhân của hắn sau khi biết được hắn bị khai trừ khỏi Vinh thị, liền mang theo một bao tiền lớn cùng với vàng bạc đá quý bốc hơi khỏi thế gian này. Lâm tổng gọi điện thoại trách cứ hỏi Lục Quân An: “Lục Quân An! Ông đem chuyện này nói rõ ràng cho tôi!”

“Lâm tổng, chuyện này tuyệt đối không thể trách tôi được!” Tình cảnh hiện tại của Lục Quân An so với Lâm tổng cũng không tốt hơn là mấy: “Hiện tại tôi cũng thật khó sống!”

“Ông đừng phí lời mà dồn đẩy trách nhiệm!” Lâm tổng hét lên: “Nếu như không phải ông nói, làm sao Vinh Thiên biết được chuyện giữa hai chúng ta chứ?”

“Còn không phải là do con tiện nhân Lục An Nhiên sao!” Nhắc đến Lục An Nhiên, Lục Quân An lại nổi nóng: “Chẳng lẽ ông còn chưa đọc tin tức trên báo hay sao?”

“...” Đương nhiên tự nhiên Lâm tổng cũng sẽ nhìn thấy những bài báo đó, ông ta không thể tin được rằng một cô gái nhỏ lại có bản lĩnh trong Lục thị như vậy, lòng chợt lạnh, nghĩ đến trước đây ông ta còn nghĩ muốn cùng hai mẹ con chơi trò song phi, Lâm tổng đột nhiên cảm thấy run rẩy. Ông ta nuốt từng ngụm khí lạnh sau đó lại cố chấp quy toàn bộ trách nhiệm lên trên người Lục Quân An: “Lúc trước nếu không phải ông nói Kỳ Nhu đó không có chồng chống lưng cho, Lục thị không thể nào cứ nhìn chằm chằm vào cô ta, làm sao tôi lại dây vào bà ta? Đều là lỗi của ông! Tôi cảnh cáo ông. Ông...” Lời Lâm tổng còn chưa được nói hết, Lục Quân An đã hết kiên nhẫn mà gác máy, nghe thấy đường dây truyền lại tiếng “tút... tut... tut...”, Lâm tổng tức giận ném vỡ chiếc điện thoại đang cầm trên tay: “Lục Quân An, mày khinh người quá đáng lắm!” lần nữa ngẩng đầu lên đôi mắt của hắn sớm đã bị sự phẫn nộ nhuộm đỏ một mảng: mỗi thù hôm nay, hắn nhất định sẽ trả lại gấp bội! hắn nhất định sẽ không buông tha cho Lục thị, không buông tha cho Lục Quân An, càng sẽ không buông tha Lục An Nhiên!

Không kiên nhẫn mà đem cuộc gọi kia tắt đi, Lục Quân An xoa xoa huyết thái dương, Lâm tổng này cũng thật sự quá ngu ngốc rồi! trước đây tự hạ mình xưng anh gọi em với hắn là vì lúc đó hắn còn là giám đốc hạng mục của Vinh thị, hai người rõ ràng cũng chỉ là bạn bè kiếm chác mà thôi, hiện tại chuyện lại như thế này! Cũng không nhìn lại bản thân mình có thân phận như thế nào, còn dám cảnh cáo mình ư? Nực cười!

“Ba, ai vậy?” Lục An Hân nhìn thấy Lục Quân An mang một vẻ mặt không vui bước vào thư phòng kỳ quái hỏi.

“Là ai con không cần biết, con chỉ cần giữ cho chặt Long Ngọc Tinh là được!” Lục Quân An càng quan tâm hơn là Lục An Hân có thể nắm bắt được Long Ngọc Tinh trong tay hay không, nếu như có được Long thị làm hậu thuẫn, ông ta ở Z quốc này cũng không cần phải sợ ai nữa!

“Con biết rồi...” Lục An Hân có chút chột dạ nói: “con nhất định sẽ dốc hết sức mình mà giữ chặt anh ấy, nhưng mà dù gì thì anh ấy cũng là người thừa kế của Long thị...” Hôm đó chính mắt cô ta đã nhìn thấy, Long Ngọc Tinh rõ ràng đã động tình với Lục An Nhiên rồi.

“Vậy thì con không biết động não một chút à?” Lâm Nguyệt bưng đĩa trái cây từ ngoài cửa bước vào không vui nói: “Nếu như con có thể sinh cho Long Ngọc Tinh một thằng con trai, mẹ không tin là nó vẫn sẽ không chấp nhận con!”

“Mẹ!” Lời của Lâm Nguyệt làm cho mặt Lục An Hân biến sắc, cô ta mới chỉ có mười bảy tuổi! bất kể như thế nào, cũng vẫn còn tôn nghiêm của mình! Lâm Nguyệt nói như vậy không phải là bảo cô ta chủ động leo lên giường của Long Ngọc Tinh sao? Lục An Hân có chút bức mình.

“Mẹ nói cho mày biết nếu như ngay cả chuyện này mà mày còn làm không xong thì xem mẹ làm sao mà thu thập mày!” Lâm Nguyệt vẫn luôn không được vừa ý đứa con gái này, từ giây phút sinh ra Lục An Hân, bà ta đã quyết định để đứa con gái này làm cục đá kê chân cho con trai lớn của mình! Nếu như Lục An Hân có thể lấy được Long Ngọc Tinh, con trai bà ta đương nhiên sẽ được xác định là người thừa kế của Lục thị! Đến lúc đó, con đàn bà Kỳ Nhu ấy sẽ phải nịnh nọt bà ta! Bà ta liền ước gì có thể sớm một chút nhìn thấy Kỳ Nhu khom lưng cúi gồi ở trước mặt mình.

“Mẹ, mẹ đừng có quá đáng như vậy!” Lục An Hân đối với người mẹ này quả thật thất vọng tột cùng.

“Tao quá đáng?” Giọng nói của Lâm Nguyệt không khồng chế được mà nâng cao lên vài phần: “Nếu như không phải vì sinh mày ra! Cơ thể của tao sẽ trở thành hình dáng như thế này sao?” đây là nỗi đau suốt đời của Lâm Nguyệt, từ lúc sinh ra Lục An Hân, cơ thể bà ta càng ngày càng biến dạng, da dẻ cũng bắt đầu bị lão hóa chai cứng, nhìn thấy Lục An Hân càng ngày càng lớn, càng ngày càng trở nên xinh đẹp, bà ta gần như tức giận muốn phát điên, bà ta cảm thấy dung mạo xinh đẹp của Lục An Hân đều có được là do bà ta càng ngày càng già đi, bà ta sớm đã phát hiện Lục Quân An sớm đã không còn mặn mà với cuộc hôn nhân này, nhưng bà ta không có cách nào khác, bất luận là dùng thuốc giảm cân, mặc đồ định hình cơ thể, kết hợp ăn uống điều độ. Bà ta cũng không thể trở về với bộ dáng trước đây! Trừ bỏ bất lực cùng không cam lòng, bà ta cũng chỉ còn lại thù hận, bà ta hận đứa con gái “xui xẻo” này, càng hận người cũng sinh con gái như bà ta nhưng lại càng ngày càng đẹp là Kỳ Nhu.

“...” Mỗi lần nghe thấy những lời nói này của Lâm Nguyệt, Lục An Hân đều cảm thấy tim rất đau, tại sao mẹ cô ta lại là người như thế? Đem cô ta ra xem như là kẻ thù mà hận, những lúc như thế này, cô ta đều cảm thấy đổ kỵ với Lục An Nhiên, Kỳ Nhu lại yêu thương cô như thế... hiện tại đến ông nội cũng sùng nịch yêu thương! Đều là thiên kim của Lục thị, tại sao lại khác nhau nhiều như vậy? Lục An Nhiên mười tám tuổi đã nhận được quyền quản lý cửa hàng thứ một trăm của Lục thị, còn cô ta thì sao? Mẹ cô ta tự nhiên xúi giục cô ta mười bảy tuổi, dùng cơ thể để đổi lấy lợi ích...

Con người từ khi sinh ra đã không công bằng rồi, bất kể cô ta có cố gắng như thế nào. Cũng bởi vì cô ta là con gái, không phải con trai, từ khi sinh ra đã được định sẵn là cục đá kê chân của ba và anh trai. Có lúc, cô ta nhìn không được mà nghĩ, nếu như Lục An Hoa không được sinh ra, Lục Quân An và Lâm Nguyệt chỉ có một người con gái là cô ta, vậy thì, tất cả những chuyện này có thể sẽ không giống như bây giờ...

“Cãi nhau đủ chưa?” Lục Quân An đã rất đau đầu, cố tình Lâm Nguyệt này lại càng ngày càng quá đáng, vẫn cứ lớn giọng rống không ngừng, những giờ phút như thế này, ông ta đều không nhìn được mà nghĩ đến nữ nhân mà ông ta bao dưỡng ở tại trung tâm thành phố S kia, một người phụ nữ ôn nhu, mới là người bầu bạn cả đời mà ông ta cần, tuyệt đối không phải loại đàn bà đánh đá giống như Lâm Nguyệt vậy! nếu không phải là do Lâm thị và Lục

thị có quan hệ làm ăn, ông ta sớm đã muốn ly hôn người đàn bà này sau đó quang minh chính đại mà rước người phụ nữ ôn nhu ở thành phố S kia về! Đúng là phiền chết được! nghĩ như thế, Lục Quân An cảm thấy ngầy ngốc ở đây cũng không còn ý nghĩa gì nữa, liền đứng lên, Lục Quân An lấy chiếc áo vét màu đen móc sau ghế dựa mặc vào.

“Ông xã? Ông như vậy là muốn đi đâu?” Lâm Nguyệt nhìn thấy Lục Quân An mặc áo xong bước theo hướng cửa đi ra liền gấp gấp nói: “Em rửa trái cây cho anh, anh...”

“Đêm nay tôi có một cuộc tiếp khách, không về nữa!” Lời nói của Lục Quân An vốn dĩ không cho Lư Nguyệt cơ hội nín kén, vừa quay người liền bước từng bước lớn ra khỏi cửa nhà. Nếu còn tiếp tục đứng ngốc ở đây, ông ta cảm thấy như muốn tôn thọ! So với nơi này, ông ta càng muốn đến bên cạnh người đang trung tâm thành phố S kia, nơi đó mới khiến ông ta có cảm giác gia đình.

“Ông xã... Ông xã...” Lâm Nguyệt liền tiếp kêu thêm mấy tiếng, cho đến khi nghe tiếng cánh cửa đóng lại “cạch” một tiếng, bà ta mới im miệng ngừng kêu. Đem đĩa trái cây thật mạnh quăng xuống đất. Chủ nhật mà còn đi tiếp khách? Lừa quỷ sao! Lâm Nguyệt biết Lục Quân An chính là lại đi tìm con hồ ly tinh kia, nhưng bà ta có thể nói gì đây? Không! Bà ta cái gì cũng không thể nói! Cho dù bà ta có về nhà mẹ đẻ làm loạn khóc nháo, cũng sẽ bị các anh chị em khác cười vào mặt mà thôi...

Nhìn thấy bộ dạng này của Lâm Nguyệt, Lục An Hân không nói gì, im lặng đi ra khỏi thư phòng. Cô ta thề rằng, tuyệt đối không được làm một người phụ nữ đáng thương như Lâm Nguyệt! Cô ta tuyệt đối không bán đứng cơ thể mình, cũng sẽ không tự giẫm đạp tôn nghiêm của mình dưới chân. Cô ta tin tưởng bản thân mình đủ ưu tú, so với những cô gái ở thành phố S càng ưu tú hơn!

Á thừa nhận, ngay từ ánh mắt đầu tiên khi nhìn thấy Long Ngọc Tinh, á đã đối với Long Ngọc Tinh vừa gặp đã thương, á có sự kiêu ngạo của á, đối với người đàn ông mà á thích á sẽ dựa vào chính sự cố gắng của mình để giành lấy trái tim của anh ta! Á nhận định chính bản thân không thua kém gì so với Lục An Nhiên! Trước giờ Long Ngọc Tinh đối với á vẫn không có tình cảm gì, là do á vẫn còn chưa hiểu á! Lục An Hân nghĩ như vậy, nâng lên khóe miệng quyết định trước tiên phải đi shopping mua vài bộ quần áo có thể khiến người khác vừa nhìn thấy liền cảm thấy chói mắt xong rồi hăng nói sau. Từ sau khi tiến vào Lục thị, quần áo của á đều biến thành đồng phục công sở, nhất định là do cách ăn mặc này mới khiến Long Ngọc Tinh cảm thấy có khoảng cách đối với mình, Lục An Hân càng nghĩ càng bước nhanh về phòng ngủ, trang điểm đơn giản sau đó mới để tài xế đưa á đến quảng trường trung tâm mua sắm, bất kể như thế nào, trước hết đi SHOPPING sau đó mới nghiên cứu kế hoạch tiếp theo như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Cự Tuyệt Sở Dao, Yêu Cầu Gia Sư

Trải qua một ngày thứ bảy cực khổ, chủ nhật Lục An Nhiên nằm chết dí ở trên giường cả một ngày. Mới có thể xua tan đi cảm giác mệt mỏi trên người.

Bởi vì hiện tại Lục An Nhiên và Kỷ Nhu đều ở tại Lục trạch, cho nên buổi sáng thứ hai, Lục An Nhiên phải dậy sớm hơn nửa tiếng đồng hồ so với bình thường để chuẩn bị, mới có thể đến kịp trước tiếng chuông báo tiết đầu vào lớp. Mà Lục An Nhiên khi vừa mới bước vào lớp, mặc dù bởi vì chuyện trò chơi của tuần trước, rất nhiều bạn nam trong lớp đều đến kéo đến chào hỏi kéo gần quan hệ hay gì đó với Lục An Nhiên, nhưng mà hôm nay ngay đến cả các bạn nữ trong lớp cũng nhìn chằm chằm cô với ánh mắt phát sáng, Lục An Nhiên tự nhiên vẫn cảm thấy có chút đáng sợ, trong lòng không kiềm chế được mà nổi run lên. Không chỉ là sự thay đổi của các bạn học, ngay cả thái độ của các giáo viên bộ môn cũng thay đổi trở nên hiền hòa và thành khẩn hơn.

Mặc dù Sở Dao hận Lục An Nhiên muốn phát điên, nhưng vào giờ nghỉ trưa vẫn đến ngồi kế bên cô, một khuôn mặt tươi cười dịu dàng hỏi: “An Nhiên, tại sao hôm nay cậu không đến tìm mình thế!” Hôm nay lúc ở nhà cô ta đã đợi Lục An Nhiên rất lâu cũng không thấy Lục An nhiên tới đón!

“Mình cùng mẹ mình đã dọn đến nhà ông nội rồi, ngược hướng đường đến nhà cậu, không thuận đường đến trường.” Lục An Nhiên dời tầm mắt ra khỏi quyển sách nhìn hướng Sở Dao: “Sau này mình cũng không thể đón cậu đến trường nữa!” Cô sớm đã không muốn đón Sở Dao cùng đến trường nữa, hiện tại cũng coi như là có lý do quang minh chính đại rồi.

“Cậu dọn đến nhà ông nội cậu rồi ư?” Sở Dao kinh ngạc, nhà của Lục Kiếm Hào thật sự rất xa! Nằm ở ngoại thành của thành phố S, lần trước bắt xe tới đó đã phải tốn rất nhiều tiền cô ta đã bị mẹ chi chiết rất nhiều ngày. Nhớ lại cảnh tượng thấy được sau cánh cổng màu đen kia, Sở Dao không nhịn được đổ kỵ: “Cậu đi nhà ông nội cậu không tốt lắm đâu...”

Lục An Nhiên cảm thấy có chút buồn cười: “Mình đến nhà ông nội mình thì có cái gì gọi là không tốt chứ?”

“Xa như vậy, cậu mỗi ngày đến trường thật không tiện!” Sở Dao giải thích, và lại Lục An Nhiên không đến đón, há chẳng phải cô ta phải chen chúc trên xe buýt đến trường? Mặc dù Sở Vạn Hải cũng có xe, nhưng mà hướng Sở Vạn Hải đi làm cùng hướng cô ta đến trường hoàn toàn ngược nhau, cô ta thật sự không muốn ở trên xe buýt hôi hám cùng một đám công nhân viên nghèo kiết xác mà đến trường đâu.

“Có tài xế đưa rước nên vẫn không sao.” Lục An Nhiên theo sự thật trả lời.

Lời này vào tai Sở Dao lại hết sức chói tai, giống như là Lục An Nhiên đang khoe khoang trước mặt cô ta vậy, nhưng mà biểu tình trên mặt vẫn là một bộ mặt lo lắng cho Lục An Nhiên: “Lúc trước không phải cậu nói tính khí ông nội cậu không tốt, cậu rất sợ ông ấy sao!”

“Đó là chuyện trước đây!” Lục An Nhiên trả lời: “Dù gì ông ấy cũng là ông nội mình! Tính khí có lớn có không tốt cũng vẫn là ông nội của mình mà!”

“Mình...” Sở Dao thờ dãi rồi nói: “Không phải mình cũng là lo lắng cho cậu sao! Dù gì cậu cũng là con gái! Những người lớn tuổi như ông ấy, không phải đều thích con trai sao! Không thì, mình đến ở chung với cậu nhé! Thuận tiện cũng có thể phụ đạo cho cậu!” nếu như có thể ở trong một dinh thự lớn như thế, thật sự đúng là quá tuyệt! Sở Dao thật lòng cảm thấy, một căn biệt thự nhỏ hai tầng như vậy chỉ là để cho những người bình thường ở mà thôi, đối với một người xinh đẹp thông minh như cô ta, nên được ở trong dinh thự sang trọng theo phong cách châu Âu của Lục gia mới đúng!

“Mình thật sự không cảm thấy ông nội mình lại thích những người anh họ của mình hơn!” Lục An Nhiên cười nhạt, lại giống như là đem tâm tư mà Sở Dao đang tính toán trong lòng nói ra rõ ràng: “Và lại đưa cậu đến nhà ông nội tớ thật sự là không tốt lắm đâu!”

“Tại sao lại không tốt chứ?” Sở Dao có chút gấp gáp, Lục An Nhiên này chính là có ý viện lý do!

“Hôm đó ở trước cửa nhà, di não loạn như vậy ông nội mình cũng đã thấy hết rồi, ấn tượng của ông ấy đối với cậu và mẹ cậu cũng không quá tốt!” Lục An Nhiên hai mắt mỉm cười, một khuôn mặt tỏ vẻ đáng tiếc nói: “Mình cũng chỉ là ở nhờ nhà ông nội thôi, nếu như đem theo cậu, mình sợ ông nội sẽ không vui!”

“Mình...” Sở Dao há miệng thờ dãi, lại thật sự không biết nên nói cái gì! Hôm đó mẹ cô ta thật sự làm chuyện quá mất mặt, cũng làm mất mặt cô ta luôn! Sở Dao không nhịn được mắng Lâm Mỹ Phụng thành sự không đủ bại sự có thừa! cứ nhiên làm hỏng chuyện lớn của cô ta!

“Cậu còn có chuyện gì nữa không?” Lục An Nhiên nhìn khuôn mặt của Sở Dao như ăn phải phân, tâm tình trở nên tốt hơn, nhưng mà không thể không nói mặc dù Sở Dao vẫn luôn đứng ở đây thật sự biểu diễn ăn phải phân, Lục An Nhiên vẫn cảm thấy mùi phân chướng mắt, đương nhiên, chuyện này không liên quan đến phân, phân là vô tội... vì thế cô quơ quơ quyển sách trong tay: “Mình phải đọc sách rồi!”

“À... Không có gì.” Sở Dao giấu đi sự đỏ ửng và ảo não trong mắt, sau đó quay người rời khỏi chỗ ngồi kế bên Lục An Nhiên quay lại chỗ ngồi của mình.

“Phụt...” sau khi Sở Dao đi rồi, Lâm Đạt ngồi kế bên Lục An Nhiên cười thành tiếng.

“Hm?” Lục An Nhiên nhìn Lâm Đạt.

“Không có gì...” Lâm Đạt thu lại nụ cười, sau đó lại tiếp tục xem sách của mình. Thật sự trước đây cô rất ghét những người không học thức không nghề nghiệp, chán ghét người luôn chỉ biết lấy lòng Sở Dao là Lục An Nhiên, cô cũng đã từng nghĩ đến việc nói với giáo viên chủ nhiệm đổi chỗ ngồi, bởi vì người lên lớp chỉ biết ngu như Lục An Nhiên thật sự rất làm người khác chướng mắt! cô khinh thường nhất là loại người không biết cố gắng phấn đấu như vậy, mơ mơ hồ hồ qua ngày, lãng phí cuộc đời của bản thân cũng lãng phí thời gian của người khác, bởi vậy lúc Lục An Nhiên đến hỏi bài cô, ngoài kinh ngạc cô còn có một chút vui vẻ, so với trước đây sa đọa còn tốt hơn!

“Lâm Đạt, mình muốn làm một quyển sổ tổng hợp kiến thức, cậu có ý kiến gì cho mình không?” Lục An Nhiên nhìn Lâm Đạt, cô cảm thấy nếu như mình chỉ làm xong bài tập hay gì đó là không đủ, nội dung kiến thức của Sơ Trung năm một năm hai, mặc dù Sơ trung năm ba giáo viên cũng sẽ tổng kết lại luyện tập một phen, nhưng vẫn cảm thấy kiến thức nắm được vẫn chưa vững.

“Mình suy nghĩ một lát đã...” Lâm Đạt kết hợp với vấn đề mà Lục An Nhiên thường hay hỏi cô, lấy ra một tờ giấy nháp ghi lên đó những quyển sách luyện tập cơ bản của những môn học khác nhau: “cậu trước tiên mua những quyển này, bài tập tương đối đơn giản nhưng mà là những kiến thức căn bản rất quan trọng. Toàn bộ làm hết, bài nào cũng phải hiểu rõ nội dung, thi vào Cao trung hạng hai thành phố S sẽ không là vấn đề nữa.”

“Vậy nếu như mình muốn thi vào trường hàng đầu thành phố S thì như thế nào?” Lục An Nhiên hỏi.

“Cậu trước tiên làm hết những quyển này rồi hẵng nói sau đi!” Lâm Đạt cũng không đổi mặt với Lục An Nhiên mà trả lời: “Có gì không hiểu thì có thể hỏi mình.”

“Được rồi, cảm ơn cậu!” Đối với Lâm Đạt, Lục An Nhiên rất cảm kích, kiếp trước cô với Lâm Đạt không hề có gì liên quan, nói nhiều nhất có lẽ chính là lúc tan học, Lâm Đạt sẽ đối với lục An Nhiên đang nửa tỉnh nửa mê mà nói: “Nhường đường một chút, tôi muốn đi vệ sinh.”

Lục An Nhiên không phải không muốn cùng bạn cùng bàn là Lâm Đạt nói chuyện, chỉ là do Lâm đạt vẫn cứ mãi đọc sách làm bài tập, đối diện với đôi mắt kiếng dày cộp ấy, Lục An Nhiên chính là cảm thấy bộ dáng của Lâm Đạt cùng với cô như cách nhau một vòng trái đất, bất quá lúc đó cũng là do cô tự có chút tự ti, vì vậy dứt khoát từ bỏ cùng Lâm Đạt có bất kỳ giao lưu. Kiếp trước sau khi tốt nghiệp Sơ trung, Lâm Đạt hình như được một trường học nổi tiếng ở nước ngoài nhận vào học, cho đến khi tốt nghiệp nghiên cứu sinh mới về nước sau đó gia nhập vào viện nghiên cứu quốc gia cùng một bộ phận với Sở Dao. Nhưng mà kiếp trước, Sở Dao rất không thích Lâm Đạt, cũng kể lể với cô rất nhiều lần, làm cho cô cũng cảm thấy phản cảm với con người cứng nhắc chỉ thích vui đầu đọc sách như Lâm Đạt. Hiện tại nghĩ lại, chắc là do Sở Dao đố kỵ với người cùng tuổi với cô ta như Lâm Đạt mà lại cao hơn cô ta hai cấp! dù gì thì hai kiếp sống cô cũng chưa nghe thấy chuyện xấu gì nói về người chuyên tâm học hành như Lâm Đạt, vẫn là rất quang minh lỗi lạc! lần này sống lại một kiếp, cô lựa chọn khiêm tốn học hỏi Lâm Đạt.

“Mình cảm thấy...” Sau khi kết thúc cuộc đối thoại, Lâm Đạt đột nhiên lại quay qua Lục An Nhiên: “Không thì cậu mời một gia sư đi!”

“Gia sư?” Lục An Nhiên nhướn nhướn mi, chuyện mời gia sư không phải cô chưa từng nghĩ qua, nhưng mà chuyện này không phải là tương đương với việc mời người lạ về nhà sao? Kiếp trước chính là rước sói về nhà, cho đến khi cô bị bắt cóc cắt đứt gân tay, kiếp này cô ít nhiều cũng có sự phòng bị

với người lạ.

“Đúng, nếu như cậu muốn thi vào trường hạng nhất ở thành phố, muốn tự học thì đã quá trễ. Chỉ còn lại hơn trăm ngày, thi vào trường hạng hai thì đã là quá sức, nếu như mời được một gia sư giỏi, cũng có thể vẫn còn chút cơ hội.” Lâm Đạt nói ra suy nghĩ trong lòng: “Mình cảm thấy, hiện tại cậu báo danh vào lớp rèn luyện cũng không có tác dụng... mời gia sư càng phù hợp với cậu hơn!”

“Được rồi, mình sẽ suy nghĩ.” Lục An Nhiên vẫn luôn tín nhiệm Lâm Đạt, cô cũng biết thực lực của mình có hạn, có thể thi đậu cao trung là hết sức rồi! cần phải biết, kiếp trước ngay cả cao trung hạng bét cô còn không thể thi vào được.

Một ngày học tập lại trôi qua, trên đường về nhà Lục An Nhiên đi ngang qua một tiệm sách, mua hết những quyển sách luyện tập mà Lâm Đạt đã giới thiệu, sau đó trên đường về nhà cô cũng tỉ mỉ suy nghĩ lại kiến nghị của Lâm Đạt, mời gia sư quả thật không phải không thể, Kỳ Nhu có thực lực về phương diện này, và lại chuyện liên quan đến vấn đề tốt nghiệp của cô, Lục Kiếm Hào cũng tuyệt đối sẽ tán thành. Nhưng mà chính là sợ sẽ rước về loại lang thang vất vưởng, hậu quả sau đó cô thật sự gánh vác không nổi!

Cho đến khi ăn xong cơm tối làm xong bài tập Lục An Nhiên vẫn bị vấn đề này vây quanh, cuối cùng vẫn là phải hỏi ý kiến của Kỳ Nhu, sau khi Kỳ Nhu nghe xong, liền không nói hai lời chủ động đảm nhận việc làm gia sư có kiến thức sâu rộng, hai mẹ con một người giảng giải rất nghiêm túc, một người học rất vui vẻ, âu cũng là một khung cảnh hòa thuận vui vẻ.

Mà Kỳ Nhu cũng sớm đã hiểu, bản thân mặc dù đối với nội dung kiến thức của Lục An Nhiên nắm rõ trong lòng bàn tay, nhưng mà lại không biết được hướng ra đề thi cuối cấp Sơ trung như thế nào. Tìm gia sư cũng phải xem xét vấn đề sinh hoạt hằng ngày, nhưng mà việc chọn người, bà cũng phải tỉ mỉ cân nhắc một phen! Tốt nhất vẫn là nên mời gia sư nữ, không phải bà kỳ thị giới tính hay gì đó, Lục An Nhiên năm nay mười lăm tuổi, vẫn đang trong thời kỳ ngây thơ trong sáng, tìm một gia sư nữ cũng có thể ngăn ngừa rất nhiều vấn đề phiền phức sinh ra.

Cuối cùng, Kỳ Nhu còn đem vấn đề này nói với Lục Kiếm Hào, dù gì thì hiện tại hai mẹ con bà vẫn đang ở trong tổng dinh thự của ông, muốn tìm gia sư, vẫn là nên nói một tiếng với Lục Kiếm Hào. Lục Kiếm Hào đối với vấn đề này cũng gật đầu đáp ứng, đại tiểu thư Lục gia, người kế thừa tiếp theo của Lục thị, không có một cái bằng tốt nghiệp loại ưu cũng không được! người một nhà cuối cùng cũng đạt được sự thống nhất, tìm gia sư cho Lục An Nhiên cũng trở thành chuyện lớn trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Cuộc Thi Thử Cả Nước, Không Có Chuyện Tốt

Trong phòng thi thử thứ ba của cuộc thi cuối cấp Sơ trung cả nước, Lục An Nhiên lần đầu tiên cảm thấy áp lực, cuộc thi thử của thành phố S các ứng viên trong thành phố sẽ được sắp xếp ngẫu nhiên địa điểm thi, chỗ ngồi. Lục An Nhiên được sắp xếp thi ở một trường trung học công lập trong nội thành, Sở Dao cũng được sắp xếp vào địa điểm này nhưng lại không cùng phòng với Lục An Nhiên.

Một môi trường, con người hoàn toàn xa lạ, ngoại trừ Lục An Nhiên, mọi người đều mặc đồng phục của các trường học khác nhau, trường mà Lục An Nhiên theo học chính là trường trung học dân lập Anh Hoa, giảng dạy nghiêm ngặt, phong cách dạy học cũng rất coi trọng, cũng được xem là trường học quý tộc số một số hai ở thành phố S, nói là trường học quý tộc, về phương diện học phí lại phân hóa nghiêm trọng làm hai cấp bậc, nếu là học sinh ưu tú giống như Sở Dao và Lâm Đạt, học phí so với trường học phổ thông bình thường cũng không cách biệt bao nhiêu, còn nếu như đối với những học sinh có thành tích kém như Lục An Nhiên thì học phí chính là giá trên trời!

Hít một hơi thật sâu, Lục An Nhiên áp chế tâm trạng căng thẳng trong lòng, từ từ tiến về vị trí cạnh cửa sổ của mình, sau đó lấy ra dụng cụ học tập cần cho cuộc thi. Cách thời gian phát đề thi không tới hai mươi phút, Lục An Nhiên nhìn ra bầu trời bên ngoài cửa sổ, hiếm có một ngày trời nắng như hôm nay, nhưng mà thời tiết như thế này cũng không kéo dài được bao lâu nữa!

Mặc dù Lục An Nhiên không quen biết ai tại địa điểm thi này, nhưng điều này không đại diện cho việc không ai biết cô cả! Những bài viết được đăng liên tục trên các mặt báo và tạp chí, Lục An Nhiên sớm đã trở thành người nổi tiếng của thành phố S, dù gì cũng sẽ chẳng có mấy người dành được quyền quản lý cửa hàng mấy trăm triệu khi còn đang trong độ tuổi vị thành niên cả!

Mấy phút tiếp theo, những người tham gia cuộc thi lục lục tục tục từ ngoài cửa bước vào, tìm kiếm vị trí của mình mà ngồi xuống. Cuối cùng, khi tiếng chuông thứ hai vang lên, hai vị thầy giáo giám thị cầm đề thi xuất hiện trong phòng, sau khi phổ biến một loạt các quy tắc trong kỳ thi lại đợi cho tiếng chuông thứ ba vang lên, một nam sinh vắn nhả mang kính cận chạy vào lớp, theo lý mà nói tiền vào phòng thi lúc này đã được coi là đến trễ sẽ không được tham gia cuộc thi thử này nữa, nhưng mà sau khi nhìn thấy đồng phục mà nam sinh này mặc trên người lại là đồng phục của trường Sơ trung đứng đầu thành phố S - Phụ Chúc Nhất Trung, giám thị vẫn quyết định ngoại lệ cho qua, nam sinh đó từ từ đi đến bên chỗ ngồi của mình, đối với Lục An Nhiên ngồi đằng sau cười nhẹ, Lục An Nhiên cũng lễ độ cười đáp lại. Bộ đồng phục này Lục An Nhiên cũng biết, Cao trung hàng đầu thành phố S là Nhất trung, vậy thì trường Sơ trung hàng đầu của thành phố S mà không trường nào có thể so sánh được chính là Sơ trung Phụ Chúc Nhất trung. Thực lực của giáo viên Phụ Chúc Nhất trung so với trường của Lục An Nhiên không phân cao thấp, nhưng so với thành tích học tập của trường này lại là một trời một vực. Trong quá trình tuyển sinh Phụ Chúc Nhất trung các giáo viên sẽ đồng thời sử dụng chuyên môn của mình để kiểm tra IQ, EQ, SQ, AQ cùng với việc khám phá tiềm năng của các học sinh. Điều này chứng tỏ cho dù thành tích thi vào trường rất tốt, cũng không chứng minh bạn có thể tiến vào học trường Phụ Chúc Nhất trung này. Và lại cho dù có tiến vào được trường Phụ Chúc Nhất trung, cũng không có nghĩa là có thể thuận lợi tốt nghiệp, Phụ Chúc Nhất trung chỉ giữ thiên tài, năm nhất chỉ tuyển 300 học sinh, năm hai giữ lại 150 học sinh, năm ba chân chính có thể tốt nghiệp từ Phụ

Chúc Nhất trung này chỉ còn lại không tới 100 học sinh.

Lúc phát đề thi, Lục An Nhiên nhanh mắt nhìn lướt qua đề thi không kiểm được mà thở dài nhẹ nhõm, những dạng đề này hầu hết đều nằm trong đề cương ôn tập mà Lâm Đạt đã gợi ý cho cô, dưới sự giúp đỡ của Kỳ Nhu và Lâm Đạt cô sớm đã nắm chắc cách giải bảy tám phần. Thứ tư tuần sau sẽ có kết quả thi thử lần thứ ba, đồng thời cũng là ngày mà Lục Kiến Hào cùng Kỳ Nhu đích thân đứng ra phỏng vấn tuyển chọn gia sư, và lại vị gia sư này cũng thật sự rất thú vị, nghe nói nếu như thành tích thi thử lần ba này của Lục An Nhiên không nằm trong danh sách 200 tên đứng đầu của thành phố S, bất luận Lục Kiến Hào có dùng bao nhiêu tiền đi nữa, cô ấy cũng sẽ không xuất hiện. Với tính khí như vậy, Lục An Nhiên, cũng hoàn toàn buông lỏng cảnh giác, nếu như muốn nhân cơ hội này mà làm tổn thương đến Lục An Nhiên, đương nhiên sẽ hận không được nhận việc càng sớm càng tốt để tìm cơ hội ra tay, có lẽ sẽ không đưa ra đề nghị như thế này!

Cuộc thi thử cuối kỳ diễn ra trong vòng hai ngày, ngày thứ nhất thi Ngữ Văn, Số Học, Tử Tướng Đạo Đức và Lịch Sử, ngày thứ hai thi Tiếng Anh, Vật Lý với Hóa Học. Mà cuộc thi thử toàn quốc này cũng giống như cuộc thi tốt nghiệp cuối khóa sẽ không được thi lại, đây là cuộc thi thử toàn quốc lần thứ ba, hai lần trước, bài làm của Lục An Nhiên là một mớ hỗn độn, tổng điểm của tất cả các môn thi, cũng không cao bằng điểm một môn của Sở Dao, mặc dù Kỳ Nhu rất đau đầu, nhưng mà từ trước tới nay bà chưa bao giờ phê bình qua Lục An Nhiên cả. Ngày thi đầu tiên kết thúc vào lúc 6:30 chiều, đề thi của ngày hôm nay, Lục An Nhiên vẫn giải hết được, mặc dù toàn bộ các câu hỏi cô đều làm được hết, nhưng mà vẫn cảm thấy có một vài câu không chắc ăn cho lắm. Tiếng chuông thu bài vang lên, Lục An Nhiên phát hiện, nam sinh Phụ Chúc Nhất trung trước mặt không biết từ lúc nào đã chìm vào giấc ngủ, Lục An Nhiên cau mày, vẫn là tốt bụng dùng cây bút trong tay chọc chọc vào người nọ.

Cảm giác có thứ gì đó chọc vào lưng, nam sinh mới từ trong giấc mộng tỉnh lại, duỗi eo một cái, mới kinh ngạc nhận ra đã đến giờ thu bài rồi. Sau khi giám thị thu hết toàn bộ bài thi, nam sinh mới quay đầu lại cười cảm kích với Lục An Nhiên: “Đề bài quá đơn giản, hai mươi phút mình đã trả lời xong rồi, kết quả không cần thận đã ngủ quên mất! Cảm ơn cậu nha!”

“Không có gì.” Lục An Nhiên cười lễ độ.

“Mình là Phụ Chúc Nhất trung - Tàn Thư Mặc.” Nam sinh chìa tay ra.

“Lục An Nhiên.” Lục An Nhiên cũng chìa tay ra bắt tay với Tàn Thư Mặc, trên người nam sinh này có một mùi hương của hồng trà rất dễ ngủ, mùi hương thoang thoang mà thanh nhã, để lại cho Lục An Nhiên một ấn tượng không tồi.

“Hà? Cậu chính là Lục An Nhiên sao?” Tàn Thư Mặc đột nhiên nhớ lại hình ảnh trên những tờ báo và tạp chí của ngày hôm nay cười cười: “Ngoài đời so với trong hình càng xinh đẹp hơn!”

“Cảm ơn.” Lục An Nhiên cười vừa thu dọn dụng cụ của mình, vừa tùy tiện đáp một tiếng.

“Vây, ngày mai gặp nhé!” Tàn Thư Mặc cũng thu dọn đồ đạc của mình, vác cặp lên lắc lắc tay liền bước nhanh ra khỏi phòng thi.

“Ngày mai gặp.” Lục An Nhiên cũng mang chiếc cặp lên hai vai, lúc này cô nữ sinh bên cạnh cô đột nhiên kinh ngạc hét lớn: “Tàn Thư Mặc?”

“Thiên tài số một của Phụ Chúc Nhất trung ư?” Nữ sinh đối diện cô kinh ngạc nói.

“Chẳng trách được cậu ấy ngủ quên! Nhất định là do đề mục quá đơn giản rồi!” Nữ sinh đó không tự chủ được hai tay bưng mặt hai mắt long lanh nói: “Hào hoa phong nhã, đẹp trai ngời ngời!”

“Cậu đừng mắt kiêu soát như vậy!” Nữ sinh đối mặt với một khuôn mặt bất đắc dĩ nói: “Tỉnh lại đi! Đừng nằm mơ nữa!”

“Nhưng mà cậu ấy thật sự rất đẹp trai! Thành thích học tập lại tốt như thế!” Nữ sinh lại nói gì đó, nhưng lúc này Lục An Nhiên đã bước ra khỏi lớp học nên đã không có hứng thú nghe tiếp nữa.

“Thiên tài sao?” Khóe miệng Lục An Nhiên hơi dương lên, hình như đối với mình chẳng có quan hệ gì.

Ngày thi thứ hai, phòng thi không đổi, nhưng vị trí ngồi lại có sự thay đổi. Có lẽ thực sự là có duyên, lần này Lục An Nhiên và Tàn Thư Mặc không phải kẻ ngồi bàn trên người ngồi bàn dưới nữa, mà là bạn trái tôi phải. Sau khi hai người ngồi vào chỗ, cùng chào hỏi nhau một tiếng, tiếp theo cả hai đều không nói thêm gì nữa. Trong lòng Lục An Nhiên cũng cảm thấy có một chút may mắn, mặc dù cùng một địa điểm thi với Sở Dao, nhưng lại không đụng phải cô ta, sau đó chút may mắn này cũng chỉ kéo dài cho đến buổi trưa mà thôi.

Buổi sáng sau khi thi xong môn tiếng Anh, Lục An Nhiên tùy tiện chọn căn tin trong trường để giải quyết bữa trưa, Tàn Thư Mặc cũng đi cùng một đường với Lục An Nhiên, hai người sau khi chọn món xong liền cùng nhau ngồi xuống một chiếc bàn ngay cạnh cửa sổ dùng cơm.

Cách cư xử của Tàn Thư Mặc rất lễ độ, hai ngày này thật sự đã để lại cho Lục An Nhiên một ấn tượng không tồi. Hai người mặc dù mặt đối mặt, nhưng đều cùng nhau im lặng ăn đồ ăn của mình, trong lúc ăn cơm không ai nói một câu, lại sinh ra một bầu không khí rất hợp ý nhau khó mà có được.

Âm thanh trong tiệm ồn ào, các thí sinh một bên ăn, một bên cười cười nói nói, hình như mọi người đều vì môn thi cuối cùng mà vui mừng.

Lúc này, một bạn nữ khác đang bưng khay cơm của mình ngại ngại xuất hiện trước mặt Lục An Nhiên và Tàn Thư Mặc: “Cái đó, có thể ghép thêm một chỗ được không? Những chỗ khác đều đã đầy rồi!”

“Có thể.” Lục An Nhiên gật gù đầu, rồi mới nhìn Tàn Thư Mặc, người sau nhún nhún vai, biểu hiện cũng không để ý.

“Cảm ơn.” Nữ sinh đó rất vui vẻ cười cười ngồi cạnh Lục An Nhiên: “Minh là Lý Mặc Nhiên học sinh Sơ trung Lăng Nguyên.”

“Lục An Nhiên - Sơ trung Anh Hoa.” Lục An Nhiên gật đầu thân thiện, cô thật sự rất thích nụ cười của Lý Mặc Nhiên, cảm giác rất hồn nhiên, không có tâm cơ cũng không có tính công kích.

“Minh hình như có nghe qua tên cậu ở đâu rồi!” Lý Mặc Nhiên suy nghĩ một hồi, dường như dung lượng não thật sự không nhớ nổi, nên đành lắc lắc đầu: “A~Thôi kệ đi, nghĩ không ra nữa! Hihi!”

“Hơ hơ...” Lục An Nhiên cũng cười, lấy đũa tách những món ăn mặn ra.

“Ày? Cậu không ăn thịt sao?” Lý Mặc Nhiên thấy hành động của Lục An Nhiên nên tò mò hỏi.

“Ừm, mình là người ăn chay.” Lục An Nhiên giải thích.

“Thật trùng hợp.” Tàn Thư Mặc cũng cười: “Mình cũng là người ăn chay nè.”

“Mình cùng với hai cậu thật đúng là trái ngược nhau!” Lý Mặc Nhiên cười nói: “Mình không thịt thì không vui nổi! Một bữa không được ăn thịt toàn thân đều cảm thấy khó chịu. Ấy vậy mà cơ thể mình cố tình lại không hề mập lên.”

“Chuyện này cũng làm người khác ngưỡng mộ quá đi!” Lục An Nhiên cười nói.

“Có sao? Hahaha!” Lý Mặc Nhiên cười phá lên, lại bị hạt com làm sặc cho một trận, phải qua một thời gian mới có thể giảm bớt cơn ho đang hành hạ.

“Cậu phải cẩn thận một chút chứ!” Lục An Nhiên đẩy lại chén canh mà mình còn chưa đụng qua.

Lấy chén canh qua, hớp một ngụm lớn, Lý Mặc Nhiên mới thở dài nhẹ nhõm nói: “cuối cùng cũng sống lại rồi...”

“Phụt...” Lục An Nhiên và Tàn Thư Mặc nhìn thấy ngay khoe miệng Lý Mặc Nhiên vẫn còn sót lại hạt com không nhin được cùng cười phá lên.

“Hm?” Lý Mặc Nhiên về mặt mờ mịt, thấy thế, hai người lại càng cười đến vui vẻ.

“An Nhiên, sao vậy? Cười vui vẻ như thế?” Sở Dao bụng khay com xuất hiện trước mặt Lục An Nhiên, sau đó tự nhiên ngồi xuống vị trí kế bên Tàn Thư Mặc: “Mình kiểm cậu cả một vòng lớn đó!”

“Cậu tìm mình làm gì?” Lục An Nhiên cười không nổi nữa, một khi gặp Sở Dao là chuẩn bị sẽ chẳng có chuyện gì tốt lành cả.

“Minh...” Sở Dao bị Lục An Nhiên hỏi tới, cũng bị nghẹn họng mà không trả lời được câu nào, từ xa cô ta đã nhìn thấy Lục An Nhiên cười cười nói nói với những người bên cạnh, nhìn thấy cô cười vui vẻ như vậy, Sở Dao liền cảm thấy vô cùng chói mắt. Cô ta chính là không muốn để cho Lục An Nhiên được sống tốt! Nhìn thấy Lục An Nhiên vui vẻ liền cảm thấy toàn thân khó chịu! Trì hoãn một lúc, Sở Dao mới xấu hổ cười nói: “Chúng ta không phải bạn thân của nhau sao! Lại may mắn được xếp chung một địa điểm thi, mình đương nhiên phải tìm cậu cùng nhau ăn bữa trưa rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đoán Đúng Đề Thi, Lại Cự Tuyệt Sở Dao

“Như vậy sao!” Lục An Nhiên thật sự rất muốn ụp nguyên khay com vào mặt Sở Dao: “Nhưng mà mình đã ăn no rồi! Buổi chiều thi tiếng Anh, mình còn nhiều chỗ không biết, mình đi trước nhé.” Bỏ qua khuôn mặt tươi cười của Sở Dao, Lục An Nhiên cầm lấy khay com đã ăn xong của mình liền đứng lên rời khỏi chỗ ngồi, sau đó đem khay com đồ phần đồ ăn thừa còn sót lại vào nơi tập trung đồ ăn thừa.

“Mình cũng ăn no rồi.” Tàn Thư Mặc cũng đứng lên.

“Minh, mình cũng ăn no rồi...” Lý Mặc Nhiên cho dù có vô dụng cũng nhận ra không khí ngưng ngưng lúc này, nếu cứ ngồi đây cũng sẽ không tốt cho lắm!

Một chiếc bàn bốn người ngồi, hiện tại chỉ còn sót lại một mình Sở Dao, bàn tay trái để dưới bàn nắm lại thật chặt mà đấm xuống ghế, Sở Dao căm ghét nhìn vào bóng dáng đang rời đi của Lục An Nhiên, từ sau khi đẩy Lục An Nhiên xuống hồ bơi, thái độ mà Lục An Nhiên đối xử với cô ta càng ngày càng lạnh nhạt, thậm chí cô ta còn nghĩ ngờ rằng, có lẽ Lục An Nhiên đã biết được rằng lúc đó người đẩy cô xuống hồ chính là ả ta... nhưng mà không đúng... Từ lúc sinh ra cho đến nay Sở Dao và Lục An Nhiên đã chơi với nhau, tình bạn thân thiết mười lăm năm, ả ta sớm đã hiểu rõ từng tận tính cách của Lục An Nhiên. Nhưng mà hôm nay, ả ta cư nhiên lại cảm thấy không nhận ra Lục An Nhiên nữa... trong lòng Sở Dao có chút sợ hãi, sợ hãi tất cả mọi chuyện đều vượt quá tầm kiểm soát của ả, nếu thật sự như thế, thì phải làm như thế nào mới tốt đây?

Rời khỏi căn tin trường học, Lục An Nhiên đi qua ba bốn con đường đến bên ngôi đình cạnh cái hồ nước ngay cổng sau trường học để hóng gió, hôm

qua sau khi thi xong trên đường về nhà đi ngang qua cổng sau cô đã chú ý đến nơi này, quả thật là một nơi thích hợp để nghỉ ngơi đọc sách. Ngồi trong đình, Lục An Nhiên lấy ra tài liệu tiếng Anh mà Lâm Đạt gợi ý cho một lần nữa xem lại những đề mà mình vẫn chưa làm được.

“Đây là tạm thời muốn ôm chân phật sao?” Tàn Thư Mặc theo sau Lục An Nhiên đến đây cười nói.

“Cậu là người đứng đầu Phụ Chúc Nhất trung, tự nhiên sẽ không phải giống như mình!” Đôi mắt Lục An nhiên chưa hề rời khỏi quyển sách.

“Đề bài của ba lần thi thử đều thuộc dạng cơ bản, nếu như thi thử cũng đều phải căng thẳng như vậy, vậy thì cuộc thi cuối kỳ còn nói được sao?” Tàn Thư Mặc đẩy đẩy gọng kính màu vàng trên sống mũi lên: “Ba năm Cao trung càng không cần nói nữa.”

“Kỳ thi cuối cấp Sơ trung còn chưa thi qua, nghĩ xa xôi như thế làm cái gì chứ?” Lục An Nhiên cũng biết là do chính bản thân mình lo lắng quá rồi, nhưng mà đây cũng là lần đầu tiên sau hai kiếp sống cô cố gắng học hành để tham gia cuộc thi như vậy!

“Cậu lật tới phần 74 của quyển tài liệu này, nhớ kỹ đoạn hội thoại trong trang đó đi, bài viết và bài nói hôm nay nói không chừng có thể sử dụng đến!” Tàn Thư Mặc ý tốt nhắc nhở.

“Ừm?” Lục An Nhiên cuối cùng cũng dời tầm mắt ra khỏi quyển sách chuyển qua người Tàn Thư Mặc: “Làm sao cậu biết được sẽ sử dụng tới?”

“Cậu cũng nói đó! Dù gì mình cũng là người đứng đầu Phụ Chúc Nhất trung!” Tàn Thư Mặc cười nói.

Lần này Lục An Nhiên mới chính thức nhìn kỹ khuôn mặt của Tàn Thư Mặc, cũng giống như lời nói mà nữ sinh chung phòng hôm qua nói, Tàn Thư Mặc lớn lên thật sự có loại khí chất của soái ca, làn da trắng hồng, gương mặt luôn nở nụ cười mỉm, trên sống mũi là cặp mắt kính gọng vàng, đem lại cho người xung quanh một cảm giác nho nhã thanh thoát, mái tóc được cắt tỉa gọn gàng thoải mái rất phù hợp với độ tuổi. Cảm giác cả người toát lên vẻ tự tin từ trong ra ngoài, làm cho người khác có cảm giác muốn đến gần, muốn được ý lại. Chiều cao trên dưới 1m74, vừa lúc cao hơn một cái đầu so với Lục An Nhiên hiện tại.

“Reng reng reng reng...” tiếng chuông thứ nhất báo hiệu bắt đầu giờ thi reo lên, Lục An Nhiên lấy lại tinh thần.

“Bắt đầu thi rồi, đi thôi!” Tàn Thư Mặc nhìn về phía phòng thi nói với Lục An Nhiên.

“Ừm.” Lục An Nhiên trả lời một tiếng, đóng lại quyển sách tiếng Anh. Cùng với Tàn Thư Mặc đi về phía phòng thi. Đi về phía chỗ ngồi, Lục An Nhiên lật đến phần 74 của quyển tài liệu, học thuộc đoạn đối thoại trong đó, đợi đến khi chính thức bắt đầu giờ làm bài, khi đề thi phát xuống, Lục An Nhiên mở đề ra xem, quả nhiên đề bài đọc viết trong đó đều đề cập đến đoạn hội thoại đó, tức khắc sùng sốt, nhìn qua Tàn Thư Mặc ngồi bên cạnh, sau đó lộ ra một nụ cười ôn nhu.

Tàn Thư Mặc này thật sự có chút lợi hại! Lục An Nhiên vừa làm bài, vừa nhớ lại ký ức có liên quan đến Tàn Thư Mặc của kiếp trước, mới phát hiện kiếp trước hai người không có bất kỳ liên hệ nào, vắt hết óc đều không nghĩ ra có một người như thế. Ai bảo kiếp trước cô chỉ biết đến trò chơi và truyện tranh chứ, hoàn toàn không lo học hành? Người học giỏi mà cô biết, cũng chỉ có một người là Sở Dao và một người đã từng là bạn cùng bàn với cô Lâm Đạt mà thôi! Và lại, nếu không phải sau này Sở Dao cứ ở trước mắt cô nói xấu Lâm Đạt, chỉ sợ là ngay cả Lâm Đạt cô cũng quên sạch sẽ luôn!

Hai ngày thi thử rốt cuộc cũng kết thúc Lục An Nhiên cũng thở ra một hơi nhẹ nhõm, sau khi nộp bài thi, Lục An Nhiên thu dọn hết dụng cụ, thời điểm muốn tạm biệt Tàn Thư Mặc, liền phát hiện cậu ta sớm đã rời khỏi lớp học, Lục An Nhiên chỉ có thể nhường nhường nể, vác cặp lên rời khỏi phòng học được bố trí thành phòng thi này.

Thời gian chờ đợi quả thật rất dài, nhưng mà điều muốn đến cũng sẽ đến thôi..

Thành tích thi thử lần thứ ba toàn quốc được dán trên bảng thông báo của trường, đồng thời trên bảng tin cũng dán thông báo phòng thi kỳ thi cuối cấp Sơ trung chính thức toàn quốc.

Lục An Nhiên đứng giữa những bạn học sinh tra cứu thành tích, trên bảng điểm đầu tiên tìm thấy tên của chính mình, thành tích kỳ thi lần này thật không tệ, xếp thứ 194 toàn thành phố S, xếp thứ 32 toàn trường. Cũng thuận lợi được xếp vào lớp trọng điểm của kỳ thi cuối cấp.

Từ lúc sinh ra cho đến nay, lần đầu tiên thi được thành tích cao như thế này, Lục An Nhiên cảm thấy dưới chân run rẩy, muốn hoan hô nhảy nhót, nhưng lại cảm thấy không tốt lắm. “Thi cũng không tệ đó chứ!” Lâm Đạt không biết từ khi nào đã xuất hiện bên cạnh Lục An Nhiên.

Lục An Nhiên cười cười với Lâm Đạt, sau đó lại nhìn vào thành tích của Lâm Đạt, bỏ xa Lục An Nhiên đằng sau, xếp thứ 3 thành phố S, đứng đầu toàn trường, đối với thành tích của Lâm Đạt Lục An Nhiên vốn không cảm thấy ngạc nhiên, cô cười nói với Lâm Đạt: “Cảm ơn cậu đã giúp đỡ mình lâu như vậy!”

“Không có gì!” Lâm Đạt cũng cười nói: “Đi thôi! Chúng ta vẫn còn chung một lớp!”

“Ừm!” Lục An Nhiên vô cùng cảm thấy may mắn khi đó đã học hỏi Lâm Đạt, cũng rất cảm kích sự giúp đỡ của Lâm Đạt. Thậm chí còn cảm thấy may mắn vì mình là người cùng bàn với Lâm Đạt.

Đến khi Lục An Nhiên và Lâm Đạt đến lớp học mới, phát hiện trong lớp học đã có rất nhiều người, hai người đi đến bên bàn cạnh cửa sổ sau cùng, lần nữa lựa chọn là bạn cùng bàn. Người đi theo sát phía sau là Sở Dao, rõ ràng lúc nhìn thấy Lục An Nhiên ngồi trong lớp học ả ta đã vô cùng sùng sốt, nhưng sau đó nghĩ lại là do Lục Kiếm Hào đã nhét tiền để Lục An Nhiên được đẩy vào lớp này, sau đó liền bình thường trở lại. ả ta mới không tin, đối với thành tích như thế của Lục An Nhiên, nỗ lực trong vòng một tháng liền có thể thi vào lớp chọn này!

Sở Dao cùng với những bạn quen biết trong lớp chào hỏi nhau sau đó đi tới bàn của Lục An Nhiên: “An Nhiên, thật trùng hợp! Chúng ta lại được học chung một lớp rồi! Haha~

“Đúng đó!” Lục An Nhiên ngoài cười nhưng trong không cười, Sở Dao có thể tiến vào lớp chọn này cũng không phải điều đáng nhớ, kiếp trước bởi vì muốn cùng vào chung một lớp với Sở Dao, đã làm nũng với Kỷ Nhu rất nhiều, Kỷ Nhu mới đi đến trường học chủ động tặng quà hay gì đó, mới có thể đem cô vào lớp này, lần này là do chính cô tự thi vào, nhưng mà thật sự lại không muốn cùng một lớp với Sở Dao như vậy!

Sở Dao cười nhạt ngênh ngang ngồi trên bệ cửa sổ trước mặt Lục An Nhiên, dẫn đến Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt đều đồng thời nhú mày, có chút phản cảm. Nhưng mà hai người vẫn không nói gì.

“An Nhiên thành tích hôm nay cũng phát ra rồi, hai người chúng ta cùng nhau đi dạo phố đi! Chúng ta đã rất lâu không cùng nhau đi dạo phố rồi, Sở Dao cả khuôn mặt đều hướng về phía trước, mầu trầm cái áo chủ đề mới mới ra của hãng Chanel cô ta đã muốn từ rất lâu rồi!

“Hôm nay mình bận việc.” Lục An Nhiên vẫn là không khách sáo mà cự tuyệt, những lần mà Sở Dao hẹn Lục An Nhiên đi dạo phố, Lục An Nhiên đều rất vui vẻ, và lại lần nào cũng là do Sở Dao dẫn đi, mà cô lại là người cầm theo túi tiền.

Đối diện với lời cự tuyệt của Lục An Nhiên, hiển nhiên Sở Dao vẫn không thể tượng tượng được, ngay cả lời nói phát ra cũng không vui: “Chuyện gì thế? Chúng ta cũng đã quá lâu rồi không đi dạo phố nữa!” còn quá nhiều đồ mà cô ta thích đang đợi Lục An Nhiên đến thanh toán!

“Tôi nay gia sư sẽ đến.” Lục An Nhiên cũng nói thật lòng.

“Đã mời được gia sư rồi sao?” Lâm Đạt nhìn Lục An Nhiên.

“Đúng đó!” Lục An Nhiên cười nói: “mình đem ý kiến của cậu nói cho mẹ mình nghe, sau đó liền mời đến một người.”

“Vây thì tốt!” Lâm Đạt gật gù đầu, thành tích trước mắt của Lục An Nhiên đều có được do được cùng cố kiến thức căn bản rất tốt, điều này cũng dựa vào tài năng trời cho cộng với sự nỗ lực của cô sau này, nhưng mà những ngày về sau này càng khó đi hơn! Nếu như kịp thời mời được một gia sư xuất sắc, còn lại 103 ngày này, đương nhiên cũng sẽ có một không gian để tiến bộ!

“Cậu... cậu mời gia sư sao?” Sở Dao sững sốt một chút: “Vây không phải là cậu sẽ không còn thời gian chơi trò chơi nữa sao?” nội tâm cô ta không nguyện ý để cho Lục An Nhiên được học tập đẳng hoàng.

“Trước mắt thì mình đã chơi hết tất cả các trò chơi rồi!” hai tay Lục An Nhiên nắm chặt lại, kiếp trước toàn bộ thời gian đều dành để ăn và chơi trò chơi, kiếp này đúng lúc có thể sử dụng toàn bộ thời gian để cố gắng rồi.

“Hơ...” Sở Dao cắn cắn môi. Lục An Nhiên từ nhỏ hành động đã có phần nhanh hơn so với cô ta, lúc ở nhà trẻ đã như vậy. Sở Dao phải vắt hết óc mới nghĩ ra cách lừa này, đem tất cả trò chơi, truyện tranh đều giới thiệu cho Lục An Nhiên, như vậy, thành tích cô ta càng ngày càng tốt, thành tích của Lục An Nhiên lại càng ngày càng kém. Trong lòng Sở Dao mới có được cảm giác cân bằng. Nhưng theo như hiện tại Lục An Nhiên lại bắt đầu muốn chuyển tâm học hành. Không biết như thế nào, Sở Dao xuất hiện một tia khủng hoảng. Và lại nói đến gia sư, Sở Dao sớm đã muốn mời một vị gia sư rồi, mỗi lần đến lớp học thêm, bởi vì phải bắt kịp tiến độ các lớp, giáo viên lớp học thêm giảng bài thật sự có chút chậm, cô ta sớm đã không vừa ý rồi. Vì thế Sở Dao đề nghị: “An Nhiên, mình có thể hay không cùng học chung gia sư với cậu?”

“Không được!” Lục An Nhiên lập tức cự tuyệt: “Vị gia sư này là do đích thân ông nội mình mời cho mình, cũng sẽ dạy mình ở nhà của ông nội, cậu cũng biết, ông nội mình thật sự cũng không thích cậu.”

“Vây cậu không thể dọn về nhà của cậu sao!” Sở Dao rõ ràng có chút tức giận, tại sao Lục An Nhiên này lại cứ muốn chống lại à chứ! Ặ muốn Lục An Nhiên như thế nào, Lục An Nhiên chỉ cần ngoan ngoãn làm theo không tốt sao! Đáng ghét như thế tại sao không đi chết đi!

“Không được!” Lục An Nhiên tiếp tục cự tuyệt yêu cầu của Sở Dao, khóe miệng nở một nụ cười trào phúng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Làm Nhóm Trưởng, Lâm Đạt Giúp Đỡ

Loại nụ cười như có như không một chút bởi nhọ này trong mắt Sở Dao thực sự quá là chướng mắt! Trong lòng không kìm được âm thầm oán giận Lục An Nhiên này gần đây cứ không ngừng chống cự ý của ả: “Cậu cứ ăn bám ở nhà ông nội cậu như thế thật sự không tốt a!”

“Mình không cảm thấy có gì không tốt nha!” Lục An Nhiên cũng bình thản nói: “Mình ở nhà ông nội của mình thì có gì không tốt chứ?”

“Chỗ nào không tốt?” Sở Dao không vui! Từ sau khi dọn vào nhà của Lục Kiếm Hào, Lục An Nhiên đã ba bốn lượt chống lại ả! Điều này chưa được coi là không tốt sao? Mặc dù trong lòng Sở Dao nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng là đổi một cách nói khác: “Dù gì cậu cũng chỉ là cháu gái của ông nội

cậu... cậu cũng không phải là cháu trai, cho dù cậu có tận dụng thời gian này phụng bồi bên cạnh ông nội cậu cũng không tìm được cái gì tốt a!”

“...” Lục An Nhiên hết chỗ nói... hiện tại đã là thời đại nào rồi chứ! Lại còn có suy nghĩ này, và lại những lời này không phải trước đây Sở Dao đã từng nói qua rồi sao? Hiện tại nhắc lại có ý nghĩa gì chẳng: “Minh thật sự vẫn không cảm thấy là ông nội mình thích mấy anh họ của mình hơn!”

“Cái này...” Sở Dao trong một khắc cũng không biết nên nói cái gì nữa. Thật sự, những người đã từng đọc qua báo và tạp chí đều biết được hiện tại Lục An Nhiên mới thật sự là hậu bối được sủng ái nhất trong Lục thị. Nhưng mà Lục An Nhiên này lại là con gái! Ai mà không biết được đối với một doanh nghiệp gia tộc lớn như thế thì người kế thừa sau này chắc chắn sẽ là cháu trai!

Lúc này tiếng chuông đầu tiên báo vào lớp vang lên, chủ nhiệm mới của lớp, cầm một quyển sách dày cộp bước vào, lúc này Sở Dao mới tràn đầy khó chịu quay đầu đi, Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt mới nhìn nhau cười. Nhìn tình hình này thì hai người đều thật sự không thích Sở Dao, về điểm này hai người lại có chung một cách nhìn.

“Khụ khụ!” giáo viên mới đến là một cô giáo trẻ tuổi tầm hai lăm hai sáu, không giống như những nữ giáo viên khác luôn mặc đồng phục giáo viên, vị giáo viên này lại mặc một bộ đồng phục thể dục, tóc cột đuôi ngựa, làm cho người khác có cảm giác mới mẻ, tươi trẻ, cô đứng trên bục giảng thanh thanh cô hống: “Cô là chủ nhiệm mới, tên là Tần Thư Hàm, phụ trách dạy môn số học, từ hôm nay trở đi cô sẽ cùng với các em trải qua 103 ngày còn lại này, mong mọi người nhiệt tình giúp đỡ lẫn nhau.” Sau khi gật đầu chào tất cả học sinh, cô tiếp tục nói: “Bây giờ là giờ tự học buổi sáng, trước khi tiết học đầu tiên bắt đầu, chúng ta nhân tiện chọn ra ban cán sự của lớp đi!”

Lục An Nhiên nhận ra vị giáo viên chủ nhiệm mới này, nói đúng ra kiếp trước cô cũng chính là giáo viên chủ nhiệm dẫn dắt lớp này. Tần Thư Hàm này mặc dù còn rất trẻ, nhưng lại rất có năng lực, tính khí kỳ quặc, đối với học sinh rất có tính nhẫn nại. Cho dù kiếp trước cô là người có nhân phẩm như vậy, Tần Thư Hàm vẫn luôn nói chuyện và khuyến khích cô, nhiều lúc Lục An Nhiên quyết tâm muốn thay đổi, Sở Dao đều ngay tại những lúc này dập tắt ngọn lửa học tập đang được nhen nhóm, cứ như thể mơ mơ màng màng cho đến lúc tốt nghiệp, Tần Thư Hàm vẫn thập phần thân thiện với Lục An Nhiên, cũng cho lời khuyên và an ủi đối với một người duy nhất trong lớp là Lục An Nhiên không thi đậu tốt nghiệp. Ấn tượng của Lục An Nhiên đối với Tần Thư Hàm này rất tốt, cũng biết được Tần Thư Hàm là giáo viên thiên tài mà hiệu trưởng trường Anh Hoa này dùng rất nhiều tiền mới có thể cướp được từ trường Phụ Chúc Nhất trung về đây.

“Những bạn học ngồi đây đều là những tinh anh được tuyển chọn từ các lớp sau cuộc thi thử tốt nghiệp, trong đó có không ít những bạn học đã từng giữ chức vụ trong lớp, cũng đều đã có kinh nghiệm dẫn dắt các bạn, dù gì cũng thập phần hiểu rõ, hiện tại có hay không muốn tiến cử lẫn nhau?” Tần Thư Hàm nhìn tất cả bạn học ngồi phía dưới: “Hoặc các bạn có thể tự tiến cử cũng được!”

Lục An Nhiên nhớ kiếp trước, cô chính là người đầu tiên giơ tay mạnh mẽ tiến cử Sở Dao làm Lớp trưởng, chính vì vậy mà lần đó Sở Dao cũng trở thành Lớp trưởng của lớp trọng điểm kỳ thi Sơ trung cuối cấp này. Kiếp này cô đối với Sở Dao không có chút hứng thú nào, quay qua hỏi Lâm Đạt ngồi bên cạnh: “Lâm Đạt, cậu không muốn làm Ủy viên sao?” “Không... vốn dĩ không có hứng thú gì.” Lâm Đạt làm Ủy viên từ năm nhất tiểu học cho đến năm ba Sơ trung, thật sự cũng có chút ngán, hiện tại cô muốn tập trung vào học hành, chuẩn bị thi lên Cao trung.

“Vậy thì thôi vậy.” Lục An Nhiên đối với chức cán bộ trong lớp gì gì đó cũng không có hứng thú cho lắm.

“Minh cảm thấy cậu cũng có thể thử làm Ủy viên hay Lớp trưởng gì đó cũng được.” Lâm Đạt rất hiếm khi nói đùa với Lục An Nhiên: “Có thể kích thích cảm hứng học tập của cậu cũng không tồi đâu!”

“Không cần đâu!” Lục An Nhiên không nhịn được cười cười, lớp này gồm có 32 thành viên, cô đứng lúc đứng thứ 32 của trường, rõ ràng cô chính là người có thành tích đứng nhất từ dưới đếm lên trong lớp này! Thành tích như vậy mà làm Lớp trưởng hay Ủy viên? Kể chuyện cười gì thế!

Sở Dao quan sát rất lâu cũng không thấy ai tự tiến cử mình, cũng không nghe thấy Lục An Nhiên như trước mạnh mẽ tiến cử cô ta, trong lòng có chút không yên, lúc vừa muốn giơ tay tự tiến cử bản thân thì lại bị Tần Thư Hàm đánh gãy.

“Hai bạn học ngồi sau cùng đang nói chuyện!” Tần Thư Hàm lập tức gọi trúng tên Lục An Nhiên và Lâm Đạt: “Đứng lên!”

“...” Lục An Nhiên và Lâm Đạt không tự chủ được mà sùng sốt, không phải chứ! Xui xẻo như thế, lớp học hoàn toàn mới, còn chưa được ngồi nóng đít thì đã bị gọi lên lãnh phạt? Chuyện quý quái gì vậy! Lục An Nhiên một bên ngượng ngùng đứng dậy một bên nhỏ giọng nói với Lâm Đạt: “Xin lỗi... liên lụy cậu...”

“Không sao.” Lâm Đạt vẫn thản nhiên đứng lên.

“Hai người các em tên là gì?” Tần Thư Hàm hỏi.

“Lâm Đạt.” Lâm Đạt thành thật đáp.

“Lục An Nhiên.” Lục An Nhiên cũng trả lời.

Nhìn thấy hai người mà mình ghét nhất trong lớp này đều bị gọi đứng lên, khóe miệng Sở Dao không kiềm được nhếch lên, trong lòng ước gì Lâm Đạt và Lục An Nhiên đều bị phê bình thật nặng.

“Lúc này hai bạn thì thầm trao đổi chuyện gì thế! Nói ra để cô cùng nghe đi.” Tần Thư Hàm đối với tổ hợp này thập phần có hứng thú, một người đứng đầu toàn lớp, một người đứng đầu từ dưới đếm lên toàn lớp.

“Lâm Đạt, cậu còn muốn làm Ủy viên không?” Lục An Nhiên cũng xem như là rất thản nhiên, trực tiếp đem câu chuyện lúc này diễn lại một lần nữa, căn

cứ theo ký ức kiếp trước, tính khí của Tần Thư Hàm rất cổ quái, nhưng mà, chỉ cần cô và Lâm Đạt ngoan ngoãn làm theo những lời Tần Thư Hàm nói, Tần Thư Hàm cũng sẽ không làm khó hai người các cô.

“Không... vốn dĩ không có hứng thú gì.” Lâm Đạt phối hợp với câu hỏi của Lục An Nhiên mô phỏng lại đoạn đối thoại lúc này.

“Vây thì thôi vậy.”

“Mình cảm thấy cậu cũng có thể thử làm Ủy viên hay Lớp trưởng gì đó cũng được. Có thể kích thích cảm hứng học tập của cậu cũng không tồi đâu!”

“Không cần đâu!” Lục An Nhiên nói câu cuối cùng kết thúc cuộc đối thoại sau đó nhìn sang Tần Thư Hàm: “Chỉ như thế thôi à... lặp lại kết thúc.”

“Cô cảm thấy...” Tần Thư Hàm trầm tư trong chốc lát: “Kiến nghị của bạn học Lâm Đạt cũng rất hay! Cứ quyết định như thế nhé!”

“Cái gì?” Lục An Nhiên và Lâm Đạt trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng.

“Lục An Nhiên làm Lớp trưởng, Lâm Đạt làm Ủy viên!” Tần Thư Hàm nói tiếp: “Đúng lúc cũng có thể kích thích cảm hứng đối với việc học của em! Bạn học Lâm Đạt, em phải trợ giúp Lục An Nhiên quản lý lớp học cho thật tốt nhé!”

“Hả...” kết quả như thế này sợ rằng những người có mặt ở đây cũng không thể tượng tưởng được.

“Xi...” Sờ Dao cau mày, không vui xì một tiếng, Lớp trưởng nên là do cô ta làm mới đúng! Lục An Nhiên đáng chết này thật sự biết cách làm đảo loạn mọi thứ!

Ngay sau đó, thời gian tiếp theo, những cán bộ khác của lớp cũng được chọn ra trước khi giờ tự học buổi sáng kết thúc. Sờ Dao chỉ làm Ủy viên Lao động, đối với chức vị Lớp trưởng trước đây thật sự là cách nhau một trời một vực.

Một ngày cuối cùng cũng đã trôi qua, ngày hôm nay xảy ra cũng không ít chuyện, một người từ trước đến nay đối với cụm từ “học tập” không có chút liên quan nào như Lục An Nhiên lần đầu tiên lấy được thành tích tốt, vào được lớp chọn, lại còn mặc danh kỳ diệu giành đi vị trí Lớp trưởng của Sờ Dao. Thực sự rất thú vị!

“Được! Hôm nay đến đây được rồi.” Tần Thư Hàm đứng trên bục giảng gấp quyển sách lại: “Các bạn chép hết bài tập trên bảng lên có thể về nhà, ngoài ra thứ Bảy này, nhà trường có tổ chức một cuộc dã ngoại cho học sinh Sơ trung năm ba được thư giãn trước khi bước vào 100 ngày chạy nước rút để tham gia kỳ thi tốt nghiệp Sơ trung, lúc đó, Ủy ban tuyên truyền hỗ trợ Lớp trưởng quản lý tốt kỷ luật và trật tự của lớp. Tất cả các bạn hãy mang theo tờ đơn này về cho phụ huynh xem, ký tên vào, buổi sáng ngày mai cả phí xe và phí du ngoạn là 320 tệ cùng với tờ đơn này nộp cùng một lúc, những bạn không đi cũng nên chuẩn bị tờ đơn xin nghỉ, ghi rõ nguyên nhân.” Tần Thư Hàm vỗ vỗ vào tập giấy nằm trên góc bên phải bàn giáo viên nói: “Lớp trưởng, lên đây lấy những tờ đơn này phát ra đi.”

“Dạ.” Lục An Nhiên đứng dậy đi lên bục giảng lấy tập đơn phát cho từng người.

“Sau khi phát xong tờ đơn này thì các bạn có thể về rồi!” Tần Thư Hàm vươn vai một cái sau đó cầm lấy tập giáo án của mình thông dong mà bước ra khỏi lớp học, cuối cùng, liếc mắt nhìn Lục An Nhiên một cái, khóe miệng hiện ra một nụ cười.

Sau khi phát hết tờ đơn, Lục An Nhiên mới bắt đầu dọn dẹp tập sách dụng cụ, đeo cặp lên. Đã trễ một hồi rồi, tài xế bên ngoài có thể sốt ruột hay không? Cô vừa bước chân muốn bước ra ngoài liền bị Sờ Dao cản lại.

“An Nhiên! Đợi một lát!” Sờ Dao gọi Lục An Nhiên đang muốn đi ra ngoài.

“Có chuyện gì sao?” Lục An Nhiên nhìn Sờ Dao đang cản trước mặt mình hỏi.

“An Nhiên, hôm nay tới lượt cậu trực nhật.” Sờ Dao cười nói.

“Trực nhật?” Lông mi Lục An Nhiên nảy lên một cái, đã lớn như vậy, cô vẫn còn chưa làm qua công việc trực nhật này!

“Đúng vậy!” Trong mắt Sờ Dao chứa nụ cười, cho dù chỉ là một Ủy viên lao động thì cô ta vẫn có quyền lợi của mình: “Cho dù cậu là Lớp trưởng, cũng phải trực nhật chứ!”

“Hôm nay mình có chuyện, xếp mình vào ngày khác đi!” Hôm nay quả thật Lục An Nhiên có việc, cũng đã hẹn tốt thời gian với gia sư rồi, ngày đầu tiên gặp mặt đã tới trễ thật sự không tốt lắm, cũng có vẻ hơi thiếu tôn trọng người khác.

“Vây thì thật sự xin lỗi cậu!” Sờ Dao bởi vì biết hôm nay Lục An Nhiên có việc mới cố ý xếp vào ngày hôm nay: “Lịch trực nhật cũng đã sắp xếp xong xuôi rồi, hiện tại sửa lại lịch có chút phiền phức! Và lại đối với những bạn học khác cũng rất bất công đúng không?”

“Hôm nay mình thật sự có việc.” Lục An Nhiên cau cau mày, đến phiên trực nhật cô tuyệt đối sẽ không thoái thác, nhưng mà việc phát đơn cũng đã lãng phí của cô rất nhiều thời gian rồi! Lần đầu tiên làm những việc này, cô vẫn chưa quen việc, và lại những người trong lớp cô cũng không quen biết. Trên mỗi tờ đơn đều có đề tên, cô dựa theo tên trên đó đã rất tốn công rồi.

“Nếu như mỗi bạn khi đến phiên trực nhật của mình đều thoái thác rằng mình có việc, mình sẽ rất khó làm!” Sờ Dao làm ra một khuôn mặt khó xử.

“Lục An Nhiên.” Lâm Đạt bỏ chiếc cặp đã vác lên vai của mình nói: “Cậu đi trước đi! Mình đổi với cậu! Thứ Sáu cậu thay mình làm trực nhật đi!”

“Cảm ơn nha!!” Lục An Nhiên nói một tiếng cảm ơn, không thèm liếc nhìn Sở Dao, càng chạy nhanh ra khỏi lớp học.

Sở Dao đứng trước mặt Lâm Đạt bóp chặt nắm tay, không hiểu được tại sao Lâm Đạt này cũng cứ thích làm trái lời ả, ả muốn lớn tiếng chất vấn, nhưng ngại những bạn học trong lớp vẫn chưa ra về, nên phải đè nén âm thanh mà nói: “Bạn học Lâm Đạt, hôm nay đáng lý ra nên do Lục An Nhiên trực nhật.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Trợ Trụ Vi Ngược, Muốn Giết Lâm Đạt

“Mình biết chứ.” Lâm Đạt cầm lấy giẻ lau bảng lau sạch nét phấn trên bảng: “Cậu ấy có việc, mình với cậu ấy đổi một ngày, có vấn đề gì sao?”

“Cậu...” Sở Dao bị một câu nói làm nghẹn họng: “Thân làm Lớp trưởng, càng không nên làm như vậy!”

“Không nên như thế nào? Không nên có việc sao?” Lâm Đạt cảm thấy buồn cười.

“Trước đây cậu ấy chưa từng trực nhật qua, hiện tại chia lại lớp lại còn làm Lớp trưởng, không nên lại giống như lúc trước!” Sở Dao nín chặt vấn đề Lục An Nhiên chưa trực nhật qua không buồn.

“Trước đây, mình cũng chưa từng thấy qua trên lịch trực nhật có tên cậu ấy!” Lâm Đạt một bên xóa bảng một bên nói tiếp: “Và lại cậu ấy cũng chưa nói qua sẽ không trực nhật! Cậu ấy chỉ là đổi ngày trực với mình mà thôi!”

“...” Sở Dao cắn cắn môi: “Lâm Đạt, Lục An Nhiên cùng mình lớn lên từ nhỏ, mình so với cậu càng hiểu cậu ấy hơn!” Nói tới đây, cô ta ở cùng với Lục An Nhiên đã mười lăm năm rồi, tình bạn với Lục An Nhiên làm sao lại không thể hơn so với cái người chỉ có quan hệ là bạn cùng bàn đây? Và lại cho dù cô ta có cố ý thì đã như thế nào chứ? Cô ta chính là không vừa mắt Lục An Nhiên, chính là biết hôm nay Lục An Nhiên có việc mới cố ý sắp xếp cho cô ấy trực nhật, sao thế? Như vậy không được sao?

“Vẫn là câu nói đó! Cậu hiểu cậu ấy, cậu ấy có hiểu cậu không?” Lâm Đạt bỏ xuống cái giẻ lau bảng sau khi lau hết bài tập cuối cùng trên bảng: “Bỏ qua mọi chuyện mà nói, là cô Tần Thư Hàm bảo mình phụ giúp Lục An Nhiên, cậu có ý kiến gì, có thể trực tiếp đi gặp cô Tần mà báo cáo.”

“Cô Tần là muốn cậu trợ giúp Lục An Nhiên quản lý lớp học chứ không phải để cậu giúp cậu ấy làm càn.”

“Mình chỗ nào giúp cậu ấy làm càn đây?” Đối với sự hung hăng của Sở Dao Lâm Đạt rất điềm tĩnh mà nói: “Với cậu ấy đổi một ngày trực nhật chính là giúp cậu ấy làm càn? Cái mũ này cậu chụp cho mình cũng quá lớn rồi!”

“Mình... Mình cũng là vì tốt cho An Nhiên thôi!” Sở Dao xảo biện.

“Ồ?” Lâm Đạt nhìn Sở Dao, khóe miệng nhếch lên hiện rõ một nụ cười trào phúng: “Vậy sao?”

“Cậu!” Cảm giác hình như tâm tư của bản thân bị lộ ra trước mọi người, Sở Dao quần bất không khống chế được lý trí: “Lâm Đạt, cậu không nên quá đáng như thế!”

“Mình sao lại quá đáng rồi? Không phải chỉ là đổi một ngày trực nhật thôi sao?” Lâm Đạt cũng không có ý định bỏ qua, cô chính là nhìn Sở Dao này không vừa mắt!

“...” Sở Dao niết chặt nắm tay, đôi mắt vì tức giận mà đỏ lên, biểu tình trên mặt thậm chí có chút dữ tợn. Cũng may là bên cạnh có người đứng ra khuyên nhủ, mới làm cho cô ta kịp thời lấy lại ký trí, tránh bộc lộ ra khuôn mặt thật sự của cô ta trước mặt bạn học.

“Hai người các cậu đừng cãi nhau nữa!” Người đứng ra khuyên nhủ là một tổ trưởng mới hôm nay mới chọn ra Kỷ Linh: “Hai người đều bớt nói vài câu đi!” Kỷ Linh, người như tên, mặc dù vóc người có chút nhỏ bé, cái đầu tròn bóng lộn, nhưng mà thật sự lại là một người thông minh, thấy tình hình không được ôn hòa nhảy ra ngăn cản: “Ngày đầu tiên của lớp học mới, Ủy viên với Ủy viên lao động đã cãi qua cãi lại rồi! Như vậy thật sự không tốt! Mọi người nên đem sức lực dồn vào việc học mới đúng!”

“Đúng vậy!” Những bạn học khác cũng phối hợp theo.

“Hừ!” Lâm Đạt hừ lạnh một tiếng, phui sạch bụi phấn trên tay: “Mình lau sạch bảng rồi, đi trước.”

“Lâm Đạt! Đợi mình một chút! Tụi mình cùng đến lớp phụ đạo!” Kỷ Linh cũng hoàn tất phần công việc của mình, vác cặp lên chạy đuổi theo.

Ra khỏi lớp học, ngọn lửa tức giận của Lâm Đạt cũng không thuyên giảm, dưới chân đi như lướt gió.

Kỷ Linh vốn dĩ đã không được cao, cho nên phải chạy té khối đuổi theo phía sau Lâm Đạt: “Lâm Đạt! Lâm Đạt! Lâm Đạt!!” “Haizz...” thò ra một hơi, Lâm Đạt mới thả chậm bước chân, đợi Kỷ Linh đuổi kịp rồi mới cùng Kỷ Linh từ từ đi tiếp.

“Lâm Đạt, hôm nay cậu như thế là sao vậy?” Kỷ Linh cũng coi như là quen thân với Lâm Đạt, tiểu học học chung lớp, mặc dù Sơ trung học khác lớp, nhưng lại học chung một lớp học thêm, bình thường đối với những chuyện như thế này Lâm Đạt rất lạnh nhạt, giống như là chỉ biết học đối với những chuyện khác đều không có hứng thú, thật sự không thể nghĩ được cũng có lúc Lâm Đạt cũng đứng ra giúp người khác nói chuyện.

“Không sao cả.” Lâm Đạt cũng đâm chột: “Chính là nhìn thấy Sở Dao liền khó chịu.”

“Mình cũng không thích bộ dáng kiêu ngạo của cậu ấy, nhưng mà nghe nói trước đây Sở Dao với Lục An Nhiên không phải chị em thân thiết sao? Hôm nay nhìn thấy như vậy hình như không như những gì người ta nói!” Kỷ Linh từng nhìn thấy Sở Dao và Lục An Nhiên đi chung với nhau, Lục An Nhiên hình như luôn đi theo phía sau Sở Dao, hai người mặc dù có điểm kỳ quặc, nhưng mà vẫn được xem là hài hòa.

“Hừ!” Những ngày này Lâm Đạt xem như cũng đã nhìn thấy được rõ ràng: “Cái gì mà chị em thân thiết cơ chứ, Sở Dao chỉ xem Lục An Nhiên như một cái túi tiền đi động mà thôi!”

“A?” Kỷ Linh không kìm được mà hít hà một hơi: “Không phải chứ!”

“Mau chạy nhanh một chút! Tội mình mà không bắt kịp chuyến xe này thì sẽ đến trễ đó!” Lâm Đạt không muốn tiếp tục nói về vấn đề này, liền lôi kéo Kỷ Linh chạy đến chiếc xe buýt đã dừng trước trạm ở phía trước.

“Chú tài xế! Đợi một chút! Đợi một chút!” Kỷ Linh cũng nhìn thấy chiếc xe buýt đó, vừa chạy lên vừa la hét.

Người tài xế lái xe đó cũng là một ông chủ tốt bụng, nhìn thấy là hai bạn học sinh, cũng có ý tốt đợi hai người lên xe rồi mới lái xe đi tiếp.

Một nơi khác, Sở Dao một lần nữa bị Lâm Đạt chọc giận, nhin một bụng tức giận, ngay đến cả lớp học thêm cũng không đi nữa, liền tiếp tục đi về nhà. Sở Dao vừa bước vào cửa, liền nhìn thấy Lâm Mỹ Phụng đang nằm trên sofa xem tivi cắn hạt dưa, tư thế như này thật sự làm cho Sở Dao cảm thấy chán ngán, không tự chủ được mà nhăn mày lại.

“Hôm nay sao con về sớm thế?” Lâm Mỹ Phụng cũng chỉ là tò mò, bình thường ngày nào chẳng đợi đến tối mới về chứ.

“Ba con về chưa?” Sở Dao tháo đôi giày da ra, đặt lên tủ giày đổi thành một đôi dép đi trong nhà.

“Ba con vẫn còn chưa về đâu!” Lâm Mỹ Phụng đối với việc Sở Dao không trả lời câu hỏi của mình hiển nhiên có chút không vui, tiếp tục hỏi: “Hôm nay con không đi đến lớp học thêm sao?”

“Không có!” bị Lâm Mỹ Phụng hỏi đến phiền, Sở Dao vác cặp cũng không thèm quay đầu lại một mạch đi lên lầu hai, cho đến khi chuẩn bị đóng cửa phòng mình lại mới buông ra một câu: “Com tôi không cần gọi con! Không muốn ăn!” sau đó mới dùng sức đem cánh cửa phòng đóng lại.

“Con!” Lâm Mỹ Phụng tức giận tròn mắt lên, nhưng lại không thể kêu ra một chữ nào. Đây đâu phải là thái độ nên có của một đứa con gái đối với mẹ mình cơ chứ! Thật là quá đáng! Lâm Mỹ Phụng không dám đi lên lầu mắng Sở Dao, chỉ có thể nằm trên sofa vừa hung hăng mà cắn hạt dưa, một bên thờ phỉ phò mà mắng: “Thật đúng là nuôi một con sói mất trắng! Cũng không xem mạng mình là do ai cho! Thật sự là có bản lĩnh đó! Hừ! Nuôi một con chó nó còn có lương tâm hơn cô!”

Cách cánh cửa, Sở Dao cũng có thể nghe thấy Lâm Mỹ Phụng lải nhải mà mắng chửi mình, lần qua lần lại vẫn còn nghe thấy, Sở Dao cầm chiếc ly trên bàn dùng sức mà ném lên cánh cửa, âm thanh to lớn của chiếc cốc va chạm với cánh cửa vang lên, âm thanh mắng chửi bên ngoài cánh cửa mới chịu ngừng lại.

Cuối cùng không có âm thanh mắng chửi phiền lòng, Sở Dao vui đầu vào chiếc gối, đôi mắt bởi vì phấn nỏ mà đỏ hần lên. Tại sao mẹ của Sở Dao ả lại là người như thế? Tại sao? Sở Dao đắm vùi đắm xuống mặt giường, mới bắt bình mà nhắm hai mắt lại, nước mắt cũng thuận theo gò má mà rơi xuống. Dựa vào cái gì Lục An Nhiên lại may mắn như thế, dựa vào cái gì mà cả thế giới này đều vây quanh Lục An Nhiên mà chuyển động? Vậy mà tại sao mạng của Sở Dao ả lại khổ sở như vậy? Chỉ được sinh ra trong một gia đình chỉ là thư ký, còn có một người hàng ngày đều không muốn đi làm, chỉ nghĩ đến ăn rồi chờ chết ham hư vinh là mẹ! Lục An Nhiên đáng chết! Cô ta nhất định phải tự tay hủy hoại tất cả mọi thứ của Lục An Nhiên! Nếu không, thực sự không thể nuốt trôi nỗi hận của cô ta!

“Cộc cộc cộc!” ba tiếng gọi cửa vang lên, ngoài cửa truyền lại tiếng của Ba Sở Dao là Sở Vạn Hải: “Dao Dao? Con về rồi sao?”

“Vâng, con về rồi!” Nghe thấy giọng nói của Sở Vạn Hải, Sở Dao vui mặt vào chiếc chăn, lau chùi qua loa nước mắt trên mặt, ngồi dậy nói: “Ba, vào đi ạ!”

Sở Vạn Hải bước vào căn phòng của Sở Dao hỏi: “Dao Dao, trước đây con nói! Trường con có tổ chức một cuộc du ngoạn cho học sinh cuối cấp Sơ Trung thả lỏng để bắt đầu 100 ngày chạy nước rút cuối cấp, là mấy ngày nay sao?”

“Vâng ạ, thứ bảy tuần này.” Sở Dao nghe lời Sở Vạn Hải, đột nhiên hai mắt phát sáng: “Ba, ý của ba là muốn dùng kế hoạch trước đó của con sao?”

“Đúng!” Sở Vạn Hải quay đầu đóng cửa lại, cũng không vòng vo. Lục An Nhiên hiện tại đang ở trong nhà của Lục Kiếm Hào, người mà ông ta phải đi đều thất bại trở về, Lục Kiếm Hào thật sự đem Lục An Nhiên trở thành người kế nhiệm Lục thị mà đào tạo, bảo vệ, ngoài trừ phương pháp mà trước đây Sở Dao đã từng nói, ông ta cũng không nghĩ ra phương pháp nào nữa. Nếu không rơi vào hoàn cảnh vạn bất đắc dĩ như thế này, ông ta thật sự cũng

không muốn con gái mình vướng vào những chuyện bản thủ này!

“Con sẽ hoàn toàn phối hợp với sắp xếp của ba!” Sở Dao ngừng lại một lát rồi bổ sung thêm: “Chỉ là, hy vọng ba có thể giúp con giải quyết thêm một người nữa!”

“Ài?” Sở Vạn Hải hỏi.

“Lâm Đạt!” Sở Dao nghiêng răng nghiêng lợi nói! Bất luận là Lục An Nhiên hay là Lâm Đạt, phàm là người dắc tội với ả, tuyệt đối sẽ không có con đường tốt!

“Được!” Sở Vạn Hải cũng dứt khoát đồng ý, phía Bắc Đô đang thúc giục quá nhiều, ông ta cũng chỉ có thể làm như thế thôi: “Ngày mai, con đem hai người kia cùng dẫn dụ ra là được!”

“Được!” Sở Dao gật đầu, trong mắt tràn đầy quyết đoán, sau đó lại dường như nhớ tới cái gì đó, đối với Sở Vạn Hải nói: “Ba, ba xem còn gần 100 ngày nữa là thi cuối cấp rồi, có thể hay không mời cho con một vị gia sư tới đây? Lúc học ở lớp học thêm, giáo viên vẫn phải theo sát những học sinh yếu kém hơn, luôn đem những kiến thức đã học qua nhấn mạnh, lặp đi lặp lại cho những người ngu dốt ấy, quả thật rất tốn thời gian, cũng trì hoãn tiến độ học tập của con, con muốn một gia sư!”

“Mời gia sư!” Sở Vạn Hải có chút không hiểu: “Dựa vào thành tích học tập của con thì vào trường hàng đầu thành phố S là không vấn đề, tại sao đột nhiên lại muốn mời gia sư chứ?” lời vừa nói dứt Sở Vạn Hải lại nhớ tới việc Lục Kiếm Hào dùng một số tiền lớn để mời gia sư cho Lục An Nhiên, trong nháy mắt liền hiểu rõ, thở dài một hơi nói: “Dao Dao, từ nhỏ đến lớn, chỉ cần là những thứ Lục An Nhiên có, con cũng bắt buộc phải có một phần, từ quần áo đến cách trang trí trong phòng ngủ, toàn bộ đều muốn giống như đúc với Lục An Nhiên! Con có phải hay không...?”

“Con chính là muốn giống Lục An Nhiên như đúc, không chỉ là như thế, con còn muốn mạnh hơn so với Lục An Nhiên khắp mọi nơi!” Sở Dao giống như bị giẫm trúng chỗ đau, giọng nói cũng được nâng lên vài phần: “Lục An Nhiên đó có cái gì, con cũng muốn có! Không chỉ là có, mà còn phải so với Lục An Nhiên tốt hơn!”

“Tốt!” Sở Vạn Hải vỗ tay nói: “Con gái của ba là phải có chí khí như thế này! Ba liền mời cho con một vị gia sư! Con chỉ cần mạnh hơn so với Lục An Nhiên là được rồi!” con gái của ông ta tuyệt đối không được kém hơn so với con gái của Lục gia!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Xé Đề Thi, Trốn Cả Đời

Khi Lục An Nhiên từ trên xe bước xuống thì đã trễ so với thời gian hẹn với gia sư rồi, vội vàng chạy lên trước cửa thư phòng trên lầu hai mà ông nội Lục Kiếm Hào sắp xếp cho cô, Lục An Nhiên nghe thấy có âm thanh trò chuyện ở bên trong, giọng nói khác kia chắc chính là gia sư mới đến..

Đứng trước cửa phòng ổn định lại hơi thở, Lục An Nhiên mở cửa thư phòng ra, quả nhiên nhìn thấy Kỷ Nhu đang ngồi trên chiếc sofa đơn đối diện cánh cửa phòng, ngồi đối diện Kỷ Nhu là một người có một mái tóc dài óng ả như một dải lụa, cô gái mặc một chiếc áo sơ mi trắng, từ đằng sau nhìn lại, ước chừng là một cô gái khoảng hơn hai mươi tuổi.

“An Nhiên! Sao con về trễ thế?” Kỷ Nhu vẫy tay với Lục An Nhiên nói: “Mau qua đây chào Tàn gia sư của con đi.”

“Cô giáo Tàn?” Lục An Nhiên hơi nhướng mi, một suy nghĩ táo bạo xuất hiện trong lòng. Bước từng bước tới trước mặt vị cô giáo Tàn đó, đôi mắt Lục An Nhiên từ nghi ngờ chuyển sang khẳng định cuối cùng lại kinh hi: “Thật sự là cô ư!”

“Hoàn toàn không đạt được hiệu quả như cô mong muốn nha!” Tàn Thư Hàm nhìn thấy phản ứng này của Lục An Nhiên, có một chút thất vọng: “Cô còn đặc biệt thay đổi quần áo đó!”

Lục An Nhiên cười cười, đích thực, kiếp trước ở trong trường nhìn thấy Tàn Thư Hàm đều trong trang phục đồng phục thể dục và tóc đuôi ngựa buộc cao, bộ dáng bây giờ thật sự là lần đầu tiên mới nhìn thấy!

“Hai người quen nhau sao?” Kỷ Nhu vẫn trong bộ mặt kinh ngạc.

“Cô giáo Tàn là chủ nhiệm lớp mới của con!” Lục An Nhiên giải thích: “Trên lớp học đã gặp qua rồi.”

“An Nhiên là lớp trưởng mà hôm nay cháu chọn.” Tàn Thư Hàm vừa cười vừa giải thích: “Trên lớp cháu nhìn thấy thành tích của em ấy, đạt được yêu cầu của cháu, nên cháu mới đến đây.”

“Là như vậy à!” Kỷ Nhu búng tính đại ngộ nói: “Vây hai người luyện tập trước đi! Di không làm phiền hai người nữa.” Kỷ Nhu xoa xoa đầu của Lục An

Nhiên, quay qua nở một nụ cười tao nhã với Tần Thư Hàm sau đó mới cất bước ra khỏi thư phòng.

“VẬY... chúng ta bắt đầu đi!” Tần Thư Hàm đứng dậy từ trong túi xách hiệu Versace mà cô mang theo bên người lấy ra hai tờ đề làm thử: “Hai tờ này một tờ là số học, một tờ là tiếng Anh, cô cho em thời gian là một giờ, đem hai tờ đề này làm hết toàn bộ”

“Một tiếng?” Lục An Nhiên có chút kinh ngạc.

“Có vấn đề gì sao?” Tần Thư Hàm đặt hai tờ đề lên chiếc bàn làm từ gỗ phong màu trắng.

“Thời gian... có phải là hơi ngắn rồi không?” Lục An Nhiên nhướn mày, nên biết là bình thường khi làm một bài thi thì thời gian giới hạn là 90 phút, chỗ này lại tới tận hai đề, lại còn là hai môn học khác nhau.

“Không có!” Tần Thư Hàm nhắc cổ tay lên, nhìn chiếc đồng hồ nữ màu bạc hiệu Girard-Perregaux trên cổ tay: “Thời gian làm bài của em còn 59’22”!”

“A...” Lục An Nhiên lập tức bước nhanh đến bên bàn sách, ngồi vào chiếc ghế dựa, nhanh chóng lấy ra dụng cụ học tập từ trong cặp, trước tiên chọn đề môn tiếng Anh mà mình am hiểu nhất bắt đầu làm bài. Không có thời gian để xem xét câu hỏi trong đề, Lục An Nhiên chỉ có thể lựa chọn bắt đầu từ câu đầu tiên mà làm.

“Hô...” Nhìn thấy Lục An Nhiên nhanh chóng bước vào trạng thái bắt đầu chạy đua với thời gian mà làm bài, khoe miệng Tần Thư Hàm hơi hơi nhếch lên, nở nụ cười vừa lòng. Sau đó liền không thèm nhìn Lục An Nhiên nữa, mà bước đến gần giá sách, lấy một quyển truyện tranh hài bắt đầu xem. Có lẽ là do tình tiết trong truyện thật sự rất buồn cười. Tần Thư Hàm thỉnh thoảng lại phát ra vài tiếng cười: “Hahaha! Người này thật ngu ngốc!”

“...” Lục An Nhiên vừa làm bài, vừa không nhận được mà cau mày, vốn dĩ thời gian đã rất ngắn rồi, Tần Thư Hàm thỉnh thoảng lại cố tình phát ra vài tiếng cười phân tán lực chú ý của cô.

“Hahaha...” Tần Thư Hàm cười đến bụng cũng đau rồi, sau khi đưa tay đem quyển truyện tranh hài đã đọc xong để lại trên giá sách, Tần Thư Hàm lần nữa nâng cổ tay lên nhìn: “Còn lại 32’ thôi!” nói xong, Tần Thư Hàm lại lấy ra tập tiếp theo của quyển truyện lúc này.

“...” Trán Lục An Nhiên chảy ra vài giọt mồ hôi, đề đọc hiểu vẫn còn chưa làm được câu nào! Trực tiếp bỏ qua phần đọc hiểu này, Lục An Nhiên nhanh chóng đọc sơ qua yêu cầu của bài văn viết, sau đó liền nhanh chóng đặt bút xuống làm bài. Chỉ không tới mười phút đã làm xong câu hỏi trong phần văn viết. Sau đó đề đề tiếng Anh sang một bên, lấy ra tờ đề số học còn lại, trực tiếp giải bài tập lớn ở đằng sau, sau khi đem những dạng đề mà mình từng làm qua làm xong tất cả, lại quay lại giải những câu ở phía trước.

“Reng reng reng reng! Hết giờ rồi!” Tần Thư Hàm để quyển truyện lại trên giá sách, đi đến bên cạnh Lục An Nhiên, Lục An Nhiên cũng ngừng bút, Tần Thư Hàm cầm hai đề thi thử của Lục An Nhiên lên, chỉ liếc mắt nhìn một cái, liền đem hai đề thi thử đó trước mặt Lục An Nhiên mà xé nát.

“Cái này...” Lục An Nhiên nhìn thấy hai tờ đề mình cực khổ làm trong một tiếng đồng hồ liền cứ như thế bị xé rách, đột nhiên không biết phản ứng như thế nào.

“Có biết vì sao cô đem hai bài của em xé đi không?” Đem hai tờ đề bị xé rách ném tới trước mặt Lục An Nhiên, Tần Thư Hàm hỏi.

“...” Lục An Nhiên cắn môi nói: “Không biết.” Là do cô làm được quá ít hay sao? Nhưng mà chỉ có một tiếng đồng hồ thôi! Hai đề thi cô có thể làm được bao nhiêu, đây không phải là làm khó người khác sao!

“Bởi vì hai tờ đề này em không điền họ tên, lớp và trường học.” Tần Thư Hàm dùng đầu ngón tay gõ nhẹ lên mặt bàn: “Cho dù bài thi của em có thể đạt được điểm tối đa, không có họ tên trường lớp, em cũng chỉ nhận được điểm 0 mà thôi! Nhớ chưa?”

“Nhớ rồi.” Lục An Nhiên đột nhiên bừng tỉnh. Bởi vì thời gian quá gấp gáp, với lại thêm việc làm bài ở nhà nên cô mặc định trực tiếp bỏ qua điền phần tên họ trường lớp liền bắt đầu làm bài, đề thi này bị xé đi cô cũng không cảm thấy ủy khuất! Con đề ngàn dặm sụp vì tổ kiến, là do cô bất cẩn.

Thấy Lục An Nhiên không phản bác, Tần Thư Hàm thật phần vừa ý, nếu đổi lại là người khác, đại khái sẽ nói lại rằng đây là đang ở nhà hoặc lí do này nọ, nếu như thật sự là như thế cô tuyệt sẽ không nói hai lời mà bỏ đi! Vừa ý với biểu hiện của Lục An Nhiên, Tần Thư Hàm một lần nữa lấy từ chiếc túi Versace của mình hai tờ đề vừa xé lúc này: “Còn có hai tiếng đồng hồ, bắt đầu nói về bài thi thử lần ba của em.” Tần Thư Hàm đặt tờ đầu tiên trước mặt Lục An Nhiên: “Nhất Trung là Cao trung đứng đầu thành phố S, tiếp theo là Nhị trung, Tam trung ngang hàng nhau. Mỗi năm Nhất trung ở thành phố S sẽ tuyển 120 học sinh Cao trung năm nhất, hiện tại xếp hạng của em đứng thứ 194, cũng có thể nói là 100 ngày tiếp theo này, em cần phải từ thứ hạng 194 nâng lên trong khoảng thứ hạng 120, mới có thể thi vào trường hàng đầu thành phố. Xếp hạng thứ 120 trùng hợp cũng nằm trong lớp chúng ta, trong lớp xếp thứ 10 là Kỳ Linh.

“Ừm.” Lục An Nhiên gật gật đầu, cô cũng hiểu được nỗi khó khăn trong đó.

“Nền tảng của em không vững, nhưng mà có thể thấy được em đã đem tất cả đề mục quan trọng của các môn xem hết rồi, nhưng mà trong việc vận dụng vẫn không thể bắt kịp, thành tích môn tiếng anh của em là tốt nhất, thành tích môn Ngữ Văn cũng tạm tạm, thành tích môn số học là kém nhất, đương nhiên các môn vật lý, hóa học của em cũng không mạnh hơn bao nhiêu so với môn số học.” Tần Thư Hàm nói: “Nói tóm lại các môn khoa học chính là những môn mà em yếu nhất.”

“Vâng.” Lục An Nhiên cũng tán đồng những điều mà Tần Thư Hàm nói.

“Vì vậy trong vòng 30 ngày tới này, cần phải bắt đầu nâng môn số học và hóa học của em lên.” Tần Thư Hàm lật đề thi của Lục An Nhiên hỏi với sự

quan tâm “Cô cũng từ giáo viên chủ nhiệm trước đây hiểu về tình huống hiện tại của em rồi, bắt đầu từ Sơ trung năm nhất đã không lo học hành, tại sao đột nhiên lại nỗ lực như vậy?”

“Cứ xem như là lương tâm của em bộc phát đi!” Lục An Nhiên cũng không muốn giải thích quá nhiều, nhìn bài thi của chính mình, trong đó có một số câu đáp sai đều là những câu mà trước đây cô do dự.

“Ồ?” Tần Thư Hàm rất có hứng thú cười, trong vòng một tháng đã có thể thi vào trong thứ hạng 200 của toàn thành phố, cũng chứng tỏ rằng Lục An Nhiên chính là một nhân tài! Đối với những người có tài năng, cô luôn luôn có hứng thú: “Vậy thì, chúng ta sẽ bắt đầu phân tích từ những câu mà em đã làm sai nhé! Cho cô biết những bước giải của em cô sẽ chỉ ra những lỗi mà em đã mắc phải trong này.”

“Vâng!” Lục An Nhiên đáp một tiếng, bắt đầu ghi chi tiết từng bài, các bước làm bài và suy nghĩ hướng đi về cách giải bài của cô, mà Tần Thư Hàm cũng dựa vào đó chỉ ra những lỗi sai trong bài làm của Lục An Nhiên.

Hai tiếng đồng hồ trôi qua rất nhanh, cho đến khi Lục Bá lại gõ cửa, hai người mới nhận ra đã hết thời gian học.

“Hơ...” Tần Thư Hàm thở ra một hơi nói: “Cũng may là đã giải hết tất cả các đề rồi.”

“Ừm.” Lục An Nhiên cũng gật gật đầu, Tần Thư Hàm thật sự là một giáo viên tốt, tập trung trọng điểm, sắp xếp trật tự rõ ràng. Mỗi một đề khó làm trải qua sự giảng giải của cô thì đều có thể hiểu rõ một cách dễ dàng: “Cô Tần, hôm nay cảm ơn cô!”

“Đừng khách sáo.” Tần Thư Hàm cười: “Vậy nhiệm vụ hôm nay của cô đã hoàn thành rồi, đi trước nhé!” Tần Thư Hàm đeo chiếc cặp lên người cười chào tạm biệt.

“Cô Tần không ở lại ăn cơm tối luôn sao?” Lục Bá có ý tốt nói lời mời.

“Không cần đâu.” Tần Thư Hàm từ chối nói: “Cháu đang giảm cân, nên không ăn tối đâu. Bye Bye!” Sau khi nói xong liền khởi động chiếc xe BMW mini màu đỏ chạy ra khỏi Lục gia. Thời gian này vừa vặn là sau giờ tan tầm buổi chiều trời chạng vạng, dọc theo đường về cũng không gặp phải tình trạng ùn tắc.

Về đến nhà thì đã 9h tối, bước vào nhà đã nhìn thấy em trai mình đang ngồi ở phòng khách xem tivi: “Chị về rồi này. Chỉ có mình em ở nhà thôi sao! Ba Mẹ đâu?”

“Chị, chị về rồi sao!” Nhìn thấy chị gái tiến vào cửa nhà, cậu liền rót cho chị gái một ly hồng trà chanh mà cậu tự pha: “Ba ở trường nghiên cứu đề thi mới nên tối nay không về, Mẹ có lẽ vẫn còn ở văn phòng viết giáo án. Ngày đầu tiên chị đi làm cảm giác như thế nào?”

“Có một em học sinh khá là thú vị!” Tần Thư Hàm cười nói: “Trùng hợp chị cũng là gia sư của em ấy.”

“Vậy sao?” Em trai cười, người có thể làm cho chị gái – thiên tài trong thiên tài của mình cảm thấy có hứng thú như vậy, nhất định rất phi thường!

“Em nhất định cũng biết người này!” Tần Thư Hàm nói: “Mấy ngày trước chị nhìn thấy em ấy trên tờ bìa tạp chí bày trên bàn học của em!”

“...” cậu em trai sùng sốt, sẽ không trùng hợp như vậy chứ! Vì thế nên hỏi: “là người học cùng khóa với em sao?”

“Đúng vậy!” Tần Thư Hàm uống sạch ly hồng trà chanh: “Tên là Lục An Nhiên.”

“Ồ...” giấu đi sự kinh ngạc trong lòng, đôi tay cậu bóp chặt cạnh bàn phía sau hỏi: “Cảm thấy như thế nào?”

“Em quen cô ấy sao?” nhận thấy trong mắt em trai mình xuất hiện biểu hiện khác thường, Tần Thư Hàm hỏi.

“Không có gì. Chính là vào kỳ thi thử lần trước được xếp chung vào một phòng thi!” Không muốn để chị gái hỏi thêm gì nữa, cậu duỗi lưng một cái liền muốn xoay người quay về phòng.

“Tần Thư Mặc! Em tốt nhất nên thành thật nói ra!” Tần Thư Hàm gấp gáp đuổi theo: “Tần Thư Mặc! Tần Thư Mặc!”

“Em phải đi tắm rồi!” Nháy mắt lác mình đi vào phòng, Tần Thư Mặc đột nhiên đóng cửa ngăn chị gái ở ngoài: “Chị, chị nghỉ ngơi sớm đi! Ngủ ngon!”

“Tần Thư Mặc!!!” Tần Thư Hàm đứng trước cửa khó thở quát: “Tiểu tử này em có bản lĩnh thì trốn chị cả đời đi!” Hừ! Cậu em trai này càng ngày càng không đáng yêu nữa rồi! Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Toàn Viên Tham Gia, An Nhiên Tức Giận

Đảo mất liền tới thứ Sáu, bởi vì thứ Bảy sẽ tổ chức đại hội dã ngoại chuẩn bị cho cuộc thi sau 100 ngày, trường học phải cho học sinh ra về sớm hơn một tiếng đồng hồ so với ngày thường, và lại cũng hủy luôn bài tập cuối tuần này, bất luận giáo viên nào cũng không được cho học sinh bài tập về nhà, việc này đã khiến cho toàn bộ học sinh sôi sục, náo loạn toàn trường.

“Nói đi, hôm nay sau khi tan học các cậu có đi lớp học thêm không?” thời gian nghỉ trưa, mọi người đều tập trung trong lớp học nhiệt tình thảo luận.

“Không đi!” Người trả lời là Kỷ Linh: “Không cho mẹ biết việc mình nhờ Ba của bạn gọi điện thoại đến lớp học thêm xin nghỉ phép, hắc hắc!”

“Mình cũng không đi.” Những học sinh khác cũng sôi nổi tò mò, muốn để cho bản thân có một ngày nghỉ thật vui vẻ, sau đó mới dốc hết toàn lực mà chạy nước rút trong 100 ngày tới.

“Lớp trưởng! Cậu thì sao?” Kỷ Linh hỏi Lục An Nhiên đang ngồi đọc sách cách đó không xa.

“Mình?” Lục An Nhiên ngẩn người một chút: “Mình vốn dĩ cũng không cần đến lớp học thêm a!”

“Vị gia sư quý quá gì đó mà nhà cậu mời tới tới nay sẽ không qua nhà cậu chứ?” Giọng nói của Sở Dao có chút chua.

“Tối nay sẽ không đến.” Lục An Nhiên không dấu vết liếc mắt nhìn Sở Dao đang ngồi đối diện với mình, Tần Thư Hàm cũng nói là hy vọng cô sẽ có thời gian thả lỏng thật vui vẻ. Thứ Hai tuần sau mới tiếp tục phụ đạo cho cô, để cho cô hẹn bạn bè đi chơi đâu đó.

“Vậy thì quá tốt rồi!” Kỷ Linh vẻ mặt hưng phấn: “Sau khi tan học chúng ta cùng nhau đi chơi đi! Mua mấy món ăn hay gì đó chuẩn bị cho ngày mai luôn!”

“Quả nhiên vẫn phải đem theo mấy quyển truyện tranh mới được!” những bạn nam sinh ngồi ngay góc lớp cũng bắt đầu điên cuồng thảo luận: “Máy điện tử! Máy điện tử!”

Cả lớp học đều trong trạng thái hưng phấn, náo nhiệt, mọi người đều đang chờ đợi cho cuộc dã ngoại ngày mai.

“Lâm Đạt, hôm nay cậu cũng không đi lớp học thêm sao?” Lục An Nhiên hỏi Lâm Đạt cũng đang ngồi đọc sách bên cạnh.

“Ừm, không đi.” Lâm Đạt trả lời: “Không chống lại được Kỷ Linh năn nỉ, tối nay cùng với cậu ấy đi mua đồ ăn vặt rồi.”

Lục An Nhiên nhìn thoáng qua bên kia nơi mà Kỷ Linh đang khoa tay múa chân: “Hai cậu quen biết cũng lâu rồi nhỉ?”

“Đúng vậy! Hồi học tiểu học bọn mình học chung lớp, lên Trung học mặc dù chia lớp ra không học chung với nhau nữa, nhưng lại đăng ký chung một lớp học thêm, hiện tại lại học chung một lớp! Cũng xem như khá là có duyên!”

“Ồ...” Lục An Nhiên gật gật đầu.

“Buổi tối cùng nhau đi đi!” Lâm Đạt mời nói: “Hình như rất nhiều bạn học cũng sẽ cùng đi.”

“Mình...” Thực sự Lục An Nhiên đối với chuyện này cũng không cảm thấy có hứng thú lắm, kiếp trước cô đã chơi quá đủ rồi, hiện tại chỉ cần cố gắng học tập đăng hoàng là được.

“Cậu ấy làm sao lại sẽ đi chơi cùng với bọn mình chứ!” Người bạn cùng bàn với Sở Dao quay lại liếc mắt nhìn Lục An Nhiên, mấy ngày này cô ta cũng nghe Sở Dao kể rất nhiều chuyện xảy ra giữa bọn họ, thật sự là nhìn Lục An Nhiên không vừa mắt!

“Sa Sa!” Sở Dao nắm lấy tay áo của Tôn Sa Sa, lộ ra một khuôn mặt vừa ủy khuất lại bất lực: “Bỏ đi!”

“Không phải chỉ có mấy đồng tiền dơ bẩn thôi sao?” Tôn Sa Sa vẻ mặt phẫn nộ, dường như là muốn giúp Sở Dao làm chủ vậy.

“Sa Sa!” Sở Dao giữ chặt Tôn Sa Sa, sau đó mang vẻ mặt xin lỗi quay sang Lục An Nhiên cười: “An Nhiên, nếu như cậu có chuyện thì đi làm đi!” À ta thật sự cũng không hy vọng Lục An Nhiên sẽ đi cùng, đây thực sự là thời điểm rất tốt để Sở Dao xây dựng uy tín! Như vậy, sau khi thuận lợi giải quyết xong Lục An Nhiên, cô ta sẽ có thể thuận lợi quay lại vị trí Lớp trưởng trước đó. Cuộc sống của ả ta đáng lý ra phải rực rỡ đạp lên trên đầu tất cả mọi người như thế!

“Cậu ấy sẽ bận chuyện gì chứ! Chẳng qua chỉ là tham gia tiệc tùng của những gia đình giàu có mà thôi!” Trong lời nói của Tôn Sa Sa tràn đầy khinh thường cùng trào phúng.

“Sa Sa!” Từ lúc bắt đầu Sở Dao liền cảm thấy một người xuất thân từ một gia đình một sách lại nghèo khó như Tôn Sa Sa chính là người dễ lợi dụng nhất! Chỉ cần xoáy sâu vào điều mà cô ta ghét nhất sau đó mới nói những lời này đều là do Lục An Nhiên nói, rất dễ dàng làm cho Tôn Sa Sa hoàn toàn oán hận Lục An Nhiên, sau đó lại giả bộ giúp đỡ Tôn Sa Sa liền có thể làm cho người này hoàn toàn trở thành người bị mình lợi dụng. Sở Dao bày ra biểu tình khó xử mà nhìn Lục An Nhiên nói: “Xin lỗi nhé An Nhiên! Nhiều lúc Sa Sa rất tùy hứng, nói chuyện hơi có chút thẳng, cậu đừng giận nhé!”

“...” Đây đã không phải là thái độ nói chuyện quá thẳng rồi được không? Lục An Nhiên nhìn thấy Sở Dao cùng Tôn Sa Sa cô một câu tôi một câu nói

chuyện vô vị, làm cho cô cảm thấy chán ngán.

“Sở Dao! Tại sao cậu lại muốn...” Tôn Sa Sa thật sự không muốn nhìn thấy bộ dáng thấp hèn của Sở Dao như hiện tại! Lục An Nhiên không phải trong nhà chỉ có mấy đồng tiền dơ bẩn thôi sao! Lại không phải do Lục An Nhiên cô tự mình kiếm được! Lại dựa vào chuyện này mà cáo mượn oai hùm đi khi dễ người khác sao!

“Hừ!” Sở Dao kéo Tôn Sa Sa lại, lại đối với Lục An Nhiên xin cười xin lỗi. Sau đó kéo lấy Tôn Sa Sa, lần nữa nhắc nhở cô ta không nên nói tiếp nữa.

Nhìn thấy biểu tình của hai người này, khóe miệng Lục An Nhiên không tự giác được mà nhếch lên, tẩy nạo rất thành công sao! Lục An Nhiên nhìn qua Lâm Đạt: “Mình đi chung với cậu đi! Vừa lúc cũng muốn thả lỏng một chút.”

“Hừ!” Tôn Sa Sa hừ lạnh một tiếng sau đó lại quay người đi cùng với Sở Dao hai người không biết đang khe khẽ trao đổi gì đó.

“...” Lục An Nhiên bắt đầu đi cùng Lâm Đạt liếc mắt nhìn nhau.

Tiếng chuông tan học vang lên, Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt đồng thời cùng nhau đeo cặp lên lưng.

“Lâm Đạt! GO! GO! GO!” Kỷ Linh kích động khoa tay múa chân: “Đi mau đi mau!”

“Vậy thì căn cứ theo kế hoạch mà chúng ta đã lên vào giờ nghỉ trưa nhé!” đối diện với những học sinh vây xung quanh, Lục An Nhiên vẫn là có chút xấu hổ, chức Lớp trưởng cái gì đó... thật sự không phù hợp với cô...

“Mặt Lớp trưởng đều đỏ lên rồi! Hahahaha!” Kỷ Linh cười chỉ vào Lục An Nhiên nói: “Các cậu mau xem đi! Hahaha!”

“Phụt...” Lâm Đạt nhịn không được cười phụt ra: “Ngoài ý muốn lại có điểm đáng yêu...” “Ê!” Lục An Nhiên lại càng thêm xấu hổ, tại sao ngay đến cả Lâm Đạt cũng hùa theo bọn họ vậy!

Tất cả đều cười òa lên, mọi người cho rằng Lục An Nhiên vẫn luôn là người cao cao tại thượng, không nghĩ đến lại còn có một mặt dễ thương như thế!

“Ồ!” Hai má Lục An Nhiên như hai rặng mây đỏ, cô muốn ngăn cản mọi người, nhưng lại không biết nên nói cái gì mới được. Đến nỗi một người qua đường như Tần Thư Hàm cũng đi theo nở nụ cười.

“Cô Tần! Có muốn đi chung với chúng em không ạ!” Kỷ Linh lại mở miệng mời Tần Thư Hàm, hai ngày này, vị trí của Tần Thư Hàm trong lòng tất cả mọi người đều rất cao, bởi vì cách mà Tần Thư Hàm giảng dạy trên lớp rất đặc biệt, mọi người cũng rất dễ dàng tiếp thu, vì thế bọn họ đều rất thích vị giáo viên tài hoa này.

“Cô?” Tần Thư Hàm hơi do dự.

“Đi mà đi mà!” Mọi người đều rất hoang nghênh việc Tần Thư Hàm tham gia.

“Vẫn là thôi đi!” Tần Thư Hàm cười từ chối: “Hôm nay cô có hẹn với học sinh cũ, các em cứ đi chơi đi!”

“Vậy thôi vậy...” nghe Tần Thư Hàm có việc bận, mọi người cũng không cưỡng ép nữa, dựa theo kế hoạch đã bàn bạc hồi chiều mà xuất phát.

Địa điểm mà mọi người muốn đi chính là phố đi bộ mua sắm ở trung tâm thành phố, đồ ăn, phục trang, sách, đồ chơi, văn hóa tất cả ở đó đều có. Đi một lần đều thỏa mãn toàn bộ yêu cầu của mọi người, tự nhiên sẽ là địa điểm tốt nhất không nơi nào sánh bằng.

Dựa theo dự định vạch ra vào giờ nghỉ trưa, những bạn học không có tài xế đưa đón sẽ đi chung với những bạn học có tài xế đưa đón thẳng đến trung tâm thành phố, rồi tập trung lại tại cửa hàng thức ăn nhanh Marcdonal ở đầu đường phố đi bộ.

Ngồi trên xe của Lục An Nhiên là Lâm Đạt, Kỷ Linh và một bạn nam cùng lớp, tên là Ngô Cương. Lúc vừa mới lên xe, mọi người đều kiểm chế, ngay cả một người hướng ngoại như Kỷ Linh cũng trở nên ít ồn ào hơn, Ngô Cương là do bị phân lên chiếc xe toàn con gái, nên vẫn luôn cuối đầu không nói chuyện. Mà bình thường Lâm Đạt vốn cũng không thích nói chuyện, ở đây cũng sẽ là người không có khả năng làm ồn nhất.

“Đại tiểu thư, tối nay mấy giờ cô về? Tôi đợi cô ở đầu phố hay là đến giờ mới đến rước cô về?” tài xế như cũ vẫn là tài xế Trương người được Lục Kiếm Hào phái đến làm tài xế cho Kỷ Nhu và Lục An Nhiên.

“Chú cứ về trước đi!” Lục An Nhiên suy nghĩ chốc lát rồi nói: “Con sẽ gọi điện thoại cho chú trước khi con về!”

“Vâng thưa tiểu thư.” Tài xế Trương trả lời một tiếng rồi lại tiếp tục lái xe.

“Ngầu nha!” Kỷ Linh mở to hai mắt: “Thật sự là cùng với phim truyền hình cùng một dạng nha! Là một đại tiểu thư chân chính đó!” cô cùng với Lâm Đạt đều thuộc những gia đình bình thường dựa vào thành tích cao của mình mà thi vào Sơ trung Anh Hoa, bình thường đi học hay tan học đều đón xe buýt, vẫn luôn cảm thấy có tài xế đưa đón đã là một việc thần kỳ rồi, thật không ngờ lại giống như trên phim truyền hình còn phải kêu “đại tiểu thư” nha! Kỷ Linh giống như là phát hiện ra được một Đại Lục mới, thò người lên hỏi: “Ồ, chú tài xế ơi! Tại sao chú lại phải kêu Lớp trưởng là đại tiểu thư thế?”

“Bởi vì cô ấy chính là đại tiểu thư mà!” Chú Trương vẫn là lần đầu tiên thấy ngoài Sở Dao ra Lục An Nhiên lại đi cùng với người khác, ngoại trừ kinh ngạc ông vẫn hy vọng Lục An Nhiên có thể kết giao thêm nhiều bạn bè.

“Vậy có phải hay không nhà chú cũng có nữ hầu chấp sự hay gì đó đúng không!” Khuôn mặt Kỳ Linh trở nên hưng phấn.

“Chấp sự! Là quản gia sao?” Lão Trương cũng là nghe con gái mình nói cái gì mà hắc chấp sự cái gì mà quản gia gì đó.

“Chú tài xế, chú thật sự rất biết cập nhật xu thế nha! Cả những chuyện này chú cũng biết luôn!” Kỳ Linh cười.

“Hahaha!” Lão Trương cũng cười lên, đã từng tuổi này rồi mà vẫn còn được người ta khen là biết cập nhật xu thế! Cô gái nhỏ này cũng thật sự rất thú vị

“Phụt!” Lục An Nhiên cũng nhin không nổi nữa mà cười thành tiếng, tính cách của Kỳ Linh cũng thật sự rất đáng yêu.

“Hahaha!” Ngô Cương cũng cười thành tiếng, bầu không khí trong xe nhờ vào Kỳ Linh, như được tiếp thêm sức sống.

Lát sau liền đến phố đi bộ mua sắm ở trung tâm thành phố, sau khi xuống xe Kỳ Linh vẫn còn nhiệt tình bắt tay tài xế Trương chào tạm biệt.

Lúc tiến vào tiệm Marcdonal phát hiện các bạn học sinh cũng gần như đã đến đông đủ rồi, sau khi chào hỏi mọi người xong, Lục An Nhiên liền ngồi xuống cùng với mọi người.

“Lớp trưởng có muốn gọi thứ gì đó ăn hay không?” có một bạn nữ hỏi.

“Mình không cần đâu, hihi...” Lục An Nhiên liếc mắt nhìn đến trên phần ăn của mọi người đều là Ham burger kẹp thịt gà trộn thêm vài món gì đó, liền từ chối: “Tạm thời mình vẫn không đói!”

“Thiên kim đại tiểu thư sẽ không ăn những món như thế này đâu!” Tôn Sa Sa vừa ăn bánh Ham Burger nhân phô mai mà Sở Dao mời vừa liếc mắt nhìn Lục An Nhiên đang được mọi người vây xung quanh, giọng điệu và thái độ đều cho thấy sự khó chịu, làm cho mọi người ngồi xung quanh đều cảm thấy ngại ngùng.

“An Nhiên, Sa Sa nói chuyện có phần hơi thẳng! Cậu đừng để trong lòng nha!” Sở Dao không chế nụ cười trong mắt nói.

“Không sao.” Nhiều bạn học ở đây như thế, mọi người đều vì muốn được vui vẻ mới đi ra đây, Lục An Nhiên thật sự không muốn ngay lúc này mà phát tiết, vì thế áp chế cơn nóng giận mà giải thích: “Mình không ăn thịt.”

“Hả? Cậu không ăn thịt sao?” Kỳ Linh vẻ mặt lộ rõ kinh ngạc: “Trời ơi! Cư nhiên có người không ăn thịt ư?”

“Ừm!” Lục An Nhiên cười hiện tại nói ra việc này là tốt nhất, miễn cho sau này lại xảy ra chuyện hiểu lầm, gây ra chuyện không vui.

“Thiên kim đại tiểu thư so với chúng ta thật sự không giống nhau a!” giọng điệu chua lét của Tôn Sa Sa làm cho bầu không khí trở nên đông lại: “Ăn chút đồ cũng phải chọn qua chọn lại! Thật sự xem mình là công chúa sao! Hừ!”

“An Nhiên, Tôn Sa Sa thật sự không phải người xấu, chỉ là tính cách ngay thẳng tương đối thẳng thắn, miệng cũng hơi thẳng, cậu...” Sở Dao vẫn muốn nói những câu như trước cư nhiên bị Lục An Nhiên đánh gãy.

“À à! Đây gọi là thẳng thắn?” Lục An Nhiên thật sự nhin không nổi nữa, thật sự cho rằng cô là quả hồng mềm dễ nắn sao! Một lần tôi nhin cậu, đó là do tính cách tôi tốt! Lần thứ hai tôi nhin cậu, đó là do gia giáo của tôi tốt hơn so với cậu! Lần thứ ba, tôi tuyệt đối sẽ không nhường cậu như những lần trước nữa!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Vạch Rõ Ranh Giới, Đột Nhiên Trời Mưa

“Đây rõ ràng là đã vượt ra khỏi phạm vi của từ thẳng thắn rồi! Vậy thì mình có phải nên tát cậu một cái sau đó nói với cậu mình chính là người xuống tay hơi nặng! Cậu đừng sợ đau nhé!” Lục An Nhiên nhướn mi nhìn về phía Sở Dao đang xấu hổ nói: “Ác miệng và miệng nói thẳng là hai phạm trù khác nhau, nói không suy nghĩ và thẳng thắn là hai việc khác nhau, không có giáo dục và tùy tính lại là hai chuyện khác nhau, không phân biệt nặng nhẹ và cương trực cũng là hai việc khác nhau! Nhờ cậu phân biệt rõ ràng sau đó hãy nói chuyện!”

“Mình...” Sở Dao cũng không tưởng tượng được Lục An Nhiên cư nhiên lại phản kháng lại, tức khắc cũng không phát ra được âm thanh nào.

“Cậu rống cậu ấy làm gì! Tôi sớm đã nhin cậu không thuận mắt rồi!” Tôn Sa Sa cư nhiên nhin thấy Lục An Nhiên lớn tiếng với Sở Dao, ngay lập tức cũng trở nên tức giận.

“Sớm đã nhin mình không thuận mắt ư? Buồn cười! Chúng ta là bạn học cũng chỉ hai ba ngày! Trước khi tiến vào lớp học này, mình còn chưa gặp qua cậu! Cậu có gì nhin mình không thuận mắt đây?”

“Tôn Sa Sa, cậu quá đáng lắm rồi!” Kỳ Linh nhìn vào Tôn Sa Sa, vốn dĩ cô cũng không muốn nói chuyện, nhưng mà cô thật sự là nhìn không được nữa: “Lục An Nhiên muốn làm gì chính là chuyện của cậu ấy! mọi người đều ra đây để chơi! Cậu làm gì vậy?”

“Kỳ Linh cậu đừng nhiều chuyện! Mình chính là nhìn cậu ta không thuận mắt!” Tôn Sa Sa sau khi lớn tiếng với Kỳ Linh lại quay qua nhìn Lục An Nhiên: “Không phải chỉ có vài đồng tiền dơ bẩn thôi sao! Không thì dựa vào thành tích của cậu thì làm sao mà thi vào được lớp trọng điểm chứ! Lại còn làm Lớp trưởng! Tôi khinh! Cậu làm Lớp trưởng tôi là người đầu tiên không phục!” Từ trước tới nay trong lớp trọng điểm Tôn Sa Sa vẫn luôn là Lớp trưởng, cơ bản cô ta nghĩ rằng mình vẫn luôn có thể giữ nguyên chức vụ như vậy, ai ngờ được là giữa đường cư nhiên lại xuất hiện một Lục An Nhiên cướp đi, vốn dĩ trong lòng đối với Lục An Nhiên đã không vừa ý, vừa lúc được Sở Dao châm ngòi, Tôn Sa Sa lập tức liền bùng nổ, hoàn toàn quyết định đối đầu với Lục An Nhiên. Dù gì cô ta cũng chính là nhìn không quen cái người chỉ có vài đồng tiền dơ bẩn như vậy hoành hành bá đạo trong trường, thậm chí ngay cả người bạn thân nhất cùng lớn lên từ nhỏ cũng muốn bắt nạt thật đúng là cận bã.

“Thành tích của tôi như thế nào không đến lượt cậu bình phẩm! có đủ điểm vào lớp trọng điểm hay không cũng không tới phiên cậu xếp lớp! không phục tôi làm Lớp trưởng thì cậu có thể kiểm cô Tần Thư Hàm mà nói, đứng ở đây la hét thì sẽ có hiệu quả sao?” Về mặt Lục An Nhiên lạnh lùng, cô thật sự đã nhìn quá đủ rồi.

“Cậu!” Tôn Sa Sa bị tức đến nỗi gần như muốn động thủ.

“Sa Sa! Bỏ đi!” Sở Dao một tay giữ lại Tôn Sa Sa, đây chính là thời điểm tốt nhất để gia tăng cảm tình của mọi người đối với cô ta: “Sa Sa, mình cùng với An Nhiên lớn lên cùng nhau, cậu ấy không phải là người xấu, mỗi người lùi một bước, cậu cũng đừng xúc động quá!”

“Cô ta lúc này nói cậu như thế, cậu còn nói giúp cô ta?” Tôn Sa Sa thật sự cảm thấy Sở Dao quá lương thiện quá dễ bị ức hiếp rồi, ngược lại còn cảm thấy tức giận hơn mà chỉ thẳng mũi Lục An Nhiên mà mắng: “Cô thật sự là cực phẩm tồi tệ nhất! Khốn nạn! Sở Dao đối xử với cô tốt như vậy, cô cư nhiên lại ức hiếp cậu ấy! hai người không phải bạn bè cùng nhau lớn lên sao? Sở Dao không phải người bạn thân duy nhất của cô sao? Cô lại đối xử với cậu ấy như vậy?”

“Con mắt nào của cậu nhìn thấy tôi ức hiếp cậu ấy?” Lục An Nhiên khoanh hai tay trước ngực: “có phải hay không tôi đáng để cho hai người dùng lời nói đến chèn ép? Không thể nói lại? Nói lại một câu chính là tôi ức hiếp cậu ấy? Có cần cầu huyết như thế không? Cậu nghĩ là cậu đang đóng phim truyền hình lúc 8 giờ tối sao? Phim truyền hình 8 giờ tối cũng không cầu huyết như cậu!”

“Chúng tôi khi nào thì dùng lời nói chèn ép cô chứ!” Tôn Sa Sa thà chết không buông: “Tôi nói đều là sự thật!”

“Cậu biết chuyện gì là sự thật sao?” Lục An Nhiên thật sự cảm thấy buồn cười.

“Không ăn thịt không phải chính là giả bộ sao! Tôi nói cậu như vậy thì sao?” Tôn Sa Sa thật sự không tin có người không ăn thịt! Ngay cả hòa thượng cũng xuống núi trộm đồ, huống hồ đây là thiên kim tiểu thư: “Cô chẳng qua cho là đồ ăn của chúng tôi quá kém, không xứng với thân phận của cô mà thôi! Tôi chửi cô thì sao chứ!”

“Tôi không ăn thịt là do ba tôi mất tích nhiều năm, mà tôi đang tích phúc cho ông ấy, hy vọng ông ấy sẽ sớm ngày trở về!” Lục An Nhiên tự có lý do để lấy lại công bằng cho bản thân: “Cậu cái gì cũng không biết thì dựa vào cái gì đối với tôi khoa tay múa chân! Chuyện Ba tôi mất tích Sở Dao cũng biết, không tin cậu có thể tự đi mà hỏi cậu ấy!”

Câu nói của Lục An Nhiên làm cho Tôn Sa Sa kinh ngạc mà nhìn sang Sở Dao, tất cả bạn học cậu nhìn tôi tôi nhìn cậu không hiểu chuyện gì đang xảy ra, sau đó lại hướng ánh mắt nhìn về phía Sở Dao.

Sở Dao sững sờ, sau đó mới xấu hổ mở miệng trả lời: “Đúng, đúng là có chuyện này...”

“Cậu rõ ràng biết rõ chuyện này, vậy mà vào thời điểm Tôn Sa Sa một lần lại một lần bôi nhọ khiêu khích mình, cậu “một người bạn cùng nhau lớn lên từ nhỏ” với mình thì đang làm gì? Cậu một câu cũng không hề nói giúp mình!” Lục An Nhiên hai tay khoanh trước mặt về mặt trào phúng: “Sở Dao! Cậu thật sự là bạn tốt của mình sao?”

“An... An Nhiên, cậu nghe mình giải thích...” Sở Dao trở nên lúng túng, tình huống hiện tại đối với cô ta hoàn toàn là bất lợi, không chỉ là gây ác cảm với Lục An Nhiên, mà ngay cả những bạn học sinh trong lớp cũng sẽ hiểu lầm cô ta.

“Không cần phải giải thích nữa đâu!” Lục An Nhiên thờ ra một hơi nói: “Sở Dao, mình tuyệt không hề trách cậu lại tuyệt tình với mình như thế!” Lục An Nhiên vẫn là không muốn cắt đứt manh mối duy nhất có thể lần ra người bí ẩn đằng sau Sở Dao, liền cảm thấy tới lúc nên dừng lại rồi: “Hôm nay mọi người đều ra đây để vui chơi thật vui vẻ, thoải mái. Mình cũng không muốn làm lớn chuyện dẫn đến mọi người lại không vui.”

“An Nhiên...” Sở Dao nghe thấy Lục An Nhiên bảo không trách chính mình, trong lòng cũng thả lỏng một chút. Nếu như Lục An Nhiên có lòng phòng bị đối với cô ta, ngày mai cô ta làm sao mà lừa Lục An Nhiên đi chết được nữa!

“Tâm trạng của mình không tốt lắm, không ở lại đây với các cậu nữa! mình đi mua đồ trước đây!” Lục An Nhiên quay người cơ thể hướng phía ngoài cửa đi ra.

“Mình đi chung với cậu.” Lâm Đạt đương nhiên là đứng về phía của Lục An Nhiên.

“Đội mình với!” Kỳ Linh cũng gấp gáp đuổi theo.

“A...” Ngô Cương do dự một chút sau đó cũng chầm chậm đi theo sau, thấy có người dẫn đầu, những bạn học trong lớp từng người từng người một cũng đi theo Lục An Nhiên, cửa tiệm Macdonal vốn dĩ rất náo nhiệt, hiện tại một chỗ ngồi rộng lớn như vậy lại chỉ còn sót lại hai người Sở Dao và Tôn Sa Sa.

“Sở Dao...” Tôn Sa Sa có rất nhiều chuyện muốn hỏi Sở Dao.

“Đừng nói chuyện với tôi!” Thái độ của Sở Dao lạnh lùng, Lục An Nhiên đáng chết! tại sao không chết sớm một chút! Cưng nhiên lại dám dẫn tất cả bạn học đi!

“...” Sở Dao như vậy cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, Tôn Sa Sa vẻ mặt lúng túng. Trong trí nhớ của cô ta, Sở Dao luôn kể chuyện về việc Lục An Nhiên như thế nào mà ức hiếp ả, vẫn luôn là một bộ mặt yếu đuối, làm cho Tôn Sa Sa cảm thấy cảm động. Xuất thân cô ta không tốt, cha mẹ đều là công nhân trong xưởng của một công ty, mỗi ngày làm tới mất tới mười cũng chỉ có thể chu cấp đủ cho hai chị em cô ta ăn học, chủ ruột trong nhà không phải không thể giúp đỡ, nhưng những người chủ này một người so với một người đều ham hư vinh danh lợi, cho nên cô ta rất hận những kẻ có tiền cao cao tại thượng đó! Trùng hợp là Sở Dao lại miêu tả Lục An Nhiên giống những người đó như đúc, cô ta liền có cảm giác muốn tìm người mà phát tiết. Nhưng mà, Sở Dao của hiện tại thật đáng sợ, dường như người này trước sau là hai người khác nhau!

“Tôi về nhà đây...” Sở Dao đeo cặp của chính mình lên, quay người rời khỏi. ả sẽ không thua, quyết định của ả nhất định sẽ không sai, sai làm duy nhất mà ả ta mắc phải chính là có một đồng đội ngu như heo như Tôn Sa Sa! Nhưng mà điều này không là gì cả, thất bại của cô ta cũng chỉ là tạm thời!

Chỉ cần đợi đến ngày mai! Chính là ngày mai! Lục An Nhiên rất nhanh sẽ biến mất triệt để khỏi thế giới này! Chỉ cần triệt để hủy đi Lục An Nhiên, lần thất bại này của ả cũng không thể xem là thất bại được! ả ta nhất định sẽ có thể lật ngược tình thế! Chỉ cần Lục An Nhiên chết đi! Chỉ cần cô chết đi là được!

Nhìn vào bóng dáng của Sở Dao, Tôn Sa Sa cau mày, Sở Dao này là bị làm sao thế nhỉ? Mỗi một lúc lại là một bộ dáng? Trước đây không phải còn rất tốt sao? Nhưng mà tại sao hiện tại lại đột nhiên giống như biến thành một con người khác, loại thay đổi này, làm cho Tôn Sa Sa có chút sợ hãi, trong lòng cũng tự có suy nghĩ của bản thân.

Một tiếng sấm sét mạnh mẽ vang lên, một tia sấm chớp cách ngang màn đêm đang tối dần, sau đó những hạt mưa lớn bằng hạt đậu liền buông xuống khu trung tâm thành phố, những người vẫn còn đang đi dạo trên đường nhanh chóng chạy đến trú dưới mái hiên của một cửa tiệm nhỏ.

“Oa! Bầu trời như thế tại sao nói mưa liền mưa chứ!” Kỳ Linh oa oa kêu lên: “Dự báo thời tiết cũng không có nói là hôm nay sẽ mưa mà!”

“Dự báo thời tiết có mấy lần là đúng cơ chứ!” Điền Miêu Miêu đứng sau Kỳ Linh tròn mắt, dùng tay phui phui những hạt mưa đang bám trên mái tóc ngắn của mình.

“Có khi nào ngày mai sẽ mưa không?” Những bạn nam sinh trong lớp vừa mở miệng liền lo lắng.

“Không phải chứ... khó khăn lắm mới có một buổi dã ngoại mà!”

“Chắc là sẽ không mưa đâu! Đêm nay mưa lớn như thế, ngày mai chắc sẽ là một ngày đẹp trời!” Điền Miêu Miêu nói xong hít vào một hơi: “Cũng không biết con mưa đêm nay sẽ mưa tới mấy giờ.”

“Chắc là sẽ không lâu lắm đâu...” Kỳ Linh nhìn những hạt mưa đang rơi xuống mặt kính cửa sổ sát đất.

Lục An Nhiên tìm một được một chiếc ghế liền ngồi vào, sau đó nhìn bốn phía xung quanh, cửa tiệm này là một tiệm cà phê, lúc này vì để tránh mưa, mọi người đều đã núp vào đây, cửa hàng trống trải bỗng chốc trở nên đông đúc, trong không gian nhỏ nhắn của cửa tiệm tản ra hương vị của cà phê, đậm đà mà làm say lòng người. Mọi người nhìn thấy Lục An Nhiên đã ngồi xuống, cũng tự kiểm chỗ ngồi cho mình.

Nhân viên trong tiệm nghe thấy âm thanh liền đi ra tiếp khách, nhìn thấy trong tiệm đột nhiên xuất hiện nhiều khách như thế cũng sửng sốt một lúc: “Hoan... hoan nghênh quý khách...” nhân viên là một cô gái hơn hai mươi tuổi, tóc cột hai bím, trên người mặc một chiếc tạp dề màu đỏ trắng, trên ngực có in logo của cửa tiệm: “Quý khách muốn dùng gì ạ?”

“Cửa tiệm này có những gì thế?” Mọi người cũng là vì tránh mưa nên mới núp vào đây, trước đây cũng chưa có ghé qua cửa tiệm này, vẫn còn không biết có những món gì.

“Trên tường bên trái có tất cả những loại cà phê của cửa tiệm, mặt tường bên phải là những món điểm tâm, và tủ kính trên quầy kia là những món bánh ngọt hôm nay của chúng tôi.” Nữ nhân viên cũng từ trong trạng thái hoảng loạn mà lấy lại tinh thần, cười nói với mọi người.

“Có món nào ngon có thể giới thiệu cho chúng tôi không?” Điền Miêu Miêu nhìn hai bên tường có chút hoa mắt.

“Hương vị cà phê Italy trong tiệm của chúng tôi cũng không tệ, một trong số những người pha chế của cửa tiệm cũng là một người Italy thú vị.” Nữ nhân viên cười nói.

“Vậy tôi muốn...” Kỳ Linh ngập ngừng, nhìn Lục An Nhiên: “Cậu muốn uống gì?” cô ấy cũng không biết là cà phê cũng có phân quốc tịch như vậy...

“Một ly Capuchino.” Lục An Nhiên nói.

“Vậy tôi cũng muốn Capuchino!” Kỳ Linh không biết những loại cà phê này có gì khác nhau, nhưng mà loại mà đại tiểu thư như Lục An Nhiên uống

khăng định cũng sẽ không khó uống lắm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Capuchino, Cự Tuyệt Ý Tốt

“Latte.” Điền Miêu Miêu gọi món: “Thêm một bánh ngọt phô mai!”

“Bạn không giảm cân nữa sao!” Nữ sinh cùng bàn cười hỏi.

“Sau khi đi du ngoạn xong rồi mới giảm! Không gấp không gấp~” Điền Miêu Miêu cười nói.

“Hahaha...” Tất cả đều bị chọc cười, sau đó mọi người cũng từ từ chọn cho mình cà phê hoặc là trà sữa mà mình muốn, còn đi kèm với đủ loại bánh ngọt khác nhau.

Trong lúc nhân viên phục vụ xuống đơn cho pha chế, nghe rất rõ ràng những người pha chế kinh ngạc hỏi: “Tại sao đột nhiên lại có nhiều ly như vậy?”

Sau đó là giải thích của nữ nhân viên, nhưng mà bởi vì âm thanh có chút nhỏ, mọi người ngồi ở ngoài lúc này cũng không nghe được rõ ràng.

Qua một lúc từng ly từng ly cà phê được bung ra, Lục An Nhiên bung lấy ly cà phê của mình, ngậm đầu tiên tiến vào miệng liền cảm nhận được hương vị mịn màng của bọt sữa, hương vị giữa sữa và cà phê hòa vào bổ sung cho nhau. Dựa vào đây có thể biết được kỹ thuật của người pha chế này rất cao! Không nghĩ được ở một tiệm cà phê nhỏ như vậy lại có thể uống được một ly Capuchino ngon đến thế.

“An Nhiên, cái này cũng đâu ngon lắm đâu...” Kỳ Linh cau cau mày, thật sự không hiểu là tại sao nhìn Lục An Nhiên lại uống ngon đến thế.

Lục An Nhiên nhìn thoáng qua bọt sữa trong ly của Kỳ Linh, liền biết được hai ly cà phê của cô và Kỳ Linh vốn không phải là từ một người làm ra, Lục An Nhiên cười nói: “Capuchino vốn dĩ là sự kết hợp giữa cà phê espresso thêm vào sữa bò cùng bọt sữa, có người thích, có người không thích lắm. Và lại, mỗi thợ pha cà phê lại có trình độ kỹ thuật khác nhau, mùi vị vì thế cũng có chút khác nhau.

“Ồ...” Kỳ Linh cau mày vẫn có chút không vừa ý.

“Mình cảm thấy cũng ngon mà!” Lâm Đạt cũng rất vừa ý với ly cà phê của mình, mặc dù cô không hiểu gì về cà phê, nhưng cũng có thể cảm nhận được hương thơm êm dịu, vị sữa nhàn nhạt kết hợp trong đó, và lại bọt sữa trong miệng cũng rất mịn màng.

“Hihi...” Lục An Nhiên liếc mắt một cái, nhận ra ly của Lâm Đạt với của mình là cùng một người pha, khoe miệng lộ ra một ý cười. Đầu lưỡi của cô nhảy cảm hơn so với mọi người, có thể phân biệt được sự khác biệt nhỏ nhất của bất kỳ sản phẩm nào. Tóm lại cô rất vừa ý với tay nghề của người pha cà phê này. Nghĩ đến đó cô liền gọi nhân viên phục vụ: “Tôi có thể gặp người đã pha ly cà phê này không?”

“Ồ...” Nữ nhân viên ngẩn người: “Là do có chỗ nào không vừa ý sao?”

“Uống rất ngon.” Lục An Nhiên cười mỉm: “Cho nên muốn được gặp mặt một chút người pha cà phê này.”

“Tôi đi hỏi một chút.” Nữ nhân viên nhìn qua ly cà phê của Lục An Nhiên, xác định đó chính là ly cà phê do chính tay thợ pha cà phê người Italia làm ra, liền chậm chậm đi vào phía sau, ước chừng qua ba phút, nữ nhân viên đó lại đi ra, nở nụ cười với Lục An Nhiên: “Xin lỗi...”

“Không có gì.” Lục An Nhiên cũng mỉm cười đáp lại, sau này cô sẽ thường xuyên đến đây.

Bỗng nhiên cơn mưa lớn ngoài kia đang dần dần nhỏ lại, mọi người sau khi ăn xong bánh ngọt liền tự mình thanh toán, đi ra khỏi cửa tiệm cà phê đó.

“Bây giờ đi đâu?” có người hỏi.

“Đi mua đồ ăn vặt đi! Đồ ăn vặt cho ngày mai!” Hai mắt Kỳ Linh phát sáng, thời khắc này chính là thời khắc mà cô mong mỏi nhất! Đồ ăn vặt đồ ăn vặt!

“Được đó!” Lục An Nhiên gật gù đầu, mọi người liền đi ra phố đi bộ sau đó đi vào một siêu thị bên cạnh. Đi thang cuốn trực tiếp đi lên khu vực đồ ăn trên tầng 2 trong siêu thị, mọi người đều tự mình lựa chọn những món ăn vặt mà mình yêu thích, các bạn nam đa số chọn những món như khoai tây lát hoặc những bịch bánh snack, mà những bạn nữ lại chọn kẹo và các loại bánh quy nhỏ.

Hai ba người một chiếc xe đẩy, chiếc nào chiếc nấy cũng được nhét đầy ắp đồ ăn vặt.

“Ê ề... Các bạn có phải là mua nhiều quá rồi không?” Lâm Đạt có chút đau đầu mà nhìn Lục An Nhiên và Kỳ Linh. “Có sao?” Kỳ Linh cười tủm tỉm nói: “Là cậu mua quá ít rồi đó Lâm Đạt! chỉ có hai hộp bánh poky nhỏ xíu với một hộp kẹo bạc hà thôi ư, như vậy thật sự đủ ăn sao? Nghe nói ngày mai là phải ngồi xe hai tiếng đồng hồ lận đó.”

“Mình bị say xe, cho nên trước khi lên xe mình sẽ uống thuốc say xe, ngồi trên xe phát ngốc hai tiếng đồng hồ, mình sẽ ngủ cho qua giờ.” Lâm Đạt đẩy đẩy gọng kính trên sống mũi.

“Chán chết luôn!” Kỳ Linh quàng tay qua vai của Lục An Nhiên: “An Nhiên, cậu sẽ không say xe mà ngủ luôn chứ?”

“Không.” Lục An Nhiên từ trước đến nay vẫn chưa say qua xe.

“Vậy thì mình sẽ ngồi chung với cậu.” Kỳ Linh gật gật đầu: “Mới có người cùng nói chuyện.”

“Hơ hơ...” Lục An Nhiên cười, cô rất thích tính cách của Kỳ Linh: “Mình sẽ đem theo vài quyển truyện tranh nữa!”

“Được đó!” Kỳ Linh cười nói: “Đã rất lâu rồi mình không xem truyện tranh! Ba mẹ mình luôn nói lên Sơ Trung là phải tập trung học hành cái gì đó! Phiền chết được!”

“Cậu nên hỏi An Nhiên trước là có đồng ý ngồi xe của trường với cậu hay không tốt hơn đó!” Lâm Đạt nói.

“À?” Kỳ Linh đưa tay vỗ trán: “Đúng rồi! An Nhiên, cậu có đi xe chung với tụi mình không!” “Ồ?” Lục An Nhiên đột nhiên nhớ về kiếp trước, kiếp trước cô chính là không cùng đi xe với mọi người, vốn dĩ không phải là cô không muốn đi chung, mà là do Sở Dao cảm thấy việc chen chúc với mọi người trên chiếc xe đó rất đáng ghét, sau đó liền nhờ tài xế Trương lái xe đi theo sau đoàn xe của trường đến nơi dã ngoại, sau khi đến nơi, Lục An Nhiên rõ ràng cảm giác mọi người đều trốn tránh cô, cô rõ ràng đã đem theo rất nhiều đồ ăn vặt cùng với truyện tranh, nhưng cơ bản là không có người tình nguyện cùng cô chia sẻ. Đây thật sự không phải là kỷ ức tốt đẹp gì! Kiếp này cô nhất định sẽ cùng với mọi người ngồi xe của trường: “Đương nhiên sẽ cùng đi với cậu chứ!”

“Yahoo!” Kỳ Linh vui vẻ cười lên.

Sau khi thanh toán xong, mọi người xách theo những bao lớn bao nhỏ đồ ăn cùng chia tay nhau đi về nhà, vì nhà của Ngô Cương ở gần phố đi bộ mua sắm, cho nên cũng cùng với mọi người tạm biệt Lục An Nhiên mà đi về trước, nhưng mà nhà của Kỳ Linh và Lâm Đạt thì lại rất là xa, cho nên Lục An Nhiên vẫn quyết định cho tài xế Trương đưa hai người đó về nhà.

Sau khi gọi điện thoại cho tài xế Trương đến rước, Lục An Nhiên rủ Kỳ Linh cùng Lâm Đạt bước vào một nhà sách ngay phố đi bộ để mua một quyển nhật ký mới, tất cả đều mới mẻ, cô cũng nên ghi lại những điều mới mẻ của bản thân. Hai kiếp làm người, thói quen viết nhật ký của cô vẫn không thay đổi.

Lần lượt đưa Kỳ Linh và Lâm Đạt về nhà, Lục An Nhiên cũng về nhà của mình, lúc bước vào cửa nhà liền nhìn thấy cả nhà Lục Quân Phong đều có mặt ở phòng khách với một vẻ mặt khá là nghiêm túc, Lục Kiếm Hào ngồi ở vị trí chủ vị uống trà, nhìn thấy Lục An Nhiên trở về, mới nâng lên mí mắt: “Về rồi à?”

“Dạ! Con về rồi thưa ông nội.” Lục An Nhiên đi đến bên cạnh ngồi xuống sofa: “Chú hai, thím hai hai người đến rồi à!”

“Ừ! Sao hôm nay thím cảm thấy con về có hơi trễ một chút?” Từ Liên Tâm sờ sờ đầu của Lục An Nhiên.

“Hôm nay đáng lẽ con được về sớm hơn so với bình thường một tiếng đồng hồ, nhưng con lại với bạn bè đi đến phố đi bộ mua sắm, mọi người cùng nhau mua đồ ăn vặt hay gì đó.” Giọng nói Lục An Nhiên vừa phát ra, chú Trương cũng cùng lúc từ ngoài bước vào cửa nhà mang theo một bao đồ ăn vặt mà Lục An Nhiên đã mua: “Đại tiểu thư, tôi đem lên lầu giúp cô nhé?”

“Dạ.” Lục An Nhiên gật đầu trả lời.

“Woa! Nhiều đồ ăn vặt như thế, An Nhiên, em đây là muốn ăn cho mập lên sao!” Lục An Minh là con trai thứ hai của Lục Quân Phong, chỉ lớn hơn Lục An Nhiên bốn tuổi, tính tình vẫn còn chưa trưởng thành ổn trọng, ngày thường cũng thích chơi đùa với Lục An Nhiên. Kiếp trước Lục An Nhiên vẫn là rất sợ người anh họ thích trêu người này.

“Sẽ không ăn đến mập đâu!” Lục An Nhiên tranh luận lại: “Kỳ Linh đã nói rồi, đồ ăn vặt được đựng trong một ngăn khác của bao tử!”

“Kỳ Linh?” đây thật sự vẫn là lần đầu tiên tại Lục gia Lục An Nhiên lại nhắc đến người khác ngoài Sở Dao ra, Lục Quân Phong nghĩ ngợi: “Bạn học của con sao?”

“Đúng vậy, là bạn học cùng lớp.” Lục An Nhiên trả lời.

“Thím sớm cảm thấy An Nhiên nên kết giao nhiều bạn bè hơn.” Từ Liên Tâm gật đầu nói: “Lứa tuổi này nên kết giao thêm nhiều bạn bè mới đúng! Nhưng mà đừng học giống như anh Minh của con! Lúc nó bằng tuổi con thật sự là đã kết giao rất nhiều hồ bằng cầu hữu!”

“Mẹ!” Lục An Minh hiển nhiên không thích hành vi phá đám của mẹ mình, vì thế tức giận: “Đều là chuyện đã qua rồi, còn nhắc đến hấn ta làm cái gì chứ?”

“Còn không cho nói nữa cơ!” Từ Liên Tâm cho đứa con trai thứ hai của mình một cái liếc mắt, lại sờ sờ khuôn mặt của Lục An Nhiên, đối với Kỳ Linh vẫn luôn ngồi một bên mỉm cười nói: “Quả nhiên vẫn là sinh con gái tốt hơn!”

“Về chuyển đi dã ngoại...” Lục An Thạc là anh trai của Lục An Minh so với Lục An Minh chứng chắc và ổn trọng hơn nhiều, tính cách cũng giống với Lục Quân Phong một chút: “Có cần tài xế chở em tới nơi đó không?”

“Không cần đâu, em cũng giống như các bạn học, tập trung ở trước cổng trường, sau đó sẽ cùng với mọi người ngồi xe của trường qua đó.” Lục An Nhiên cười nói: “Em đã hứa với các bạn học rồi.”

“Cũng tốt.” Từ Liên Tâm gật gù: “Ngày mai khi đi dã ngoại nhớ chú ý an toàn nhé!”

“Có cần phải theo vệ sĩ âm thầm bảo vệ không?” Lục Quân Phong cũng có lo lắng của mình, dù gì Lục An Nhiên cũng là thiên kim đại tiểu thư của Lục gia, hiện tại cả thành phố S này cũng đều đã biết được địa vị của Lục An Nhiên trong Lục gia, có người muốn bắt cóc Lục An Nhiên cũng không có gì kỳ lạ, ngày thường ở trường học luôn có người của Lục gia, đưa đón thì có chú Trương, nhưng mà ở nơi dã ngoại... vẫn là có chút nguy hiểm!

“Không cần phải khoa trương như thế đâu...” Lục An Nhiên đã hạ quyết tâm tuyệt đối sẽ không rời khỏi tầm mắt của các bạn học và giáo viên, cô cũng hy vọng rằng nhóm người xấu đó sẽ không lớn gan lớn mật như vậy, công khai cướp người hay gì đó. Nhưng mà việc phải theo vệ sĩ âm thầm bảo vệ thì có chút hơi quá... như vậy không phải là lại giống như kiếp trước sao? Mọi người đều trốn tránh hay gì đó... không tốt không tốt!

“Con có quen biết một người!” Lục An Minh mở miệng nói: “Là người cùng chơi với con từ nhỏ đến lớn, ba năm trước đã làm lính đặc chủng rồi, gần đây cậu ấy cũng đang trong kỳ nghỉ, con gọi điện cho cậu ấy, ngày mai để cậu ấy đi theo quan sát như vậy không phải được rồi sao!”

“Là ai thế! Đáng tin không?” Từ Liên Tâm hiển nhiên đối với người con trai thứ hai của mình không tin tưởng được này lộ ra nghi ngờ sâu sắc.

“Rất đáng tin!” Lục An Minh thấy mẹ ruột của mình có sự nghi ngờ đối với bản thân như vậy có chút nổi nóng: “Rất đáng tin cậy!”

“Ừm...” Lục Kiếm Hào hiển nhiên cũng không yên tâm cho lắm: “Tên là gì?”

“Tiết Định An.” Lục An Minh trả lời: “Là Tiết gia của thành phố R.”

“Tiết gia sao?” lòng mảy may chật của Lục Kiếm Hào dần ra: “Nếu như là Tiết gia, vẫn là rất đáng tin cậy. Vậy thì chọn cậu ấy đi! An Nhiên, con nói cho anh Minh ngày mai đi dã ngoại chỗ nào, để nó lập tức liên lạc với Tiết Định An của Tiết gia.”

“Ồ...” Lục An Nhiên vẫn là có chút khó xử, mặc dù mọi người đều đang lo lắng cho sự an nguy của cô khiến cho cô cảm thấy rất cảm động! Nhưng cô thật sự không muốn để cho bản thân trở nên đặc biệt như thế, như vậy cô lại sẽ bị mọi người xa lánh... cần cần môi, Lục An Nhiên vẫn là từ chối ý tốt của mọi người: “Thật sự không cần đâu! Ngày mai nhất định con sẽ luôn ở cùng với các bạn học, mọi người yên tâm đi! Hiếm khi được đi dã ngoại, con thật sự không muốn mọi người đều chú ý đến con!”

Thấy thái độ kiên quyết của Lục An Nhiên, mọi người ta nhìn người, người nhìn ta, vẫn là rất khó mà đáp ứng được. Đứa nhỏ trưởng thành rồi, đều đã tự có suy nghĩ riêng của mình, nếu đổi lại là bọn họ cũng đều không muốn sống dưới ánh mắt của người khác như thế!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Sinh Em Gái Nhỏ, Xuất Phát

Ánh nắng ban mai xuyên qua màn che cửa sổ mỏng manh âm áp mà chiếu vào phòng, sàn gỗ thượng hạng dưới ánh sáng chiếu rọi như được mạ lên một vàng sáng đẹp đẽ, đôi chân trần ở bên mép giường, Lục An Nhiên vươn vai một cái, có lẽ là do cơn mưa bất chợt rơi xuống ngày hôm qua, bầu trời được cọ rửa trở nên cực kỳ trong lành sạch sẽ. Bộ váy ngủ được làm bằng vải bông được cời ra thay lên đó là một bộ đồ vận động gọn nhẹ, thoải mái, đứng trước gương ngắm nhìn, kiểu tóc cột cao thường ngày được xõa ra dài ngang thắt lưng được thắt bím lại, đuôi tóc được cột bằng một sợi dây trên đó có đính lên một đóa hoa anh đào, sau đó lại đội lên một chiếc mũ rom nhỏ. Một khi nhìn đến liền thấy được bộ dáng nhẹ nhàng, thoải mái khi đi dã ngoại. Đem tất cả sách, bài tập ôn tập từ trong ba lô lôi ra hết, sau đó nhét đầy mấy quyển truyện tranh và đồ ăn vặt vào, Lục An Nhiên đeo ba lô lên liền rời khỏi phòng ngủ, bộ dáng này xuất hiện ở phòng ăn đã nhận được sự khen ngợi rất lớn.

“Woa! Mau nhìn xem tiểu công chúa của chúng ta! Thật sự rất giống nhân vật từ trong truyện tranh bước ra đó!” Từ Liên Tâm càng nhìn Lục An Nhiên càng thích: “Thím đã nói là nên sinh một đứa con gái mà!”

“Thím hai, nếu như thím sinh cho con một đứa em gái, con sẽ ngày ngày đưa em ấy đi mua búp bê, đi thử những bộ đồ đẹp, cùng với em ấy mặc những bộ váy giống nhau!” Chuyện này không phải Lục An Nhiên đùa chọc Từ Liên Tâm, mà thật ra thì vào năm Lục An Nhiên 17 tuổi Từ Liên Tâm thật sự sinh ra được một đứa con gái, chỉ đáng tiếc là cô bé sống không được bao lâu, mà Từ Liên Tâm vì thương tâm quá độ cho nên thân thể càng ngày càng xấu đi, chỉ có thể dựa vào thuốc bổ mà kéo dài mới miễn cưỡng duy trì được. Lần này lại một kiếp làm người, cô nhất định sẽ bảo vệ tốt người em gái này, bảo vệ tốt những người mà cô trân trọng!

“Ha ha ha!” Từ Liên Tâm cười rộ lên nói: “Nếu như mà có em gái nhỏ, chắc là ngày nào thím hai cũng sẽ dắt hai chị em con đi mua đồ đó! Đến lúc đó ba người chúng ta sẽ mặc đồ giống nhau, tiểu Nhu à chị không được ghen à nha!”

“Ha ha!” Kỳ Nhu bị điểm danh cười: “Không đâu không đâu! Đến lúc đó, tiểu Tâm à, con gái em sẽ thân với chị còn hơn là thân với em nữa đó!”

“Ay ya! Bây giờ đã cùng với em dành người rồi!” Từ Liên Tâm che miệng cười nói: “Chuyện này còn phải xem chú hai con có tiền đồ hay không!”

“Phụt...” Lục Quân Phong đang ăn cháo không dự liệu được mình sẽ bị nhắc đến, một lúc không nhin được, đem toàn bộ số cháo trong miệng vẫn chưa kịp nuốt xuống phun lên mặt của Lục An Minh đang ngồi đối diện.

“Ặc!” Lục An Minh vô duyên vô cớ lại bị trúng đạn đương nhiên là cảm thấy không vui, một bên vừa dùng khăn giấy lau mặt một bên vừa tức giận nói: “Ba, Ba làm gì thế! Mẹ trách Ba không có sức tạo người, Ba cũng không thể trút giận lên người con như vậy!”

“Tiểu tử thôi! Nói cái gì vậy!” Gương mặt già của Lục Quân Phong đỏ lên, còn có An Nhiên ở đây nữa! Trước bao nhiêu người như vậy mà nói cái gì mà ông không có sức tạo người, đây không phải là làm ông mất mặt sao!

“Vốn dĩ là như vậy mà!” Lục An Minh xem như cũng đã lau chùi hết nước cháo trên mặt, cũng may là cậu né kịp thời, nếu không bộ tây trang hiệu Armani mà cậu mới mua đã bị làm dơ rồi! Đây chính là bộ quần áo mà cậu thích nhất tự dùng tiền mình mua đó!

“Con...” Lục Quân Phong thật sự muốn cách một cái bàn mà dùng muống gõ lên đầu của thằng con trai không biết nghĩa khí này, ông làm sao lại không có sức cơ chứ! Không phải là do mỗi ngày công việc tới tấp cho nên vẫn luôn phải tăng ca không có thời gian sao! Ông đối với phương diện kia của chính mình cũng rất vừa ý! Không thì làm sao sinh ra được hai anh em này! Hiện tại lại còn dám lật đổ bàn của ông! Thật sự là đưa con bất hiếu!

“Ha ha ha!” Lục An Nhiên vừa tháo mũ ngồi xuống ghế thì lại cười lên, một nhà của chú hai thật sự rất náo nhiệt! Ngày thường trên bàn cơm cũng chỉ có Lục Kiếm Hào và hai mẹ con cô, mặc dù Lục An Nhiên cũng sẽ nói vài câu chọc cười Lục Kiếm Hào và Kỳ Nhu, nhưng mà cũng không bằng hiệu quả hiện tại! Lục An Nhiên liếc qua Lục Kiếm Hào, nhìn thấy Lục Kiếm Hào vừa muốn cười, lại bày ra phong phạm ân nhân của một đại gia trưởng, thật sự có chút buồn cười. Lại nhìn Kỳ Nhu cùng Từ Liên Tâm, hai người này sớm đã đỏ mặt bịt miệng cười đến không trụ được nữa. “Khụ khụ!” có lẽ thật sự nhin đến khó chịu, Lục Kiếm Hào chỉ có thể dùng tiếng ho của mình một bên để thể hiện sự quân bách của bản thân một bên muốn dừng lại chủ đề của bọn tiểu bối, trong lòng lại âm thầm lo lắng cho tình trạng sức khỏe của đứa con trai thứ hai. Sau khi Lục An Minh ra đời, một nhà của Lục Quân Phong thật sự không có động tĩnh gì nữa... thật sự là không phải có tình huống gì chứ!

“An Nhiên, hôm nay em đi đâu đã ngoại thế!” Lục An Thạc đột nhiên mở miệng hỏi.

“Là công viên hoang dã của thành phố S.” Lục An Nhiên trả lời: “Một lát tới trường tập trung, sau đó cùng ngồi xe của trường đi đến đó, buổi trưa nhà trường sẽ tổ chức cho các lớp nấu đồ ăn và một số hoạt động trò chơi, ba giờ chiều sẽ ngồi xe về lại trường.”

“Đem theo điện thoại chưa?” Lục An Minh nói: “Đưa anh mượn điện thoại em một lát.”

“Vâng?” Lục An Nhiên hiểu kỳ Lục An Minh mượn điện thoại của mình để làm gì, nhưng vẫn ngoan ngoan đưa cho Lục An Minh, bởi vì cô tin tưởng Lục An Minh sẽ không làm hư điện thoại của mình.

“Woa! Weibo của em tại sao lại có nhiều fan như thế! Lại còn là V lớn nha! Tại sao em không kết bạn với anh!” Lục An Minh kinh ngạc: “Chúng ta kết bạn nha!”

“Ồ...” Trần Lục An Nhiên chảy ra vài giọt mồ hôi, cô vẫn luôn hay chia sẻ bí quyết qua ải của nhiều trò chơi, fan như thế một ngày thêm một ít nên càng ngày càng nhiều.

“Đề mẹ xem!” Từ Liên Tâm cũng tới xem: “Thật nè! Fan nhiều quá đi! Sắp hơn 1 triệu người rồi!”

“Ha ha... ha ha...” Lục An Nhiên ngại ngừng cười, cô vẫn là không cảm thấy có gì đặc ý cả...

Lại qua một lát, Lục An Minh mới không dấu vết liếc mắt với Lục An Thạc, gật gật đầu, đem điện thoại trả cho Lục An Nhiên: “Trả em điện thoại, hôm nay nhớ là đừng để điện thoại rời khỏi người! Em ngốc như vậy! Vứt rồi sẽ không mua mới cho em đâu!”

“Biết rồi! Xem thường ai thế!” Lục An Nhiên cũng cho Lục An Minh một cái liếc mắt, người anh họ này vẫn rất thích mỉa mai cô mấy câu, thật là!

“Con ăn no rồi.” Lục An Thạc đẩy chén đĩa về phía trước một chút, đứng dậy. Hôm nay mặc dù là thứ Bảy, nhưng mà anh cùng với Lục Quân Phong vẫn phải lên công ty, vào thứ hai sẽ phải họp về tên của món ăn mới, có một số món vẫn chưa được đặt tên.

“Con cũng no rồi.” Kỳ Nhu cũng đặt chiếc muống ăn cháo xuống. Bộ phận quảng cáo hôm nay cũng phải đi làm, có một số trang web thiết kế hình ảnh đang chờ bà đến chọn lựa.

“Ừm...” Lục Kiếm Hào đột nhiên nâng mắt lên đối với Lục Quân Phong vẫn đang mở miệng ăn từng hóp cháo lớn nói: “Quân Phong, Ba có quen biết với một số bác sĩ trung y đối với phương diện... triệu chứng khó chữa... khụ khụ, đều rất hiểu rõ...” Là một người Ba mà nói những lời như thế với con trai mình thật sự là điều không tốt, nhưng mà nếu như thật sự có bệnh thì nên chữa trị kịp thời mới đúng!

“Phụt...” Lục Quân Phong một lần nữa đem vô số hạt cháo trong miệng phun ra, chuyện quái quỷ gì vậy, ngay cả đến Ba cũng cho rằng phương diện kia của mình không được nữa sao???

“A!!!!” Lục An Minh nháy mắt kêu ré lên, Armani của cậu!!! lần này triệt để bị hủy đi rồi!! không chỉ mỗi tây trang, ngay cả tóc mái tóc được trau chuốt, tạo kiểu của cậu cũng toàn là hạt và nước cháo.

“A hahaha!” Bàn com lại tiếp tục vang lên âm thanh cười vang của mọi người.

“Hahahaha!” Lục An Nhiên bò trên mặt bàn khoa trương mà vỗ mặt bàn, không được rồi, thật sự là quá buồn cười rồi! Hahaha...

Không khí vui vẻ rất lâu cũng không ngừng lại, Lục Kiếm Hào cuối cùng cũng không nhịn được nữa mà cười ra tiếng.

Đương nhiên là có một người thật sự là cười không nổi, nhìn thấy Lục An Minh gần như là bị hủy đi hình tượng, Lục An Nhiên lại càng cảm thấy vui vẻ, lại nhớ lại những chuyện đã xảy ra lúc nãy, cũng không nhịn được mà cười ra tiếng: “Hahahaha...”

“Tâm trạng của đại tiểu thư hôm nay rất tốt nhì!” tài xế Trương thông qua kính chiếu hậu nhìn Lục An Nhiên đang nhìn ra ngoài cửa sổ mà cười thành tiếng nói.

“Đừng vậy!” Lục An Nhiên cười nói: “Chú Trương, tối nay khoảng cỡ bảy giờ tối chú tới trước cổng trường đón con là được! Nếu như thời gian bị thay đổi, con sẽ gọi điện thoại thông báo cho chú.”

“Vâng, được.” Tài xế Trương gật gật đầu.

Qua một khúc quẹo, chiếc xe ổn định đậu trước cổng trường Sơ trung Anh Hoa. Trước cổng trường hai ba chiếc xe buýt đang cùng đậu ở đó, rất nhiều học sinh năm ba cũng đang đợi trước cổng trường, tốp ba tốp bốn đang cùng nhau trò chuyện cười đùa. Hôm nay là thứ Bảy, năm một năm hai đều được nghỉ học, nếu như họ mà thấy được khung cảnh này nhất định sẽ rất là hâm mộ!

Tài xế Trương xuống xe trước, sau đó mở cánh cửa chỗ Lục An Nhiên đang ngồi: “Đại tiểu thư, tới rồi.”

“Ừm.” Lục An Nhiên từ trên xe bước xuống, một thân thanh tân hoạt bát thật sự cùng với thường ngày không giống nhau.

“An Nhiên! Tụi mình ở bên này!” Kỷ Linh vẫy tay kéo lấy Lâm Đạt cùng chạy tới trước mặt Lục An Nhiên, sau đó lại nhiệt tình chào hỏi tài xế Trương: “Ui! Chào buổi sáng! Chú Trương!”

“Haha.” Tài xế Trương cười cười gật gật đầu, ông vẫn là thật sự rất thích nha đầu Kỷ Linh này, thật sự so với Sở Dao mạnh hơn nhiều: “Chào buổi sáng!”

“Chào buổi sáng.” Lâm Đạt từ trong ba lô của mình lôi ra một bịch bánh quy tự làm đưa cho tài xế Trương: “Đây là mẹ cháu bảo cháu đưa cho chú.”

“Cho chú?” Tài xế Trương ngạc nhiên, tại sao lại cho mình bánh quy chứ?

“Cám ơn hôm qua đã đưa cháu và Kỷ Linh về nhà.” Lâm Đạt lễ phép cảm ơn, cô vốn dĩ cũng chỉ làm phần cho chính mình, Kỷ Linh, Lục An Nhiên và cô Tần Thư Hàm, nhưng sau khi mẹ nhìn thấy lại bảo cô làm cho tài xế Trương một phần, gọi là quà cảm ơn. Cô cũng cảm thấy nên cảm ơn người ta, liền ngoài ý muốn làm thêm một phần.

“Haha!” Tài xế Trương cười: “Chú cũng chỉ là nghe lệnh của đại tiểu thư mà thôi!”

“Cầm lấy đi chú Trương.” Lục An Nhiên cười nói: “Là tấm lòng của Lâm Đạt.”

“Được rồi.” Tài xế Trương cũng là lần đầu tiên nhận được bánh quy tự làm, trong một khắc cũng có chút luống cuống: “Cám... cảm ơn.”

“Đừng khách sáo.” Lâm Đạt gật đầu một cái.

Lúc này Sở Dao cách đó không xa mà chạy tới, từ xa ả đã nhìn thấy Kỷ Linh và Lâm Đạt đang cùng với Lục An Nhiên cười cười nói nói rồi, nụ cười đó trong mắt ả thật chói mắt. Mà cách ăn mặc của Lục An Nhiên thật sự làm cho ả càng thêm tức giận, phẩm vị của Lục An Nhiên từ lúc nào lại đã cao lên như thế, chắc chắn là quần áo mà Kỷ Nhu đã chọn cho cô! Nghĩ tới Kỷ Nhu, lại nghĩ đến mẹ ruột của mình, Sở Dao không tự chủ bóp chặt nắm tay, sau một lúc, ả lại nở một nụ cười sáng lạn trên khuôn mặt: “An Nhiên!”

“Sở Dao?” Mí mắt Lục An Nhiên không tự chủ mà giật giật.

“Hôm nay cậu để chú Trương đưa cậu qua đó sao?” Sở Dao thật sự không muốn ngồi những chiếc xe buýt đó, xe buýt làm gì thoải mái bằng xe đưa đón của Lục An Nhiên chứ!

“Không, hôm nay mình muốn ngồi xe buýt qua đó.” Lục An Nhiên nói.

“Hả?” Sở Dao có chút không vui: “Ngồi xe buýt sao... không phải chứ... mình thật sự không muốn ngồi xe buýt đâu!”

“Có gì không tốt chứ! Mình chưa từng được ngồi qua xe buýt nữa!” Lục An Nhiên nhìn thấy bộ dạng này của Sở Dao không tự chủ âm thầm cười lạnh, kiếp trước cũng chính vì câu nói này của Sở Dao, cô mới để chú Trương lái xe chở bọn họ qua đó, đến địa điểm dã ngoại, Sở Dao lại đối với mọi người nói, cô ta vẫn là rất muốn ngồi xe buýt... kết quả mọi người liền cảm thấy cô vô lý gây sự, bày ra bộ dáng của một thiên kim tiểu thư. Trong buổi dã ngoại này Sở Dao chơi rất vui vẻ, cô lại luôn ngồi một bên không ai quan tâm, chỉ có cô Tần Thư Hàm, có lẽ là do thấy cô đáng thương, cho nên mới với cô nói vài câu.

Chương 35: Yên Vị Trên Xe, Vết Nước Miếng

“Ồ...” Sở Dao cắn cắn khóe môi lại nói tiếp: “Vây lát nữa chúng ta ngồi chung đi!” ả ta vẫn còn muốn thân cận hơn với Lục An Nhiên, nếu không lát nữa đến địa điểm dã ngoại, làm sao lừa cô đi chết chứ!

“Xin lỗi nha!” Kỳ Linh không vui xen vào đồng thời cũng tiến lên một bước ôm lấy cánh tay của Lục An nhiên: “Vị trí bên cạnh An Nhiên tôi đã hẹn trước rồi!”

“A?” Sở Dao cứng ngắc, vốn dĩ cảm thấy Lâm Đạt cũng chướng mắt lắm rồi, Kỳ Linh này sao lại tự nhiên từ đâu chui ra làm đảo lộn mọi thứ: “Kỳ Linh? Cậu, cậu không ngồi chung với Lâm Đạt sao?”

“Lâm Đạt say xe, vừa mới uống thuốc ngủ, lúc lên xe cậu ấy sẽ ngủ, một đường ngủ đến địa điểm dã ngoại luôn! Tôi mới không muốn ngồi chung với cậu ấy! chán muốn chết.” Kỳ Linh nói: “Hôm qua tôi đã bàn bạc với An Nhiên rồi, hôm nay chúng tôi sẽ ngồi cùng nhau!”

“Ừm... chính là như vậy đó.” Lục An Nhiên giả vờ xin lỗi cười cười.

Lúc này giáo viên bắt đầu tổ chức cho học sinh lên xe, lớp chọn sẽ là lớp lên xe đầu tiên, Lục An Nhiên cùng với Lâm Đạt và Kỳ Linh đi lên xe, Sở Dao không cam tâm vẫn còn đứng ở dưới nắm chặt nắm tay, hận không thể để cho Lục An Nhiên lập tức chết đi.

“Sở Dao? Sao cậu vẫn còn đứng đó? Lên xe đi!” Tôn Sa Sa nhìn thấy Sở Dao vẫn còn đứng ở chỗ cũ mới kêu lên.

“À! Đến đây.” Sở Dao đổi lại nụ cười tỏa nắng, cùng với Tôn Sa Sa đi lên xe, bởi vì hai người đi lên xe khá là trễ, chỉ có thể được sắp xếp ngồi ở vị trí sau cùng, Lục An Nhiên bị Kỳ Linh kéo lên xe đầu tiên nên khoảng cách giữa ả và hai người khá là cách xa nhau, vị trí mà ả đang ngồi phía bên kia hàng ghế cách vị trí Lục An Nhiên một lối đi vừa lúc có thể nhìn thấy sườn mặt Lục An Nhiên.

Nhìn thấy đại tiểu thư nhà mình đã lên xe rồi, tài xế Trương hướng về vị trí Lục An Nhiên đang ngồi vẫy vẫy tay, cầm lấy bánh quy tự làm mà Lâm Đạt đưa cho liền quay trở lại xe, khởi động xe rồi khỏi cổng trường Sơ trung Anh Hoa, tiễn Lục An Nhiên xong rồi ông còn cần phải đi đón một người khác nữa...

Lục An Nhiên bởi vì là lần đầu tiên ngồi xe buýt, Kỳ Linh rất nghĩa khí nhường vị trí gần cửa sổ cho cô, bản thân thì ngồi hàng ghế ngay lối đi, cùng trò chuyện với Lục An Nhiên.

Có lẽ là lần đầu tiên tham gia loại hoạt động dã ngoại toàn khối như thế này, hoặc có lẽ là khó khăn lắm mới có thể thoát khỏi muôn vàn bài tập trên trường, cho nên tất cả mọi người đều trong trạng thái hưng phấn.

“An Nhiên, ba lô của cậu thật sự rất đầy nha!” Kỳ Linh nhìn thấy cái ba lô mà Lục An Nhiên đang ôm trong ngực nói: “Trong đó đựng những thứ gì thế?”

“Truyện tranh và đồ ăn vặt.” Lục An Nhiên lấy từ trong ba lô ra một bao lớn khoai tây lát đóng gói mở ra: “Ăn không?”

“Ừ ừ!” Kỳ Linh cũng không khách sáo với Lục An Nhiên, nắm một nắm lớn: “cái này là mùi vị gì thế?”

“Vị phô mai đó.” Lục An Nhiên thật sự rất thích đồ ăn vặt vị phô mai, lại chia cho những bạn học ở gần đó, mọi người cười cười nói nói trao đổi đồ ăn vặt của mình rất là vui vẻ.

“Ném thử bánh kếp của mình đi!” Kỳ Linh cũng đem đồ ăn vặt của mình chia cho Lục An Nhiên cùng những bạn học xung quanh, lúc quay lại chia cho Lâm Đạt thì phát hiện Lâm Đạt cư nhiên đã ngủ say rồi: “Nhanh như vậy đã ngủ say rồi sao!”

“Ha ha.” Lục An Nhiên cùng mọi người xung quanh cùng cười lên. Cứ như thế trò chuyện náo loạn suốt một tiếng đồng hồ, mọi người đều cảm thấy có chút mệt mỏi, hôm nay đi ra ngoài chơi, nên đêm hôm qua mọi người đều rất hưng phấn đến ngủ không được, sáng sớm lại dậy từ rất sớm. Lúc lên xe lại náo loạn hơn một tiếng đồng hồ, hiện tại đều cảm thấy có chút buồn ngủ, liền tựa vào vai nhau mà ngủ say. Trước đó còn chê cười Lâm Đạt, hiện tại Kỳ Linh cũng tựa vào vai Lục An Nhiên mà ngủ say mất.

Khóe miệng Lục An Nhiên mỉm cười, nhìn ra ngoài cửa sổ. Bầu trời trong xanh, hàng rào cùng cây cối hai bên đường đều bị bỏ nhanh về phía sau, phía chân trời những ngọn núi nối tiếp nhau, nơi đó hẳn là một thị trấn nhỏ vây quanh thành phố S phồn hoa. Mặt kính cửa sổ phản chiếu hình ảnh gương mặt của Lục An Nhiên, làn da trắng nõn còn có khuôn mặt bầu bĩnh của thiếu nữ 15 tuổi, ngũ quan tinh tế, một đôi mắt đang nhìn phương xa, hình như đang nghĩ về chuyện gì đó. Trên đầu chiếc mũ che nắng được đan bằng những bông rom, một dải lụa mỏng màu cà phê đen bao quanh vành mũ kết lại tại mặt trước của chiếc mũ một cái nơ bướm đáng yêu, mái tóc dài chấm eo được thắt bím vòng qua vai phải rủ xuống ngay trước ngực. Hoa anh đào trên chiếc dây cột tóc là cùng một cặp với hoa anh đào trên trên chiếc trâm cài trên cổ áo, thật phần đáng yêu. Cô mặc một chiếc áo thun ngắn màu trắng kết hợp với một chiếc váy sọc ca rô được buộc bằng một chiếc thắt lưng bằng da cũng màu trắng, dưới lớp váy là một đôi vớ học sinh cao trên đầu gối, chân đi

đôi giấy thẻ thao cao cấp đan xen ba màu lam trắng đỏ. Nhìn trang phục từ trên xuống dưới được phối hợp giản dị, dễ thương lại hiện ra hình ảnh giống như con mèo nhỏ lười biếng.

Cuộc sống hiện tại khiến Lục An Nhiên cảm thấy vô cùng mệt mỏi, càng hạnh phúc lại càng cảm thấy nhút nhát, cô sợ phải đối diện với cái chết một lần nữa, cô lo lắng sẽ lại một lần nữa mất đi cuộc sống hiện tại vốn có, cô trân trọng từng giây trôi qua của hiện tại, cũng yêu thương trân trọng những người thân xung quanh. Từ sau khi trùng sinh, cô đã không nhớ được bản thân đã trải qua bao nhiêu đêm, mơ về cái đêm đó của kiếp trước, không nhớ được đã bao nhiêu đêm lại trải qua cái cảm giác kinh khủng của đêm đó! Hầu như mỗi đêm, cô đều sẽ từ trong giấc mơ kinh hãi mà tỉnh lại, toàn thân đều là mồ hôi. Thậm chí có nhiều lúc, cô chán ghét việc đi ngủ sợ hãi trong giấc mơ. Cô sợ sẽ lại một lần nữa sẽ phải đối diện với hoàn cảnh như vậy.

Cô gấp gáp muốn bắt được người thần bí đứng đằng sau Sở Dao, nhưng cô cũng biết rằng, thực lực hiện tại của bản thân căn bản không đủ mà đối phó với người bí ẩn đó, cô không biết được Lục thị có thể dựa vào ai, cũng không biết được rốt cuộc là ai lại có bản lĩnh như thế, bí mật chuẩn bị trong mười mấy năm, thậm chí là lâu hơn nữa! cô lo lắng cho dù một ngày nào đó cô biết được người bí mật đó là ai, cũng vô lực thay đổi kết cục, vì vậy cô liều mạng củng cố sức mạnh, liều mạng để bản thân đi được xa hơn, đứng ở nơi cao hơn, liều mạng để bản thân càng tốt hơn! Như vậy, cô mới có thể có đủ tự tin đi đối mặt với kẻ địch mà cô vẫn chưa biết mặt mũi kia, cô thể lực vô danh.

Từ hình ảnh trên cửa sổ phản chiếu lại, Lục An Nhiên cũng nhìn thấy Sở Dao, cô ta đang dùng một đôi mắt hàm chứa hận thù nhìn chằm chằm cô, Lục An Nhiên có điểm khâm phục Sở Dao, rõ ràng cô ta hận cô như vậy, nhưng mỗi lần lại có thể đem theo ánh mặt trời dịu dàng tươi cười trò chuyện với cô. Lục An Nhiên của kiếp trước mặt dù thất bại triệt để, nhưng cũng không được xem là quá ủy khuất. Không ai có thể ngờ được từ khi học tiểu học Sở Dao đã bắt đầu có loại suy nghĩ này, cô bạn thân cùng lớn lên từ nhỏ với mình, cư nhiên là bắt đầu từ khi có ý thức liền luôn ghen ghét tính kẻ cô? Nhưng mà, kiếp này lặp lại, Lục An Nhiên đương nhiên sẽ không cho Sở Dao cơ hội như thế nữa! còn có Lâm Hạo Thịnh... nhớ tới Lâm Hạo Thịnh, Lục An Nhiên không tự chủ được mà đau lòng. Kiếp trước sau khi Lục An Nhiên bị cắt đứt gân tay Lâm Hạo Thịnh mới từ nước ngoài trở về, từng bước từng bước lợi dụng cô, lợi dụng Kỳ Nhu, lấy được tín nhiệm của tất cả mọi người trong Lục gia, cùng với cô xác định hôn ước được ông nội truyền thụ mọi tài nghệ đầu bếp. Kiếp này, gân tay cô không bị đứt, cũng không biết đến khi nào Lâm Hạo Thịnh sẽ xuất hiện...

Người anh cùng cha khác mẹ sao? Người đàn ông sùng nịch, yêu thương cô, lại ở trong một đêm đem cô đẩy vào hố sâu của địa ngục... Trong mắt Lục An Nhiên tràn đầy đau khổ và hận thù...

Lại qua một tiếng đồng hồ, xe buýt dừng lại trước cửa công viên hoang dã thành phố S. Tần Thư Hàm cũng còn trong bộ dáng mới ngủ dậy, đứng dậy đuổi lưng một cái sau đó vỗ vỗ tay: “Tỉnh lại nào! Thức dậy đi! Tới trạm rồi!”

Học sinh từng người từng người mới từ trong giấc mơ tỉnh lại xoa xoa đôi mắt mơ màng, đuổi đuổi eo lưng từng người từng người nối đuôi nhau xuống xe.

Ánh mắt buồn ngủ mơ màng xuống xe, tại thời điểm đó có một trận gió mang theo hương cây cỏ phát qua, mọi người bừng tỉnh trong nháy mắt, một đám học sinh lại bắt đầu nháo nhào lên.

“An Nhiên! Xin lỗi!” Kỳ Linh chấp tay trước ngực, tai bắt đầu đỏ lên: “Minh, mình cũng không biết tại sao lại ngủ như chết như vậy... còn... còn... thành thật xin lỗi!”

“Không có gì, không sao!” Lục An Nhiên lắc lắc tay, cũng là một khuôn mặt bất đắc dĩ: “Một lát nữa chắc sẽ khô thôi...”

“Kỳ Linh, cậu ngủ thật sự rất mất mặt!” Lâm Đạt đuổi eo một cái, hiệu quả của thuốc say xe cũng vừa hết tác dụng, cô cũng tỉnh táo nhiều rồi, nhìn thấy trên vai trái của Lục An Nhiên có một mảng nước miếng, không khỏi lắc lắc đầu.

“Không nghĩ tới lại bị cái người duy nhất lên xe là ngủ thẳng căng như cậu nói như vậy!” Kỳ Linh vung nắm đấm nhỏ lên.

“Thôi... Không sao mà!” Lục An Nhiên nói: “Chúng ta qua bên chỗ cô Tần đi!”

“Được...” Kỳ Linh gục đầu xuống, thật sự mất mặt chết đi được, là do đêm hôm qua cô quá hưng phấn, hai giờ sáng mới đi vào giấc ngủ, sáng sớm không tới năm giờ đã thức dậy rồi, kết quả là sau khi lên xe liền dựa vào vai Lục An Nhiên an tâm mà ngủ mất, đã ngủ thì thôi đi, cô còn rơi nước miếng lên vai của Lục An Nhiên... chiếc áo thun đó nhất định rất mắc! làm sao đây! Mùi hương trên người Lục An Nhiên rất dễ ngủ, cô đây cũng là lần đầu tiên ngủ ngon được như vậy! so với mùi vị chiếc giường ở nhà...

“Lục An Nhiên! Cho mọi người xếp hàng vào.” Tần Thư Hàm đuổi eo hướng về phía Lục An Nhiên hô.

“Dạ!” Lục An Nhiên đáp một tiếng, để cho mọi người đều xếp vào hàng đúng là trách nhiệm của người làm Lốp trưởng như cô.

Học sinh nam nữ của lớp chọn phối hợp chia nhau ra xếp thành hàng. Lúc Lục An Nhiên đi qua, mọi người đều không tự chủ được mà nhìn vào vai trái của cô, một vết nước miếng nhỏ trên đó làm cho đại áo màu hồng lúc ẩn lúc hiện, đều để cho mọi người không biết nên để ánh mắt nhìn vào đâu, các bạn nam thì ngại ngùng đưa mắt nhìn loạn bốn phía, các bạn nữ lại mang bộ dáng muốn nói lại thôi, không biết là nên nhắc nhở như thế nào, mới có thể để cô không quá xấu hổ.

“An Nhiên, vai của cậu!” Sở Dao vẫn là không để ý việc Lục An Nhiên khó xử: “Thật sự xấu hổ chết mất!”

“Vai của mình?” Lục An Nhiên trả lời cuối đầu nhìn: “Ồ! Không sao, một lát nữa sẽ khô thôi...”

“Dây áo cũng hiện ra rồi!” Nhìn bộ dáng của Sở Dao vốn không vừa ý phản ứng của Lục An Nhiên, vì thế lại nói tiếp: “Cậu sao lại không biết cách mà che đi chứ!”

“Che đi cái gì?” Lục An Nhiên cảm thấy có chút buồn cười: “Trước đây trong những tấm hình mình mặc lễ phục cúp ngực cũng đều lộ ra như thế, chẳng lẽ mình lại đều cần P (chắc là phối thêm í) thêm một chiếc áo khoác nữa?” Bất quá chỉ là lộ ra đai áo thôi mà, cô cũng không để lộ ra hết, quần áo hở vai Lục An Nhiên cũng mặc rất nhiều, hiện tại bất quá cũng chỉ là lộ ra dây áo, và lại cũng chỉ mơ mơ hồ hồ lộ ra một mảng nhỏ thôi mà.

“...” nghe Lục An Nhiên nói như vậy, Sở Dao cũng không còn gì nói, không chỉ riêng Sở Dao không có gì để nói, lúc này những người vừa muốn nói lại thôi cũng thờ dài nhẹ nhõm.

Mọi người sau khi xếp hàng xong đều hướng về nơi tổ chức dã ngoại mà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tới Địa Điểm, Thể Hiện Sở Trường

Vừa đi, Kỳ Linh vừa cúi đầu áy náy, cho nên cũng đã bỏ qua cơ hội thưởng thức những cây cối mới lạ ở hai bên đường, cả đầu óc đều chỉ đang nghĩ đến việc mình đã rơi nước miếng ở trên vai Lục An Nhiên: “Xin lỗi... An Nhiên... áo của cậu bao nhiêu tiền thế... mình đền cho bạn nhé...”

“Không cần đâu!” Lục An Nhiên cười mỉm nói: “Vốn dĩ chiếc áo này cũng mặc không bao lâu mà!” loại quần áo dài tay này chỉ mặc trong khoảng thời gian giao giữa mùa xuân và mùa hạ cũng chỉ mặc trong vòng một tháng thì đều sẽ được đổi sang loại ngắn tay hết, sang năm sau cô nhất định sẽ cao hơn hoặc phát triển thêm một bộ phận nào đó, tự nhiên cũng sẽ không mặc lại chiếc áo này, nói cách khác, chiếc áo này cũng chỉ mặc mỗi lần này mà thôi. Nhưng mà nhìn thấy Kỳ Linh vẫn mang vẻ mặt áy náy, Lục An Nhiên cũng thật sự không biết nên làm như thế nào để trấn an Kỳ Linh, nếu như cả ngày hôm nay đều vì chuyện này mà phiền não, chuyến đi dã ngoại hiếm có như này xác định là phải hủy đi rồi. Sau một hồi suy nghĩ, Lục An Nhiên khêu vai Kỳ Linh nói: “Nếu không thì sau khi chuyển dã ngoại này kết thúc cậu mời mình đi uống vài ly cà phê ở tiệm cà phê đó đi!”

“Được!” Kỳ Linh vừa nghe được yêu cầu của Lục An Nhiên liền gấp gáp đáp ứng nói: “Cậu muốn mình mời bao nhiêu ly mình cũng đồng ý! Mình mời cậu ăn luôn cả bánh gato nhé!”

“Được đó!” Nhìn thấy sự lo lắng trên khuôn mặt Kỳ Linh vừa được quét sạch sẽ, tâm tình của Lục An Nhiên cũng tốt lên rất nhiều.

Kỳ Linh đã quên đi việc này, nên cước bộ trở cũng trở nên nhẹ nhàng hơn rất nhiều, lại quay trở lại thành con người thật của mình, một lát lại nói cây này mọc trông thật xấu xí, một lát lại học dáng vẻ mọc lên của cây kia, đều chọc cho mọi người cười haha vui vẻ.

Nhìn thấy thái độ phóng khoáng của Lục An Nhiên, lần nữa để lại ấn tượng tốt trước mặt tất cả bạn bè trong lớp. thấy vậy, Sở Dao không kiềm chế được mà nghiêng răng.

Phải đi bộ mất gần hơn một giờ đồng hồ mọi người mới đến được địa điểm dã ngoại, quãng đường mặc dù nói là không xa lắm, nhưng việc này đối với những bạn học sinh hằng ngày chỉ trốn trong phòng mà nói thì cũng được gọi là một thách thức không nhỏ.

“Tới rồi!” Tần Thư Hàm dẫn mọi người tới địa điểm cắm trại nói: “Mọi người nghỉ ngơi tại đây trước đi, một lát nữa nhân viên phụ giúp sẽ dựng sẵn bếp lửa, bên cạnh đó cũng sẽ đem nguyên liệu thức ăn qua đây, đến lúc đó các em phải tự chủ động mà giúp đỡ việc nấu ăn! Hiện tại mọi người không nên đi chơi quá xa đâu nhé!”

“Vâng!” mọi người tản ra tốp hai tốp ba tìm những bàn được làm từ cọc gỗ tròn to mà ngồi xuống, những cọc gỗ này chắc là do những nhân viên công tác đã chuẩn bị từ trước rồi, có hình tròn cũng có hình vuông nữa, một bàn cọc gỗ như thế này đại khái có thể ngồi từ 3 đến 5 người, bốn cọc gỗ quây lại thành một vòng, ở giữa có một khoảng đất trống nhỏ có lẽ là nơi để đặt lửa trại. Lục An Nhiên, Kỳ Linh và Lâm Đạt ngồi trên một cọc gỗ hình vuông, ngồi đối diện với Lục An Nhiên chính là Sở Dao, ngồi bên cạnh cô ta là Tôn Sa Sa và một bạn nữ cùng lớp, tên là Lưu Kiều. Ngồi bên trái Lục An Nhiên là Ngô Cương cùng ba bạn nam cùng lớp nữa. Bên phải chính là một cọc gỗ tương đối nhỏ, trước mắt chỉ có thể ngồi một người, người ngồi ở đây chính là Tần Thư Hàm.

“Phong cảnh nơi này cũng không tệ nhì!” Kỳ Linh nhìn ngó xung quanh, trước mặt là con đường đi bộ có lát ván hai bên là hai hàng cây cao chót vót, được ngăn lại bởi hàng rào với một khoảng cách nhất định tránh tình trạng hỏa hoạn xảy ra. Phía sau là một con sông nhỏ yên tĩnh uốn lượn từ đằng xa lại vòng qua bên trái địa điểm dã ngoại, con sông này tuy không bằng phẳng nhưng cũng không chảy xiết lắm, chỉ là nếu như trong mùa mưa, nước sông sẽ có thể dâng lên cao qua bờ sông. Bên phải là dãy núi cao trải dài miền man mang sắc xanh của lá cây, dưới bầu trời xanh mang lại cảm giác thật phần yên tĩnh mà xa xôi.

“Đúng đó!” Lục An Nhiên nheo mắt nhìn ra xa, tận hưởng giây phút bình yên trong lòng. Nơi này thật sự rất tốt! Hôm nay là thứ bảy, người đến cắm trại cũng không ít, toàn bộ khu vực dã ngoại rất lớn, nhờ có ưu thế về vị trí địa lý thuận lợi, tự nhiên, khu vực dã ngoại của tỉnh C này hầu như đều là học sinh năm ba của Sơ trung Anh Hoa, ngoài nhóm người bọn họ ra cũng chỉ còn lại vài ba nhóm người từ nơi khác đến, một nhóm cắm trại gia đình, dường như là trước giờ chưa từng thấy qua học sinh đi dã ngoại với số lượng đông đảo như thế, đối phương vẫn luôn hướng về phía bên này mà nhìn, nhóm khác

hình như là đồng nghiệp tụ họp hoặc là sinh viên cùng tụ họp với nhau, có cả nam lẫn nữ và lại tuổi tác cũng không cao lắm, không khí vô cùng nhộn nhịp. Nhóm cuối cùng là nhóm ở gần Lục An Nhiên nhất, chỉ có một người con trai, tóc cắt đầu đinh, thân cao ước chừng khoảng trên dưới 1m80, thân hình vạm vỡ cứng rắn, vừa nhìn thấy liền biết đã được trải qua huấn luyện chuyên nghiệp. Ăn mặc một thân nhân phục, hình như cũng là vừa mới đến không được bao lâu, gọi một bàn toàn là thịt, từng miếng từng miếng nướng trên mặt lửa giống như zombie vậy, mùi thịt nướng bay qua bên nhóm người Lục An Nhiên, làm cho mọi người đều nuốt từng ngụm nước bọt.

“An Nhiên, anh ta rất đẹp trai nha!” Hai mắt Kỷ Linh bất chấp hình tượng, từ vị trí của cô ấy vừa lúc có thể nhìn thấy khuôn mặt chính diện của anh ta, làn da màu lúa mạch khỏe mạnh khác hẳn hoàn toàn so với một đám thanh niên một sách trong lớp, mày kiếm anh khí mười phần, một đôi mắt chuyên chú vào miếng thịt mà mình đang nướng, khoe miệng dương lên một vòng cung tuyệt đẹp. Nhìn tuổi tác ước chừng cũng chỉ khoảng trên dưới hai mươi tuổi, nhưng lại mang lại cảm giác khôn ngoan chín chắn mà những người cùng lứa tuổi lại không có được.

“Vậy sao?” Lục An Nhiên liếc nhìn người đàn ông đang được Kỷ Linh nhắc đến, trong lòng lập tức sinh ra lòng phòng bị, một người nam nhân như vậy vừa nhìn đã biết là người có tập luyện qua tại sao lại chạy đến nơi này mà nướng thịt chứ?

“Ừ ừ ừ!” Kỷ Linh hưng phấn mà lắc lắc khuỷa tay Lục An Nhiên: “Thật sự rất đẹp trai đó!”

Những người khác cũng theo ánh mắt của Kỷ Linh mà nhìn qua, ít nhiều cũng bị làm cho kinh ngạc, thật sự là một nam nhân rất đẹp trai, cánh tay áo cuộn lên lộ ra cặp cánh tay mạnh mẽ, không giống với cơ bắp của những nam nhân khác, nam nhân này khi cười lên thật sự đẹp trai ngời ngời, vừa có sự thành thực của đàn ông trưởng thành lại có hào quang của người con trai mới lớn.

Nam nhân đó nhìn thấy đám người Lục An Nhiên đang nhìn mình, liền nở một nụ cười có chừng mực với mọi người, lại cuối đầu tự mình nướng thịt, một bên lại vừa chấm thịt với nước sốt ăn ngon lành.

Mặc dù khí thế mạnh mẽ, nhưng khi ăn người này vẫn toát ra khí chất ưu nhã, lúc này đã làm cho những cô gái mười lăm tuổi mới lớn nhìn đến phát ngốc cả rồi. Trong lúc mọi người đang ngơ ngẩn nhìn ngắm người đẹp, nhân viên phụ giúp đã chuẩn bị đầy đủ bếp lửa và nguyên liệu thức ăn.

“Các em ơi! Các em!” Tần Thư Hàm thấy mọi người đều nhìn đến ngơ ngẩn, không khỏi lắc đầu thở dài: “Có thể bắt đầu nướng thức ăn chuẩn bị ăn cơm rồi!”

“Ồ...” Các bạn nữ này hoàn toàn không thể nào thu hồi tầm mắt của mình, những bạn nam hai tay cùng lúc giơ lên tỏ vẻ không biết nên làm gì hơn. Tần Thư Hàm không thể không lắc đầu, nhóm nữ sinh này tại sao lại giống như chưa từng trải qua sự đời như thế chứ, từng người một đều không biết cách viết hai từ rụt rè như thế nào sao?

“Haizz...” Thở ra một hơi, Lục An Nhiên xắn tay áo đứng lên bắt đầu nấu ăn một cách thành thực, nhân viên phụ giúp dựng lên hai cái bếp lửa, một cái trên đó đặt vỉ nướng một cái khác đang đặt một chiếc chảo. Còn có một nồi cơm vẫn còn nóng hừng hực. Trước tiên Lục An Nhiên quét dầu lên vỉ nướng, sau đó đặt những xiên thịt và rau đã được xiên sẵn lên đó, lại đặt thêm một miếng giấy bạc lên, quét đều dầu, tiếp tục đặt những lát cà tím và nấm kim châm có thể nướng cùng giấy bạc vào. Làm xong những việc này cô mới bật bếp cho chiếc chảo nóng lên, cho dầu vào, sau đó bắt đầu thuận thực cho những món rau thích hợp trong buổi dã ngoại ngày hôm nay vào xào lên.

“Woa!” Nhìn thấy động tác của Lục An Nhiên lưu loát như nước chảy, bốn bạn nam đang ngồi bên ngoài cùng với Tần Thư Hàm đều bị dọa đến ngẩn người, không hổ danh là đại tiểu thư của chuỗi nhà hàng Lục thị, chế biến thức ăn cũng rất ra dáng.

Mà những bạn nữ khác sau khi ngửi thấy mùi hương bay qua cuối cùng cũng lấy lại được tinh thần, nhìn thấy Lục An Nhiên cư nhiên chỉ có một mình mà đã xử lý gọn gàng ngăn nắp, đồng loạt bị làm cho kinh ngạc. Những nhóm kẻ bên cũng nhìn thấy động tác của Lục An Nhiên, bắt đầu sôi nổi mà nhìn qua... có thể ngồi chung bàn với đại tiểu thư chuỗi nhà hàng Lục thị thật là tốt!

Kiếp trước gân tay của Lục An Nhiên bị cắt đứt, rất nhiều món ăn đều không học được, nhưng những món xào đơn giản như vậy vẫn không thể làm khó được cô, nghĩ đến những lúc nấu ăn trong kiếp trước cô tay vẫn luôn đau đớn, Lục An Nhiên liền không ngại được nỗi hận đối với Sở Dao, tay trái cầm chảo, tay phải đổ rượu vào, một ngọn lửa liền phụt lên, sau đó dừng lại cách khuôn mặt của Sở Dao vọn vẹn chỉ 10cm.

“A!” hướng phía sau lui lại thốt thanh kêu lên, Sở Dao té ngã trên mặt đất có cảm giác bất ổn trong lòng, lúc này rõ ràng đã cảm nhận được cái nóng từ đầu mũi truyền lại, dường như ngọn lửa ấy thật sự muốn thiêu hủy đi khuôn mặt của ả vậy.

“Này! Lục An Nhiên! Cậu có thể cẩn thận một chút không!” Tôn Sa Sa không khỏi la lên, lúc này thật sự rất khủng bố, cô ta vẫn đứng bên cạnh Sở Dao, cũng cảm nhận được cổ nhiệt đó, thật sự rất đáng sợ.

“Mình có cách nào chứ!” Lục An Nhiên vớt món ăn trong chảo ra cho vào một chiếc đĩa giấy: “Chiếc chảo này dùng không thuận tay cho lắm, mình có thể làm được như vậy đã là rất tốt rồi! nếu như cậu cảm thấy mình làm không được tốt cho lắm, cậu trước đó làm gì thế? Mình đều đã làm hết tất cả các món ăn rồi cậu lại bức mình cái gì chứ? Bất lỗi sinh sự sao?”

Thanh âm Lục An Nhiên vừa phát ra, tất cả mọi người đều nhìn Tôn Sa Sa mà bất mãn, Lục An Nhiên người ta nói đều không sai, người ta cực cực khổ khổ nướng xiên que rồi lại xào rau, bọn họ cái gì cũng đều không có làm, lại còn vì một chút lỗi nhỏ của Lục An Nhiên mà ồn ào to nhỏ, và lại chẳng phải Sở Dao chỉ là bị dọa một chút thôi sao! Bọn họ cũng đều không cảm thấy lúc này có bao nhiêu nguy hiểm! rõ ràng ngay đến cả một đốm lửa cũng chưa đụng đến Sở Dao! Có cần phải làm ra vẻ té nhào như thế không?

Thật sự việc này cũng đã trách nhầm Sở Dao rồi, Lục An Nhiên đã hoàn mỹ trong việc khống chế ngọn lửa đó chỉ phụt lên một cái rồi lại rút trở về, và lại cũng không phụt ra bao xa, chỉ có người trong cuộc là Sở Dao và người bên cạnh ả là Tôn Sa Sa mới cảm nhận được hiểm cảnh lúc này, ngay cả người bên cạnh Tôn Sa Sa là Lưu Kiều cũng không chú ý đến, lúc này cũng đang tràn đầy ghét bỏ mà nhìn hai người Tôn Sa Sa và Sở Dao.

“Được rồi! ăn một bữa cơm thôi mà các em cũng có thể cãi nhau được?!” Tần Thư Hàm ra mặt hòa giải: “Mỗi người nói ít một câu! Có thể bắt đầu dùng cơm rồi!” Cô thật sự đã đói là đi rồi!

“...” Bởi vì lúc này té ngã nên hai tay Sở Dao dính đầy bùn đất, ả ta cau chặt mày nhìn xuống sự giận dữ đang nổi lên nói: “Mình đi rửa tay đã!” Sở Dao lúc này vẫn còn cười nhạo trong lòng đối với chiếc áo của Lục An Nhiên, hiện tại càng thêm lúng túng, toàn thân cả chiếc váy áo đều dính đầy bùn đất, ngay cả mái tóc dài cũng bị dính một ít, thật sự rất lúng túng. Lúc này lại còn bị trẹo chân, hiện tại chính là nhấc từng bước mà đi đến bên cạnh con sông ngay bên trái, dùng khăn ướt chà xát lòng bàn tay và vạt váy.

“Có thể bắt đầu ăn cơm rồi.” Khóe miệng Lục An Nhiên không dấu vết mà nở nụ cười nói.

“Vạn tuế!” Nhìn mọi người liền biết đều đói chết rồi, từng người dùng chiếc chén nhựa xới cơm, hùng hổ tấn công thịt xiên và rau đã được Lục An Nhiên nướng chín. Lục An Nhiên cũng chỉ dùng một xiên rau nướng và một ít rau củ xào cay, những món thức ăn vừa mới làm xong đã bị ăn sạch trong tích tắc, mọi người cậu nhìn tôi, tôi nhìn cậu, sau đó lại chuyển ánh nhìn lên người Lục An Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Giành Một Cái Nấm Rơm, Nói Chuyện Với Cô

Một bàn này, các bạn nam nhìn Lục An Nhiên là do chính mình không biết làm gì cả chỉ biết ngồi đợi mà ăn thôi, các bạn nữ nhìn Lục An Nhiên hiển nhiên là do đồ do các bạn đó làm không ngon bằng Lục An Nhiên làm, đã ăn qua đồ Lục An Nhiên nấu, bọn họ sẽ không tự mà chuốc lấy nhục đau. Lý do Tần Thư Hàm nhìn Lục An Nhiên càng đơn giản hơn: chưa ăn no, cần được ăn thêm!

Lục An Nhiên bắt lực phản kháng, chỉ có thể bắt đầu làm thêm một bàn thức ăn nữa, lần này cô đem toàn bộ nguyên liệu vào nấu hết, toàn bộ làm hết, rất nhiều học sinh của những bàn khác cũng từng người từng người chạy qua bên này tham gia tranh giành thức ăn tạo nên chiến tranh, Lục An Nhiên cũng chỉ có thể giành được cho mình hai xiên nấm, sau khi ăn hết một xiên, lúc định ăn xiên thứ hai, liền phát hiện xiên nấm trong chén mình đã biến mất, vừa quay đầu, đột nhiên liền phát hiện người con trai ngồi đối diện bàn mình cứ nhiên không biết từ lúc nào đã đứng sau lưng mình, trong miệng còn đang nhai ngon lành xiên nấm mà Lục An Nhiên khổ sở mới cướp được.

“Cái đó...” Lục An Nhiên cảm thấy ngạc nhiên không biết người này đang làm trò quỷ quái gì.

“Ừm... Ngon lắm!” Người đàn ông này hiển nhiên rất là vừa ý tay nghề nấu ăn của Lục An Nhiên.

“Cái đó của tôi mà!” Tâm tình Lục An Nhiên rất không tốt.

“Chỉ là một xiên nấm thôi mà!” Nam nhân trước mặt này ngược lại làm như không có gì cả, nên biết là người khác còn phải van lạy được mời hán ăn, hán còn không thèm ngó tới! Vào lúc này âm thanh báo tin nhắn vang lên, anh ta cúi đầu cầm điện thoại lên xem, sau đó mở ra một bức ảnh cô gái trong đó giống như đúc so với người đang đứng trước mặt, người con gái trong bức ảnh mặc một bộ váy liền theo phong cách hải quân, mái tóc dài chấm eo được cột ra hai bên làm cho thiếu nữ trở nên tràn đầy sức sống. Hai tay trước ngực bụng một bó hoa lớn rực rỡ đầy màu sắc, nụ cười sáng lạn trước ống kính, ánh nắng mặt trời làm cho nụ cười của cô gái càng trở nên đẹp hơn. Nam nhân nhìn cô gái trong bức ảnh và cô gái đang tức giận đứng trước mặt mình nở nụ cười cong khóe miệng, thì ra chính là cô ấy!

“Này!” Lục An Nhiên áp chế sự phẫn nộ trong lòng nói: “Cái này là do tôi nướng đó!”

“Em nướng cũng không phải chỉ mình em được ăn, những người khác cũng đang ăn đó thay!” lắc lắc thanh xiên trên tay, nam nhân này lại bày ra bộ dáng điều đó là đương nhiên.

“Anh!” Lục An Nhiên hít sâu vào nói: “Bọn họ là bạn học của tôi.” Ý trong lời nói rất rõ ràng, căn bản tôi còn không biết anh là cộng hành nào được không!

“Cho nên?” về mặt người nam nhân này hiện lên chữ không quan tâm đối với lý do mà Lục An Nhiên đang nói đến, khuôn mặt vô tội ném thanh xiên trở lại cái chén không của Lục An Nhiên: “Trả em là được rồi chứ gì!”

“Trên thế giới này làm sao lại có loại người không có nhân phẩm như anh chứ!” Lục An Nhiên chỉ đơn giản là tức giận, đây là sát thủ của tổ chức nào thế! Lại không chuyên nghiệp như vậy! Lại còn không có nhân phẩm, thật sự không hiểu là mấy đứa con gái nhìn trúng chỗ nào trên người anh ta mà lại phát ngốc như vậy! Bọn họ cũng chỉ là nhìn về bề ngoài, mà không nhìn xem bên trong như thế nào sao! Trước đây Lục An Nhiên vẫn còn cảm thấy người nam nhân này có chút đẹp trai, hiện tại lại cảm thấy là do chính bản thân mình mù rồi! Cái này gọi là đẹp trai cái beep!

“Em sẽ cảm kích tôi thôi!” Nam nhân ý vị thâm trường mà để lại một câu như thế rồi quay người trở về chiếc bàn của bản thân cả quá trình đến đầu cũng không hề ngoảnh lại lấy một cái.

“Cảm kích cái đầu của anh ấy!” về mặt Lục An Nhiên tỏ ý khinh bỉ, ai lại muốn cảm kích loại người như anh ta chứ!

“An Nhiên, cậu quen biết anh ta sao?” Kỳ Linh khó khăn lắm mới bảo vệ được thức ăn trong chén của mình, sau đó vô cùng cẩn thận mà bụng tới bên cạnh Lục An Nhiên.

“Mình tại sao phải quen biết với loại người này cơ chứ!” Lục An Nhiên hừ lạnh phát ra một câu lại liếc thấy trong chén của Kỳ Linh còn lại một xiên nấm, bàn tay liền nhanh như chớp mà lấy xiên nấm đó nhét vào miệng ăn, nấm đã được nướng lên hương vị càng trở nên chân thật hơn trong miệng, gia vị cộng nước sốt được quét lên trên bề mặt chiếc nấm thấm đều vào bên trong, bất luận là màu sắc hay hương vị cũng đều thuộc dạng cực phẩm, chỉ tiếc là chiếc nấm này vốn dĩ cũng không phải loại tươi ngon, Lục An Nhiên vẫn thật sự vừa ý với tay nghề của mình.

“Nấm của mình!” Kỳ Linh thê thảm mà nhìn xiên nấm của mình cứ như vậy mà đi vào bụng của Lục An Nhiên, không kịp thương tiếc chiếc nấm đó lại vội vàng cho tất cả những thứ còn lại trong chén vào bụng ăn sạch sẽ, chỉ sợ là lát nữa lại sẽ có người qua đây mà giành đồ ăn với cô nữa.

Thức ăn lần này của Lục An Nhiên làm cũng đều bị mọi người chia nhau ăn hết, đối diện với ánh mắt nóng bỏng của toàn bộ học sinh trong lớp, Lục An Nhiên chỉ có thể gơ hai tay đầu hàng. Mọi người đem toàn bộ nguyên liệu của những bàn khác đều đem qua hết bên bàn của Lục An Nhiên, Lục An Nhiên lại tiếp tục bận rộn nấu ăn, động tác mây trôi nước chảy cứ như là đang nhảy múa vậy, biểu tình nghiêm túc mà thành thật, từ lúc cô bắt đầu thêm gia vị vào nồi trong nháy mắt, hương thơm bắn ra bốn phía, ánh lửa lưu chuyển, cổ giống như là một tinh linh hệ Hỏa trong không gian, tự tin mà ưu nhã. Tia lửa từ trong nồi phụt lên, hương thơm lan tỏa trong không khí, tất cả mọi người đều đang quan sát Lục An Nhiên đang bận rộn trước bếp nướng và chiếc chảo đang xào đồ ăn, bọn họ đều trong bộ dạng há hốc mồm mà ngạc nhiên.

Thức ăn được bung lên bàn, phải qua rất lâu mọi người mới từ trong cảnh tượng vừa rồi phục hồi trở lại, không biết ai là người bắt đầu trước, mọi người lại bắt đầu tranh đoạt thức ăn do Lục An Nhiên làm rồi.

Cùng một lúc làm ba mươi phần ăn đối với Lục An Nhiên lúc này đã tiêu tốn rất nhiều sức lực, bất luận là sức khỏe hay là tinh thần, lực chú ý, đều là một thử thách không hề nhỏ, nhưng những điều này đều khiến cô rất vui vẻ! Cô thích nấu ăn, thích tiếp xúc với độ ấm của ngọn lửa, thích nghiên cứu những nguyên liệu nấu ăn, lại càng thích giống như hiện tại, nhìn thấy biểu tình hạnh phúc khi ăn của mọi người. Khóe miệng Lục An Nhiên không tự giác giương lên, đồng thời hận ý trong lòng cô càng nồng đậm hơn, đối với một người đầu bếp mà nói, không gì tàn khốc hơn là bị phế đi đôi tay cả. Lục An Nhiên liếc mắt nhìn ra phía bờ sông, bên bờ Sở Dao dường như là đã lau chùi xong những vết bùn bám trên gấu váy, một bên ngồi đợi cho nó khô, một bên đang liên lạc với ai đó, ánh mắt đề phòng thỉnh thoảng nhìn về phía Lục An Nhiên bên này, lúc thấy Lục An Nhiên cũng đang nhìn lại mình, Sở Dao lại nháy mắt thay đổi thành vẻ mặt ánh dương sáng lạn, đối với Lục An Nhiên vừa phát tay vừa cười.

Lục An Nhiên đè nén cảm giác ghê tởm trong lòng, kéo ra một nụ cười đối với Sở Dao gật gật đầu. Xem ra Sở Dao là đang liên lạc với ai đó rồi, đại khái là muốn tìm cơ hội để xuống tay với mình chăng! Khóe miệng Lục An Nhiên khinh thường giương lên, kiếp trước là do chính bản thân mình ngốc nghếch, kiếp này cô đã sớm biết rõ bộ mặt thật của Sở Dao rồi làm sao lại ngu ngốc mà nhận sự lừa gạt nữa chứ?

Đúng như Lục An Nhiên đã nghĩ, Sở Dao thật sự đang liên hệ với sát thủ mà Sở Vạn Hải phái tới, đối phương dường như đã phục kích ở một địa điểm nào đó rồi, hiện tại chỉ đợi đến lúc Sở Dao dẫn Lục An Nhiên đến mà thôi.

Tất máy, Sở Dao nhìn về phía Lục An Nhiên đang cười vui vẻ trong đám học sinh, cảm giác ghen ghét cứ quanh quẩn khắp người, cô ta hận không thể ngay lập tức để cho Lục An Nhiên triệt để biến mất khỏi thế giới này! Hiện tại người đứng ở đó cười đùa với mọi người đáng lý phải là cô ta! Cổ tình vì chuyện của Lục An Nhiên, cô ta chỉ có thể đứng ở chỗ này đợi cho váy khô, thật sự là quá đáng hận!

Lúc này, Tôn Sa Sa bung một chén đầy thức ăn đến cho Sở Dao: “Sở Dao, cậu vẫn luôn ở bên này hong khô váy, còn chưa ăn cơm nữa! mình để dành một phần cho cậu nè.”

“Cảm ơn.” Sở Dao nhìn chén thức ăn mà Tôn Sa Sa bung đến, nhìn thấy ngón tay đang bung bên miệng chén có dính hạt cơm thì trong lòng tràn đầy khinh bỉ, một chút ham muốn ăn uống cũng không còn nữa: “Sa Sa, mình không đói.”

“Nhưng mà cậu vẫn còn chưa ăn gì cả! Không ăn cơm như vậy không được đâu.” Tôn Sa Sa nhìn thấy bộ dạng Sở Dao như thế cũng có chút lo lắng: “Không nghĩ được là Lục An Nhiên nấu ăn lại ngon đến vậy, chén thức ăn này vẫn là mình giành mới có được đó.”

Nghe Tôn Sa Sa nói là do Lục An Nhiên làm, Sở Dao vẫn có một chút động lòng, tài nghệ nấu ăn của Lục An Nhiên à ta vẫn luôn biết rằng là không tồi, nhưng mà nhìn thấy bàn tay bung chén của Tôn Sa Sa có dính hạt cơm à liền không nhìn được cảm thấy chán ghét mà khinh bỉ. Căn bản à đã rất khinh bỉ kẻ nghèo kiết xác như Tôn Sa Sa, nếu như không phải thấy người này vẫn còn giá trị lợi dụng, à tuyệt đối một chút cũng không muốn phản ứng, nghĩ đến đây lòng mày Sở Dao liền nảy lên một cái trong đầu liền xuất hiện một diệu kế, lập tức thở dài một hơi lộ ra bộ dáng chua xót: “Sa Sa, cậu đối xử với mình thật sự quá tốt, mình rất cảm động, nhưng hiện tại thật sự mình không có tí khẩu vị nào cả, hiện tại trong lòng mình rất khó chịu! Hai chúng ta cũng do lần này phân ban được ngồi gần nhau mới quen biết được, cậu liền đối xử với mình tốt như vậy, còn lo lắng là mình đã ăn gì chưa! Nhưng mà An Nhiên là người bạn thân lớn lên từ nhỏ với mình! Cậu còn biết quan tâm tới mình, mà An Nhiên lại đối xử với mình như thế!” vừa nói Sở Dao lại nặn ra vài giọt nước mắt: “Sa Sa, mình đau lòng lắm...”

“Sở Dao...” Tôn Sa Sa rất đồng cảm với Sở Dao liền để chén thức ăn xuống, Tôn Sa Sa nói: “Lúc này cậu với Lục An Nhiên có phải có hiểu làm gì không?”

“Mình cũng cảm thấy là như vậy.” Sở Dao dùng tay lau đi nước mắt ngay khóe mắt nói: “Từ khi An Nhiên bắt đầu cùng với Lâm Đạt càng ngày càng thân thiết, cậu ấy đã bắt đầu xa lánh mình, mình cũng không biết lí do là gì!”

“Nhất định đều do Lâm Đạt giở trò quỷ!” Tôn Sa Sa tức giận mà nói: “Thật sự không nhìn ra cậu ta lại là loại người như vậy!”

“Không phải vậy đâu...” Sở Dao áp chế tia đắc ý xuất hiện trong mắt lại bày ra bộ dáng không dám tin mà nói: “Lâm Đạt nhất định không phải loại người

như vậy đâu!”

“Cậu thật sự quá ngốc nghếch dễ bị lừa rồi!” Tôn Sa Sa bực bội nói: “Thế giới này biết người biết mặt không biết lòng! Lâm Đạt này, nhìn thì thấy là một tên một sách, không nghĩ tới cậu ta lại có tâm địa gian xảo như thế!”

Nhìn thấy bộ dạng tức giận của Tôn Sa Sa như vậy, Sở Dao không khổng chế được đắc ý trong lòng, nhưng ả vẫn đem vai diễn của mình thực hiện trọn vai: “Là như vậy sao?” Sở Dao nắm lấy hai tay của Tôn Sa Sa: “Sa Sa, mình muốn nhờ cậu giúp một chuyện.”

“Chuyện gì thế?” Tôn Sa Sa nhìn thấy bộ dạng đáng thương của Sở Dao liền đồng ý nói: “Cậu mau nói đi!”

“Mình, mình muốn có một cuộc nói chuyện với An Nhiên và Lâm Đạt! Cậu có thể giúp mình hẹn hai cậu ấy ra khu rừng bên kia bờ sông được không?” Sở Dao cúi thấp đầu, hành động này giống như người bị vậy hăm đến hèn mọn đáng thương, nhưng mà chỉ có bản thân ả mới biết được, người đang cúi đầu nhìn mặt đất đây, lúc này đang cười có bao nhiêu vui vẻ.

“Cậu đó!” Tôn Sa Sa bắt đắc dĩ lắc lắc đầu: “Cậu thật sự quá lương thiện rồi! Đối với loại người đó còn có gì để nói cơ chứ?”

“Xin cậu đó!” Ngẩng đầu lên, đôi mắt của Sở Dao nghiêm nhiên đã trào ra nước mắt.

“Được rồi!” Tôn Sa Sa gật gật đầu.

“Nhưng mà...” Sở Dao bổ sung thêm một câu: “Cậu đừng nói là mình hẹn cậu ấy nhé!”

“Tại sao?” Tôn Sa Sa có chút không hiểu.

“Bởi vì...” Trông mặt Sở Dao vừa chuyển liền nói: “Mình lo là nếu như hai người đó biết người hẹn là mình, Lâm Đạt có thể sẽ không để cho Lục An Nhiên đi đâu...”

“Ừm, cũng đúng!” Tôn Sa Sa gật gật đầu: “Vậy cậu qua đó trước đi, bây giờ mình liền qua đó nói với Lục An Nhiên và Lâm Đạt!”

“Ừm! Thật sự rất cảm ơn cậu!” Gương mặt Sở Dao tươi như hoa: “Sa Sa cậu thật tốt!”

“Hi hi!” Tôn Sa Sa cười một tiếng liền đi tìm Lục An Nhiên và Lâm Đạt.

Nhìn bóng lưng của Tôn Sa Sa, nụ cười trên mặt của Sở Dao dần dần biến mất, chuyển sang gương mặt độc ác cười lạnh, ngày này, cuối cùng ả cũng đợi được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Mười Phút Sau, Bị Bắt Cóc Rồi

Lục An Nhiên và Lâm Đạt tới nhìn cậu cậu nhìn tới lại đồng thời nhìn sang cái người đang đứng chống nạnh về mặt người tới không có ý tốt của Tôn Sa Sa, Lục An Nhiên hỏi: “Cậu dẫn chúng tôi đi đâu?”

“Mười phút sau tôi ở khu rừng phía bên kia sông đợi hai cậu!” Tôn Sa Sa nhắc lại lời cô ta đã nói trước đó.

“Cậu tìm hai người chúng tôi làm gì?” Lâm Đạt hỏi.

“Hai cậu qua đó liền biết không phải sao?” Hiện tại Tôn Sa Sa đã nhận định Lâm Đạt là người bi ối vô liêm sỉ, tiểu nhân châm ngòi li gián, cũng không nguyện ý nói nhiều thêm vài câu với Lâm Đạt, mà nhìn sang Lục An Nhiên nói: “Tôi chính là nhìn thấy cậu tin lời kẻ ác mới có ý tốt nhắc nhở cậu! Tôi có chuyện muốn nói cho rõ ràng với hai cậu!”

“Kẻ ác?” Lục An Nhiên buồn cười nói: “Tại sao tôi lại cảm thấy chính cậu mới là người nghe lời kẻ ác cơ chứ?”

“Thật sự quá ngu xuẩn!” Tôn Sa Sa hừ lạnh một tiếng: “Tôi sẽ ở đó đợi hai người! Mau qua đi!” Nói xong Tôn Sa Sa liền xoay người đi mất.

Lục An Nhiên và Lâm Đạt lần nữa nhìn nhau, đều nhìn thấy trong mắt đối phương ngụ ý cạ lời, Lâm Đạt hỏi: “Đi không?”

“Đi đi!” Lục An Nhiên cười cười: “Không đi cậu liền bị người ta biến thành kẻ ác đó!”

“Cũng được, đi nói rõ ràng mọi chuyện với cậu ta cũng không phải không được, cũng chỉ ở khu rừng đối diện cũng không xa lắm.” Lâm Đạt nhìn cánh rừng nhỏ bên cạnh sông, gật gật đầu.

Lục An Nhiên cũng gật đầu, từ đây liền có thể nhìn thấy khu rừng phía trước mặt, thật sự không xa lắm, và lại nhìn qua cũng không thấy có cái gì nguy hiểm cả, đi thì đi! Bằng không Tôn Sa Sa này lời nói luôn mang theo gai nhọn, thật sự phiền chết người. Vì vậy mà Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt liền tránh tất cả mọi người, hai người đi tới rừng cây đối diện con sông, con sông nhỏ này mặc dù không chảy xiết cho lắm, nhưng cũng không phải không sâu. Nếu như muốn đi tới khu rừng cây đối diện con sông này, phải đi vòng qua phía sau địa điểm cắm trại mới tới được.

Nhìn thấy bóng dáng Lục An Nhiên dần dần đi xa, nam nhân đang ngồi xia răng cách đó không xa ném chiếc tấm xia răng nhắc chân giữ khoảng cách không gần không xa mà đi theo.

Đi xuyên qua cả địa điểm cắm trại rộng lớn, Lục An Nhiên nhìn thấy không xa trước mặt có một cây cầu làm bằng đá, trên cầu có một vài người đang chụp ảnh ngắm hoa. Chỉ cần qua khỏi cây cầu đá này liền có thể băng qua con sông đi qua phía đối diện, Lục An Nhiên và Lâm Đạt nắm tay nhau đi qua cầu, vừa đi đến giữa cây cầu, những người ban nãy còn đang chụp ảnh đột nhiên đem Lục An Nhiên và Lâm Đạt vây lại ở giữa, người cầm đầu đối với Lục An Nhiên tà mị cười: “Lục đại tiểu thư! Đi với chúng tôi một chuyến đi!”

“Không xong!” Lục An Nhiên cả kinh trong lòng, đột ngột đẩy Lâm Đạt một cái: “Lâm Đạt mau chạy đi!”

Lâm Đạt còn chưa phản ứng kịp thì trên cổ đã xuất hiện một con dao ngay tức khắc cô đã mất đi cảm giác, ngất lịm đi. Nhìn thấy Lâm Đạt bị người ta một tay đập ngất, Lục An Nhiên cố gắng muốn trốn thoát nhưng cũng bị đánh một nhát ngất đi.

Đợi đến khi hai người hồi phục lại ý thức, phát hiện cả hai đã bị nhốt trong một căn nhà gỗ, hai tay đều bị trói ra đằng sau.

“Lâm Đạt? Lâm Đạt cậu sao rồi?” Lục An Nhiên hướng người ngồi cạnh đang gục đầu xuống hỏi.

“Không sao...” Thanh âm của Lâm Đạt có chút hữu khí vô lực: “Đầu có chút choáng.”

“Phù...” nghe được âm thanh trả lời của Lâm Đạt, Lục An Nhiên phần nào cũng bớt lo lắng, ngẩng đầu nhìn bốn phía phát hiện bọn họ vẫn còn ở tại công viên hoang dã của thành phố S, từ cử sở vẫn có thể nhìn thấy khu rừng xanh um ở bên ngoài.

“Xảy ra chuyện gì thế?” Lâm Đạt vẫn còn có chút mơ hồ: “Chúng ta là bị bắt cóc rồi sao? Sẽ chết sao?” nhưng mà bản năng sinh tồn rõ ràng cho cô biết rằng hiện tại cô đang rơi vào tình huống rất nguy hiểm.

“Không sao đâu.” Lục An Nhiên an ủi Lâm Đạt: “Chúng ta nhất định có thể sống sót mà thoát khỏi nơi này!” Mặc dù nói thì nói như vậy, nhưng trong lòng Lục An Nhiên cũng rất vô vọng. Đáng chết! Lần này quả nhiên lại dính vào kế của Sở Dao rồi! Nhìn tình huống này liền biết là do Sở Dao nhờ Tôn Sa Sa gọi cô và Lâm Đạt hai người đến đây, một chiều này của Sở Dao thật sự tàn nhẫn! Nếu như là do Sở Dao tới tìm hai người cô, hai người nhất định sẽ không mắc mưu, cộng thêm việc gọi hai người đi đến địa điểm lại là rừng cây phía đối diện con sông, địa điểm trống trải như vậy vừa nhìn liền thấy được hết, tự nhiên sẽ không thể có người ra tay động thủ ở đó! Thật không ngờ rằng cư nhiên lại xuống tay ở trên đường đi đến khu rừng!

Đột nhiên, cửa ngôi nhà gỗ bị mở ra, từ ngoài cửa tiến vào ba người đàn ông, tuổi tác đều trên dưới ba mươi, người đàn ông cầm đầu nhìn Lục An Nhiên: “Lục đại tiểu thư, thành thật xin lỗi cô! Hôm nay hai người các cô có thể không quay về được nữa rồi!” sau khi ngồi xuống người đàn ông đó lại bổ sung thêm một câu: “Ít nhất là không thể sống mà quay về được nữa!”

“Bọn họ trả cho ông giá bao nhiêu! Tôi trả gấp mười lần!” Lục An Nhiên buộc bản thân phải bình tĩnh lại và dừng cảm nhìn trực diện vào người đàn ông cầm đầu. Loại sát thủ như thế này bình thường chỉ cần cho tiền là được, chỉ tiền giải tai nạn, vì thế phương pháp đầu tiên của Lục An Nhiên chính là cho chúng nhiều tiền hơn.

Nhìn thấy Lục An Nhiên bình tĩnh như thế, người cầm đầu cũng hơi có chút kinh ngạc, không nghĩ tới chỉ một thiên kim đại tiểu thư mười lăm tuổi đối diện với loại trường hợp này lại còn biết làm như vậy, thật là thú vị! Ông ta rất thương thức cô bé này, và lại cũng xác định Lục An Nhiên sau này nhất định có thể làm được chuyện lớn! Nhưng mà thật đáng tiếc, liên minh sát thủ bọn họ cũng có quy định riêng: “Thành thật xin lỗi! Chúng tôi tự có quy định của mình.” Mặc dù giá tiền gấp mười lần thật sự rất mê người, nhưng mà phá hủy quy định chính là triệt để cắt đứt tài lộ của bọn họ, sau này ai còn dám tìm bọn họ giao nhiệm vụ nữa!

“Người mà các người muốn giết là tôi, không liên quan đến cô gái này, tôi cùng cậu ấy vốn dĩ không quen biết các người thả cậu ấy đi đi!” Lục An Nhiên tiếp tục thu xếp, cái chết của kiếp trước, cô rất hận, hận Sở Dao, hận Lâm Hạo Thịnh, hận người đàn ông bí ẩn đứng đằng sau mọi chuyện. Nhưng cái chết của cô là cái chết tàn khốc. Nhưng kiếp này không như vậy, nếu như cô chết đi rồi, vẫn còn nợ một mạng của Lâm Đạt, Lâm Đạt hoàn toàn là do bị cô làm cho liên lụy, vốn dĩ kiếp trước, Lâm Đạt hoàn toàn không có một mối liên hệ nào với mình cả, cuộc sống trải qua rất tốt!

Lâm Đạt nghe vậy nhìn về phía Lục An Nhiên, có điểm kinh ngạc, cô khẳng định mình không hề muốn chết, nhưng mà sống chết do mệnh, họa tới không ai có thể ngăn chặn nổi. Việc Lục An Nhiên đến cuối cùng vẫn bảo vệ cho cô làm cô rất cảm động, trong lòng cũng bắt đầu vì Lục An Nhiên mà suy nghĩ.

“Cô gái này tên là Lâm Đạt đúng không!” Tên sát thủ cầm đầu chỉ vào Lâm Đạt nói.

“...” Lục An Nhiên và Lâm Đạt đều cứng nhắc, những người này biết tên của Lục An Nhiên thì không có gì kỳ lạ, nhưng mà ngay đến cả tên của Lâm Đạt cũng biết được, chính là có vấn đề.

“Nhiệm vụ mà chúng tôi nhận được chính là cả hai người đều phải chết!” Tên cầm đầu nuối tiếc mà vỗ vỗ bàn tay: “Và lại là yêu cầu đem hai người hoàn toàn thiêu chết.”

Ta khinh! Lại cmn là lừa! Lục An Nhiên bạo phát đến xuất ngôn chửi tục, hai kiếp làm người của cô đều đã được an bài phải chết do lừa sao! Chuyện

quái quỷ gì thế! Sở Dao đáng chết! Lục An Nhiên đã đoán được là Sở Dao thoát không khỏi liên quan đến chuyện này.

“Thật sự xin lỗi!” Tên cầm đầu vừa vẫy tay, hai người ẩn thân đứng đằng sau hắn xuất hiện đem xăng đã chuẩn bị từ trước đổ đầy vào căn nhà gỗ, khi một trong hai người tính đổ xăng lên người Lục An Nhiên, tên cầm đầu giơ tay cản hẳn lại, có lẽ là thật sự cảm thấy Lục An Nhiên cứ như vậy mà chết đi rất đáng tiếc, hoặc lại có thể lại là cảm thấy cô bé này không đơn giản, trong lòng cũng có chút không nỡ.

“Lâm Đạt! Thật sự xin lỗi cậu.” Lục An Nhiên cảm thấy cơ thể Lâm Đạt đang run lên nhẹ, trong lòng cảm thấy có điểm áy náy, cô vốn không muốn liên lụy Lâm Đạt, nếu như không phải có sự xuất hiện của cô, Lâm Đạt rõ ràng sẽ có một cuộc sống hoàn mỹ hơn mới đúng!

“Bọn họ căn bản không phải do mình đi cùng với cậu mới giết chết mình, mà là bởi vì mình đắc tội với Sở Dao, đúng không?” IQ của Lâm Đạt thật sự rất cao, trong nháy mắt đã hiểu rõ mọi vấn đề.

“Người mà Sở Dao thật sự muốn đối phó vẫn là mình, cậu có thể là do đã chơi với mình quá thân rồi...” Lục An Nhiên rất khâm phục sự bình tĩnh và trí thông minh của Lâm Đạt, trong tình huống như thế này mà vẫn có thể phân tích rõ ràng ai là người muốn giết mình, thật sự không đơn giản.

“Sở Dao chỉ là con gái của thư ký ông nội cậu, cô ta có bản lĩnh này sao?” lời nói của Lâm Đạt có ý là: “Có người đứng đằng sau!”

“...” Lục An Nhiên nhìn sang Lâm Đạt, trong mắt tràn đầy tán thưởng: “Lâm Đạt... cậu thật sự rất thông minh!”

“Cậu không biết người đứng sau là ai, hoặc là người này vô cùng mạnh và lại thể lực vô cùng lớn!” Lâm Đạt tiếp tục phân tích: “Chỉ ít là thể lực mà Lục gia nhà cậu cũng không dám động đến!” Bằng không Lục An Nhiên cũng không cần với Sở Dao chơi trò lá mặt lá trái như vậy, hoặc là muốn dụ ra người đứng đằng sau lưng đó, hoặc chính là chỉ muốn án binh bất động đợi đến khi Lục gia phát triển mạnh hơn nữa.

“Thật ra mà nói, mình thật sự không biết người đứng đằng sau này là ai, không chỉ như thế, trừ mình ra Lục gia không có ai biết sự tồn tại của người đứng đằng sau này.” Lục An Nhiên cũng không muốn giấu Lâm Đạt nữa: “Lâm Đạt, cậu có tin là con người sau khi chết đi còn có thể sống lại không?”

Lâm Đạt nhìn vào đôi mắt của Lục An Nhiên, qua một lúc lâu mới gật gật đầu: “Cậu không có lí do để gạt mình.”

Sau khi rưới xăng đầy ngôi nhà gỗ, ba tên sát thủ đi ra khỏi căn nhà, tên cầm đầu lấy ra cái bật lửa hiệu Zippo một lần nữa nhìn Lục An Nhiên cười mang ý xin lỗi, sau đó liền bật lửa, sau đó buông tay. Mắt nhìn cái bật lửa đó sắp rơi xuống đám xăng bên dưới, một cánh tay xuất hiện giữa không trung, tiếp lấy chiếc bật lửa xém rơi xuống, sau đó lưu loát đóng lại: “Phù, nguy hiểm quá!”

Lục An Nhiên nhìn người vừa mới chụp chiếc bật lửa đó, mơ hồ kinh ngạc, cư nhiên lại là anh ta?

Nam nhân cầm chiếc bật lửa, khoa trương làm một động tác lau mồ hôi trên trán: “Suýt nữa là không kịp rồi!”

“Mày là ai?” Tên cầm đầu rõ ràng không biết được đột nhiên lại có người xuất hiện như vậy, hắn ta rõ ràng có cho người canh giữ bên ngoài! Người này làm sao lại có thể vào được nơi này?

“Mày đang kiếm những người kia sao?” nam nhân đùa giỡn với chiếc bật lửa trong tay, sau đó chỉ tay về phía cách đó không xa có một vài tên đã hoàn toàn nằm bất động nói: “Bọn họ quá mệt mỏi, ngủ say rồi!”

“Mày!” tên cầm đầu kích động muốn rút súng, nhưng lại chậm một bước, nam nhân đó bắt lấy khẩu súng đang mang trên eo của tên cầm đầu một bên lại một cước đá ngất một tên khác xuất hiện bên trái tên cầm đầu, sau đó xoay người giật lấy khẩu súng, một cái xoay người đầy soái khí, hai tay trái phải đều cầm súng chĩa về hai hướng khác, hòng súng nhắm ngay trán của hai tên sát thủ còn sót lại.

Nhìn động tác của nam nhân này thuần thực, nhanh chóng, Lục An Nhiên trong nháy mắt thất thần, thân thủ của người này không phải là một người mạnh bình thường!

“Nói đi! Các người là muốn tự làm mình ngất đi hay là muốn tôi giúp các người một tay?” Nam nhân có chút nghiêng ngả nói.

“Tao cảnh cáo mày, đừng nhúng tay vào chuyện của liên minh Phá Hiểu của tui tao, tao...” tên cầm đầu vẫn chưa nói hết lời dọa nạt, liền bị nam nhân đang cầm súng mỗi người một nhát hoàn toàn làm cho hai tên sát thủ còn lại ngất đi: “Tôi đã cho các người quyền lợi lựa chọn rồi! Tự mình lại không biết trân trọng, không thể trách tôi được!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 39: Mua Sát Thủ, Làm Sao Trả Lời

Sau khi làm hai người kia ngất đi, nam nhân đó lấy điện thoại của mình ra gọi một cuộc gọi: “Lập tức định vị tọa độ hiện tại của tôi, tôi đã đánh ngất vài tên sát thủ, anh đem người qua đây giải quyết đi!” sau khi nói hết lời liền tắt máy, nam nhân nghịch cây súng trên tay tiến vào ngôi nhà gỗ, ngồi xổm trước mặt Lục An Nhiên: “Sao rồi? Tôi đã từng nói qua là em sẽ phải cảm kích tôi mà! Nếu như tôi không xuất hiện kịp thời, em cùng với người bạn này của

em đều đã biến thành nấm nướng rồi!”

“Cảm ơn.” Lục An Nhiên không keo kiệt mà tỏ lòng cảm kích: “Làm phiền anh giúp chúng tôi cời dây trói ra.”

Lâm Đạt vẫn chưa tiêu hóa được những lời mà Lục An Nhiên đã nói với cô, biểu tình có chút nghiêm túc.

Nhìn thấy Lục An Nhiên bình tĩnh như vậy, ngay cả bạn học của cô cũng không gào khóc hoặc là cảm động đến rơi nước mắt như trong dự đoán, nam nhân dường như có chút không hài lòng mà sờ sờ mũi, sau đó vẫn là làm theo lời của Lục An Nhiên đã nói, đem dây trói trên người Lục An Nhiên và Lâm Đạt đều cời ra.

“An Nhiên, mình muốn nói chuyện riêng với cậu một chút!” qua hơn gần mười phút Lâm Đạt mới có thể tiêu hóa hết vấn đề mà Lục An Nhiên đã nói với cô vì thế muốn cùng Lục An Nhiên nói về cách nghĩ của cô: “Đi theo mình.” Lâm Đạt đi ra khỏi căn nhà gỗ, Lục An Nhiên cũng nhanh chóng theo sau rồi đi.

Thấy Lục An Nhiên và Lâm Đạt đi đến một nơi cách đó không xa nói chuyện, nam nhân lắc lắc đầu, anh ta không hiểu được tại sao giữa con gái với nhau lại cứ có chuyện thì thầm với nhau nhiều như thế! Và lại mới lúc này hai người lại còn chung hoàn cảnh ngàn cân treo sợi tóc! Nhưng mà tại sao phản ứng của hai người đó lại giống như làm mất một túi xách đựng 100 tệ trong đó vậy? thật kỳ lạ!

Lúc này, điện thoại trong túi của anh bỗng rung lên, sau khi kết nối từ trong điện thoại vọng ra giọng nói của người bạn cùng chơi với anh từ nhỏ đến lớn: “Sao rồi? Tìm thấy em gái tôi chưa? Cậu nhất định phải bảo vệ tốt nó nhé!”

“Đã sớm xử xong rồi! đâu cần phí công đợi cậu gọi điện tới chứ!” khोक miệng nam nhân dương lên: “Bảy tên sát thủ, đều là người của liên minh Phá Hiểu.”

Âm thanh trong điện thoại trầm mặc vài giây sau đó mới nói: “Giao người cho tôi!” Liên minh Phá Hiểu chỉ tiếp chuyện với người chết, cũng có thể nói là, sát thủ trong tổ chức liên minh Phá Hiểu này cũng chỉ nhận những nhiệm vụ liên quan đến mạng người, xem ra là có người muốn giết Lục An Nhiên, chuyện này cùng với những vụ bắt cóc tổng tiền khác không giống nhau!

“Chuyện này không được.!” Nam nhân cự tuyệt nói: “Tôi đã gọi người của quân đội đến đưa hết những người này đi rồi, gần đây có một vụ án buôn lậu lớn bên tôi nghi ngờ có liên quan đến những người này.”

“Vậy nhớ điều tra giúp tôi người thuê những sát thủ này là ai.” Giọng nói trong điện thoại dường như cực kỳ tức giận.

“Tôi nghĩ cậu hỏi em gái cậu là tốt nhất.” Nam nhân liếc mắt nhìn hai người vẫn còn đang nói chuyện bên kia cười nhạt nói: “Tôi nghĩ là em ấy cái gì cũng biết hết rồi.” Không thì làm sao có thể lại bình tĩnh như vậy, bộ dáng như vậy hoàn toàn không giống thiếu nữ mười lăm tuổi nên có.

“An Nhiên?” bên kia điện thoại ngừng một chút nói: “An Nhiên chỉ là cô bé mười lăm tuổi, bác cả mất tích lúc em ấy mới ba tuổi, khoảng thời gian này lại đối diện với quá nhiều chuyện, sợ là nội tâm cũng đã trưởng thành hơn so với những người đồng lứa.”

Đây rõ ràng không phải là bộ dáng thành thực hơn một hai phần! Nam nhân nhìn chăm chú Lục An Nhiên đang đứng bên kia nở một nụ cười hứng thú, sau đó nói với người trong điện thoại: “Lục An Minh, lần này tôi giúp cậu một việc lớn như thế, cậu chuẩn bị cảm ơn tôi như thế nào đây?”

“Bữa khác mời cậu ăn cơm!” Lục An Minh trả lời.

“Nè! Tôi chính là đã cứu mạng em gái cậu đó! Cậu lại mời tôi một bữa cơm đơn giản như vậy đã đủ rồi sao?” nam nhân rõ ràng không vừa lòng với phương thức cảm ơn của Lục An Minh.

“Nè! Nếu như không có tôi thì cậu làm sao có cơ hội làm bộ đội đặc chủng! Khi xưa là ai đã cùng với cậu quỳ trước cửa nhà Tiết gia, quỳ suốt ba ngày liền cơ chứ!” Lục An Minh nói: “Hơn nữa! Em gái tôi cũng không phải chính là em gái cậu sao! Cứu mạng chính em gái cậu mà cậu còn dám đến đòi nhân tình với tôi, tôi đánh gãy chân cậu bây giờ!”

“Hừ! Xem như cậu lợi hại!” Nam nhân cũng lười đi đôi co với Lục An Minh nói: “Mời tôi ăn cơm cũng được! Nhưng mà tôi muốn tự tay Lục An Nhiên xuống bếp!” Món nấm nướng hôm nay thật sự rất ngon!

“Tiết! Định! An! Cậu có phải ngứa da rồi hay không! Cậu cứ nhiên dám bảo Lục gia đại tiểu thư nhà chúng tôi đích thân xuống bếp nấu cơm cho cái tên tiểu tử hoang dã như cậu!” Giọng nói của Lục An Minh được tăng thêm N lần.

“Sao vậy!” Khোক miệng Tiết Định An dương lên: “Không phải cậu nói Lục An Nhiên là em gái tôi sao? Em gái nấu cơm cho anh trai thì có vấn đề gì sao?”

“Xem như cậu lợi hại!” Lục An Minh cắn răng nói: “Lát nữa cậu tự mình đưa em gái tôi về đây! Đừng để An Nhiên ngồi máy xe buýt hay xe khách vớ vẩn kia nữa, tôi bảo chú Trương đến công viên hoang dã đón hai người!” Lục An Minh không nhịn được chửi thề: “Đáng chết! Chắc là An Nhiên bị dọa cho sợ rồi! Em ấy mới mười lăm tuổi!”

“Được!” Tiết Định An đáp ứng một tiếng cúp máy. Để điện thoại để vào trong túi, chân mày Tiết Định An nảy lên vài cái, sao anh không thấy được Lục An Nhiên đã bị dọa cho sợ rồi cơ chứ!

Vào thời điểm Tiết Định An ngắt máy, Lục An Nhiên và Lâm Đạt cũng đã đạt được chung một nhận thức, bắt tay nhau kết thúc cuộc nói chuyện, so với

quan hệ chỉ là bạn học trước đây của hai người, hiện tại quan hệ giữa hai người dường như là đã tiến tới một mối quan hệ khác, một liên minh chắc chắn cùng trang nghiêm. Mà sau khi Lục An Nhiên và Lâm Đạt quay trở lại địa điểm tập kết cắm trại, mọi người vẫn còn đang chơi đùa, không một ai biết được vừa mới lúc này thôi tình mạng của hai người rơi vào tình trạng ngàn cân treo sợi tóc, cũng không một ai biết được quyết định vừa mới được đưa ra lúc này của Lâm Đạt, quyết định này đã làm thay đổi hoàn toàn cuộc sống quỹ đạo hiện tại của cô.

“An Nhiên, Lâm Đạt!” Từ xa Kỷ Linh đã trông thấy hai người Lục An Nhiên và Lâm Đạt trở về liền chạy bộ qua đó: “Hai cậu vừa đi đâu đó!”

“Không đi đâu cả.” Lục An Nhiên cười nhìn Kỷ Linh, sau đó vòng qua người Kỷ Linh đi đến trước mặt Sở Dao cách đó không xa: “Sở Dao, Minh có chuyện muốn nói với cậu! Cậu qua đây với mình một lát đi.”

“Ừ?” Vốn dĩ nhìn thấy Lục An Nhiên cùng với Lâm Đạt vẫn bình an vô sự mà quay về Sở Dao đã cảm thấy sợ hãi, không nghĩ tới Lục An Nhiên lại còn muốn nói chuyện với ả, tim Sở Dao nảy lên “thình thịch” bắt đầu đánh trống.

Theo sau Lục An Nhiên, hai người đi đến bên bờ sông, vị trí này cũng là vị trí lúc này Sở Dao đứng đây lau chùi vết bầm trên váy. Ánh chiều tà chiếu lên thân thể hai người bọn họ, sóng nước lóng lánh mặt sông lóe lên ánh sáng kỳ dị, khó có được không gian yên tĩnh như vậy. Nhưng loại an tĩnh này càng ngày lại càng làm cho Sở Dao kinh hãi, ả ta lên nhìn nửa bên mặt của Lục An Nhiên, thấy Lục An Nhiên bình tĩnh như vậy, đáy lòng Sở Dao lại càng thêm sợ hãi.

“Minh mới bị người ta tấn công.” Lục An Nhiên nhìn Sở Dao, ánh mắt vững vàng mà bình tĩnh.

“Cái... cái gì?” Sở Dao áp chế sự bất an dâng lên trong lòng, giả bộ khiếp sợ: “Trời đất! Nguy hiểm như vậy! Vậy cậu có bị làm sao không! Có bị thương chỗ nào không?” Sở Dao cảm thấy trái tim ả đã muốn nảy lên tới cổ họng rồi.

“Minh không sao cả, nhưng cậu tốt nhất nên cẩn thận một chút.” Lục An Nhiên đem toàn bộ sự hoảng loạn cùng kinh hãi của Sở Dao thu hết vào đáy mắt.

“Minh? Minh... Minh cần cẩn thận cái gì kia chứ?” Đại não Sở Dao trống rỗng, cảm giác giống như là Lục An Nhiên đang đe dọa ả vậy, không thể nào! Lục An Nhiên vốn dĩ không thể nào biết được trong chuyện này có sự tham gia của ả được!

“Tất cả mọi người đều biết quan hệ của hai chúng ta rất thân thiết, Lâm Đạt với mình chẳng qua chỉ là bạn học ngồi chung bàn đã bị liên lụy như vậy, cậu nên cẩn thận tí, mình lo lắng bọn họ cũng sẽ xuống tay với cậu.” Lục An Nhiên đem tay đặt lên vai của Sở Dao: “Minh hiện tại lại chỉ có mỗi mình cậu, cậu nhất định phải cẩn thận hơn!”

“Chỉ, chỉ có mình?” Nghe Lục An Nhiên nói lo lắng cho mình thật sự đã làm cho ả thở phào nhẹ nhõm nhưng mà câu nói này là có ý gì chứ: “Lâm Đạt không phải cũng quay lại rồi sao?”

“Lâm Đạt đã tuyệt giao với mình rồi.” Lục An Nhiên nói: “Đại khái chắc là sợ mình sẽ lại liên lụy cậu ta nữa! Haizzz...”

“Như, như vậy sao?” Nghe được lời của Lục An Nhiên, Sở Dao chút nữa là không nhịn được muốn cười lên, nhưng vẫn phải che giấu kỹ càng sợi dây cảm xúc vui sướng đang dâng trào kia nói: “An Nhiên, cậu đừng buồn nữa, mình sẽ không bao giờ rời bỏ cậu! Khoảng thời gian này giữa hai chúng ta xảy ra một số chuyện hiểu lầm, nhưng mà dù gì chúng ta từ khi sinh ra thì đã quen biết nhau. Mình sẽ không vì chuyện này mà bỏ rơi cậu.” Khoác lên khuôn mặt dịu dàng mà Sở Dao giỏi nhất, khuôn mặt này tuyệt đối là khuôn mặt của người bạn thân thiết đã được Sở Dao đem ra diễn xuất thành công triệt để.

“Sở Dao! Cậu thật tốt!” Thật sự lười không muốn nhìn thấy khuôn mặt ấy nữa, Lục An Nhiên thay đổi chủ đề nói: “Cậu cảm thấy là ai muốn giết mình chứ?”

“Chuyện này... Chuyện này mình cũng không biết được!” Ánh mắt Sở Dao có chút tránh né.

“Cậu cũng không biết sao? Sao mình lại cảm thấy giống như là người nhà mình làm vậy?” Lục An Nhiên thử nhìn vào hai mắt Sở Dao nói: “Cậu nói có thể nào là chú Ba của mình không?”

“Chú Ba? Không phải đâu...” Sở Dao có chút loạn, ả thật sự đã nghe Sở Vạn Hải nói qua, Lục Quân An hiện tại cũng là người ngồi chung một chiếc thuyền với bọn họ, hiện tại giống ba của ả, cùng làm việc cho một người, mục tiêu chính là làm cho Lục thị sụp đổ, sau khi hoàn thành nhiệm vụ, Lục Quân An có thể cùng với Sở Vạn Hải cắn xé Lục thị, nhưng mà, tại sao người đầu tiên mà Lục An Nhiên nghi ngờ lại chính là Lục Quân An chứ? Nếu như Lục Quân An bị bại lộ, Sở Dao lo lắng ông ta sẽ kéo theo Sở Vạn Hải lộ ra, vì thế nắm chặt nắm tay khẳng định nói: “An Nhiên, mình nghĩ không thể nào là chú Ba được đâu, chú ấy đối xử với cậu tốt như vậy! Khẳng định không thể nào là chú ấy được!”

“Vậy cậu cảm thấy sẽ là ai chứ?” Khóe miệng Lục An Nhiên hơi hơi giương lên, trong chuyện này quả nhiên có sự tham gia của Lục Quân An.

“Minh, mình cũng không biết!” Sở Dao lắc lắc đầu.

“Vậy cậu nói xem có phải hay không Lục gia nhà mình đắc tội với người không nên đắc tội?” Lục An Nhiên nghiêm túc mà nhìn chăm chăm vào hai mắt của Sở Dao suy đoán hy vọng có thể từ trong đó lấy được vài tin tức có lợi cho mình: “Ví dụ như người của Đế Đô (không biết vì sao tới khúc này tác giả lại đổi thành Đế Đô, nhưng mà theo như mình thấy hầu như mấy truyện kia cũng lấy tên này nên chắc sau này sẽ lấy tên địa danh này luôn.)

“...” Nhịp tim của Sở Dao lỡ mất một nhịp, kéo kéo khóe miệng cười gượng nói: “An Nhiên, chuyện chuyện này mình làm sao có thể biết được, cũng có thể là có người muốn bắt cóc cậu để tống tiền Lục gia, hiện tại cả thành phố S này ai không biết vị trí của cậu trong Lục gia chứ!”

“Là như vậy sao!” có được tin tức có lợi, Lục An Nhiên ngừng nói, quả nhiên là người của Đê Đô ngại Lục gia ngáng chân! Nhưng mà Lục gia lại không liên quan đến vũ khí, lại vừa không có tham gia vào chính trị. Bất quá chỉ là một doanh nghiệp ăn uống, Đê Đô bên đó lại sẽ có người nào ngấm ngấm bố trí suốt mười mấy năm như vậy để diệt trừ Lục thị cơ chứ?

“An Nhiên, đừng nghĩ nhiều nữa!” Sở Dao lo lắng Lục An Nhiên sẽ hỏi vấn đề gì nữa liền chuyển sang một vấn đề khác hỏi: “Đúng rồi, nếu như đã có người muốn bắt cóc các cậu, các cậu làm thế nào mà lại chạy thoát ra được thế!” đây mới chính là vấn đề mà Sở Dao quan tâm nhất.

Làm sao mà chạy thoát ra được chứ? Khóe miệng Lục An Nhiên dương lên, trong hai mắt xẹt qua một tia giảo hoạt thâm thúy. Vấn đề này muốn cô trả lời như thế nào chứ?

Hơ hơ...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thế Lực Bí Mật, Phần Mềm Định Vị

Nhìn thẳng vào hai mắt của Sở Dao Lục An Nhiên không nhanh không chậm sử dụng lời lẽ đã được chuẩn bị trước đó nói: “Là lực lượng bí mật được Lục gia nhiều thế hệ bồi dưỡng vẫn luôn theo dõi bảo vệ mình, mới đem bọn mình cứu ra!”

“Lục gia có thể lực bí mật được bồi dưỡng lâu đời như vậy?” sau khi nghe lời nói của Lục An Nhiên đôi mắt Sở Dao trừng lớn, điều này trước giờ ả vẫn chưa bao giờ nghe nói qua! Đừng nói là ả, ngay cả thư ký thân cận của Lục Kiếm Hào, ba của ả là Sở Vạn Hải cũng không biết được chuyện này.

“Đúng đó!” Lục An Nhiên gật gật đầu biểu hiện ra vẻ kinh ngạc nói: “Mình cũng mới biết chuyện này thôi, và lại...” Lục An Nhiên liếc về phía cánh rừng trống trải bên kia nói: “Có vẻ như thế lực bí mật của Lục gia cùng với thế lực của quân đội Z quốc có liên kết.

“Quân đội!” Sở Dao lập tức choáng váng, Lục gia bất quá cũng chỉ là xí nghiệp thực phẩm và đồ uống hàng đầu của thành phố S, nếu như nói Lục gia có thế lực gì đó, Sở Dao đã rất kinh ngạc, hiện tại lại còn nói thế lực này có quan hệ với quân đội của Z quốc, làm sao Sở Dao có thể tin được? Nhưng mà nếu như không phải như vậy, Lục An Nhiên làm sao có thể thoát ra được chứ? Nghe cha ả nói, sát thủ lần này cũng có số má trong Z quốc, Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt cũng chỉ là hai cô gái, làm thế nào có thể chống lại những kẻ giết người khát máu này?

“Đúng!” Nhìn thấy cả khuôn mặt Sở Dao tỏ vẻ không tin còn có biểu hiện nghi hoặc trong đó, Lục An Nhiên giấu đi ý cười trong mắt, cô biết là Sở Dao sẽ không tin lời của một mình cô, nhưng mà không sao, cô đương nhiên vẫn còn kế thứ hai! Lục An Nhiên lại nhìn về rừng cây trước mắt, đó là một rừng bạch dương trắng, thân cây rất nhỏ, khoảng cách giữa các cây với nhau cũng không hoàn toàn chặt chẽ, nhìn sang liền có thể nhìn thấu cả cánh rừng này thậm chí có thể nhìn thấy con đường bên kia cánh rừng... trước đó cũng bởi vì Tôn Sa Sa hẹn họ nói chuyện ở cánh rừng này, Lục An Nhiên mới yên tâm mà đồng ý đi qua đó, địa điểm mà Sở Dao lựa chọn thật sự rất tốt! Một cánh rừng có thể nhìn xuyên thấu như thế đương nhiên có thể khiến Lục An Nhiên yên tâm! Nhưng mà chỉ là cánh rừng này cũng không chỉ có mỗi Sở Dao mới có thể có biện pháp sử dụng tốt như thế!

“An Nhiên, cậu đừng kể chuyện cười với mình nữa! Mau nói sự thật với mình đi!” Sở Dao rõ ràng là không tin chuyện này, xí nghiệp ăn uống cùng với quân đội? Căn bản chính là không có tí quan hệ nào cả!

“Mình không lừa cậu!” Lục An Nhiên tiếp tục nói: “Mình còn để người bảo vệ cho mình đi theo bảo vệ cho Lâm Đạt nữa.”

“Lâm Đạt không phải là đã tuyệt giao với cậu rồi sao? Cậu còn để người theo sau bảo vệ cậu ấy làm gì chứ?” Sở Dao hỏi.

“Cho dù cậu ấy tuyệt giao với mình, nhưng bởi vì mình cậu ấy mới bị cuốn vào vụ bắt cóc! Lần này người của Lục gia giải quyết sát thủ, đại khái là bọn họ cũng sẽ không dám đánh chủ ý lên người mình nữa, nhưng mà Lâm Đạt cũng chỉ là một người bình thường, nhiều nhất cũng chỉ được bộ não thông minh hơn người. Nếu như bọn chúng còn muốn tìm Lâm Đạt làm phiền thì phải làm sao? Cho nên mình liền cho bọn họ bảo vệ Lâm Đạt cho đến khi kỳ thi cuối Sơ trung kết thúc.” Lục An Nhiên vẫn luôn quan sát từng chi tiết nhỏ trên khuôn mặt của Sở Dao, quả nhiên, sau khi cô nói xong câu này, biểu tình trên mặt Sở Dao chuyển sang chần chờ và do dự. ả vẫn còn chưa xác định được lời nói của Lục An Nhiên là thật hay giả. Nếu như là thật thì đây đúng là một phát hiện lớn! Nhưng mà ả vẫn là không nguyện tin tưởng chuyện này, bởi vì ả rất hy vọng Lục An Nhiên nhanh chóng đi chết đi, thật sự không muốn bị một người lạ nào đó nhảy ra cản trở chuyện này.

“Không nói nhiều với cậu nữa, lần này quả thật đã hù đến mình, mình đã liên hệ với tài xế tới đón rồi, mình về nhà trước đây.” Lục An Nhiên nhìn về mười mấy bóng người trong rừng cây, khóe miệng lộ ra nụ cười không kiềm chế được.

Nụ cười này lọt vào mắt của Sở Dao chính là nụ cười may mắn đại nạn không chết, mặc dù làm cho ả cảm thấy rất chướng mắt, nhưng mà Sở Dao vẫn là nở ra nụ cười dịu dàng nói: “Vậy cậu về trước đi! Chú ý an toàn!”

“Được!” Lục An Nhiên vẫy vẫy tay với Sở Dao, sau đó liền quay lưng đi. Thời điểm sau khi cô xoay người đi, Sở Dao lần nữa quay lại quan sát cánh rừng bên kia sông, lời Lục An Nhiên nói không giống như là giả, nhưng mà về tình về lý cũng không thể nào là sự thật, ả thật sự rất mâu thuẫn! Nói Lục gia có vẻ sĩ gì đó thì ả tin, nhưng mà thế lực bí mật được bồi dưỡng gì đó, lại còn có quan hệ với quân đội... cái này cũng nói quá rồi! Khóe miệng Sở

Dao phủ lên một nụ cười khinh bỉ, nhưng nụ cười này nháy mắt liền ngưng lại trên khuôn mặt ả, ả không dám tin tưởng mà nhìn về phía cánh rừng bên kia sông, mấy bóng người đàn ông mặc một thân quần áo màu đen vác thêm vài người đàn ông dường như đã hôn mê chạy đi, đem những người đang hôn mê kia đến con đường phía cuối cánh rừng bên kia bỏ lên trên một chiếc xe bọc thép chuyên dụng của quân đội đang đậu ở đó.

Đứng chéch sau lưng Sở Dao, Lục An Nhiên đem toàn bộ biểu hiện hoảng loạn và khiếp sợ trên mặt Sở Dao thu hết vào đáy mắt. Cô cố ý yêu cầu Tiết Định An cùng những người mà anh ta gọi tới nhất định phải làm theo đúng thời gian mà cô định ra từ bên phía cánh rừng áp tải những tên sát thủ này đi. Tiết Định An mặc dù rất hiếu kỳ nhưng cũng không cự tuyệt, toàn quyền hiệp trợ Lục An Nhiên diễn ra một vở kịch như thế cho Sở Dao xem.

Con người của Sở Dao quá kiêu ngạo, dù cho Lục An Nhiên có lặp lại ngàn lần, cũng không bằng để ả tận mắt chứng kiến. Những lời nói trước đây của cô cũng chỉ là để dẫn đường mà thôi, với Sở Dao nói những lời hoang đường trước, sau đó mới để ả chứng kiến cảnh tượng như thế, tự nhiên Sở Dao sẽ không thể không tin.

Nhìn thấy mục đích của mình đã đạt được, Lục An Nhiên lấy lý do với Tần Thư Hàm là “thân thể không được khỏe”, một mình rời khỏi nhóm trở về lối vào của công viên hoang dã, đợi đến khi cô tới cổng vào, tài xế Trương đã sớm đứng bên cạnh chiếc xe đợi Lục An Nhiên rồi, thấy Lục An Nhiên bước tới, tài xế Trương giúp cô mở cửa xe ra, mà sau khi Lục An Nhiên lên xe lại phát hiện trên xe đã thừa ra một người.

“À! Nằm nhỏ!” Tiết Định An cười chào hỏi với Lục An Nhiên.

“Sao anh lại ở đây?” Lục An Nhiên có chút kinh ngạc, cô còn cho rằng Tiết Định An đã đi cùng với những người kia rồi.

“Thật đúng là vô tình!” Tiết Định An để lộ ra khuôn mặt “bị tổn thương”: “Để tránh rủi ro ngày mai sẽ bị mọi người vây quanh chụp hình nói về sự việc nguy hiểm của ngày hôm nay, tôi đã đề đám anh em của tôi phối hợp với em diễn ra một bộ kịch hay như thế! Và lại tôi còn cứu mạng của em! Không thì cái nằm nhỏ là em đây liền biến thành nằm nướng mất rồi!”

“Nằm nhỏ?” Lục An Nhiên đối với biệt danh mà Tiết Định An đặt cho mình có chút cạn lời, chỗ nào của cô nhìn giống nằm cơ chứ! Lục An Nhiên quay đầu không muốn tiếp tục tranh luận với Tiết Định An, cô đối với người tranh giành thức ăn từ chén của cô thật sự không có hảo cảm.

“Nè nè nè!” Tiết Định An thấy Lục An Nhiên không để ý đến mình nữa có chút không vui: “Em liền đối xử với ân nhân cứu mạng của em như thế à!”

Lục An Nhiên quay người lại đối diện với Tiết Định An: “Vậy anh muốn tôi đối xử với anh như thế nào?”

“Dù gì tôi cũng lớn hơn em năm tuổi! Em trước tiên... gọi một tiếng anh Tiết nghe xem nào!” Tiết Định An nhìn thấy bộ dáng của Lục An Nhiên như thế nhin không được đùa giỡn một phen.

“Tiết?” Lục An Nhiên suy nghĩ lại về cái họ này: “Tiết gia thành phố R?” Lục An Nhiên nhớ gia tộc này cũng là một gia tộc thương nhân, ít nhiều cũng có hơn trăm năm lịch sử rồi, Lục thị là xí nghiệp ăn uống, Tiết gia là xí nghiệp về rượu, hai gia tộc bình thường cũng sẽ có quan hệ làm ăn qua lại, quan hệ cũng không tệ. Đặc biệt là Lục An Minh cùng với Tiết Định An cũng là anh em từ nhỏ mặc chung một cái quần tời lớn, thiết nghĩ lần này Tiết Định An có thể kịp thời tới cứu cô cũng là ý kiến của Lục An Minh... Nhưng mà Tiết Định An này làm thế nào mà tìm được cô cơ chứ? Cô bị nhốt trong căn nhà gỗ ở một nơi rất hẻo lánh! Lục An Nhiên suy tư, vẫn là không thể nghĩ ra đáp án! Dứt khoát trực tiếp hỏi Tiết Định An: “Anh Tiết, anh làm thế nào mà tìm được em vậy?” Tiết Định An lớn hơn Lục An Nhiên năm tuổi, gọi một tiếng anh Tiết, Lục An Nhiên cũng không bị lỗ vốn.

“Điện thoại của em bị Lục An Minh cài phần mềm theo dõi! Em không biết sao?” Tiết Định An nói: “Tối hôm qua cậu ta hỏi anh lấy phần mềm này, sáng ngày hôm nay cài vào điện thoại của em, sau đó kết nối với điện thoại của anh, em ở đâu tôi chỉ cần quét một cái liền biết được!”

“Sáng hôm nay?” Lục An Nhiên nhớ đến việc sáng nay Lục An Minh mượn điện thoại của cô để theo dõi weibo lẫn nhau, nháy mắt liền hiểu rõ, thì ra làm như thế là để cài phần mềm định vị trên điện thoại của cô! Nghĩ đến vấn đề thêm bạn gì đó, cũng chỉ là nguy hiểm mà thôi... nghĩ đến mọi người trong nhà vì cô làm những chuyện này, Lục An Nhiên có chút cảm động.

“Em không trách Lục An Minh sao?” Tiết Định An nhìn Lục An Nhiên nói.

“Tại sao phải trách anh ấy?” Lục An Nhiên không hiểu hỏi ngược lại.

“Cậu ta chưa được sự đồng ý của em đã tự cài đặt phần mềm định vị vào điện thoại của em đó!” Tiết Định An rất quan tâm nói, nếu đổi lại là người khác sớm đã nổi trận lôi đình rồi!

“Nếu như không cài đặt phần mềm này, anh có thể tìm thấy em không?” Lục An Nhiên hỏi.

“Có thể thì có thể, nhưng mà phỏng chừng thời điểm tôi tìm được em, em đại khái đã biến thành nằm nướng rồi!” Tiết Định An nói lời thật lòng, vị trí của căn nhà gỗ kia thật sự rất hẻo lánh. Lúc đầu khi mà Lục An Nhiên cùng Lâm Đạt rời khỏi, anh còn tưởng Lục An Nhiên muốn đi nhà vệ sinh hay đi đâu đó, con gái thường đi vệ sinh cùng nhau cũng là chuyện rất bình thường. Và lại phương hướng mà hai người đi tới cũng chính là hướng dẫn đến nhà vệ sinh, Tiết Định An đi theo đến một đoạn đường xác định suy nghĩ trong đầu là đứng nên cũng không tiếp tục đi theo lên nữa mà đứng tại chỗ đợi. Nhưng mà đợi đến gần mười phút cũng không thấy trở về, Tiết Định An mở phần mềm định vị lên phát hiện Lục An Nhiên không ở tại vị trí nhà vệ sinh liền đi theo vị trí hiện thị trên màn hình đuổi theo, như vậy mới kịp thời cứu được Lục An Nhiên.

“Vậy thì tại sao em phải tức giận chứ!” Lục An Nhiên nhún nhún vai.

“...” Khóe miệng Tiết Định An dương lên, quả nhiên là một cô gái thú vị.

“Đại tiểu thư, tới nhà rồi.” Lái xe vào cổng, tài xế Trương nhắc với Lục An Nhiên đang nói chuyện ở phía sau, sau đó đem xe đậu vững vàng ngay trước cửa lớn.

Lục An Nhiên xuống xe sau đó đi vào phòng khách, ở đó một nhà lớn nhỏ Lục gia đều đã có mặt.

“Ai?” Lục An Nhiên nhìn thấy đám người sáng sớm cùng nhau ăn cơm hiện lại có mặt đầy đủ ngồi ở sofa phòng khách liền hiếu kỳ: “Mọi người tại sao đều ở đây? Không đi tăng ca sao?”

“Vốn dĩ là ở lại tăng ca, nhận được thông báo của An Minh thì mọi người lại quay về đây.” Lục Quân Phong trả lời.

“An Nhiên, con có bị sao không?” Kỷ Nhu kéo An Nhiên tới trước mặt mình quan sát từ trên xuống dưới, đôi mắt của bà hoe đỏ, nhìn tình hình này dường như trước đó đã khóc qua, lúc nhận được điện thoại của Lục An Minh, bà gần như ngất xỉu, đến cùng là ai lại ác độc như thế? Cur nhiên lại có thể dùng đến sát thủ để sát hại một cô bé mới mười lăm tuổi?

“Con? Con không sao cả?” Lục An Nhiên trả lời: “Thật, vẫn còn rất tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Định Tội Ta Sáng, Tương Lai Còn Dài

Lục Kiếm Hào thật sự thấy cháu gái bảo bối của mình không hề bị tổn thương mà quay về, đôi lông mày vẫn luôn cau chặt cũng buông lỏng: “An Nhiên, con qua đây!”

“Dạ.” Lục An Nhiên đáp một tiếng đi qua phía ông nội Lục Kiếm Hào.

“Con cho rằng là ai muốn giết con?” Lục Kiếm Hào hỏi: “Tại sao phải giết con?”

“Ba, An Nhiên mới mười lăm tuổi! Cô bé có thể biết gì chứ!” Lông mày lá liễu xinh đẹp của Từ Liên Tâm gắt gao nhăn lại, một cô bé mới mười lăm tuổi, đã phạm phải lỗi lầm lớn đến cỡ nào khiến người ta phải ra tay tàn ác như thế! An Nhiên vừa hiểu thuận lại hiểu chuyện, tại sao lại bị những kẻ xấu kia ghi thù hận? Người này rốt cuộc ác đến mức nào! Ngay cả một cô bé mười lăm tuổi cũng không buông tha? Mà những người khác cũng cảm thấy Lục Kiếm Hào hỏi vấn đề này cũng như không, An Nhiên có thể biết được cái gì! Bất quá chỉ mới mười lăm tuổi mà thôi.

“Con biết!” Lục An Nhiên lại ngoài dự liệu của mọi người: “Con nghe bọn sát thủ nói là Lục gia nhà chúng ta đụng trúng người không nên đụng!” Lục An Nhiên vừa nói ra liền làm cho tất cả mọi người bị dọa xanh mặt. Lục An Nhiên sớm đã biết mọi người sẽ có phản ứng như thế, đây là kiếp trước Sở Dao nói cho Lục An Nhiên trước khi cô chết, Lục An Nhiên trước sau suy nghĩ liền đem chuyện này nói cho tất cả mọi người có mặt ở đây, cô cảm thấy để Lục gia cẩn thận một chút cũng tốt, chỉ ít cũng sẽ có chút phòng bị, miễn cho giống kiếp trước, bị coi như một đứa ngốc quay vòng vòng suốt cuộc đời, trước khi chết một khắc mới biết được chân tướng!

“Lục gia chúng ta luôn cẩn trọng trong việc kinh doanh ăn uống, chưa từng đắc tội ai bao giờ, thị trường kinh doanh cũng cố gắng lấy hòa bình làm chủ! Đến cùng là ai lại nhân tâm như thế!” Lục Quân Phong nghe được câu nói của Lục An Nhiên thì thập phần khiếp sợ, danh tiếng của Lục thị vẫn luôn rất tốt, trước giờ chưa bao giờ chơi xấu đối thủ nào! Lại còn đụng trúng người không nên đụng? Làm sao có thể như thế được?

“Đúng! Cho dù Lục thị có đụng trúng người nào đó, thì cũng nên nhắm vào con và anh cả! An Nhiên cũng chỉ là một cô bé mười lăm tuổi!” Lục An Minh thập phần trấn kinh, đến tột cùng là ai?

“Chuyện này nên giải quyết như thế nào đây?” Sắc mặt Từ Liên Tâm nhợt nhạt, đem Lục An Nhiên ôm vào trong lòng. Bà thật sự rất thương và yêu thích đứa cháu gái này, bà không có con gái, vẫn luôn coi Lục An Nhiên như con gái của mình, lúc An Nhiên ba tuổi Lục Quân Hạo đã mất tích, đã là một cô bé đáng thương, tại sao hiện tại lại còn có người muốn giết cô? Người này tại sao lại độc ác như thế? Rốt cuộc Lục thị phạm phải lỗi lầm lớn như thế nào, chọc vào nhân vật cỡ nào, đối phương cư nhiên đến cả một cô bé đáng thương như vậy cũng không bỏ qua? Từ Liên Tâm vừa tức giận vừa căng thẳng: “Rốt cuộc là ai chứ?”

Rõ ràng cảm nhận được sự run rẩy của Từ Liên Tâm khi cô nằm trong lòng bà, trong lòng Lục An Nhiên cảm thấy rất ấm áp. Cả nhà thím Hai đối xử tốt với cô như thế nào, Lục An Nhiên cô sẽ ghi nhớ suốt đời! quay đầu, cô nhìn sang Kỷ Nhu và Lục Kiếm Hào, lại nhìn thấy hai người trao đổi ánh mắt với nhau, mặc dù trên khuôn mặt của hai người này cũng có chút trấn kinh, nhưng sự sợ hãi lại càng nhiều hơn. Lục An Nhiên đem loạt biểu tình này thu hết vào đáy mắt cô nhạy mắt biết được, Lục Kiếm Hào và Kỷ Nhu đều biết được người phải sát thủ đi là ai! Và lại, cô cũng khẳng định thân phận của người đứng sau bức màn này tuyệt đối không thể khinh nhờn, nếu không thì hiện tại Lục Kiếm Hào cũng sẽ không bày ra một biểu tình như vậy!

“Chuyện này sau này phải giải quyết như thế nào!” Lục An Minh cảm thấy việc cấp bách trước mắt chính là phải nghĩ ra biện pháp để đối phó.

“Mục tiêu của đối phương là con, và lại lần này bọn họ đã thất bại, đại khái trong khoảng thời gian tới sẽ không phải người đến nữa.” Lục An Nhiên nói một cách khẳng định, cô hôm nay ở trước mặt Sở Dao đã diễn một vở kịch đầy đủ, dựa theo tính cách của Sở Dao và Sở Vạn Hải, trước khi chưa tìm hiểu kỹ càng con át chủ bài đằng sau Lục thị do cô tự bày ra thì họ sẽ không mạo hiểm mà ra tay.

“Tại sao em lại khẳng định như vậy?” Lục An Thạc thấy sự kiên định trên khuôn mặt Lục An Nhiên liền hỏi.

“Những sát thủ lần này họ phải đi đều bị giải quyết, họ chắc chắn sẽ cho rằng Lục thị có con át chủ bài bí mật, em cược là họ sẽ án binh quan sát một khoảng thời gian!” Lục An Nhiên trả lời.

“Đó cũng chỉ một khoảng thời gian mà thôi!” Từ Liên Tâm vừa nghĩ vừa sợ hãi.

“Một khoảng thời gian mà nói... như vậy đủ rồi!” Lục Quân Phong cau mày nhìn Lục Kiếm Hào: “Ba, con đi mở lời với chú Hai, chú Hai sẽ không thấy chết không cứu đâu!” Chú Hai trong miệng Lục Quân Phong chính là em trai ruột của Lục Kiếm Hào, tên là Lục Kiếm Phong, năm đó Lục Kiếm Hào kế thừa gia nghiệp lập nên xí nghiệp ăn uống Lục thị, Lục Kiếm Phong lựa chọn gia nhập vào quân đội, hiện nay ở Z quốc này cũng được coi là nhân vật có máu mặt.

“Ba sẽ đích thân tìm ông ấy!” Lục Kiếm Hào biểu tình ngưng trọng, dường như có lời gì muốn nói, nhưng lại không trực tiếp mở miệng, ngược lại quay đầu nhìn về người đã đưa Lục An Nhiên về đây-Tiết Định An: “Định An, hôm nay cảm ơn con rồi.”

“Ông nội Lục quá lời rồi. An Nhiên là em gái An Minh, cũng chính là em gái con.” Tiết Định An đều nói lời thật lòng: “Những chuyện này đều là con nên làm.”

“An Nhiên, con về phòng nghỉ ngơi chút đi!” Lục Kiếm Hào đứng lên nói: “Tiểu Nhu, đỡ ba lên thư phòng trên lầu đi!”

“Vâng thưa ba!” sắc mặt của Kỳ Nhu cũng rất ngưng trọng đi lên phía trước đưa Lục Kiếm Hào đi lên thư phòng lầu hai, bà tuyệt đối không thể mất đi đứa con gái duy nhất của mình!

Những người còn lại ngồi tại lầu này cũng giống như đứng đông lửa ngồi đông than, loại chuyện địch trong tối ta ngoài sáng như này đổi lại là những người khác đều cũng sẽ không dễ chịu, đặt biệt mũi nhọn này lại chĩa vào người được yêu thương sủng ái nhất Lục gia Lục An Nhiên, thật sự khiến trong lòng mọi người như bị lửa đốt vậy, cổ tình hiện tại trừ bỏ chờ đợi lại không thể làm gì cả!

“Định An, cảm ơn cậu!” Lục An Minh nhìn người anh em tốt của mình cười nói.

Tiết Định An xiết nắm đầm đẫm một cái lên vai Lục An Minh: “Cảm ơn gì chứ! Mời tôi chén rượu là được rồi!”

“Ừ, nên thế!” Lục Quân Phong cũng nghĩ nên cảm ơn Tiết Định An thật tốt: “An Minh, hôm nay con chiều đãi Định An cho tốt.”

“Con biết rồi ba!” Lục An Minh gật gật đầu.

“An Thạc, chúng ta về công ty trước!” Lục Quân Phong nhìn con trai lớn, bọn họ nhận được điện thoại của Lục An Minh liền gấp gấp trở về đây, rất nhiều việc trên công ty còn chưa được xử lý: “Liên Tâm, hôm nay em ở lại cùng với An Nhiên đi.”

“Ừm, anh nhớ chú ý an toàn!” Từ Liên Tâm nhìn vào lông mày của chồng mình, mọi sự lo lắng đều được khắc trên đó.

“Không sao đâu, con sẽ chăm sóc tốt cho ba.” Lục An Thạc đứng dậy vuốt thẳng tây trang của mình.

“Bản thân con cũng phải tự mình cẩn thận.” Từ Liên Tâm rất an tâm về Lục An Thạc, nhưng mà vẫn là không nhịn được nói thêm vài câu: “Biết chưa?”

“Mẹ yên tâm đi!” Lục An Thạc gật gật đầu, đột nhiên phát sinh loại chuyện này, khiến Từ Liên Tâm lo lắng cũng rất bình thường.

“Chúng ta xuất phát đây.” Lục Quân Phong đứng dậy vỗ vỗ vai Lục An Nhiên, muốn nói gì đó lại không biết nên bắt đầu từ đâu, dù gì đối với những người lớn như họ, An Nhiên ngược lại có vẻ trấn định hơn nhiều.

“Bye bye ~ về sớm nhé!” Lục An Nhiên vẫy tay tiễn hai người rời khỏi.

“An Nhiên, mệt không? Có cần nghỉ ngơi chút không? Có muốn ăn chút gì không?” Từ Liên Tâm đem tay đặt lên vai Lục An Nhiên: “Nếu có sợ hãi hay là khó chịu thì nên nói với thím Hai! Con không nên tự mình gánh chịu như vậy.” Vừa nói hốc mắt Từ Liên Tâm lại bắt đầu đỏ lên, bà thật sự đau lòng cho Lục An Nhiên, tuổi còn nhỏ đã phải trải qua loại chuyện này.

“Không sao đâu!” Lục An Nhiên vỗ vỗ vào bàn tay của Từ Liên Tâm đang đặt trên vai mình: “Thím hai, thím không cần quá lo lắng! Không phải ông nội nói sẽ liên lạc với ông nội hai sao? Qua mấy ngày ông nội hai phải người tới là ổn rồi!”

“Haizz...” nói đến chuyện này Từ Liên Tâm lại thở dài một hơi: “Cũng đã mười mấy năm không liên lạc rồi, không biết người ta có nguyện ý giúp đỡ hay không!” Ngoại trừ người trong Lục gia ra, người ngoài không ai biết Lục Kiếm Hào còn một người em trai, có thể thấy được hai anh em này thật sự quá xa lạ.

“...” Lục An Nhiên cũng không biết rõ chuyện này, nhưng mà cô biết được quan hệ giữa ông nội và ông nội hai đặc biệt tốt. Kịp trước, trong ký ức của cô chỉ có một lần cô gặp ông nội hai Lục Kiếm Phong, đó là tại tang lễ của Lục Kiếm Hào. Lúc đó cô đứng bên cạnh linh đường, thấy ông nội hai quỳ trước di ảnh, cái gì cũng không nói, sau khi quỳ gối lạy ba lạy, ông nhìn di ảnh của Lục Kiếm Hào trầm mặc không nói gì, chính là quỳ ở đó suốt bốn tiếng đồng hồ. Cảnh tượng như vậy bất luận như thế nào cô cũng sẽ không quên được: bộ quân phục trên người Lục Kiếm Phong treo đầy trên đó hàng trăm chiếc huy hiệu chiến công, mái tóc hoa râm, ánh mắt âm trầm, hốc mắt uơn ướm... lưng của ông thẳng tắp, đôi tay buông thõng, hai đầu gối quỳ trên

bỏ đoàn trước linh đường, đầu ngẩng lên hàm răng cắn chặt, dường như có thiên ngôn vạn ngữ muốn nói, nhưng mà một câu cũng không nói ra được, dù cho nói, sợ là người trong ánh cũng nghe không đến, trả lời không được...

“Thật hi vọng bọn chúng cứ như thế mà thu tay lại! không làm khó chúng ta thêm nữa!” Tay Từ Liên Tâm vuốt ve tóc Lục An Nhiên, lại càng cảm thấy thương cho cháu gái mình.

Lục An Nhiên ngai ngừng cười, thu tay? Làm sao có thể? Bất quá Sở Dao bọn họ có thể an phận một quãng thời gian.

Y như lời Lục An Nhiên đã nói, Sở Dao thật sự bị vờ kịch mà Lục An Nhiên dựng lên lừa gạt, hơn nữa tin tưởng vững chắc không một chút nghi ngờ, về đến nhà liền kể hết toàn bộ sự việc xảy ra trong ngày hôm nay cho Sở Vạn Hải nghe.

Sau khi nghe hết sự việc Sở Vạn Hải cũng bị dọa cho khiếp sợ: “Con nói cái gì? Lục gia có thể lực bí mật? Lại còn có quan hệ với quân đội?”

“Không sai!” Sở Dao trả lời: “Lúc Lục An Nhiên nói với con con cũng không tin, nhưng sau đó chính mắt con nhìn thấy người của quân đội áp giải mấy tay sát thủ kia đi!”

“Con tận mắt chứng kiến tất cả?” Sở Vạn Hải cau mày.

“Không sai, con cũng chỉ thấy được bóng người, bọn họ rất hoang mang, nhìn bộ dáng đó chắc là cũng không muốn để cho người khác biết, nhưng chỗ đó là một khu rừng Bạch dương, lúc bọn họ băng qua khu rừng này tình cờ để con nhìn thấy.” Sở Dao trả lời.

Sở Vạn Hải có điểm do dự, ông ta công tác tại Lục thị cũng gần hai mươi năm nay, tại sao lại không biết được chuyện này? Do dự một chút, Sở Vạn Hải để Sở Dao về phòng trước, sau đó tự mình dùng điện thoại cá nhân gọi một cuộc điện thoại đến Đế Đô bên kia, sau khi điện thoại được kết nối, Sở Vạn Hải đi thẳng vào vấn đề: “Sát thủ thất bại, bị người của quân đội mang đi rồi. Lục thị hình như có thể lực bí mật.”

“Quân đội...” đối phương ngừng một lát sau đó cười nói: “Lục Kiếm Hào này chắc là đã tìm đến em trai ông ta rồi!”

“Lục Kiếm Hào còn có em trai sao?” Sở Vạn Hải thập phần trấn kinh, đây cũng là điều mà trước giờ ông ta không hề biết.

“Tiền tôi sẽ theo như lời đã nói mà chuyển cho anh! Tạm thời không cần phái sát thủ đi nữa, anh cùng liên minh sát thủ nói chuyện rồi giao tiền, hủy bỏ nhiệm vụ!” Đối phương nói tiếp: “Ngày 1 tháng 9 chính thức tiến hành kế hoạch B.”

“Vâng... được!” Sở Vạn Hải đáp một tiếng ngắt điện thoại.

Đứng ngay cửa phòng, Sở Dao vốn chưa hề rời đi không cam tâm mà lẩm nhẩm trong miệng: “Lục An Nhiên, cho là cô mạng lớn! tương lai còn dài, chúng ta chờ xem! Hừ!”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Nhớ Lại Quá Khứ, Có Khách Đến

Đêm đến, Lục An Nhiên nằm trên giường, nhưng mà lần qua lộn lại vẫn không tài nào ngủ được. Kiếp này trùng sinh, rất nhiều chuyện đều bị thay đổi không như trước, nằm thẳng trên giường đem hai tay giơ lên cao, nương theo ánh trăng đánh giá hình dáng đôi tay. Kiếp này đôi tay của cô vẫn hoàn hảo không tổn hại gì, Lục Kiếm Hào nhất định sẽ đem tinh túy của Lục Gia Thái truyền thụ cho cô, chuyện này căn bản sẽ không có phần của Lâm Hạo Thịnh... nghĩ đến người chồng kiếp trước hứa hẹn trước giáo đường sẽ yêu cô một đời.. Lục An Nhiên liền có cảm giác bị ghen lại ở cổ họng. Kiếp trước Lâm Hạo Thịnh là con nuôi trên danh nghĩa của Lục gia, được nuôi dưỡng dưới tên của Lục Quân Hạo và Kỷ Nhu, nghe nói là con của một người bạn thân chí cốt, cha mẹ đều đã mất nên Lục Quân Hạo liền đem về nuôi dưỡng, sau khi Lục An Nhiên ra đời không lâu, Lâm Hạo Thịnh liền bị đưa sang nước ngoài học tập, trong ký ức của kiếp trước, cho đến khi Lục An Nhiên học Cao trung năm hai Lâm Hạo Thịnh tốt nghiệp quay về đầu quân vào Lục thị mới được tính là lần đầu gặp mặt, sau khi về nước, Lâm Hạo Thịnh còn giúp Lục An Nhiên và Sở Dao phụ đạo, cũng trong quá trình phụ đạo đó, Lục An Nhiên từng chút từng chút thích vị bác học nho nhã Lâm Hạo Thịnh, lúc mới bắt đầu Lục An Nhiên chỉ cảm thấy Lâm Hạo Thịnh có thể tin tưởng được, một người không có ba như Lục An Nhiên rất muốn ý lại Lâm Hạo Thịnh, cô sở dĩ trở nên thích Lâm Hạo Thịnh ít nhiều cũng nhờ vào sự khuyến khích của Sở Dao, cô mới dần dần yên tâm để mình càng ngày càng lún sâu vào đó...

Đôi tay nắm chặt lại thành nắm đấm, ánh mắt Lục An Nhiên cũng trở nên lạnh lẽo, kiếp này vì việc trùng sinh của cô mà phát sinh ra thay đổi, có lẽ tất cả cũng sẽ không giống như kiếp trước, cô chỉ có thể từng bước từng bước khiến bản thân trở nên mạnh mẽ hơn, chỉ có thể gấp chiêu phá chiêu mới có thể bảo vệ toàn bộ Lục thị.

Nhớ lại về không được tự nhiên trên khuôn mặt của Kỷ Nhu hôm nay, Lục An Nhiên xác định là bà nhất định biết được người nào mua sát thủ đến giết cô, chỉ có điều là người này thật sự quá cường đại, cho nên bà không thể nói! Lục Kiếm Hào cũng biết, nhưng ông ấy cũng vẫn luôn giữ im lặng, chỉ là vào bữa tối lúc này nói cho những người đang căng thẳng rằng Lục Kiếm Phong đã đáp ứng yêu cầu của ông, ngày mai sẽ có người qua đây.

Điều duy nhất hiện tại mà Lục An Nhiên có thể giải tỏa hấn chính là phương diện học tập của bản thân, mặc dù Lâm Đạt sẽ không giúp đỡ việc học của

cô giống như trước nữa, nhưng mà cô vẫn còn có gia sư là Tần Thư Hàm, còn có 100 ngày nữa là đến ngày thi. Cô phải cố hết sức mới có thể thi vào trường Cao trung hàng đầu thành phố S., sai lầm của kiếp trước cô phải từng bước từng bước mà tránh đi, những điều hối tiếc ở kiếp trước cô phải từng cái từng cái mà bù đắp lại! Bỗng nhiên, trong đầu Lục An Nhiên bỗng nhiên xuất hiện khuôn mặt của một cô bé, ước chừng cỡ bốn tuổi, một mái tóc xoăn xinh đẹp chấm eo, mặc bộ đồ công chúa màu hồng, nước mắt lưng tròng, bắt lực cầu xin chính mình... ngực Lục An Nhiên đột nhiên đau nhói... kiếp trước vì sự nhát gan, yếu đuối của mình kết quả khiến một cô bé dễ thương chết trước họng súng, về sau trong giấc mộng hằng đêm cô luôn mơ về lúc đó cô bé dùng giọng nói phát âm vẫn chưa được lưu loát cầu xin chính mình... nếu như kiếp này cô vẫn có thể gặp lại cô bé đó, cô nhất định sẽ đưa tay ra giúp đỡ, không để cho bản thân hối hận, càng không thể để cho bản thân lại hối tiếc lần nữa...

“Cộc cộc cộc” ba tiếng gõ cửa rất nhỏ đánh gãy suy nghĩ của cô, bên ngoài cửa truyền tới tiếng nói ám áp của Kỳ Nhu: “An Nhiên, con ngủ rồi sao?” bà sợ hãi lo lắng cả ngày nay, hiện tại thật sự là không tài nào ngủ được, một bầu tâm sự muốn được nói với con gái mình, do dự một hồi lâu mới quyết định đi qua đây, âm thanh cũng rất nhỏ, nếu như con gái đã ngủ rồi không trả lời, bà sẽ về phòng, nếu như con gái vẫn chưa ngủ bà sẽ đi vào xem con gái như thế nào. Bất quá hiện tại đã rạng sáng, khả năng An Nhiên chưa ngủ vốn dĩ rất nhỏ, nhưng mà trải qua vụ việc bị bắt cóc lại xem nữa bị sát thủ giết chết ngày hôm nay, bà rất lo lắng rằng An Nhiên có thể bị dọa sợ, mơ thấy ác mộng. Nghĩ trước nghĩ sau cả người liền như con kiến bò trên chảo nóng, trong lòng liền như có lửa nóng.

“Mẹ, vào đi! Con chưa ngủ!” Lục An Nhiên ngồi dậy, giương tay mở đèn ngủ cạnh giường.

Nghe con gái còn chưa ngủ, Kỳ Nhu từ bên ngoài mở cửa đi vào: “Tại sao trẻ như vậy còn chưa ngủ? không ngủ được sao?”

“Dạ...” Lục An Nhiên nghĩ nghĩ không trả lời, mà là dịch ra chừa khoảng trống bên cạnh cho Kỳ Nhu.

Kỳ Nhu ngồi lên giường của Lục An Nhiên, Lục An Nhiên tự nhiên kéo chăn đắp lên chân Kỳ Nhu. Kỳ Nhu nhẹ nhàng thở dài: “Mẹ lặn qua lặn lại không ngủ được, liền qua đây xem con thế nào.”

“Nhìn thấy rồi sao.” Lục An Nhiên cười, tâm tư Kỳ Nhu rất tỉ mỉ và nhạy cảm, xảy ra chuyện như thế này, mất ngủ là chuyện bình thường! Nhưng mà cô cũng ngủ không được, hai mẹ con lại đúng lúc có thời gian nói chuyện cũng rất tốt! Trong lòng Lục An Nhiên cũng tự có tính toán nhỏ của bản thân, nói không chừng có thể từ trong miệng của mẹ mà biết được người bí ẩn đứng đằng sau là ai...

“Ngày mai người bên ông nội hai sẽ qua đây, đến lúc đó mẹ cũng có thể yên tâm một chút.” Kỳ Nhu nói: “Bọn họ hẳn sẽ không thể táo bạo trắng trợn mà động thủ! Con phải ngoan ngoan nghe lời, tuyệt đối không được tùy tiện hành động, không được bướng bỉnh.”

“Bọn họ?” Khóe miệng Lục An Nhiên dương lên: “Ai vậy?”

“...” Kỳ Nhu lập tức im miệng: “Chính là... chính là những người xấu kia!”

“Mẹ, có phải hay không không thể nói với con người đó là ai?” Lục An Nhiên nhìn Kỳ Nhu, đôi mắt mang theo sự trấn định.

“...” đối diện với đôi mắt của Lục An Nhiên, Kỳ Nhu không trả lời mà là gật đầu: “Con còn quá nhỏ!”

“Mẹ...” Lục An Nhiên to gan suy đoán: “Người này có phải cùng với việc ba mất tích có liên quan?”

“...” Biểu tình của Kỳ Nhu rõ ràng có chút ngưng trọng, do dự một lát lúc sau mới gật gật đầu, Kỳ Nhu giơ tay lên vuốt ve đầu của Lục An Nhiên đôi mắt phủ đầy đau thương, ngay cả giọng nói cũng có chút nghẹn ngào: “An Nhiên, con mau trưởng thành đi!”

“Vâng!” Lục An Nhiên thấy Kỳ Nhu đau lòng như vậy cũng không nhẫn tâm mà hỏi tiếp nữa, sau khi gật đầu vui đầu vào trong lòng Kỳ Nhu: “Mẹ, con muốn mẹ ôm con ngủ.”

“Được.” Kỳ Nhu nằm xuống đem Lục An Nhiên ôm vào lòng, sau đó giơ tay tắt đèn ngủ, hai mẹ con trong bóng đêm dựa vào nhau. Trên thế giới này có quá nhiều bất lực và nỗi đau, bà chỉ muốn bình bình yên yên cùng với An Nhiên sống cho hết kiếp này, nhưng định mệnh đã cướp đi người chồng của bà, hiện tại lại muốn đoạt đi đứa con gái của bà sao? Bao nhiêu năm nay ông Hạo vẫn luôn bạo vô âm tính, bà không nguyện ý từ bỏ khổ cực chờ đợi, yên lặng bảo vệ cho con gái của bà và ông Hạo, hiện tại người đó lại muốn hại chết con gái của bà sao? Tại sao lại như thế... bà cùng ông Hạo đặt tên cho con gái là Lục An Nhiên, chính là hi vọng con gái luôn được bình an vô sự qua hết kiếp này... tại sao yêu cầu đơn giản như vậy ông trời cũng không chịu đáp ứng...

Trong lòng ngực, con gái hô hấp ổn định, nhìn bộ dáng này chắc là đã ngủ say rồi. Loại cảm giác vô lực giống như một đôi tay đang từng chút từng chút một xé rách trái tim Kỳ Nhu, bà chỉ là một người đầy lòng yêu thương chồng và con gái, một người phụ nữ nhỏ bé thèm khát một cuộc sống yên bình, tại sao lại phải trải qua nhiều chuyện như vậy? Con gái của bà cũng chỉ là một cô bé mười lăm tuổi thôi mà! Định mệnh bất công, ông trời bất công... Kỳ Nhu âm thầm khóc không ra tiếng, nước mắt từng giọt từng giọt theo bờ má lăn xuống thấm ướt góc chăn, cũng làm ướt luôn cả trái tim của Lục An Nhiên đang giả vờ ngủ say.

Tay dưới lớp chăn gập gao nắm chặt, Lục An Nhiên không dám lên tiếng, không dám đem cổ phẫn nộ, không cam tâm phát tiết ra. Chỉ có thể cắn chặt hàm răng dưới đáy lòng âm thầm thề, sớm muộn có một ngày cô cũng sẽ lỗi cái người đứng sau tất cả mọi chuyện ra ánh sáng! Tuyệt đối!

Thời gian thấm thoát trôi qua, Kỳ Nhu khóc mệt mỏi ngủ say, lúc này Lục An Nhiên mới mở mắt ra, dùng ngón tay lau đi nước mắt trên khuôn mặt Kỳ Nhu. Cô tự hiểu rằng tiến độ hiện tại của bản thân quá chậm chạp, nếu như phải đợi cho đến khi cô đủ lòng đủ cánh, sợ rằng Lục thị đã giống như cá nằm trên thớt rồi! Lục An Nhiên đem hai tay nắm vào nhau, quả nhiên, nếu như muốn bảo vệ Lục thị thật sự bản thân vẫn nên mạnh mẽ hơn! Lục An Nhiên nghĩ tới những người ngày mai sẽ tới đây, trong lòng mặc dù có một tia an toàn, nhưng Lục An Nhiên cũng biết rằng chung quy cũng không thể dựa vào sự bảo hộ của người khác suốt cuộc đời được! Con đường của chính mình vẫn nên do chính bản thân tự đi! Lục thị cũng chỉ có thể dựa vào sự

bảo vệ của cô! Trong lòng Lục An Nhiên hiểu rõ, thời gian để cho cô chuẩn bị vốn không nhiều, sau kỳ thi 100 ngày sau, tốt nghiệp Sơ trung cô liền phải theo Lục Kiếm Hào học nghề đầu bếp, nhất định sẽ là một kỳ nghỉ hè bận rộn. . . Hơn nữa càng thêm bận rộn chính là việc thi vào trường Cao trung hàng đầu thành phố S. . . Lúc đây Z quốc sẽ xảy ra một chuyện lớn, hai kiếp làm người của Lục An Nhiên giúp cô biết được chân tướng của từng chuyện, đó cũng chính là cơ hội tốt để cô trở mình! Chỉ cần cô nắm chắc cơ hội, nếu như còn có người muốn tổn hại Lục thị cũng phải xem xét lại phân lượng của bản thân.

Cho đến khi bầu trời bắt đầu xuất hiện ánh sáng, Lục An Nhiên mới dần dần chìm vào giấc ngủ, đợi cho đến khi cô ngủ dậy cũng đã là giữa trưa rồi, Kỳ Nhu cũng không biết đã rời khỏi từ lúc nào. Lục An Nhiên xoa xoa hai bên thái dương đang đau nhức, đứng dậy tắm rửa thay một bộ váy phong cách nữ sinh ngọt ngào sau đó liền rời khỏi căn phòng của chính mình, trên hành lang gặp người giúp việc phụ trách quét dọn phòng cô: “Linh Linh, mọi người đi đâu cả rồi?” Hôm nay là chủ nhật, không cần đi làm, đáng lẽ ra mọi người đều có mặt ở nhà. . . . Sáng sớm cô mới ngủ được, lúc này mới dậy, thật sự có chút khó xử.

“Thưa đại tiểu thư, lão gia cùng mọi người đều đang ở nhà ăn dưới lầu dùng bữa!” Linh Linh lễ phép trả lời.

“Được rồi!” Lục An Nhiên mở rộng bước chân chạy xuống.

“A. . . Đại. . . đại tiểu thư?!” Linh Linh nhìn thấy Lục An Nhiên đã chạy mất ngai ngừng mà thu cánh tay đã vươn ra lại, cô còn chưa kịp nói với đại tiểu thư là trong nhà có khách đến, đại tiểu thư đã chạy mất rồi. . .

Mái tóc còn chưa được làm khô hoàn toàn vẫn còn một chút ẩm ướt phủ trên vai, vì chạy gấp nên trông có vẻ lộn xộn, lúc xuống cầu thang không cẩn thận chiếc dép lê vô tình bay ra vừa đúng rớt ngay trước cửa phòng ăn, Lục An Nhiên cứ như thể bám theo thành cầu thang nhảy lò cò đến trước cửa phòng ăn, loại di chuyển này cũng hoàn toàn lọt vào tầm mắt của những người đang có mặt ở đây. . .

Mang chiếc dép lê vào, Lục An Nhiên mới phát hiện bữa trưa hôm nay cả nhà Lục Quân An cũng đều có mặt, không chỉ như thế, còn có bốn người xa lạ: một người nhìn đáng vẻ cùng lứa với cô đang dùng ánh mắt kinh ngạc mà nhìn cô, một người tuổi tác đại khái khoảng hơn hai mươi tuổi đầu để tóc húi cua (tóc cạo ngắn còn 1 phần há hủi) trong mắt đang hàm chứa ý cười, còn có hai người khác tuổi tác so với Lục Quân An và Lục Quân Phong không kém mấy không nhìn ra được là hai người này đang suy nghĩ cái gì.

Lục An Nhiên thấy bản thân biến thành trung tâm của mọi ánh mắt người trong nhà, liền đứng thẳng người, nhẹ nhàng xiết nắm tay bỏ lên miệng ngai ngừng ho ra hai tiếng, hướng những người có mặt trong nhà ăn chào hỏi: “Chào buổi sáng. . .”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Gặp Khách, Cuộc Thi Kết Thúc

“Bây giờ đã mấy giờ rồi? Lại còn chào buổi sáng?” Lục An Hoa nhìn thấy Lục An Nhiên liền cảm thấy bức mình, trong lời nói cũng khắc nghiệt rất nhiều: “Ngủ nướng tới tận trưa mới dậy lại còn dám xuất hiện? bộ dáng như thế này thật sự không sợ để khách khứa người ta cười cho à!” Lục An Nhiên đáng chết, tại sao hôm qua lại không chết được chứ?!

“An Nhiên, con cũng quá đáng lắm rồi, chú sớm đã bảo con nên học hỏi chị họ An Hân thật tốt mà!” Lục Quân An cũng nhìn Lục An Nhiên không thuận mắt, đứa cháu gái này không biết mắc phải bệnh gì, lúc trước rất dễ bị lợi dụng, hiện tại lại cứ thích đối đầu với mình! Ông ta nhìn thấy liền cảm thấy chướng mắt! Tại sao sát thủ ngày hôm qua lại thất thủ?

“Ba, anh Hai, mặc kệ đi! An Nhiên không phải vẫn còn nhỏ sao!” Lục An Hân lúc này tận lực thể hiện khí độ của một đại tiểu thư, cười dịu dàng, đối với bốn vị khách đang ngồi trên bàn nói: “Để mọi người chê cười rồi.”

Nhìn thấy gia đình này Lục An Nhiên cũng không vui vẻ: “Đứng rồi đứng rồi! Em còn nhỏ! Chị họ An Hân, chị đừng ở đó cười mỉa em nữa!” Lục An Nhiên tức giận chạy đến vị trí thứ nhất phía bên tay phải Lục Kiếm Hào có chút làm nũng nói: “Ông nội, con dậy trễ rồi. . .”

“Không sao.” Lục Kiếm Hào vỗ vỗ đầu Lục An Nhiên, lại thuận tiện gấp một miếng măng bỏ vào trong chén cô, sau đó mới ngẩng đầu lên hướng về bốn vị khách giới thiệu: “Đây chính là cháu gái của ông Lục An Nhiên.”

Bốn vị khách đối với Lục An Nhiên gật đầu.

Lục Kiếm Hào bắt đầu lần lượt giới thiệu: “Hai vị này là con trai của ông nội Hai, con phải gọi là chú cả và chú hai. Hai người ngồi đối diện chính là hai người con trai của chú ba con ông nội Hai tên là Lục An Duy và Lục An Hồ. Lục An Duy năm nay mới hai ba tuổi, con phải gọi là anh, Lục An Hồ bằng tuổi với con, ngày mai sẽ chuyển đến học chung lớp, sẽ bảo vệ con ở trường học.”

“Dạ dạ.” Lục An Nhiên gật gật đầu nói: “Chú cả, chú hai, anh An Duy, An Hồ, chào mọi người! Trên đường đi mệt nhọc vất vả rồi. Hôm nay dậy muộn, không thể tự mình tiếp đón thật sự xin lỗi.”

“Không sao, ai gặp phải trường hợp như ngày hôm qua cũng sẽ ngủ không yên ổn, ngủ dậy muộn cũng là điều bình thường.” Chú hai cười nhẹ, nhìn ra là

một người rất dễ nói chuyện, là một trường bồi từ tế.

“Ngày mai thứ Hai, An Hồ sẽ cùng đi học cùng về nhà với con.” Giọng nói của chú cả có chút lạnh băng, hàm dưới cắn chặt, nhìn qua chính là một người ít khi nói cười, là một trường bồi nghiêm khắc.

“Thật sự rất cảm ơn mọi người.” Kỷ Nhu chân thành cảm ơn, tuy rằng sáng sớm đã dùng nước đá chườm qua đôi mắt, lại còn trang điểm mắt, nhưng vẫn có thể nhìn ra có chút sưng đỏ.

“Thật sự làm phiền mọi người rồi!” Từ Liên Tâm cũng cười nhẹ, có người đến để bảo vệ Lục An Nhiên trong lòng bà cũng bớt được lo lắng.

“Như vậy... dù gì cũng không phải là kế hoạch lâu dài...” Lục Quân Phong thở dài một hơi, cũng không thể bắt Lục An Hồ làm bạn học với Lục An Nhiên mãi được, trước khi thi tốt nghiệp Sơ trung thì được, sau khi thi xong thì sao? Chiều theo bình thường mà nói, Lục An Hồ nhất định sẽ học Cao trung ở trường quân sự!

“Con có thể học cùng với cô ấy cho đến khi tốt nghiệp Cao trung.” Lục An Hồ trả lời.

“Chúng tôi cũng muốn nhanh nhất tìm được chứng cứ...” Chú Hai gật gù đầu nói: “Cũng có thể nói là chúng ta có thời gian là ba năm để tìm ra được chứng cứ...”

“Đã qua hai mươi năm rồi, vẫn còn chưa tìm được chứng cứ sao...” Khóe mắt của Kỷ Nhu uрон ướt, rõ ràng biết là do ai làm, nhưng lại bởi vì không có chứng cứ cái cảm giác này thật sự rất khó chịu, đừng nói đến chứng cứ, ngay cả đến tung tích chồng của bà cũng sống chết chưa biết, rơi xuống không rõ...

“...” Những lời của Kỷ Nhu làm cho bốn vị khách đều trầm mặc, chuyện của Lục Quân Hạo bọn họ đều biết, cũng thật sự tiếc nuối, dù gì, việc Lục Quân Hạo mất tích, bọn họ cũng đều có trách nhiệm trong đó... Cả bàn cơm đều lâm vào trầm mặc, lại do Lục An Nhiên đánh vỡ sự bế tắc này: “An Hồ, hồ sơ nhập học của cậu đều đã làm xong rồi sao? Động tác cũng nhanh thật đó!” Bất quá cũng chỉ mới thông báo cho bên ông nội Hai vào hôm qua, ngày mai liền có thể cùng với cô đi học rồi, cũng làm cho cô thật sự rất kinh ngạc.

“Ừ, không khó đâu.” Lục An Hồ cười một cái, chuyện này nếu như không thể giải quyết được ngay lập tức, ảnh hưởng rất lớn đến danh tiếng của họ.

“Vậy sao! Thành tích của cậu như nào?” Lục An Nhiên vừa ăn miếng vừa hỏi.

“Cũng được.” Lục An Hồ trả lời: “Thì vào Cao trung Nhất trung thành phố S có lẽ không thành vấn đề.”

“Vậy thì tốt.” Lục An Nhiên đánh giá Lục An Hồ, mười lăm tuổi, chiều cao không quá 1m7, nguyên nhân đại khái là do xuất thân từ gia đình quân nhân, nhìn qua so với những người cùng tuổi có chút trưởng thành hơn, trên người mặc chiếc áo sơ mi ngắn tay có thể thấy được đường nét cơ bắp ẩn hiện trên đó. Ánh mắt nhiệt tình chân thành nụ cười rực rỡ tự tin, có thể là một người con trai tính cách cởi mở. Nói tóm lại, ấn tượng đầu tiên của Lục An Nhiên cũng không tệ. Mà người ngồi bên cạnh Lục An Hồ là Lục An Duy, nhìn ổn trọng và thành thực hơn Lục An Hồ rất nhiều, nhìn qua chính là loại người kiệm lời, đầu để tóc húi cua, diện mạo thật sự không anh tuấn, nhưng nếu vết sẹo kéo dài từ lông mày bên trái đến xương gò má mà biến mất, Lục An Duy này tuyệt đối có thể được xếp vào loại mỹ nam tử, dựa vào cơ bắp rắn chắc và cân xứng trên người không biết có thể làm cho bao nhiêu cô gái phát điên rồi! Cô lại nhớ đến hôm nướng thịt, mọi người nhìn Tiết Định An đến phát ngốc. Cơ bắp của Lục An Duy này so với Tiết Định An rắn chắc hơn không ít đâu! Chỉ tiếc là vết sẹo đó... Haizzz...

Mấy ngày cuối cùng chạy nước rút cho kỳ thi cũng đã đến, mặc dù mọi người rất tò mò đối với việc Lục An Hồ đột nhiên chuyển trường đến đây, cũng đối với việc giữa Lục An Nhiên và Lâm Đạt xảy ra chiến tranh lạnh làm cho choáng váng, nhưng mà mọi người cũng không ai quan tâm quá nhiều, một đám chỉ vội vàng, dù gì sau kỳ thi này, mỗi người ở cái lớp này đều là vì thi vào Cao trung Nhất trung thành phố S mà cố gắng, số lượng học sinh được nhận vào Nhất trung cũng chỉ có mấy người, trong lớp này người nào người nấy cũng là học sinh giỏi, đồng thời, mỗi người ở đây cũng là kẻ địch, chỉ cần một chút lơ là, thì sẽ bị những người cạnh cố gắng hơn vượt mặt!

Lục An Nhiên mặc dù không có sự giúp đỡ của Lâm Đạt, nhưng tốt xấu gì vẫn còn có Tần Thư Hàm phụ đạo cho, Tần Thư Hàm cũng rất kinh ngạc với sự tiến bộ của Lục An Nhiên, cô giống như một khối bọt biển mạnh mẽ, những kiến thức mà Tần Thư Hàm giảng qua giống như là nước, toàn bộ đều bị cô tiếp thu sạch sẽ. Mà Sở Dao, mặc dù như cũ cực hận Lục An Nhiên, nhưng mà dù gì cuộc thi này không phải chuyện nhỏ, ả cũng không thể lơ là được!

Điều duy nhất khiến Sở Dao vô cùng vui vẻ, có lẽ chính là việc Lục An Nhiên tuyệt giao với Lâm Đạt, hai người hoàn toàn không hề nói chuyện với nhau, thậm chí Lục An Nhiên còn không nói chuyện với một bạn học nào trong lớp. Sở Dao rất vừa ý với hiệu quả này, Lục An Nhiên đáng lẽ nên như thế, làm một con chó biết nghe lời, ngoài ra sống cô độc cho đến chết! chỉ cần nghe lời ả là được, tốt nhất là cùng với những người khác không nên có bất kỳ một điểm quan hệ nào!

Thời gian 100 ngày, Lục An Nhiên tập trung tất cả suy nghĩ và tâm trí vào việc học, ở lớp học có Lục An Hồ bảo vệ, lúc về nhà càng không đi ra ngoài, trong suốt 100 ngày, sự nỗ lực của Lục An Nhiên đều lọt vào tầm mắt của mỗi người.

Cuối cùng, kỳ thi kết thúc Sơ trung cũng đến. Nỗ lực suốt bao nhiêu ngày qua đều được quyết định vào điểm số của hai ngày ngắn ngủi này!

Trong phòng thi, nháy mắt sau khi buông bút xuống, một cổ vô lực lan tỏa ra khắp toàn thân, đến cả sức lực để cô kiểm tra lại bài thi của mình một lần cũng không còn nữa. Sau khi hít thở sâu một hơi cô ngã nằm ra bàn, cư nhiên ngủ say mất. 100 ngày này, cô đã quá mệt mỏi! có thể nói là mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần.

Tiếng chuông kết thúc giờ làm bài vang lên, Lục An Nhiên hoảng hốt tỉnh lại, lần cuối cùng kiểm tra lại trường học, lớp, họ tên và mã số thi, những mục có thể dễ bị bỏ sót, Lục An Nhiên giao bài thi cho vị giám khảo thu bài, sau khi toàn bộ bài thi đều được thu hết, giám khảo thi đứng dậy tuyên bố học sinh có thể rời khỏi phòng thi.

Toàn bộ thí sinh đều thở dài nhẹ nhõm, cuối cùng cũng thi xong rồi, có thể yên tâm mà chơi đùa! Đến khi bước vào năm học mới, mọi người ở đây đều đã là học sinh Cao trung rồi!

Lục An Nhiên cho bút vào trong hộp bút, sau đó thu dọn lại cặp, trong nháy mắt lúc đứng lên, trước mắt một mảng trắng xóa, cả người không giữ thăng bằng được hướng phía bên cạnh ngã xuống, không có sự đau đớn khi ngã xuống, nhưng lại ngửi thấy mùi hồng trà nhàn nhạt. Từ lúc bắt đầu mất đi tri giác, cho đến khi một lần nữa hồi phục lại tri giác, đại khái đã trôi qua năm phút, đôi mắt của Lục An Nhiên mới bắt đầu định thần lại, âm thanh mông lung bên tai cũng dần trở nên rõ ràng hơn.

Những thí sinh chưa rời khỏi phòng thi vây quanh Lục An Nhiên, lo lắng nhìn thí sinh đột nhiên bị ngất xỉu này.

“Lục An Nhiên? Cậu có nghe tôi nói không? Lục An Nhiên?”

Lục An Nhiên xoay đầu qua, nhìn thấy một khuôn mặt dường như đã từng thấy qua, vô lực gật gật đầu. Mặc dù đã lấy lại được nhận thức, nhưng mà cô vẫn không có chút sức nào. Sợi dây căng thẳng vì nỗ lực ôn tập sau khi kỳ thi kết thúc đã được nói lỏng ra, trong khoảng thời gian ngắn cô vẫn chưa thể nào thích ứng được, liền lập tức ngất xỉu, hiện tại cũng đang dần dần thích nghi, lần thứ hai tỉnh lại. Nhìn khuôn mặt tràn đầy lo lắng trước mắt, trong đầu Lục An Nhiên bắt đầu hồi nhớ lại người trước mặt này: “Tần... Thư... Mặc?” Cô miễn cưỡng nhớ được tên của người này, nhớ được trước đây trong kỳ thi thử toàn quốc hai người đã ngồi chung một phòng thi, không nghĩ tới lần này lại có duyên như thế, cứ nhiên lại vẫn chung một phòng thi! Nhưng mà trước đó cô không hề để ý có người này trong phòng thi! Chắc là do cô quá căng thẳng rồi.

“May quá...” nhìn Lục An Nhiên gật gật đầu, trái tim đang thắt chặt của Tần Thư Mặc cũng dần buông lỏng, ngay đầu tiên khi bước vào phòng thi này cậu đã nhìn thấy Lục An Nhiên, nhưng mà dường như Lục An Nhiên đã không còn nhớ cậu là ai nữa, cậu vẫn luôn nhìn lại. Hôm nay thật sự có duyên, cậu một lần nữa lại ngồi phía sau Lục An Nhiên, vốn nghĩ rằng sau khi thi xong sẽ nói câu tạm biệt với cô mới rời khỏi, ai ngờ được lúc cậu đứng dậy tính chào hỏi, Lục An Nhiên đã ngất xỉu! làm cậu sợ tới mức trái tim cũng này lên thỉnh thoảng.

“Vị bạn học này, em sao thế?” hai vị giám khảo ôm một xấp đề thi đến bên cạnh Lục An Nhiên hỏi.

“Em không sao.” Lục An Nhiên nhẹ nhàng lắc lắc đầu, cơ thể vẫn có chút cảm giác vô lực, nhưng không đáng ngại.

“Không sao thì tốt.” hai vị giám khảo nhìn một cái liền rời khỏi phòng thi, trong lòng không khỏi thầm than nói: bọn nhỏ hiện tại! khả năng chịu đựng tâm lý quá kém, hiện tại đã ngất xỉu, vậy sau này lúc thi tốt nghiệp Cao trung, nếu như kỳ thi thất bại thì sao, còn không phải sẽ nhảy lầu tự sát ư! Haizzz...

“Cậu có thể đi được không?” Tần Thư Mặc hỏi.

“Minh không sao, cảm ơn cậu!” sắc mặt của Lục An Nhiên đã đỡ hơn rất nhiều, những học sinh xung quanh cảm thấy không có việc gì cũng dần dần giải tán.

Lúc này, Lục An Hổ vác cặp đến trước cửa phòng thi của Lục An Nhiên, nhìn thấy tình cảnh này, gấp gáp tiến tới nắm lấy cánh tay của Lục An Nhiên: “An Nhiên? Cậu sao thế? Có phải bị thương rồi không?” đáng chết! Là do cậu đến trễ rồi sao? Cậu cũng chỉ mới đi WC một chút thôi mà!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Rèn Luyện Thân Thể, Yêu Đơn Phương

“Không sao, chỉ là lúc thi xong có chút chóng mặt.” Nhìn thấy Lục An Hổ chuối căng thẳng trong lòng Lục An Nhiên cũng triệt để được thả lỏng ra, 100 ngày tiếp xúc, làm cho Lục An Nhiên quen thuộc sự tồn tại của Lục An Hổ, đối với người cùng tuổi với mình này, người “anh trai nhỏ” sinh nhật chỉ lớn hơn mình có ba ngày, Lục An Nhiên rất tin tưởng.

“Đi thôi! Về nhà thôi.” Lục An Hổ đỡ lấy cánh tay của Lục An Nhiên, đeo cặp của Lục An Nhiên lên rồi rời khỏi phòng thi, dù gì Lục An Nhiên cũng chỉ là một cô gái và lại thể chất có chút kém, đoạn thời gian này áp lực tâm lý của Lục An Nhiên cũng khá lớn, sẽ xuất hiện loại phản ứng như thế cũng là điều bình thường. Nghỉ ngơi vài ngày thật tốt là có thể hồi phục trở lại: “Dù gì thi bắt đầu từ ngày mai cũng không có chuyện gì nữa, cùng mình chạy bộ chút không phải rất tốt sao! Thể chất của cậu cũng quá kém rồi!”

“Ồ...” Lục An Nhiên cười ngượng, Lục An Hổ lớn lên từ trong quân đội, 5 tuổi đã bắt đầu cùng với những quân nhân tham gia chạy thể dục buổi sáng, những ngày ở trong Lục gia, cậu ta mỗi ngày đều thức dậy từ lúc 4 giờ sáng sau đó chạy bộ 2 tiếng đồng hồ, nếu như cùng cậu ta chạy bộ, ngày nào cũng như thế, Lục An Nhiên thật sự lo lắng mình không còn mạng để lên Cao trung nữa!

Không biết người đỡ Lục An Nhiên đi là ai, trong lòng Tần Thư Mặc có chút hụt hẫng, cậu cũng vác cặp lên vai đi về, lúc về đến nhà, ba mẹ cậu đã làm xong nguyên một bàn món ăn đợi cậu, cậu vừa bỏ cặp xuống rửa sạch tay, thì chị gái cũng vừa về tới.

“Thơm quá!” Tần Thư Hàm xoa xoa cái bụng trống rỗng nói: “Con đói chết rồi!”

“Mau đi rửa tay đi!” mẹ Tần thúc giục con gái: “Bọn ta đợi hai con cũng lâu rồi đó.”

Tần Thư Mặc đang ngồi trên bàn ăn giờ đưa lên, lại không hề muốn ăn, nét suy tư giữa hai hàng lông mày khiến cho những người còn lại ngồi trên bàn cơm không tự chủ được quay mặt nhìn nhau.

“Thì không tốt sao?” người nói chuyện trước là ba Tần, ông đẩy gọng kính trên sống mũi một cái: “Nếu như lần này không thi đậu Cao trung Nhất trung của thành phố S cũng không sao, dựa theo thành tích thường ngày của con, cũng đủ để đưa con ra nước ngoài học rồi.”

“Đúng đó!” Mẹ Tần cũng trấn an nói: “Không cần lo vấn đề về tiền bạc.”

“Không phải chứ!” Tần Thư Hàm vừa ăn thức ăn vừa nói: “Hôm nay chị đã nhìn đề thi rồi, không khó mà! Mới gọi điện thoại cho Lục An Nhiên, em ấy cũng nói thi rất tốt, nhưng mà nghe giọng nói dường như có vẻ hơi yếu ớt.”

“Cậu ấy sao rồi?” Trong lòng Tần Thư Mặc gấp gáp: “Hôm nay ở phòng thi cậu ấy đã ngất xỉu.”

“Hả? Vậy sao?” Tần Thư Hàm ngừng một chút rồi nói: “Có thể là do áp lực của em ấy quá lớn! nhưng mà chị cảm thấy thi vào Nhất trung không thành vấn đề, mọi dạng đề thi tốt nghiệp Sơ trung em ấy đều đã làm qua, và lại dạng đề mà chị cho em ấy cũng hoàn toàn làm đúng, cậu anh họ nhỏ của em ấy hình như cũng làm bài rất tốt.” Lúc dạy thêm cho Lục An Nhiên Tần Thư Hàm đã vài lần nhìn thấy Lục An Hồ.

“Anh họ nhỏ?” cặp lông mày vẫn luôn nhíu chặt của Tần Thư Mặc từ từ dần ra, dường như tảng đá lớn treo trong tim cũng bỏ xuống được một nửa.

Loại biến hóa này bị những người ngồi trên bàn cơm thu hết vào đáy mắt, ba Tần không nhịn được ho nhẹ một tiếng: “Thư Mặc à! Chuyện này... ba cảm thấy mặc dù thời đại này tương đối cởi mở, nhưng mà con mới chỉ mười tám tuổi... chuyện yêu đương gì đó có chút hơi sớm thì phải...”

“Đúng đó! Mẹ cũng không đồng ý việc con yêu đương sớm như thế, thi lên đại học lại nghĩ đến loại chuyện này cũng chưa muộn mà!” Mẹ Tần vẫn là lần đầu tiên nói những chuyện này với con trai, hai má có chút ửng đỏ.

“Mọi người nói cái gì đó!” Tần Thư Mặc tức khắc mặt đỏ tới tận mang tai: “Con và cậu ấy cũng mới chỉ chào hỏi vài câu! Mọi người...”

“Đúng đó! Mới không phải yêu đương đâu!” Tần Thư Hàm đánh gãy lời nói của Tần Thư Mặc, sau đó mới chêm thêm một nhát: “Bất quá chỉ là em trai con yêu đơn phương người ta thôi!” “Chị!” Lúc này ngay đến cả cổ của Tần Thư Mặc cũng ửng đỏ lên, bà chị gái này cũng quá đủ rồi!

“Hả?” Ba mẹ Tần quay qua nhìn nhau: “Đơn phương à...”

“Ba! Mẹ!” Tần Thư Mặc thật sự cảm thấy bữa cơm này không thể tiếp tục ăn được nữa rồi, như vậy là đang làm cái gì cơ chứ! Ai đơn phương chứ! Cậu bất quá cũng chỉ là có chút đề ý cô ấy mà thôi, đây có thể gọi là cái gì tương tư chứ! Tần Thư Mặc cậu làm sao lại có thể yêu đơn phương chứ!

“Thư Hàm à, cái người Lục... Lục...” mẹ Tần nhất thời vẫn không gọi ra được tên của Lục An Nhiên.

“Lục An Nhiên!” Tần Thư Hàm uống một ngụm canh nói: “Là lớp trưởng lớp học mà con đang phụ trách.”

“Ồ!” Mẹ Tần gật gật đầu: “Nhân cách như thế nào?”

“Phi thường tốt!” Tần Thư Hàm thật tâm yêu thích Lục An Nhiên: “Là thiên kim đại tiểu thư, nhưng mà một chút tính khí đại tiểu thư cũng không có. Chăm chỉ học hành, lớn lên cũng rất xinh đẹp! Hai người đợi con một lát!” Tần Thư Hàm tay chống lên bàn liền đứng dậy rời khỏi bàn ăn chạy xoành xoạch lên thư phòng lầu hai cầm lấy quyển tạp chí trong ngăn kéo bàn sách liền chạy xoành xoạch xuống lầu: “Chính là cô gái trên bìa tạp chí này!”

“Nè! Chị!” Tần Thư Mặc phát hiện Tần Thư Hàm lấy quyển tạp chí mà cậu cẩn thận để trong ngăn kéo liền lập tức muốn ngăn cản nhưng đã quá muộn.

“Lớn lên thật sự xinh đẹp!” Mẹ Tần nhìn Lục An Nhiên trên bìa tạp chí cười trong sáng và tự tin, không nhịn được khen ngợi liên tục.

“Thiên kim Lục thị?” Ba Tần cũng nhìn vào bài báo liên quan đến Lục An Nhiên, không thể không lắc đầu: “Ba vẫn nghĩ là Thư Mặc nên tìm một cô gái gia thế bình thường là được, tốt nhất cha mẹ cũng làm giáo viên!” Ba Tần là giáo sư đại học, mẹ Tần là giáo viên Ngữ Văn Nhất trung thành phố S, hai người đều là giáo viên, Ba Tần cũng hi vọng con cái mình cũng làm giáo viên, tốt nhất kiếm một người làm vợ cũng..

“Ba, ba cũng nghĩ xa quá rồi đó!” Tần Thư Mặc không khỏi xoa hai bên thái dương đau nhức.

“Con cũng đã làm giáo viên như ý muốn của ba mẹ rồi, Thư Mặc cũng không cần làm như vậy nữa đâu!” Tần Thư Hàm cắn đuôi gà nói: “Thời đại nào rồi, gia đình chúng ta còn phải kế thừa nghề giáo viên nữa chứ!”

“Tổ tiên chúng ta cũng đều là làm giáo viên, lúc còn trẻ cụ cố cố tổ còn...” thấy thái độ của con gái như vậy, Ba Tần không vui rồi.

“Còn được vào kinh diện thánh!” Tần Thư Hàm không nhịn được trợn trắng mắt, chuyện này cô nghe đến nỗi hai tai cũng đã mài thành cái kén: “Ba, con hiện tại không phải đã làm giáo viên rồi sao!”

“Chỉ làm giáo viên thôi làm sao đủ? Con làm giáo viên thì phải có sự giác ngộ của một người giáo viên! Thân làm giáo viên thì phải nghiêm khắc kiểm chế bản thân, làm một tấm gương gương mẫu thời khắc đều phải đốc thúc bản thân, phải làm đến khi ngộ nhập tam tính ngộ thân...” (đây là một câu luận ngữ đại khái là nói: tôi mỗi ngày phản tỉnh ba điều: lo việc cho người đã làm hết mình chưa? Làm bạn với người có thành khẩn, giữ được chữ tín chưa? Lời thầy dạy dỗ đã luyện tập chưa?) Ba Tần nhìn đứa con gái tính khí trẻ con liến nhện không được đọc ra vài câu.

“Được rồi được rồi!” Mẹ Tần chịu không được hô ngừng lại: “Con cái hôm nay cực khổ một ngày rồi, ông bớt nói nó vài câu đi, ba vị đại gia nếu như không ăn nữa, bàn cơm này chắc cũng nguội lạnh rồi!”

“Cũng do bà hằng ngày tạo thói quen cho tụi nó!” Ba Tần thở dài ra một hơi lắc lắc đầu, cầm đũa gấp đồ ăn trong đĩa.

“Đúng rồi.” Tần Thư Hàm nói: “Bắt đầu từ ngày mai con không cần dạy thêm cho Lục An Nhiên nữa, kỳ thi kết thúc kỳ nghỉ của con cũng bắt đầu rồi, con chuẩn bị qua Hy Lạp chơi vài ngày.”

“Hy Lạp? xa như vậy?” Mẹ Tần lo lắng nói: “Có thể hay không không an toàn!”

“Sẽ không đâu! Bạn thân thời đại học của con lấy chồng ở bên đó, con nhận được thiệp mời tham dự đám cưới.” Tần Thư Hàm uống một ngụm canh nói tiếp: “Ăn ở đi lại, chồng bạn thân con đã bao trọn gói rồi. Thư Mặc, em có muốn đi cùng chị đi giải tỏa tâm tình một chút không, dù gì thì em cũng đã thi xong rồi.”

“Được đó.” Tần Thư Mặc gật gù đầu, cậu còn chưa được đi qua Hy Lạp đâu! Đi chơi một chuyến cũng không tồi, khó có dịp vừa mới thi xong.

“Hừ! Đang êm đẹp tự dưng gả đi xa như thế làm gì không biết? bị ức hiếp người nhà cũng không giúp gì được!” Ba Tần không vui nhăn mi lại: “Ba nói cho con biết, tốt hơn hết là con không nên gả đi xa như vậy, cứ ở thành phố S này kiếm một người làm giáo viên kết hôn là được rồi!”

“Ba...” Tần Thư Hàm không vui nhăn mi lại: “Ba đây là muốn ép hôn sao?”

“Cái gì gọi là ép hôn chứ!” Ba Tần dừng một chút rồi nói: “Đúng rồi, trường đại học của ba có một giảng viên vừa mới tới rất được! không thì ngày nào đó tâm tình con tốt một chút, tìm thời gian ba sắp xếp cho hai người gặp mặt ăn bữa cơm? Suy nghĩ thử đi!”

“Không có tâm tình, không có thời gian, không suy nghĩ!” Tần Thư Hàm không nhịn được trợn trắng mắt.

“Con cái đứa nhỏ này!” Ba Tần một lần nữa cau mày lại.

“Thư Hàm, gặp mặt ăn bữa cơm cũng không sao mà! Mẹ và ba con cũng vì vậy mà quen nhau đó!” Mẹ Tần cười nhẹ nói tiếp: “Con cũng đã sắp 26 tuổi rồi, lúc mẹ 25 tuổi đã sinh con ra! Và lại, dù gì con cũng chưa có người mình thích không phải sao? Gặp mặt, lỡ như có hảo cảm thì sao!”

“Ai nói con không có người mình thích chứ?” Lời nói của Tần Thư Hàm có thể nói là một hòn đá làm cả hồ dậy sóng, làm cho những người đang ngồi trên bàn ăn đều sợ ngây người.

“Phụt...” Tần Thư Hàm không nhịn được đem ngụm canh vừa mới uống vào phun ra ngoài: “Ai? Đến từ hành tinh nào thế?” Người chị này của cậu tính tình kỳ quái, IQ đạt 200 điểm, đôi mắt để trên đầu, mỗi ngày đều không theo kịch bản mà hành động, người có thể làm cho chị dễ ý, tuyệt đối không phải người địa cầu!

“Là người ở thành phố S sao?” Mẹ Tần cũng không quá hy vọng con gái gả đi quá xa.

“Là giáo viên sao?” Ba Tần vẫn kiên trì muốn con gái kiếm một vị giáo viên.

“Không thể nói thêm!” Tần Thư Hàm đem đũa bỏ lên mặt bàn nói: “Con ăn no rồi! Mọi người ăn từ từ!” Nói xong, Tần Thư Hàm liền muốn quay người đi.

“Đợi một chút!” Mẹ Tần truy vấn: “Khi nào mang về ra mắt với ba mẹ đây!”

“Trời ơi! Bát tự còn chưa có xem đâu!” Tần Thư Hàm hai tay giơ lên nói.

“A?” Tần Thư Mặc ngậy người một lát nói: “Yêu đơn phương sao!”

“Em là người duy nhất không được nói câu đó!” Tần Thư Hàm liếc trắng mắt: “So với em chỉ dám ngấm nhìn trên bìa tạp chí còn mạnh hơn nữa là!”

“Em...” Tần Thư Mặc không cam tâm bị chị gái nhạo báng như vậy, nhưng mà rõ ràng điều người ta nói lại chính là sự thật, mồm miệng muốn phản bác, nhưng lại không cam tâm mà ngậm lại. Tóm lại, cậu mới không nhận mình chính là cái gì mà yêu đơn phương, bất quá chỉ là có một chút hảo cảm mà thôi!

“Con có hẹn bạn cần phải đi ra tiệm sách, con đi trước đây!” Tần Thư Hàm nhìn đồng hồ nói.

“Ai? Là người đàn ông đó sao?” Mẹ Tần tiếp tục hỏi.

“Đạo tiệm sách? Cậu ta là giáo viên sao?” Ba Tần quả nhiên vẫn là quan tâm chuyện này nhất.

“Không thể nói thêm!” Âm thanh vừa dứt, Tần Thư Hàm tiêu sái xoay người, chỉ để lại cho mỗi người một bóng dáng tiêu sái.

“Cái gì chứ!” Tần Thư Mặc hừ một tiếng đem chén đũa bỏ xuống: “Con cũng ăn no rồi. Hai người từ từ ăn!” Nói xong, đứng dậy quay về phòng của mình, thuận tiện đem cửa khóa trái.

Trong nhà ăn chỉ còn lại ba mẹ Tần bốn mắt nhìn nhau, hai dòng gen tốt đẹp của họ, sinh ra hai người con trí tuệ đặc biệt thông minh lớn lên xinh đẹp không thua kém gì so với con gái, theo lý mà nói đáng lẽ ra phải là người thắng nhân sinh không phải sao! Tại sao cổ tình hai đứa này đều là yêu đơn phương cơ chứ!

Thờ ra một hơi vô lực, ba mẹ Tần liếc mắt với nhau một cái, hai người từ trong mắt của đối phương thấy được sự bất lực được viết hoa trong đó. (Tức là nhấn mạnh từ bất lực í mà)...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Năm Bắt Cơ Hội, Rời Khỏi Đế Đô

Về tới phòng của mình trên lầu hai trong Lục trạch, Lục An Nhiên nhắm mắt ngủ một hồi lâu, mới cảm giác bản thân hồi phục được một chút thể lực. Vừa ngồi dậy, Lục An Hồ liền từ ngoài cửa bước vào, trên tay còn bưng một ly nước ép cam tươi, nhìn thấy Lục An Nhiên đã tỉnh dậy, Lục An Hồ cũng thở ra một hơi: “Tỉnh rồi à!”

“Ừm.” Lục An Nhiên gật gật đầu, trên mặt vẫn có điểm lười nhác.

Lục An Hồ trước tiên đưa ly nước ép vào tay Lục An Nhiên sau đó kéo gối đầu lên để Lục An Nhiên tựa vào đó: “Cảm thấy như thế nào?”

“Đỡ nhiều rồi.” Lục An Nhiên nhẹ nhàng gật đầu: “Mấy giờ rồi?”

“6 giờ cũng tới giờ ăn cơm tối rồi.” Lục An Hồ nói: “Hay là sáng sớm ngày mai cậu bắt đầu cùng luyện tập với mình đi!”

“Phụt...” Lục An Nhiên suýt nữa bị sặc bởi nước trái cây: “Ngày nào cậu cũng dậy từ lúc 4 giờ, vừa chạy chính là chạy đến 2 tiếng đồng hồ... mình cùng cậu luyện tập? Mình sợ còn chưa bị người ta bắt cóc ám sát thì đã mệt chết rồi!”

“Con người làm sao có thể dễ dàng bị mệt chết như vậy chứ! Cậu có thể bắt đầu mỗi ngày chỉ chạy nửa tiếng, từng chút từng chút một thôi!” Lục An Hồ cau mày nói: “Vốn dĩ cậu đã không ăn thịt, thiếu thịt đồ để gia tăng cơ bắp lại còn chưa kể đến việc không tham gia vận động, cơ thể cậu sẽ càng ngày càng yếu đi! Luyện tập tốt cho cơ thể, nếu như có người bắt cậu, cậu cũng sẽ có thể chạy được thấy đúng không? Đoạn thời gian này mình còn phải dạy cho cậu vài chiêu phòng thân mới được.” Hôm nay thật sự hù chết cậu, cậu cũng chỉ là đi vệ sinh một lúc, Lục An Nhiên ngất đi cậu cũng không biết, lần sau nếu như lúc cậu đi vệ sinh Lục An Nhiên lại xảy ra chuyện thì biết phải làm sao?

“Ừ...” Lục An Nhiên dường như đang suy nghĩ gì đó gật gật đầu, cô cũng cảm thấy Lục An Hồ nói rất đúng, hiện tại ngay đến cả năng lực bảo vệ bản thân cô còn không có! Trung khảo cũng đã kết thúc, cũng nên suy nghĩ lại những việc tiếp theo rồi.

“Hiện tại cảm thấy như thế nào rồi? Một lát nữa có đi xuống dưới ăn cơm được không?” Lục An Hồ khoanh hai tay trước ngực, đứng trước giường nhìn Lục An Nhiên hỏi.

“An Hồ, mình phát hiện cậu rất chấp nhất đối với việc ăn uống...” Lục An Nhiên cười nói.

“Điều đó là đương nhiên! Một người chết hay sống chủ yếu dựa vào cái gì, cậu có biết không?” Lục An Hồ vẻ mặt thần bí hỏi.

“Là nhịp đập con tim!” Lục An Nhiên trả lời.

“Sai!” Lục An Hồ lắc lắc đầu, một vẻ mặt mang biểu tình “Bạn còn quá non rồi” nói: “Là nhìn xem người đó còn có thể ăn hay không!”

“Hơ?” Lục An Nhiên ngẩn người, đây là đạo lý gì thế?

“Nếu như một người chết đi rồi, nhưng mà người đó vẫn có thể ăn, thì người này đã biến thành quỷ hút máu, những loại vật này mang tên cương thi, nhưng mà chúng ta không thể nói là người này đã chết hẳn, người này cũng chỉ là sử dụng một phương pháp sinh tồn khác để tồn tại trong thế giới này. Nhưng mà, nếu như một người không ăn cái gì cả, vậy thì chỉ có một cách để giải thích thôi! Người này đã triệt triệt để chết đi rồi!”

“Không phải có người thực vật sao, loại hôn mê sâu hay gì đó?” Lục An Nhiên nói: “Bọn họ cũng không ăn cái gì mà!”

“Đầu tiên, những người này được gọi bằng một cái tên, gọi là người nửa chết nửa sống!” Lục An Hồ tiếp tục nói: “Những người này nếu như ở thời cổ đại, cùng với những người chết chẳng có gì khác nhau. Mà ở thời hiện đại, vì duy trì sinh mệnh đặc thù của bọn họ, sẽ phải truyền vào cơ thể bọn họ những thứ như dịch hay dinh dưỡng gì đó, cái này cũng có thể gọi là cưỡng bách cho bọn họ ăn!”

“Hình như thật sự có chuyện như vậy...” Lục An Nhiên hình như có suy tư gì đó gật gật đầu.

“Cho nên, mình cảm thấy bộ phận quan trọng nhất trên cơ thể con người không phải tim, mà là dạ dày!” Lục An Hổ bổ sung: “Chỉ ít là mình cảm thấy như thế đó!”

“Vậy sao!” Lục An Nhiên tán đồng gật gật đầu.

“Cậu vì lí do gì tại sao lại không ăn thịt, là do tín ngưỡng sao?” Lục An Hổ cũng đem sự tò mò trong lòng hỏi ra.

“Cũng tương tự vậy!” Lục An Nhiên không muốn giải thích quá nhiều, liền cười một cái đổi chủ đề mới: “Cậu xuống lầu trước đi! Mình đổi bộ y phục khác rồi xuống lầu ăn cơm.”

“Được.” Lục An Hổ nhận lấy ly nước trái cây trống không trên tay Lục An Nhiên, sau đó liền quay người rời khỏi phòng.

Cửa phòng vừa đóng lại, Lục An Nhiên xốc chăn lên rồi khỏi chiếc giường nệm mềm mại thoải mái, chân trần đạp lên trên sàn gỗ bóng loáng thượng hạng. Lục An Nhiên đem cửa phòng khóa trái, kéo rèm cửa sổ lên, lại bật đèn trong phòng. Đi đến trước tấm gương tủ quần áo, đem bộ đồ ngủ trên người cởi ra, đánh giá bản thân qua tấm gương.

Lần đánh giá bản thân cẩn thận gần nhất là vào lúc vừa mới trùng sinh, lần này dường như so với lần trước cơ thể cô có chút cao hơn, vốn dĩ chính là độ tuổi phát dục, ngực cũng cao hơn một chút so với thời điểm lúc đó. Vòng eo mảnh khảnh dường như so với lúc trước càng tinh tế, mềm mại hơn, dù gì đoạn thời gian này cô học hành cũng rất cực khổ, mái tóc cũng dài hơn chút. Ngũ quan không có biến hóa, khuôn mặt y chang lúc đầu.

Kỳ thi cuối Sơ trung đã kết thúc rồi, kỳ nghỉ tiếp theo có tổng cộng 60 ngày, cô có 60 ngày dùng để sửa đổi, nói ra chính là cho Lục An Nhiên có một cơ hội để nghỉ ngơi, nhưng cũng có thể tưởng tượng được, 60 ngày này không hề nhẹ nhàng hơn so với lúc còn đi học. Học tập Lục Gia Thái, còn phải xem xét lại vấn đề sửa chữa cửa hàng mà Lục Kiếm Hào cho cô, đồng thời còn phải cùng với An Hổ học tập một chút một số chiêu thức phòng thân... có thể nhìn thấy được những ngày bận rộn của cô bắt đầu mờ mịt từ ngày mai.

Đầu của cô vẫn còn có chút choáng váng, không phải loại cảm giác không thoải mái, mà là loại cảm giác rất không có thật, cô vẫn cảm thấy bản thân chính là đang nằm mơ, nhiều lúc cô còn nghi ngờ chính mình hiện tại có còn đang sống hay là không...

Đôi chân nhỏ cũng có loại cảm giác vô lực, đôi vai nặng nề, căn phòng thực an tĩnh, an tĩnh đến nỗi cô có thể nghe thấy hơi thở của chính mình, có thể cảm nhận được nhịp tim đang đập của bản thân. Cô thật sự vẫn còn đang sống...

“Cộc cộc cộc” ba tiếng gõ cửa lễ phép, hầu gái ngoài cửa nhẹ giọng nói: “Đại tiểu thư, tới giờ dùng cơm rồi.”

“Được rồi, tôi biết rồi.” Lục An Nhiên hồi phục tinh thần trả lời, sau đó mở cánh cửa tủ quần áo kế bên tấm gương, từ trong đó lấy ra một bộ đầm theo phong cách ở nhà mặc vào, lại đem mái tóc thắt bím một cách đơn giản nằm xuôi trên vai, liền mở cửa ra, đi xuống nhà ăn lầu dưới.

Lúc này, mọi người đã ngồi ngay ngắn vào vị trí, Lục Kiếm Hào như cũ ngồi ở vị trí chủ vị, Kỳ Nhu ngồi ở vị trí bên trái Lục Kiếm Hào, bên cạnh bà là hai người chú con trai của ông nội hai, Lục An Nhiên đi thẳng đến vị trí bên phải của Lục Kiếm Hào, Lục An Hổ ngồi bên cạnh cô. Hôm nay hai vợ chồng Lục Quân Phong và Lục Quân An cũng đều không có qua đây, trong nhà cũng rơi vào trạng thái yên tĩnh.

“Anh An Duy đâu?” Lục An Nhiên không nhìn thấy Lục An Duy liền hỏi.

“Anh trai mình đi dạo tiệm sách rồi.” Lục An Hổ vừa ăn cơm vừa nói.

“Anh An Duy? Dạo tiệm sách?” Lòng mảy mảy Lục An Nhiên gật gật, suy nghĩ một chút về người mạnh mẽ như Lục An Duy cùng với vết sẹo dữ tợn trên mặt khiến người khác sợ hãi, Lục An Nhiên thật sự cảm thấy so với việc dạo tiệm sách, sủng lục càng thích hợp với anh hơn.

“Đúng đó, cậu đừng nhìn anh mình như vậy, anh ấy vẫn rất thích xem sách đó.” Lục An Hổ nói.

“Sách gì thế?” Lục An Nhiên bưng chén canh lên uống một ngụm, đại khái chắc là quân sự tam quốc hay gì đó nhì! Dù gì cũng là quân nhân, hai ngày trước có nghe Lục An Hổ nhắc tới, anh trai cậu ấy hình như còn thuộc về Cục quân đội của Z quốc, lại còn giữ chức vụ không hề nhỏ.

“Tiểu thuyết ngôn tình.” Lục An Hổ trả lời.

“Phụt...” Lục An Nhiên và Kỳ Nhu cũng đang uống canh cùng lúc phun canh vào đối phương.

“Khụ khụ...” Kỳ Nhu lấy khăn giấy xấu hổ lau nước canh nói: “Nghĩ, không nghĩ là An Duy còn thích xem cái này...” cái này thật sự bà không nghĩ được! Người đàn ông thân cao 1m83 mạnh mẽ như vậy cư nhiên lại thích xem tiểu thuyết ngôn tình.

“Đúng đó! Khụ khụ...” Lục An Nhiên bị canh làm cho nghẹn một lúc, cả khuôn mặt cũng có chút đỏ lên.

“Như thế đó!” Lục An Hổ cười nói: “Lúc gia đình con biết anh ấy thích đọc tiểu thuyết ngôn tình còn kinh sợ hơn so với mọi người hiện tại đó!”

“Hihi hihi...” Lục An Nhiên cười trong lòng: một người không thích nói cười cơ bắp cường tráng cư nhiên ngồi trong phòng thẹn thùng xem tiểu thuyết ngôn tình... ai mà không bị kinh sợ!

“An Nhiên, hôm nay con thi Sơ trung cũng coi như là thi hết rồi, thi như thế nào rồi?” Chú hai mở lời hỏi.

“Thi vào Nhất trung thành phố chắc là không có vấn đề.” Lục An Nhiên trả lời: “Dạng đề cũng dễ, tương đối thiên về căn bản, không khó.”

“An hồ, con thi sao?” Chú cả nhìn Lục An Hồ.

Lục An Hồ đem toàn bộ đề ăn trong miệng nuốt xuống trả lời: “Con cũng đối với Nhất trung không thành vấn đề, có thể tiếp tục tiến hành nhiệm vụ.” Lúc Lục An Hồ nói chuyện với chú cả, giọng điệu và thái độ đều rất đoan chính, nhìn đáng về là đối với chú cả rất kính sợ.

“Ừm.” Chú cả gật gù đầu, sau đó nói: “Ta và chú Hai con ngày mai liền phải về Đê đô rồi, con với anh con có vấn đề gì phải lập tức liên lạc với chúng ta.” Bọn họ ở Đê đô dù gì cũng là người có chức vụ, lần này rời khỏi Đê đô 100 ngày cũng rất khó khăn rồi.

“Được.” Lục An Hồ cung kính gật đầu nói.

“Chú cả chú hai...” Lục An Nhiên có chút không nở đầu miệng lên, chú cả nghiêm khắc, chú hai ảm áp. Hai người chú họ hàng xa này cô đều rất thích, kiếp trước không có cơ hội nhận mặt hai người chú này, khó khăn lắm mới có cơ hội được gặp mặt, đoạn thời gian 100 ngày này cũng có chút cảm tình, lần này rời khỏi liền không biết đến khi nào mới có thể gặp lại được.

“Đoạn thời gian này cảm ơn hai người.” Kỳ Nhu dịu dàng cười nói, giọng điệu tràn đầy cảm kích.

“Chị đâu quá lời rồi.” Chú hai cười nhẹ nói.

“Nói với Kiếm Phong, có thời gian thì tới thăm người anh này.” Lục Kiếm Hào mở miệng nói: “Mấy chục năm qua đi rồi, nếu như nó còn vì chuyện cũ năm xưa mà hờn dỗi với ta, ta nhất định sẽ đích thân đi qua đó đánh nó một trận!”

“Vâng thưa bác cả, tụi con sẽ chuyển lời này cho cha.” Chú Hai cười nói.

“An Nhiên, con cũng phải giữ sức khỏe đó, không được nghịch ngợm.” Lời nói của chú cả khá nề nếp: “Nếu như muốn đi chỗ nào chơi liền để cho An Duy và An Hồ đi cùng con, tuyệt đối không được đi một mình.”

“Dạ con biết rồi.” Lục An Nhiên gật gù đầu.

“Ngày mai mấy giờ bay?” Kỳ Nhu hỏi: “Đề tài xế Trương đưa hai người ra sân bay đi!”

“Trưa ngày mai bay, sáng mai 8h30 xuất phát sẽ kịp lúc.” Chú hai nói.

“Trên đường phải chú ý an toàn.” Nói xong câu này khuôn mặt Kỳ Nhu đỏ lên, cảm thấy hình như bản thân nói những câu này có chút dư thừa rồi, người ta là thân phận gì cơ chứ? Còn cần bà một nữ nhân nhắc nhở như vậy sao?

“Ừm, chúng tôi sẽ cẩn thận.” Chú Hai cảm kích đối với Kỳ Nhu cười. Một nhà bọn họ đối với Kỳ Nhu đều có chút áy náy, bọn họ cũng đều hi vọng sớm ngày có thể tìm được Lục Quân Hạo đã mất tích...

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Cường Thế Quay Lại* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.